

MARKETED BY
C.A.S.H.
P U L A

CLIVE CUSSLER

ENIGMA

Enigma

The Mediterranean Caper (*Mayday*)

Clive Cussler, 1973

Dirk Pitt

On je u potpunosti čovjek od akcije koji živi u trenutku i za trenutak... bez žaljenja. Diplomirao je na Zrakoplovnoj akademiji, sin je senatora Sjedinjenih Država i direktor za specijalne projekte Nacionalne agencije za mora i podmorje SADA NAMP. Hladnokrvan je, hrabar i snalažljiv savršeno častan čovjek za sva vremena, koji može postati apsolutno nemilosrdan kad je to potrebno.

Voli brze automobile, lijepe žene i tekilu s ledom i limunom živi jednako strasno kao što radi. Pitt ne odgovara nikome osim admiralu Jamesu Sandeckeru, sposobnom zapovjedniku NAMPa, i ne vjeruje nikome osim lukavom, spretnom Alu Giordinu, prijatelju od djetinjstva i partneru u podvodnim avanturama tijekom dvadeset godina.

Prolog

Bilo je toplo kao u peći i bila je nedjelja. U zapovjednom tornju djelatnik zrakoplovne baze Brady zapali cigaretu opuškom prethodne i ispruži noge na prenosni klimauređaj u očekivanju da se nešto dogodi.

Umirao je od dosade, i to iz valjanih razloga. Nedjeljom je zračni promet bio slab. Štoviše, gotovo nikakav. Vojni letaći rijetko su nedjeljom letjeli nad Teatom operacija u Sredozemlju, napose jer trenutačno nije bilo nikakvih međunarodnih nevolja. Povremeno bi netko sletio ili uzletio, ali obično se radilo o kratkoj stanci radi opskrbe zrakoplova kakvog uglednika koji je žurio na neki sastanak u Europu ili Afriku.

Kontrolor leta pogleda veliku crnu ploču po deseti put otkad je nastupio na službu. Nije bilo polazaka, a jedini dolazak bio je predviđen za 16.30. Manjkalo je još pet sati.

Bio je mlad, tek preko dvadesete, i upadljivo je pobijao mišljenje da plavokosi muškarci ne mogu preplanuti koža je bila boje tamnog oraha, ublažene platinastim dlakama. Ćetverostruka oznaka na rukavu pokazivala je da je vodnik i premda je temperatura dostizala 37 stupnjeva Celzija, pazuha svijetlosmede odore nisu bila umrljana znojem. Okovratnik košulje bio je raskopčan i mladić nije nosio kravatu uobičajena sloboda u zrakoplovnim bazama u toplim podnebljima.

Ispruži se da podesi klimauređaj tako da mu svježiji zrak puše u noge. Novi položaj činio se zadovoljavajućim, pa se nasmije zbog toga ugodnog škakljanja. Potom preplete prste na potiljku, namjesti se na naslonu i zapilji se u metalni strop.

Umom su mu prolazile uspomene na Minneapolis i djevojke u šetnji Avenijom Nicollet. Trebao je izdržati još pedeset četiri dana do povratka u Sjedinjene Države. Svečano je križao svaki dan u crnom podsjetniku koji je nosio u džepiću.

Zijevne po dvadeseti put i uzme dvogled odložen na podboj prozora kako bi promotrio zrakoplove na stajanci od tamnog asfalta u podnožju kontrolnog tornja.

Staza se nalazila na otoku Tasos, u sjevernom dijelu Egeja, i bila je odvojena od grčke Makedonije morskim tjesnacem zvanim Tasoski

kanal. Površina otoka iznosila je četiristo pedeset četvornih kilometara kamenja, drveća i ostataka povijesti koja je sezala do tisuću godina prije Krista.

Brady Field, kako je osoblje zvalo bazu, bio je izgrađen slijedom sporazuma koji su krajem šezdesetih Sjedinjene Države potpisale s grčkom vladom. Osim deset F105 Starfire, jedini drugi zrakoplovi koji su tu bili stalno smješteni bila su dva čudovišna transportna C133 Cargomaster, nalik paru debelih srebrenastih kitova, svjeducavih pod egejskim suncem.

Vodnik usmjeri dvogled prema usnulim zrakoplovima i potraži neki znak života. Sletna staza bila je pusta. Gotovo svi ljudi bili su u obližnjem gradiću Panagiji na pivu, sunčanju na plaži ili su drijemali u klimatiziranim spavaonicama. Samo jedan vojni policajac koji je stražario na ulazu u bazu i stalno okretanje radarskih antena na betonskom bunkeru otkrivali su ljudsku nazočnost. Mladić podigne dvogled i promotri plavo more.

Dan je bio miran i bistar, pa nije bilo teško razaznati pojedinosti grčke obale. Potom promotri u pravcu obzora, na istok gdje se jarko plavetnilo mora susretalo s blijedim plavetnilom neba. Kroz treperavi magličasti vrući zrak bio je vidljiv usidreni brod nalik bijeloj mrljici. Mladić stisne kapke i podesi žarište kako bi vidio ime ispisano na pramcu. Jedva uspije razaznati male crne riječi First Attempt.

Glupo ime, pomisli Prvi pokušaj... Nije imalo smisla. Još je nešto pisalo na trupu izduljenim debelim tamnim okomitim slovima bila je ispisana kratica NAMP Nacionalna agencija za more i podmorje.

Velika dizalica, koja se uzdizala s krme broda, bila je ispružena nad more i podizala je kuglasti predmet. Vodnik opazi ljude kako rade na dizalici i zadovoljno pomisli da je i poneki civil prisiljen na rad nedjeljom.

Promatranje iznenada prekine jednoličan glas koji dopre iz interfona.

Prijem, toranj, ovdje radar... Javi se.

Vodnik odloži dvogled i pritisne prekidač. Radar, ovdje toranj. Što je?

Imam kontakt oko šesnaest kilometara zapadno.

Šesnaest kilometara zapadno?, upita vodnik. To je odmah u zaleđu obale. Tvoj kontakt nam je doslovce nad glavom. Okrene se i

pogleda ploču kako bi se uvjerio da nisu predviđeni letovi.

Sljedeći put, izvijesti me na vrijeme!

Ne znam otkud se tako iznebuha pojavio, reče glas iz radarskog bunkera. Posljednjih šest sati nije se vidjelo ništa na zaslonu ni u jednom pravcu na manje od sto pedeset kilometara.

No, onda ili budi budan ili daj provjeriti opremu, uzjoguni se vodnik. Pusti prekidač mikrofona i opet uzme dvogled. Potom ustane i promotri zapadno nebo.

Da, bio je tamo... mala tamna točkica letjela je nisko nad brdima, u razini vrhova drveća. Bio je spor, nije prelazio sto pedeset kilometara na sat. Nakratko se učinilo da lebdi nad tlom, potom gotovo nenadano počne dobivati oblik. Obrisi krila i trupa postali su razaznatljiviji kroz leće. Bili su jasni, nisu se dali pobrkati. Vodnik ostane otvorenih usta dok je suhi otočki zrak parao bučni zvuk motora starog dvokrilca na žbičastim kotačima s jednim članom posade.

Osim bloka s poredanim cilindrima, trup je imao vretenast oblik, koji se naglo tanjio na početku otvorene kabine. Veliki drveni zračni vijak mlatarao je zrakom kao drevna vjetrenjača i vukao je stroj preko otoka brzinom kornjače. Krila presvučena platnom pomalo su treperila i otkrivala svojstven vjenčasti rub.

Od glave osovine koja je zatvarala središnji otvor zračnog vijka do ruba stražnjeg zračnog kormila stroj je bio obojen upadljivom žutom bojom. Vodnik spusti dvogled u trenutku kad zrakoplov, koji je bio obilježen crnim malteškim križem, tipičnom njemačkom oznakom u vrijeme Prvog svjetskog rata, proleti pored zapovjednog tornja.

U drugim okolnostima, da je neki zrakoplov prošao ne više od metra i pol od tornja, vodnik bi se bio bacio na pod. Ali zapanjenost utvarom sišlom iz nebesa zapadnog bojišta bila je prevelika, stoga se mladić ne pomakne. Dok je zrakoplov prolazio, pilot bezočno pozdravi rukom. Bio je tako blizu da je vodnik mogao razabrati crte lica ispod kožne kacige i naočala. Utvara prošlosti kezila se i milovala dvije strojnice pričvršćene na trup.

Je li ovo neslana šala? Taj letač je neki ludi Grk? Otkuda je došao? Tisuću pitanja preplavi vodnikov um, ali odgovora nije bilo. Odjednom uoči dvostruki plamićak koji je bljesnuo iza zračnog vijka.

Tada se staklene stijenke zapovjednog tornja rasprsnuše u krhotine, koje se razletješe posvuda uokolo.

Vrijeme stane i rat nasrne na Brady Field. Letač u lovcu iz Prvog svjetskog rata spusti se oko zapovjednog tornja i zapuca na brze suvremene mlažnjake na stajanci. Jedan za drugim, lovci F105 Starfire bili su izbušeni osammilimetarskim zrnima koja su prodirala kroz tanke aluminijske oplata. Tri se zapališe bili su pogođeni u pune spremnike goriva. Počeše gorjeti i pretvarati mekani asfalt u zadimljene lokve katrana. Leteća starudija preleti više puta uzletišta istresajući smrtonosnu bujicu olova. Dođe red i na jedan C133 Cargomaster prasne u divovski zaglušni plamen koji se digne desetine metara u zrak.

U tornju je vodnik ležao na podu i ošamućeno gledao mlaz crvene krvi koji mu je tekao niz grudi. Uzme crni podsjetnik iz džepića i iznenađeno se zapilji u malu rupu nasred korica. Tamni veo počne mu zastirati vid. Protrese glavom. Potom se s mukom pridigne na koljena i pogleda oko sebe.

Krhotine stakla prekrile su pod, radiouredaje, pokućstvo. U sredini prostorije bio je prevrnuti klimauredaj nalik ubijenoj mehaničkoj životinji, s nogama u zraku i tekućinom iz hladnjaka koja je kapala iz više rupa.

Skamenjeni vodnik pogleda primopredajnik. Bio je nekim čudom neoštećen. Dovuče se četveronoške do njega, ranivši koljena i ruke krhotinama stakla na podu. Stigne do mikrofona i stisne ga uprljavši krvlju crno plastično kućište.

Tama je maglila njegove misli. Koji je postupak primjeren, upita se. Što treba reći u ovakvom trenutku? Reci nešto, kričao je njegov um. Reci nešto!

Svima onima koji mogu čuti moj glas May Day! May Day! Ovdje Brady Field. Napao nas je nepoznati zrakoplov. Ne radi se o vježbi. Ponavljam, Brady Field napadnut je...

Poglavlje I

Bojnik Dirk Pitt namjesti slušalice preko guste crne kose i polako okrene ručicu primopredajnika pokušavajući poboljšati prijam. Slušao je nekoliko trenutaka dok mu se u plavozelenim očima zrcalila osupnutost. Namršti preplanulo čelo.

Dakako, riječi koje su pucketajuće dopirale iz prijarnika bile su razgovijetne. Oh, da. Ali nije mogao vjerovati. Opet poslušaj, zanemariivši jednolično brujanje dvaju motora PBY Cataline. Glas se gubio premda je trebao postati jači. Zvuk je bio podešen na najjače, a Brady Field bio je na manje od pedeset kilometara udaljenosti. U tim uvjetima kontrolorov glas trebao mu je probijati bubnjiće. Ili mu predajnik gubi snagu ili je taj čovjek teško ranjen, pomisli Pitt. Zamisli se na trenutak, potom se nagne udesno i prodrma čovjeka koji je spavao na kopilotskom sjedalu.

Probudi se, uspavani ljepotane.

Reče to ne naprežući glas, koji je i tako mogao nadjačati buku u letećem zrakoplovu ili prepunoj prostoriji.

Satnik Al Giordino podigne glavu i bučno zijevne. Umor od trinaestosatnog sjedenja u starom drhtavom PBYju jasno se očitovao u tamnim krvavim očima. Podigne ruke, nadme široke grudi i protegne se. Zatim se nagne naprijed i pogleda u daljinu kroz prozor kabine.

Još nismo iznad First Attempta?, progundā Giordino i dalje zijevajući.

Skoro smo stigli, odgovori Pitt. Tasos je baš ispred nas.

Oh, kvragu, promrmlja Giordino i potom se nasmije.

Mogao sam spavati još deset minuta. Zašto si me probudio?

Uhvatio sam poruku zapovjednog tornja u Bradvju. Javljao je da je uzletišta napao nepoznati zrakoplov.

Šališ se, promuca Giordino u nevjerici.

Mora biti neka šala.

Ne, ne vjerujem. Kontrolorov glas nije bio glas nekoga tko glumi. Pitt zastane i baci pogled na more koje se prostiralo petnaest metara niže ispod trbuha PBYja. Zadnjih tristo kilometara letio je gotovo dotičući valove bio je to način da izoštri reflekse.

Možda je toranj u Bradvju govorio istinu, primijeti Giordino još uvijek gledajući van.

Vidiš tamo dolje, na istočnom dijelu otoka?

Obojica pogledaše planinu što se dizala iz mora. Žali zapljuskivani uspjenušanim valovljem bili su zlatnožuti i goletni, ali zaobljeni obronci bili su obrasli drvećem. Boje su titrale u treperavoj jari i bile su u izrazitoj opreci s plavetnilom Egeja. S istočne strane Tasosa golemi stup dima vijugavo se penjao u mirno nebo i oblikovao je veliki crni oblak. PBY se nastavio približavati i ubrzo obojica razabraše lizanje plamena u osnovi dimnog stupa.

Pitt uzme mikrofon i pritisne prekidač na kućištu.

Zapovjedni toranj Brady, zapovjedni toranj Brady, ovdje PBY086, prijam. Nitko ne odgovori. Pitt dvaput ponovi poziv.

Ne odgovara?, upita Giordino.

Ne.

Rekao si samo nepoznati zrakoplov. Htio si reći da je bio samo jedan?

Tako je rekao zapovjedni toranj Bradvja prije no što je prekinuo vezu.

Nema smisla. Zašto bi jedan zrakoplov napao bazu zračnih snaga Sjedinjenih Država?

Tko zna, reče Pitt dok je namještao uređaje. Možda se neki grčki seljak naljutio jer su mu naši mlažnjaci plašili koze. Kako bilo, ne može se raditi o obuhvatnijem napadu, inače bi nas Washington bio obavijestio. Treba pričekati. Protrlja oči i trepne kapcima kako bi odagnao san. Spremi se. Namjeravam povećati visinu, letjeti u krug iznad brda i spustiti se kako bih bolje razgledao a da nam sunce ne udara u oči.

Samo polako. Giordino podigne obrvu i nasmiješi se.

Ova stara letjelica našla bi se u nepovoljnom položaju ako je tamo dolje mlažnjak koji ispaljuje rakete.

Ne brini, nasmije se Pitt. Moj glavni životni cilj jest ostati u dobrome zdravlju što je duže moguće. Gurne palicu naprijed i dva motora Pratt Whitney Wasp ubrzaše okretaje. Velike preplanule ruke spretno su se pomaknule i opet namjestile uređaje. Zrakoplov je upravio spljošteni nos prema suncu, velika Catalina pela se u nebo

dobivajući iz sekunde u sekundu na visini, a potom poleti u krug iznad tasoskih brda u smjeru oblaka dima.

Iznenada, glas grune u Pitovim slušalicama. Nenadani zvuk zaprijeti da ga ogлуši prije no što je stigao smanjiti jačinu... Bio je to isti glas koji je čuo prije, ali sad je bio jači.

Ovdje zapovjedni toranj Brady. Napali su nas. Ponavljam, napali su nas. Odgovorite... neka netko odgovori, molim vas! Glas je bio na rubu bezglavosti.

Pitt odgovori Zapovjedni toranj Brady, ovdje PBY086. Prijam.

Hvala Bogu, netko je odgovorio, uzdahne glas.

Brady, pokušao sam već prije stupiti u vezu, ali prestali ste odašiljati.

Pogoden sam tijekom prvog napada. Valjda... valjda sam izgubio svijest, ali sad je bolje.

Glas je bio nesiguran, ali riječi su bile suvisle.

Nalazimo se na otprilike petnaest kilometara, visina šest tisuća stopa. Pitt izgovori to polako i ne ponovi položaj.

Kakvo je stanje?

Bez obrane smo. Svi naši zrakoplovi onesposobljeni su na tlu. Najbliže jato presretača je tisuću sto kilometara daleko ne bi stigli na vrijeme. Možete li nam pomoći?

Pitt nesvjesno odmahne glavom.

Nikako, Brady. Moja najveća brzina manja je od sto devedeset milja, a u zrakoplovu imam samo dvije puške. Pokušaj suprotstavljanja mlažnjaku bio bi gubljenje vremena.

Pomognite nam, molim vas, preklinjao je glas. Nije nas napao mlažnjak, nego dvokrilac iz Prvog svjetskog rata. Ponavljam. Napao nas je dvokrilac iz Prvog svjetskog rata. Pomognite nam.

Pitt i Giordino zapanjeno se pogledaše. Prođe deset sekunda prije no što se Pitt pribere.

Dobro, Brady, stižemo. Ali nadam se da ste točno prepoznali zrakoplov, inače će dvije stare majke prolići puno suza budemo li ja i moj kopilot srušeni. Prijam. Pitt se hitro obrati Giordinu i smireno mu reče odlučnim i promišljenim glasom Odi u rep i otvori bočna vrata. Upotrebi pušku i potrudi se da ne promašiš.

Ne mogu vjerovati svojim ušima, reče Giordino zapanjeno.

Pitt odmahne glavom. Ni ja to ne uspijevam prihvatiti, ali moramo pomoći onima dolje. Sada požuri.

Odmah, progunda Giordino. Ali, i dalje ne vjerujem.

Nije na tebi da postavljaš pitanja, prijatelju. Pitt ga srdačno udari šakom u rame i nasmiješi se. Sretno.

Zadrži svoju sreću za sebe, i ti krvariš kao što ja krvarim, reče tmurno Giordino. Potom gundajući ustane i krene prema repu. Uzme pušku kalibra trideset iz ormarića i ubaci spremnik s petnaest metaka. Mlačni zrak zapuše mu u lice kad otvori vrata. Opet provjeri pušku i sjedne dok je u iščekivanju razmišljao o prijatelju koji je upravljao avionom.

Giordino je poznavao Pitta odavno. Igrali su se zajedno u djetinjstvu, bili su članovi iste sportske momčadi u srednjoj školi i družili su se s istim djevojkama. Poznavao je Pitta bolje no ikoga drugoga na svijetu. U nekom smislu Pitt je bio sazdan od dva različita, međusobno odjelita čovjeka. Postojao je hladan i učinkovit Dirk Pitt koji rijetko griješi, a koji je ipak duhovit, lišen preuzetnosti, spreman na prijateljstvo sa svima rijetka mješavina. Potom je postojao drugi Pitt, podložan naglim promjenama raspoloženja, koji se često satima zatvarao u sebe postajući dalek i nepristupačan, kao da njegov um neprestance pretresa neki skroviti san. Morao je postojati ključ koji otvara vrata između ta dva Pitta, ali Giordino ga nikad nije pronašao.

Ipak, znao je da se preobrazba prvog Dirka Pitta u drugog događa češće posljednjih godinu dana... otkad je u moru kod otočja Hawaii izgubio ženu koju je neizmjerljivo volio.

Giordino se prisjeti Pittovih očiju prije izlaska iz kabine jarko zelenilo upalilo se živim sjajem zbog blizine opasnosti. Giordino nije nikad vidio oči poput tih, osim jednom... i lagano se naježi, sjetivši se gledajući batrljak prsta na desnoj ruci. Vratila se mislima u stvarnost i otkoči pušku. I tada se, začudo, osjeti sigurnim.

U pilotskoj kabini preplanulo Pittovo lice bilo je slika i prilika muževnosti. Nije bio lijep u smislu u kojemu su lijepe filmske zvijezde naprotiv. Žene su rijetko trčale za njim. Obično su se u njegovoj nazočnosti osjećale nelagodno i preplašeno. Nagonski su slutile da ne voli žensko prenemaganje i smicalice. Pitt je volio društvo žena i dodir njihovih mekih tijela, ali mrzio je prijetvornost, laži i sve te

male smiješne doskočice nužne da se zavede prosječna žena. Nije mu nedostajalo umještosti da neku ženu odvede u krevet dapače, bio je stručnjak za to. Ali, morao se siliti da se pridržava pravila igre. Bile su mu draže otvorene i iskrene žene, ali znao je da su takve rijetke.

Pitt pomakne palicu naprijed i PBY se spusti prema paklu Brady Fielda. Bijele kazaljke visinomjera polako su krenule nazad na crnom zaslonu pokazujući smanjenje visine. Poveća nagib i stroj, star već dvadeset pet godina, počne podrhtavati. Nije bio napravljen za velike brzine, već za spora izviđanja, za dugi neprekinuti let... ali ništa više od toga. Pitt je zagovarao kupnju stroja nakon što je na zahtjev ravnatelja, admirala Jamesa Sandeckera, iz ratnog zrakoplovstva premješten na novu dužnost u Nacionalnu agenciju za more i podmorje. Zadržao je čin bojnika i, prema službenim ispravama, bio je dodijeljen NAMPu na neodređeno vrijeme. Službeno je vršio dužnost časnika za sigurnost na površini, što je bio tek uvijen izraz koji je ukazivao na odstranjivača. Kad bi neki poduhvat zapao u nepredviđene poteškoće ili u neznanstvene neprilike, Pitt je to morao riješiti i vratiti sve u kolotečinu. Njegov zahtjev za kupnju zrakoplova PBY Catalina bio je u tu svrhu. Bio je spor, ali mogao je bez poteškoća prevoziti putnike i teret, a prvenstveno je mogao sletjeti na vodu, što je bio važan čimbenik budući da se devedeset posto NAMPovih istraživanja odvijalo na otvorenom moru.

Odjednom obojeni bljesak s crnim oblakom kao pozadinom privuče Pittovu pažnju. Pokazujući iznimnu pokretljivost, zrakoplov jarkožute boje naglo zaokrene i sjuri se ispod dima. Pitt povuče unazad palicu kako bi smanjio kut spuštanja i time spriječio da PBY prestigne čudnog protivnika. Druga letjelica opredmeti se onstran dima i nastavi pucati po Brady Fieldu.

Tako mi svega, zagrmi Pitt. Pa to je stari njemački Albatros.

Catalina je dolazila iz smjera sunca i pilot Albatrosa, usredotočen na razaranje, nije ju opazio. Na Pittovu licu pojavi se svirepi smiješak dok se približavao trenutak sukoba. Opsuje pri pomisli zašto nema strojnicu na nosu PBYja. Pritisne papučice kormila i nagne krilo kako bi Giordinu omogućio bolju preglednost. PBY se brujeći približi, još uvijek neopažen. Potom iznenada Pitt začuje prasak Giordinove puške, glasniji od brujanja motora.

Bili su gotovo iznad Albatrosa kad se glava zaštićena kožnom kacigom naglo okrene u otvorenoj kabini. Bili su tako blizu da je Pitt razabrao kako se usta drugog pilota zapanjeno otvaraju kad je ugledao veliki zrakoplov koji je pristizao iz pravca sunca. Lovac je postao lovina. Pilot se hitro pribere i Albatros se odmah udalji, ali ne prije no što ga je Giordino uspio izbušiti s petnaest puščanih hitaca.

Grozno besmisleno zbivanje na nebu preplavljenom dimom dostiglo je novi stupanj kad se hidroplan iz Drugog svjetskog rata sukobio s lovцем iz Prvog svjetskog rata. PBY je bio brži, ali Albatros je bio u prednosti zbog dviju strojnica i veće pokretljivosti. Albatros je bio manje poznat od slavnog Fokkera, ali radilo se o izvrsnom lovcu, istinskom bojnem konju njemačkog carskog zrakoplovstva u razdoblju između 1916. i 1918.

Albatros zaokrene, vrati se nazad i ustremi se na upravljačku kabini PBYja. Pitt odmah odgovori, uključi sve uređaje i ponada se da će krila ostati spojena s trupom kad je glomazni zrakoplov krenuo u petlju. Zaboravi na smotrenost i letачka pravila ushit zračnog dvoboja proključao mu je u krvi. Ēinilo mu se da gotovo čuje kako zakovice iskaču dok se PBY okretao na hrbat. Izmicanje protivno pravilima iznenadi protivnika i dvije bujice metaka što nahrupiše iz žutog aviona skroz promašiše Catalinu.

Potom Albatros naglo zaokrene ulijevo i opet jurne ususret PBYju. Pitt je vidio kako svijetleća zrna sijevaju tri metra ispod vjetrobrana. Na sreću taj čovjek očajno puca, pomisli. Obuzme ga čudan osjećaj u želudcu dok su dva zrakoplova i dalje slijedila sraznu putanju. Pričeka do zadnjeg trena, potom spusti nos PBYja i zaokrene, našavši se nakratko u povoljnom položaju u odnosu na Albatros. Giordino opet otvori vatru, ali žuti dvokrilac izvuče se poniranjem iz kiše metaka i Pitt ga na tren izgubi iz vidokruga. Zaokrene udesno i promotri nebo. Prekasno. Začuje bubnjanje zrna koja su probijala oplatu zrakoplova. Izvede PBYjem kovit mrtvog lista i uspije izbjeći hitce manjeg zrakoplova. Spas u zadnji čas.

Neravnopravna bitka potrajala je osam minuta, dok su sa zemlje vojnici zadivljeno promatrali. Ēudan zračni dvoboj polako se premjestio istočnije, nad obalu, gdje započne završni sraz.

Pitt se znojio. Male sjajne kapi izbile su na čelu i potekle mu niz lice. Protivnik je bio lukav, ali i Pitt je poznavao vojnu vještinu. S

beskrajnim strpljenjem, izvučenim iz skrivenih zaliha, čekao je pravi trenutak i kad je napokon došao, bio je spreman.

Albatros se uspije zavući Catilini iza repa, na nešto većoj visini. Pitt ne promijeni brzinu i drugi pilot, naslutivši skorašnju pobjedu, priđe visokom repnom kormilu hidroaviona na manje od pedeset metara. No, prije nego što su strojnice počele djelovati, Pitt povuče palicu unazad i spusti krilca, usporavajući veliki stroj gotovo do zaustavljanja. Iznenađen, sablasni pilot prestigne PBY i pritom dobije nekoliko pušćanih zrna s male udaljenosti u motor. Stari zrakoplov zaokrene ispred nosa PBYja. Potaknut poštovanjem koje svaki hrabri borac duguje sebi sličnom, Pitt pogleda čovjeka u otvorenoj kabini i vidje kako podiže naočale u znak pozdrava. Potom tajanstveni pilot okrene žuti Albatros i uputi se prema zapadu, preko otoka, ostavljajući za sobom trag crnog dima koji je dokazivao točnost Giordinovih hitaca.

Catalina je ponirući dostizala evolutivnu brzinu i Pitt se nekoliko sekunda borio s uređajima prije no što je ispravio zrakoplov u položaj za let. Tada započne uzlazni zaokret. Popevši se na pet tisuća stopa, vrati se u vodoravan položaj pa promotri otok i more, ali ne opazi trag žutog aviona s malteškim krizom. Nestao je.

Pitt je osjećao kako ga obuzima ljugava hladnoća. Žuti Albatros učinio mu se poznatim. Bio je kao zaboravljena utvara koja se vratila iz prošlosti kako bi ga mučila. Ali čudan osjećaj nestane istom brzinom kojom se pojavio. Uzdahne dok ga je napetost napuštala, a olakšanje zazibalo njegov um.

No, kad ću dobiti nagradu za streljaštvo?, upita Giordino s vrata kabine. Smiješio se unatoč ružnog posjekotini na vlasištu. Krv je curila niz desni obraz i mrljala je ovratnik košulje s napadnim cvjetnim uzorkom.

Kad sletimo, platit ću ti piće, odgovori Pitt ne osvrnuvši se.

Giordino sjedne na mjesto kopilota. Osjećam se kao da sam napravio krug na vrtuljku u Long Beach Pikeu.

Pitt nije uspio suspregnuti osmijeh. Opusti se na naslonu i ne reče ništa. Potom se okrene Giordinu i stisne kapke.

Što je bilo? Pogodio te?

Giordino mu uputi pogled pun optužbe.

Tko ti je rekao da se PBYjem može izvesti petlja?

U tom trenutku to mi se učinilo jedinim rješenjem, odgovori Pitt, a oči mu zaiskriše.

Sljedeći put upozori putnike. Poskakivao sam kao košarkaška lopta. A gdje si udario glavom?, upita Pitt.

Treba li uopće pitati?

Onda, gdje?

Giordino se nade u neprilici.

Ako baš hoćeš znati, u kvaku zahoda.

Pitt se nakratko iznenađeno zagleda u njega. Potom zabaci glavu i grohotom se nasmije. Njegova razdraganost bila je zarazna, pa i Giordino krene za njim. Grohot je odjeknuo kabinom i nadjačao motore. Prošlo je gotovo trideset sekunda prije no što se veselje primirilo i tada se obojica usredotočiše na ozbiljnost događaja.

Pittov je um bio bistar, ali umor ga je počeo svladavati. Dugi sati leta i napetost bitke pritiskali su mu mozak poput magle. Pomisli na blagi miris sapuna ispod hladnog tuša, na dodir čiste rubenine i istog mu se trena sve to učini od životne važnosti. Pogleda kroz prozorčić u smjeru Brady Fielda i podsjeti se da je njegovo odredište First Attempt, ali neka neodređena slutnja, gotovo primislica, nagna ga da promijeni odluku.

Umjesto da sletimo pored First Attempta, mislim da bi bilo bolje sletjeti u Brady Field. Imam predosjećaj da smo pokupili nešto metaka.

Dobra zamisao, reče Giordino.

Nemam namjeru mutiti vodu.

Veliki zrakoplov pripremi se za slijetanje zaokrenuvši u pravcu staze pune kržina. Potom sleti na vreli asfalt, a trap poskoči uz škripu guma koja je označila prizemljenje.

Pitt se držao podalje od vatre vozeći prema drugom kraju staze. Kad se Catalina zaustavila, okrene prekidače paljenja. Dva srebrenasta vijka postupno usporiše okretaje i napokon se zaustaviše, blještavi na egejskom suncu. Mir je bio potpun. Pitt i Giordino nakratko su nepomično uživali u ugodnoj tišini koja je ispunila upravljačku kabinu nakon trinaest sati buke i podrhtavanja.

Pitt povuče zasun bočnog prozora, otvori ga i s odmakom i zanimanjem promotri vojne vatrogasce koji su se borili s požarom. Posvuda su bile cijevi, nalik cestama iscrtanim na zemljovidu, a ljudi

su trčali na sve strane, vičući i povećavajući zbrku. F105 u plamenu bili su gotovo ugašeni, ali jedan C133 Cargomaster još je gorio.

Pogledaj, reče Giordino pokazujući rukom.

Pitt se nagne preko ploče s uređajima i pogleda kroz prijateljev prozor. Modro vozilo vojnog zrakoplovstva stizalo je velikom brzinom. U njemu je bilo nekoliko časnika, a za njima je stizalo i četrdesetak vojnika, koji su ih opkolili kao čopor pasa.

Kakav doček, uzvikne Pitt razdragano se smijući.

Giordino obriše ranu rupčićem, koji potom zgužva i baci kroz prozor. Pogleda prema obali i na trenutak se zamišljeno prepusti beskraju. Na poslijetku se obrati Pittu. Shvatio si, nadam se, da smo bili prokleta sretni što smo stigli u komadu.

Da, znam, odgovori Pitt nehajno. U nekoliko navrata, dok smo bili gore, pomislio sam da će nas utvara stući.

Tako bih htio znati tko je, dovraga, i zašto izazvao ovu nesreću.

Pitt je bio odsutan i zamišljen.

Jedini putokaz je žuti Albatros, promrmlja.

Giordino ga upitno pogleda.

Kakve veze ima boja onog starog krša?

Da si učio povijest zrakoplovstva, reče Pitt s prizvukom šaljive zajedljivosti, sjetio bi se da su njemački letaći u Prvom svjetskom ratu svoje zrakoplove ponekad činili osobno prepoznatljivima bojom ili čudnim obilježjima.

Pusti za kasnije predavanje iz povijesti, progunda Giordino.

Sada želim samo izići iz ove turske kupelji i popiti piće koje mi duguješ. Ustane i krene prema vratima.

Modro službeno vozilo stane pored velikoga srebrenastog zrakoplova i četvera vrata širom se otvoriše. Putnici iskočiše pa počеше vikati i udarati po aluminijskim vratima letjelice.

Gomila zrakoplovaca opkoli zrakoplov zaoriše se povici, veseli pozdravi i pljesak.

I dalje sjedeći, Pitt uzvratil na pozdrave. Bio je umoran i utrnuo, ali njegov um još je bio djelatn i radio je punom parom. Jedan mu se izraz motao u mislima... i napokon ga glasno izgovori.

Makedonski Jastreb.

Giordino se osvrne. Što si rekao?

Oh, ništa, ništa. Pitt dugo izdahne.

Idemo... Obećao sam ti piće.

Poglavlje II

Kad se Pitt probudio, još je bio mrak. Nije znao koliko je spavao. Možda je tek zadrijemao. Možda je utonuo u san satima. Nije znao i nije ga brigalo. Metalne opruge vojnog kreveta zaškripiše kad se okrene u potrazi za udobnijim položajem. Ali, nije uspijevaao duboko usnuti. Budni dio njegova uma pokušavao je dokučiti zašto. Možda zbog neprestanog zujanja klimauredaja, pomisli. No, bio je naviknut spavati unatoč buci motora i stoga to nije mogao biti uzrok. Možda zbog žohara Tasos ih je bio pun. Ne, nešto drugo. Tada shvati. Objašnjenje se probije kroz maglu snenog uma. Drugi, nevjesni dio uma nije mu davao da usne. Kao filmski projektor i dalje je vrtio slike čudnih događaja koji su se zbili prethodnog dana.

Jedna se slika isticala među svim ostalima. Bila je to fotografija u dvorani carskog ratnog muzeja. Jasno se sjećao. Objektiv je snimio njemačkog letaća uz lovca iz Prvog svjetskog rata. Bio je odjeven u onodobno uobičajeno letaćko odijelo i držao je desnu ruku na divovskom bijelom njemačkom ovčaru. Pas, očito maskota, dahtao je i gledao gospodara poniznim pogledom. Letač je gledao u objektiv. Imao je dječjačko lice, koje bi bez uobičajenih ožiljaka iz studentskih dvoboja i bez monokla bilo izgledalo gotovo golobrado. Ali, teutonski vojnički ponos bio je prepoznatljiv u neodređenom posprdnom smiješku i uštogljenom držanju.

Pitt se sjećao i pojašnjenja ispod snimke - Makedonski Jastreb.

Poručnik Kurt Heibert iz Jagdstaffela 91 imao je 32 pobjede protiv saveznika na makedonskom bojištu i bio je jedan od najvećih asova Prvog svjetskog rata. Pretpostavlja se da je srušen nad Egejskim morem 15. srpnja 1918.

Pitt ostane neko vrijeme otvorenih očiju u mraku. Ovu noć više nema spavanja, pomisli. Pridigne se, osloni na lakat, uzme s noćnog ormarića Omegu i približi je očima. Sjajne kazaljke pokazivale su 4.09. Sjedne i spusti gole noge na vinilski pod. Pored sata bila je kutija cigareta. Uzme jednu i zapali je srebrenim Zippom. Povuče dim, potom ustane i protegne se.

Namršti se. Leđni mišići utrnuli su mu od pljeskanja ljudi u Brady Fieldu nakon što su on i Giordino izišli iz kabine PBYja. Nasmije se u tami prisjećajući se srdačnih stisaka ruku, zahvala i čestitaka.

Mjesečina koja je ulazila kroz prozor odaja za časnike te mlačni i bistri zrak zore učiniše ga nemirnim. Skine hlače i potraži u prtljazi. Kad na dodir prepozna kupaće gaće, navuče ih pa uzme ručnik i tiho iziđe.

Obavije ga sredozemna mjesečina otkrivajući mu pust i gotovo sablastan krajobraz. Nebo je bilo posuto zvijezdama Mliječni put isticao se kao veliki bijeli pojas na pozadini od crnog baršuna.

Pitt krene puteljkom koji se spuštao do glavnog ulaza. Nakratko zastane da pogleda pustu sletnu stazu i opazi crne rupe u redovima višebojnih svjetala koja su se pružala uz njen rub. Mnoge žarulje sustava za obilježavanja vjerojatno su oštećene u napadu, pomisli, premda je osnovni okvir još bio prepoznatljiv za pilota koji je trebao izvesti noćno slijetanje. Iza srednjih svjetala uspio je razaznati tamni obris PBYja na drugom kraju staze, samog i očajnog poput patke u gnijezdu.

Catalinina oštećenja od metaka bila su mala i ljudi iz održavanja obećali su da će ih popraviti sutradan ujutro. Popravak je iziskivao tri dana. Pukovnik James Lewis, zapovjednik baze, ispričao se zbog kašnjenja, ali trebao je većinu jedinice za održavanje da radi na popravku oštećenih mlažnjaka i preostalog C133 Cargomastera.

U međuvremenu Pitt i Giordino prihvatili su gostoprimstvo pukovnika i ostali su u Brady Fieldu, služeći se čamcem First Attempta za prijevoz od broda do baze i obrnuto. To je bilo korisno rješenje za sve budući da je smještaj na First Attemptu bio skućen.

Nije li malo rano za plivanje, prijatelju?

Glas prekine Pitta u razmišljanju. Nade se pod zasljepljujućim svjetlom reflektora koji su se upalili na tornjiću uz glavni ulaz. Tornjić, u kojemu je bilo mjesta za samo jednog čovjeka, uzdizao se na betonskom otoku koji je dijelio ulazni od izlaznog prometa. Onizak i krupan policajac iziđe kroz vrata i odmjeri ga.

Nisam mogao zaspati. Ćim je to izgovorio, Pitt shvati da je smiješan kako dovitljiva isprika! Ali, kvragu, pomisli, istinita.

Ne mogu vam zamjeriti, reče policajac. Nakon onoga što se danas zbilo. Začudio bih se kad bih doznao da netko u bazi tvrdo spava. Pomisao na san izazove nagoni poriv i policajac zijevne.

Mora da se dozlaboga dosađujete provodeći ovdje cijelu noć, primijeti Pitt.

Da, doista je dosadno, odgovori sugovornik. Zadjene ruku za pojas, a drugu stavi na dršku automatskog Colta 45. Ako izlazite iz baze, morate mi pokazati dozvolu.

Žao mi je, nemam je. Pitt je zaboravio pitati pukovnika Lewisa dozvolu za ulazak i izlazak iz Brady Fielda.

Policajac se naroguši. Onda se morate vratiti po nju. Otjera noćnog leptira koji mu je proletio ispred lica u smjeru reflektora.

To bi bilo uzaludno. Nemam je, odgovori Pitt smiješeći se.

Ne glumite nevježu, prijatelju. Nitko ne ulazi niti izlazi bez dozvole.

Ja da.

U očima vojnog policajca sive sumnjičav bljesak.

A kako vam je to uspjelo?

Doletio sam.

Vojni policajac zapanjeno ga pogleda, potom njegove oči bljesnuše na svjetlu reflektora. Drugi noćni leptir sleti mu na bijelu kapu, ali čovjek ne obrati pažnju na nj. Tada odjednom uzvikne.

Vi ste upravljali Catalinom!

Baš tako, reče Pitt.

Hej, želim vam stisnuti ruku. Policajac se nasmiješi tako široko da pokaže sve svoje zube. Najljepši let koji sam ikada vidio. I pruži ruku.

Pitt je stisne i protrne. I sam je imao snažan stisak, ali bio je ništavan u usporedbi s policajčevim.

Hvala, ali bio bih zadovoljniji da je moj protivnik pao.

Oh, kvrugu, nije mogao daleko dogurati. Ona stara krtija dimila se kad je preletjela brda.

Srušio se s druge strane?

Nažalost, ne. Pukovnik je poslao policijsku ophodnju da jeepom pretraže otok. Nastavili su potragu do noći, ali nisu našli ništa. Policajac je izgledao ljut.

A najgore je što smo se vratili u bazu prekasno za večeru.

Pitt se nasmije.

Ili je pao u more ili je uspio stići do kopna prije pada.

Vojni policajac slegne ramenima. Može biti. Ali jedno je sigurno na Tasosu nije. Mogu vam zajamčiti.

Pitt se nasmije. Što se mene tiče, u redu je. Prebaci ručnik preko ramena i namjesti kupaće gaće.

No, bilo je ugodno popričati s vama...

Zrakoplovni pristav drugog razreda Moody, gospodine.

Ja sam bojničar Pitt.

Policajčev se izraz lica promijeni.

Oh, oprostite, gospodine. Nisam znao da ste časnik. Mislio sam da ste jedan od NAMPOvih civila. Ovaj ću vas put propustiti, bojniče, ali trebali biste pribaviti dozvolu.

Pobrinut ću se za to odmah nakon doručka.

Moja smjena završava u osam. Ako se ne vratite prije, reći ću svom zamjeniku da vas propusti bez zanovijetanja.

Hvala, Moodv. Možda se vidimo kasnije. Pitt pozdravi rukom, okrene se i krene se spuštati put obale.

Držao se desnog ruba uske popločane ceste i nakon kilometra i pol stigne do uvalice opasane velikim hridima. Mjesečina mu pokaže puteljak i Pitt prođe njime dok napokon ne osjeti pijesak pod nogama. Baci ručnik i produži do žala. More zapljusne žal, bijela pjena vala klizne preko tvrdog pijeska i smoči mu noge pa se potom, na trenutak oklijevajući, povuče prepuštajući mjesto drugome. Nije bilo vjetra i more je bilo mirno. Mjesec je bacao svoju svjetlost na tamnu površinu ostavljajući srebrni trag koji je sezao do obzora, gdje su se more i nebo stapali u crnilu. Pitt uroni u tu mlačnu tišinu i počne plivati duž srebrnastog traga na vodi.

Osjećaj koji je obuzimao Pitta svaki put kad je bio sam u blizini mora bio je čudan. Ćinilo mu se da ga duša napušta i da postaje nešto što je lišeno stvarnosti i oblika. Njegov um bio je pročišćen misaoni napor prekidao se i sve su misli nestajale. Zapažao je tek izdaleka toplinu, hladnoću, mirise... sva su osjetila zamirala, osim sluha. Pitt je slušao prazninu tišine najveće i čovjeku najmanje poznato blago. Na trenutak zaboravi neuspjehe, pobjede i sve svoje ljubavi i sam život gubio se u tišini.

Ispruži se na leđa i gotovo sat ostane plutati u vodi. Na koncu mu mali val zapljusne lice i Pitt nehotice udahne nekoliko kapi slane vode. Otpuhne kako bi odagnao nelagodu i postane svjestan tjelesnih osjeta. Ne gledajući kamo ide, zapliva leđno prema obali. Kad su njegove ruke dodirnule tvrdi pijesak, prestane plivati i nasuka se na žal poput olupine. Otpuzi naprijed dok napola ne iziđe iz vode, koja mu je sada zapljuskivala noge i bokove. Mali mlačni valovi

Egeja narasli su u slaboj svjetlosti i zapljusnuli su žal milujući ga. Pitt zadrijema.

Zvijezde su počele gasnuti jedna za drugom na prvoj blijedoj svjetlosti kad je neka vrsta unutarnje uzbune zazvonila u Pittovu umu, obavještavajući ga o nečijoj nazočnosti. Naglo se probudi, ali se ne pomakne, tek kriomice pogleda kroz pritvorene kapke. Jedva uspije razabrati spodobu koja je stajala uz njega. Izoštri vid na slaboj svjetlosti i pokuša razabrati lik. Postupno se obrisi opredmetiše. Žena.

Dobar dan, reče Pitt i sjedne.

Oh, Bože uzvikne žena i stavi ruku preko usta kao da će kriknuti.

Još je bilo premračno da vidi izraz njenih očiju, ali Pitt ga nasluti. Ispričavam se, reče uljudno. Nisam vas htio preplašiti.

Žena spusti ruku i počne ga gledati. Napokon dođe do glasa.

Mislila sam... mislila sam da ste mrtvi, promuca.

Ne mogu vam zamjeriti. Da nađem nekoga tko spava na žalu u ovaj sat, i ja bih to pomislio.

Preplašili ste me, znate, kad ste sjeli i progovorili.

Još se jednom ispričavam. Pitt odjednom postane svjestan da žena govori engleski. Izgovor je bio britanski, ali s nekom njemačkom natruhom. Ustane.

Dopustite da se predstavim. Zovem se Dirk Pitt.

Ja sam Teri, odvrati ona. I ne mogu vam reći koliko mi je drago vidjeti da ste živi i zdravi, gospodine Pitt. Ne reče svoje prezime, a Pitt je ne upita za nj.

Vjerujte, Teri, i meni je iznimno drago. Pokaže na pijesak.

Hoćete li mi se pridružiti u promatranju izlaska sunca?

Ona se nasmije. Hvala, bilo bi mi zadovoljstvo. Ali, ne uspijevam vas jasno vidjeti. Što ja znam, mogli biste biti neko čudovište. U glasu je bio lagani vragolasti prizvuk.

Mogu se pouzdati?

Da budem dokraja iskren, ne. Dužan sam obavijestiti vas da sam baš na ovome mjestu napastovao više od dvjesto čednih djevica. Pitt je uvijek bio bezobrazan, ali znao je da je to dobar način da otkrije stvarnu osobnost žene.

Oh, kvragu, voljela bih biti dvjestoprva, ali nisam čedna djevica. Sada je već bilo toliko svjetlosti da je Pitt mogao vidjeti bijele zube

koje je smiješak otkrio.

Nadam se da mi to nećete zamjeriti.

Ne, u nekim sam stvarima vrlo slobodouman. Ali, moram vas zamoliti da čuvate tajnu da dvjestoprva nije bila nedirnuta kao novi snijeg. Kad bi se to doznalo, moj ugled čudovišta bio bi uništen.

Oboje se nasmijaše, potom sjedoše na ručnik i nastaviše razgovor dok se sunce nevoljko počelo dizati na nebo iznad Egeja. Kad je blještava kugla boje naranče bacila prve zrake s obzora, Pitt pogleda ženu i pomno je prouči.

Bilo joj je tridesetak godina i imala je na sebi crveni bikini. Bikini nije bio od najmanjih, iako je donji dio počinjao pet centimetara ispod pupka. Bio je naizgled od sirove svile i prijanjao je za tijelo kao druga koža. Tijelo žene bilo je očaravajuća mješavina ljupkosti i krepkosti trbuh gladak i ravan, grudi savršene, ni premalene ni prevelike, svijetla put. Noge su bile duge... možda malo mršave. Pitt odluči da će zanemariti tu malu nesavršenost i prede na proučavanje lica.

Profil je bio profinjen. Crte lica posjedovale su ljepotu i zagonetnost grčkog kipa i bile bi savršene da nije bilo malog okruglog ožiljka na desnoj sljepoočici. Inače ga je vjerojatno pokrivala duga crna kosa, ali žena je zabacila glavu unazad kako bi gledala praskozorje, pa su uvojci boje ebanovine pali iza ramena, dotičući pijesak, i otkrili malu brazgotinu.

Ona se iznenada okrene i opazi da je Pitt promatra.

Morate gledati kako se sunce rada, reče začuđeno se smiješeći.

Vidio sam kako se rada u drugim prigodama, ali prvi put nalazim se licem u lice s tako očaravajućom, izvornom grčkom Afroditom. Pitt opazi bljesak u tamnim očima izazvan laskom.

Zahvaljujem. Ali Afrodita je bila grčka božica ljubavi i ljepote, a ja sam samo napola Grkinja.

A druga polovica?

Moj je otac bio Nijemac.

U tom slučaju moram zahvaliti bogovima, jer ste se bacili na majčinu obitelj.

Teri ga pogleda mršteći se. Nemojte da vas moj stric čuje.

Tipični Švabo?

Pa, da. Zapravo sam zbog njega na Tasosu.

Onda ne može biti tako loš, primijeti Pitt dok se divio ženinim očima boje lješnjaka. Živite s njim?

Ne. Rođena sam ovdje, ali odrasla sam u Engleskoj. Tamo sam se školovala, a s osamnaest godina zaljubila sam se u smjelog i privlačnog prodavača automobila i udala se za njega.

Nisam znao da su prodavači automobila smjeli i privlačni.

Teri se ne obazre na zajedljivu primjedbu i nastavi U slobodno vrijeme sudjelovao je u automobilskim utrkama i bio je jako dobar. Pobjedio je na mnogim cestovnim i brdskim utrkama za sportske automobile. Teri slegne ramenima i počne crtati krugove na pijesku. Glas joj postane čudan, mukao.

Tada je vozio prerađeni MG. Padala je kiša. Izletio je sa staze i udario u stablo. Umro je prije no što sam stigla do njega.

Pitt na trenutak utihne. Je li puno prošlo otad?, upita.

Osam i pol godina, odgovori Teri tiho.

Pitt se isprva nije snašao. Tada ga obuzme gnjev. Koji gubitak, pomisli. Bila je šteta da tako lijepa žena gotovo devet godina tuguje za mrtvim muškarcom. Što je više razmišljao o tome, više ga je smetalo. Ugleda suze koje zablistaše u Terinim očima i ozlovolji se. Ispruži ruku i nadlanicom je pljusne po obrazu.

Ona raskolači oči i tržne se kao da je pogođena iz puške.

Zašto?, upita sopćući.

Jer ti je jako potrebno, skoči Pitt. Vrijeme je da prestaneš. Ćudi me da te nitko još nije isprašio po stražnjici. Tvoj je muž bio smion i privlačan. I što s tim? Mrtav je, pokopan i neće uskrsnuti zato što ti plačeš za njim toliko godina. Pohrani negdje njegovu uspomenu i zaboravi to. Lijepa si žena... ne možeš ostati zatočena u grobu. Pripadaš svakom čovjeku koji se u prolasku okrene da ti se divi i koji bi te htio imati. Pitt uoči da njegove riječi razbijaju krhku ženinu obranu. Razmisli. Radi se o tvom životu. Ne bacaj ga u vjetar i ne glumi neutješnu udovicu dok ne posijediš i ne smežuraš se.

Ženino lice bilo je napeto na jutarnjem suncu. Jecala je. Pitt je pusti da se isplače. Kad je napokon Teri opet digla glavu, obrazi su joj bili iscrtani suzama i posuti zrcima pijeska. Pogleda ga i Pitt opazi svjetlost u njenim očima, nježnim i preplašenim kao u djevojčice. Podigne je u zagrljaj i poljubi je. Terine usne bile su vlažne i tople.

Koliko dugo nisi bila s muškarcem?, prošapta nježno.

Od onda...

Pitt je uzme dok su se duge sjene visokih hridi pružale žalom i zakrivale ih od sunca. Jato galeba kružilo je zrakom i spustilo se na mokri pijesak žala. Ptice su trčale naprijed i nazad igrajući lovice s valovima. Svako malo jedna od njih bacila bi pogled na dvije ljudske spodobе u sjeni i na tren bi zastala prije no što bi nastavila uranjati u vodu dugi zakrivljeni kljun u potrazi za hranom. Postupno kako se sunce uspinjalo nebom, i sjene su se kratile. Ribarica prođe na stotinjak metara od hridi. Ribari, koji su bacali mreže u more, bili su prezauzeti da bi opazili nešto neobično na obali. Na posljetku se Pitt odmakne i pogleda vedro i nasmijano Terino lice.

Na znam trebam li od tebe tražiti zahvalu ili oprost, reče u pola glasa.

Primi oboje, i moj blagoslov, prošapta ona.

Pitt joj poljubi kapke. Jesi li vidjela što si propustila sve te godine?, upita smiješeći se.

Slažem se. A ti si mi otkrio čudotvoran lijek protiv bezvoljnosti i utučenosti.

Uvijek preporučam zavođenje. To je djelotvoran lijek za sve bolesti, i rijetke i uobičajene.

A tvoja plaća, doktore?, upita Teri nježno se smiješeći.

Smatraj da si me već platila.

Nećeš se tako lako izvući. Zahtijevam da dođeš večeras na večeru k mome stricu.

Bit će mi čast, reče Pitt. Kada? I kako ću doći do tamo?

Poslat ću stričevog vozača da te pokupi na ulazu u Brady Field u šest.

Pitt podigne obrve.

Zašto misliš da sam smješten u Brady Fieldu?

Očito si Amerikanac, a svi Amerikanci na otoku nalaze se tamo. Teri ga uzme za ruku i pritisne si je na obraz. Pričaj mi o sebi. Koja je tvoja dužnost u zrakoplovstvu? Jesi li pilot? Ili časnik?

Pitt se potrudi da izgleda ozbiljno. Ja sam čistač baze.

Ona raskolači oči od iznenađenja. Doista? Prepametan si za čistača. Promotri muževno preplanulo lice i prodorne zelene oči.

Oh, no, ne spočitavam ti to. Jesu li te promaknuli u vodnika?

Ne. Nikad nisam bio vodnik.

Iznenadni bljesak između stijena šezdesetak metra daleko privuče Pittovu pažnju. Kratkotrajni blještavi odsjaj sunčevih zraka na svjetlucavom predmetu. Promotri područje gdje se pojavio bljesak, ali ne uoči ni najmanji pokret.

Teri osjeti da je napet. Nešto se dogodilo?, upita ga.

Ne, ništa, slaže Pitt.

Učinilo mi se da vidim nešto što pluta na vodi, ali sad je nestalo.

Pogleda je i u njegovim očima pojavi se vragolast izraz.

No, sad se moram vratiti u bazu. Moram pokupiti toliko puno srneća...

I ja bih trebala poći. Moj se stric vjerojatno pita što me toliko zadržalo.

Namjeravaš mu reći?

Ne budi bedast. Teri se nasmije, ustane, otrese sa sebe pijesak i namjesti bikini.

Pitt se nasmiješi pa i sam ustane.

Zašto su žene uvijek tako sramežljive i nevoljke prije vođenja ljubavi, a poslije su tako iskričave i nehajne?

Teri slegne ramenima. Možda jer nas spolni odnos oslobađa sujete i nezadovoljstva i čini da osjetimo pripadnost zemlji. Tamne oči jako bljesnuše. Znaš, i mi imamo životinjske nagone.

Pitt je šaljivo pljesne po stražnjici.

Hajde, otpratit ću te doma.

Jako je daleko. Stričeva vila je u planinama, iza Limenarije.

Gdje su planine i gdje je Limenaria?

Limenaria je selo desetak kilometara daleko odovud, odgovori Teri pokazujući na sjever. Ali ne razumijem zašto me pitaš gdje su planine. Ispruži ruku prema obroncima kilometar i pol onstran ceste. Kako zoveš ono?

U Kaliforniji, otkud ja dolazim, zovemo brdom sve što je niže od tisuću metara.

Vi Ameri uvijek pretjerujete.

To je američka nacionalna razbibriga.

Uspeše se puteljkom. Na nasipu uz rub ceste bio je mali otvoreni Mini Cooper. Uvriježena tamnozeleno boja britanskih trkaćih automobila jedva se razabirala ispod sloja prašine.

Dopada li ti se moj Grand Prix? Nije li prekrasan?, upita Teri ponosno.

Pitt se nasmije, ne toliko zbog te pretjerane tvrdnje koliko zbog toga što je govorila o automobilu kao ljepotanu. Bogami, prekrasan je, potvrdi. Tvoj je?

Da, kupila sam ga u Londonu prošli mjesec i došla sam njime od Le Havrea do ovamo.

Hoćeš li dugo ostati kod strica?

Uzela sam tri mjeseca dopusta, stoga ostajem još šest tjedana. Potom se brodom vraćam doma. Prelazak kontinenta u automobilu bio je ugodan, ali prezamoran.

Pitt joj otvori vrata i Teri sjedne za upravljač, potraži ispod sjedala i uzme ključ. Stavi ga u bravu i upali motor. Ispuh zakašlja, a zatim prasne i obijesno zabruji.

Pitt se nasloni na vrata i poljubi Teri.

Nadam se da me tvoj stric neće dočekati s puškom.

Ne brini htjet će samo popričati s tobom. Obožava zrakoplovce! Bio je pilot u Prvom svjetskom ratu.

Ma što mi kažeš bila je Pittova zajedljiva upadica.

Kladim se da priča kako je letio s Richthofenom.

Oh, ne, nije bio u Francuskoj. Borio se ovdje, u Grčkoj.

Pittova zajedljivost odmah ishlapi. Obuzme ga čudna hladnoća. Grčevito stisne vrata.

Tvoj stric... je li ikada pričao o Kurtu Heibertu?

Puno puta. Zajedno su letjeli. Teri ubaci u prvu, potom se nasmiješi i mahne rukom.

Vidimo se večeras. I, nemoj zakasnuti. Bok.

Prije no što je Pitt stigao nešto izustiti, majušni automobili odjuri niz cestu. Isprati je pogledom dok je jurila na sjever. Potom prašnjavi zeleni bljesak pređe preko grebena i posljednje što je vidio bila je Terina crna kosa koja je vijorila na vjetru.

Postalo je vruće. Pitt se okrene i krene pješke prema bazi. Stavi bosu nogu na neki bodljikavi predmet i tiho opsuje dok je skakutao na drugoj nozi i pokušavao izvaditi malu bodlju. Izvuče je i baci u grm. Promatrao je tlo kako bi izbjegao novi ubod, kad ugleda tragove. Tko ih je ostavio nosio je cipele s ojačanim potplatima.

Pitt se sagne i prouči ih. Uspio je lako razabrati svoje i Terine tragove jer su oboje tim dijelom prošli bosi. Iskrivi usne. Na više mjesta tragovi cipela pokrivali su njihove tragove. Netko je slijedio Teri do obale, pomisli. Podigne ruku i zakloni oči kako bi pogledao sunce. Još je bilo rano i odluči slijediti trag.

Tragovi su se spuštali do pola puteljka, a onda su skretali prema hridima i završavali s njihove druge strane. Potom su se vraćali do ceste, ovaj put podalje od puteljka. Bodljikava grana ogrebe Pittovu ruku, ostavljajući tanke krvave crte, ali on nije bio svjestan toga. Oznojio se dok je stigao do ceste. Na poslijetku su tragovi potkovanih cipela završavali, a počinjao je trag debelih guma. Njihova površina u prašini je ostavila niz čudnih otisaka romboidnog oblika.

U oba pravca nije bilo vozila na vidiku. Pitt prostre ručnik nasred ceste, sjedne i u mislima si dočara prizor.

Osoba koja je slijedila Teri tu je stala, pješke je došla do Mini Coopera i potom je pratila ženu niz puteljak. Ali prije no što je stigao do obale, pratilac je vjerojatno čuo glasove, stoga se vratio nazad i skrio se među hridi kako bi ih uhodio. Potom, kad je izišlo sunce, vratio se na cestu prikrivajući svoje kretanje iza hridi.

Radilo se o jednostavnoj zagonetci i bilo ju je lako dokučiti... ali, nedostajala su tri odgovora. Zašto je netko slijedio Teri, i tko je bio? Pitt se nasmije u sebi potaknut jednom mišlju. Najjednostavnije objašnjenje bilo je da se radi o nekom tamošnjem gledonji. Ako je bilo tako, prisustvovao je zanimljivoj predstavi.

Grč mu priklješti želudac. Najviše ga je mučio treći odgovor koji je nedostajao. Nešto se nije uklapalo u njegovo razmišljanje. Opet pogleda tragove guma. Bili su preveliki za običan automobil moglo ih je ostaviti samo neko veće vozilo, primjerice kamion. Zažmiri i razmisli. Nije čuo dolazak Terina auta jer je spavao. A vjerojatno se i kamion zaustavio bez buke.

Zadubljeni Pittov pogled s romboidnih tragova guma upravi se na obalu. Plima je rasla i brisala s pijeska sve tragove nedavnih ljudskih djelatnosti. Procijeni udaljenost od ceste do obale i počne razmatrati prizorište kao da mora riješiti matematički zadatak.

Ako je kamion u točki A, a dvije su osobe sedamdeset pet metara dalje, na obali u točki B, zašto te dvije osobe nisu čule paljenje motora kamiona u jutarnjoj tišini?

Odgovor mu je izmicao, stoga Pitt slegne ramenima i odustane. Protrese ručnik i omota ga oko vrata, a potom krene pješke niz pustu cestu u pravcu glavnog ulaza baze zviždučući Its a Long Way to Tipperary.

Poglavlje III

Plavokosi mladić odveže uže i osmometarski čamac odvoji se lijeno od mola ispod Brady Fielda pa zaplovi po plavoj morskoj površini u pravcu First Attempta. Motor Buda s dvanaest cilindara tjerao ga je brzinom od osam čvorova i izbacivao je na palubu uobičajeni smrad naftnog dima. Nedostajalo je nekoliko minuta do devet i sunce je ugrijalo, pa niti lagani povjetarac koji je dolazio s mora nije pružao olakšanje.

Pitt je gledao kako se obala udaljava i kako mol postaje točkica na plimnoj crti. Potom sjedne na cjevastu ogradu na krmi opasno se naginjući stražnjicom iznad bijelog traga čamca. U tom neobičnom položaju osjećao je podrhtavanje osovine, a kad je spuštao pogled, vidio je vijak koji je sjekao vodu. Čamac je bio već četiristo metara od First Attempta kad je Pitt opazio da ga mladić za kormilom promatra s poštovanjem.

Oprostite, gospodine, ali čini se da dosta dobro poznajete ovu vrstu čamca.

Mladić pokaže ogradu na kojoj je Pitt sjedio. Učeni izraz lica ukazivao je na njegovu znanstvenu narav. Bio je preplanuo od egejskog sunca, a na sebi je imao bermude i ništa više osim rijetke plave brade.

Pitt se osloni na jednu ruku kako bi se pridržao, a drugom potraži u džepiću cigaretu.

Imao sam takvog kad sam išao u srednju školu, objasni nehajno.

Vjerojatno ste živjeli na moru, reče mladić.

Newport Beach, Kalifornija.

Divno mjesto. Išao sam uvijek tamo dok sam pohađao poslijediplomski studij na Lajollinom Scrippsu. Mladić se nasmije.

Bože, mjesto je bilo puno prekrasnih djevojaka. Mora da ste se jako zabavljali.

Da, ima mnogo gorih mjesta za odrastanje. Pitt promijeni temu. Recite mi, kakve su to nevolje s istraživanjem?

Sve je išlo dobro prva dva tjedna, ali čim smo našli obećavajuće mjesto, stvari su krenule na zlo i otad smo stalno imali nesreću.

Na primjer?

Obično kvarovi na opremi prekinuta užad, oštećene sprave, nevolje s napajanjem... Znae već, takve nedaće.

Približavali su se First Attemptu, pa se mladić opet usredotočio na kormilo, upravljajući malom brodicom kako bi stao uz ukrcajni most.

Pitt ustane i podigne pogled na brod. Po pomorskim mjerilima bio je malen osamsto dvadeset tona nosivosti, četrdeset šest metara dužine. Bio je izgrađen kao oceanski remorker u nizozemskom brodogradilištu u Rotterdamu prije Drugog svjetskog rata. Ėim su Nijemci okupirali Nizozemsku, posada ga je prebacila u Englesku, gdje je časno služio za cijelog trajanja rata, tegleći torpedirane i oštećene brodove u liverpoolsku luku pred nosom njemačkih podmornica. Po okončanju sukoba u Europi, isluženi i oronuli remorker nizozemska je vlada prepustila američkoj mornarici, koja ga je pohranila u spremište u Olvpiji udržavi Washington. Tamo je spavao dvadeset pet godina u ćahuri od sive plastike. Potom ga je netom osnovana Nacionalna agencija za more i podmorje kupila od mornarice i preuredila u suvremeno oceanografsko plovilo, prekrstivši ga u First Attempt.

Pitt zažmiri kako bi zaštitio oči od odsjaja bijele boje koja je pokrivala brod od pramca do krme. Popne se mostićem na palubu, gdje ga doćeka stari prijatelj Rudi Gunn, zapovjednik broda i voditelj istraživanja.

Lijepo izgledaš, reće Gunn ne nasmiješivši se, osim krvavih očiju. Uzme cigaretu i ponudi Pitta, koji odmahne glavom i pokaže svoje.

Ėuo sam da ima nevolja, reće Pitt.

Gunn se smraći Možeš to glasno reći. Nisam tražio od admirala Sandeckera da te pošalje ovamo iz VWashingtona radi zabave.

Pitt začuđeno podigne obrvu. Taj jetki ton bio je prilično neuobičajen za Gunna. U obićnim okolnostima zapovjednik je bio duhovit i srdaćan ćovjek.

Smiri se, Rudi, reće.

Maknimo se sa sunca. I isprićaj mi što se dogodilo.

Gunn skine naoćale s rožnatim okvirom i prede po ćelu izgužvanom maramicom.

Oprosti, Dirk, ali nisam nikad vidio da toliko stvari odjednom krene na zlo. Neizdrživio je nakon toliko truda uloženog u poduhvat.

Postajem prelako zapaljiv. Zadnja tri dana čak me i posada nastoji izbjegavati.

Pitt mu stavi ruku na rame i nasmiješi se.

Obećajem ti da te neću izbjegavati, premda si hulja.

Gunn ga na trenutak pogleda ne shvaćajući, no potom mu se u očima pojavi izraz olakšanja. Zabaci glavu i nasmije se.

Hvala Bogu, stigao si, reče snažno stišćući Pittovu ruku.

Možda nećeš riješiti nikakvu tajnu, ali barem ću se osjećati malo bolje samo zato jer si ovdje. Okrene se i pokaže pramac.

Dođi, moja je kabina tamo.

Pitt pođe za njim po stubama i ude u malu kabinu koju kao da je izradio proizvođač ormara. Jedina raskoš bio je svježiji zrak iz stropnog klimauređaja nezanemariva udobnost.

Pitt zastane na tren ispod otvora kako bi uživao u povjetarcu, potom sjedne naopačke na stolac i stavi ruke na naslon, čekajući da ga Gunn upozna sa zbivanjima.

Gunn zatvori prozor i ostane na nogama. Prije nego počnem, moram te upitati što znaš o našem istraživanju u Egeju.

Èuo sam da First Attempt vrši zoološka istraživanja u Sredozemlju.

Gun upre pogled u njega, pomalo zgranut. Admiral ti prije odlaska iz VWashingtona nije dao detaljne podatke o istraživanju?

Pitt pripali drugu cigaretu.

Što te navodi na pomisao da sam stigao iz prijestolnice?

Ne znam, reče Gunn okolišući. Ali, eto, mislio sam...

Pitt ga prekine smiješkom. Nisam ni prišao blizu Sjedinjenim Državama više od četiri mjeseca. Otpuhne dim prema klimauredaju i pogleda kako nestaje u kovitlacu. U poruci koju ti je poslao Sandecker pisalo je tek da će me poslati na Tasos. Očigledno je zaboravio navesti otkud dolazim i kad ću stići. Stoga si mislio da ću pasti s neba već prije četiri dana.

Oprosti, oprosti. Gunn slegne ramenima. U pravu si. Mislio sam da će tvojoj letećoj olupini trebati najviše dva dana da stigne iz prijestolnice. I kad si jučer uletio u onu nepredviđenu nezgodu u Brady Fieldu, već si prema mojim proračunima kasnio četiri dana.

Bilo je neizbježno. Giordino i ja dobili smo nalog da odvezemo živež jednoj postaji za proučavanje ledenjaka sjeverno od Spitzenbergena.

Kad smo sletjeli, silovita mećava nas je prikovala za tlo više od sedamdeset dva sata.

Gun se nasmije. Onda ste, glede temperature, prešli iz jedne krajnosti u drugu.

Pitt se tek nasmiješi.

Gunn otvori prvu ladicu malog pisaćeg stola i pruži Pittu debeli ovitak s mnoštvom slika ribe čudnog izgleda.

Jesi li ikada prije vidio nešto slično?

Pitt promotri slike. Premda su sve prikazivale istu ribu, narisali su ih različiti umjetnici, koji su pojednostiti dočarali na vrlo različite načine. Na prvog je bio antički grčki crtež s keramičke posude. Na drugog je nesumnjivo bio dio rimskog mozaika. Na sljedeće dvije bili su suvremeniji i stiliziraniji crteži, a prikazivali su ribu u pokretu. Zadnja je bila fotografija fosila u pješčenjaku.

Pitt upitno pogleda Gunna.

Gunn mu pruži povećalo.

Evo, pokušaj pogledati služeći se ovim.

Pitt uzme povećalo i pogleda sliku jednu za drugom.

Na prvi pogled riba je po obliku i veličini bila slična plavoj tuni, ali pažljivije oko moglo je primijetiti da trbušne peraje izgledaju kao male pregibljive noge s plivnim kožicama. Druge dva ista takva uda bila su smještena ispred repne peraje.

Pitt tiho zabrunda.

Rudi, ovo je vrlo čudan primjerak. Kako se zove?

Nisam u stanju izgovoriti latinski naziv, ali znanstvenici na First Attemptu prozvali su je od milja Enigma.

A zašto?

Zato jer je po svim zakonima prirode trebala izumrijeti prije dvjesto milijuna godina. Ipak, kako možeš zaključiti po crtežima, neki su je ljudi očito vidjeli. Pojavljivanja su zabilježena svakih pedeset ili šezdeset godina ali, nažalost po znanost, Enigma nikad nije ulovljena.

Gunn promotri Pitta, zatim svrne pogled.

Ako ova riba postoji, mora da je začarana. Postoje stotine svejedočanstava ribara i znanstvenika, koji te gledaju u oči i kunu se da su na udicu ili mrežom ulovili Enigmu, ali prije no što su je uspjeli izvući na palubu, riba je pobjegla. Svi zoolozi ovoga svijeta dali bi

svoje lijevo jaje samo da im dopadne ruku živa ili makar mrtva Enigma.

Pitt zgnječi opušak u pepeljari.

A zašto je tako važna?

Gunn mahne crtežima. Jesi li uočio da se umjetnici ne slažu glede gornjeg sloja kože? Crtaju majušnu krljušt, glatku kožu kao u pliskavica, a jedan je čak nacrtao krzno nalik vidrinom. Sada, uzmeš li u obzir mogućnost da pored onakvih udova ima krzno, vjerojatno je da se radi o nekoj vrsti praiskonskog sisavca.

Točno, ali ako je koža glatka, radilo bi se tek o pragmazu. Kopno je u to vrijeme bilo prenapučeno njima.

Gunnov izraz lica bio je nepokolebljiv.

Još jedna činjenica koju treba uzeti u obzir jest da Enigma živi u plitkim toplim morima jer sva otkrića zbila su se na manje od pet kilometara od obale. Povrh toga, svjedočanstva vode ovamo, u istočno Sredozemlje, gdje se prosječna površinska temperatura rijetko spušta ispod devetnaest stupnjeva Celzija.

I što to dokazuje?, upita Pitt.

Ništa određeno. Ali ipak, budući da nerazvijeni sisavci bolje preživljavaju u blagim podnebljima, to bi mogla biti potvrda mogućnosti da se Enigma održala do danas.

Pitt ga zamišljeno pogleda.

Žao mi je, Rudi, ali još me nisi uvjerio.

Znao sam da si tvrdoglav, reče Gunn. Zato sam za kraj ostavio najzanimljiviji dio. Ušuti, skine naočale i obriše leće papirnatom maramicom. Potom ih vrati na orlovski nos i nastavi govoriti kao da je utonuo u neko snoviđenje.

Tijekom trijasa, prije nastanka Himalaja i Alpa veliko se more prostiralo nad onim što su danas Tibet i Indija. To je more pokrivalo i današnju srednju Europu, a završavalo je u Sjevernom moru. To su golemo more geolozi nazvali Tetis. Sve što je danas od njega preostalo jesu Crno more, Kaspijsko jezero i Sredozemlje.

Oprosti mi moje neznanje o geološkim dobima, reče Pitt.

Ali, kad je bio trijas?

To je doba koje se proteže od prije dvjesto osamdeset do dvjesto trideset milijuna godina, odgovori Gunn. Tada se u kralježnjaka zbio veliki napredak, jer su gmazovi izvršili veliki razvojni skok u odnosu

na svoje nerazvijenije pretke. Neki morski gmazovi dostigli su dužinu od sedam metara. Bili su zli stvorovi. Najznatniji događaj bila je pojava prvih pravih dinosaura, koji su čak naučili hodati na stražnjim nogama i koristiti rep kao neku vrstu oslonca.

Pitt protegne noge.

Mislio sam da je doba dinosaura bilo kasnije.

Gunn se nasmije. Gledao si previše starih filmova i nedvojbeno imaš na pameti divove koji u prvim znanstvenofantastičnim filmovima prijete plemenima dlakavih špiljskih ljudi. Nikad nije manjkao neki brontosaur od četrdeset tona, ili neki krvoločni tiranosaur, ili neki pteronodont koji je progonio polugolu glavnu junakinju po prašumi. Zapravo su ti dinosauri živjeli na zemlji i izumrli šezdeset milijuna godina prije pojave čovjeka.

I kakve veze s time ima ta tvoja čudna riba?

Zamisli Enigmu, metar dugu ribu koja živi, ludo se provodi, vodi ljubav i potom umire u Tetisu. Nitko ne primjećuje tijelo tog stvorenja, koje polako tone u crveno blatno dno. Taj neobilježeni grob potom pokriju naslage koje se stvrđnu i pretvore u pješčenjak, pretvarajući stvorenje u tanak sloj ugljena. Taj ugljeni trag iscrta obrise tkiva i kostura Enigmeu okolnim slojevima. Prolaze godine i tisućljeća. Tisućljeća postanu eoni, sve dok jednog lijepog proljetnog jutra dvjesto milijuna godina nakon toga jedan seljak iz Neukirchena u Austriji ne zapne plugom za tvrdnu površinu. I evo se na vidjelo vraća riba Enigma, pretvorena u savršen fosil.

Gunn zastane i prođe rukom kroz rijetku kosu. Lice mu je bilo umorno i napeto, ali dok je govorio o Enigmi, oči su mu sjale. Moraš imati na umu jedan presudan čimbenik kad je ta Enigma umrla, nije bilo ni ptica, ni majmuna, ni dlakavih sisavaca, ni krhkih leptira. Nije se još bilo pojavilo ni cvijeće.

Pitt opet promotri snimak fosila. Ne izgleda mi moguće da živo stvorenje može preživjeti sve to vrijeme ne pretrpjevši goleme razvojne promjene.

Izgleda ti besmisleno? Da, ali već se dogodilo. Morski pas postoji tristo pedeset milijuna godina. Potkovičasti rak ostao je nepromijenjen više od dvjesto milijuna godina. A, osim toga, jasno, imamo najpoznatiji primjer resoperku.

Da, čuo sam za nju, reče Pitt. Riba za koju se vjerovalo da je izumrla prije sedamdeset milijuna godina, ali koja je otkrivena na pučini ispred istočnoafričke obale.

Gunn klimne glavom.

U svoje je vrijeme resoperka bila izuzetno važno i zapanjivo otkriće, ali to je ništa naspram onoga što bi znanstveni svijet dobio kad bismo mu mogli staviti na raspolaganje Enigmu. Zastane na trenutak da pripali cigaretu. Pogled mu je bio skroz odsutan. Sve se svodi na ovo Enigmabi mogala biti drevna karika u razvoju sisavaca, a to uključuje i čovjeka. Ali, nisam ti rekao da fosil pronađen u Austriji ima anatomske osobine sisavaca. Izbočeni udovi i druge značajke unutarnjih organa smještaju ga u razvojni slijed koji napreduje prema hominidima i drugim sisavcima.

Pitt opet pogleda slike.

Ako je ovaj takozvani živi fosil još u optjecaju u izvornom obliku, kako se mogao razviti u napredniji oblik?

Svaka biljna ili životinjska vrsta je poput obitelji, odgovori Gunn. Jedna grana može izroditi jednolike potomke, jednake po veličini i obliku, dok rođaci onstran planine mogu izroditi rasu dvoglavih i četverorukih divova.

Pitt se malo uznemiri. Otvori vrata i iziđe na palubu. Topli zrak nasrne na njega kao oblak pare i on se trgne. Golemi troškovi i brojni ljudi koji liju znoj, a sve to samo zato da uhvate ogavnu ribicu. Koga boli briga jesu li naši pretci bili majmuni ili ribe? Kakva je razlika? Sudeći po načinu na koji ljudski rod srlja u samouništenje, vjerojatno će izumrijeti za najviše dva tisućljeća. Okrene se k vratima i obrati se Gunnu.

Okay, reče.

Znam što tražite ti i tvoji znanstvenici. Sada još jedino želim znati što ja imam s tim? Ako imate problema s razbijenim vodovima, pokvarenim spravama ili nestalom opremom, ne trebam vam ja, već dobar mehaničar koji će se znati pobrinuti za to.

Gunn ga na trenutak pogleda u nedoumici, zatim se nasmiješi. Vidim da si ispipao doktora Knighta.

Doktora Knighta?

Da, Kena Knighta, mladića koji je jutros došao po tebe čamcem. On je izuzetno sposoban pomorski geofizičar.

Kako uzbudljivo, zajedljivo reče Pitt. Učinio mi se dosta srdačan tijekom vožnje, ali ne sposoban kako kažeš.

Vani je vrućina postala neizdrživa i metalna ograda čudno je svjetlucala. Pitt nepromišljeno položi ruku na nju i opsuje kad mu metal opeče dlan. Bol izazove u njemu silovitu ljutnju. Vratu se u kabinu i žustro zalupi vratima.

Pustimo gluposti, izjavi otresito. Objasni mi koje čudo moram izvesti kako bi ti mogao objesiti Enigmu iznad kamina i bacam se na posao. Ispruži se na Gunnov ležaj, duboko udahne i opusti se dok gaje svježina kabine pomalo smirivala. Pogleda Gunna njegovo lice nije odavalo nikakav ustuk, ali Pitt ga je dovoljno dobro poznao da nasluti njegovu nelagodu. Nasmiješi se i stavi mu ruku na rame.

Ne želim ti izgledati prizeman, ali ako hoćeš da postanem član tvoje momčadi znanstvenikagusara, morat ćeš me ponuditi pićem. Od silne priče ožednio sam.

Gunn se nasmije i naruči interfonom malo leda. Potom iz ladice pisaćeg stola izvadi bocu Chivas Regala i dvije čaše. Dok čekamo led, možeš letimice pročitati izvješće koje sam napisao o kvarovima opreme. Pruži Pittu žuti ovitak. Opisao sam nezgode u svim pojedinostima, po vremenskom slijedu. Na početku sam mislio da se radi tek o nesretnim slučajevima, ali sad smo prešli granice slučajnosti.

Imaš li dokaza o namjernom ometanju ili oštećenju?, upita Pitt.

Ama baš nikakvih.

Razbijeno metalno uže o kojemu je pričao Knight... je li bilo prerezano?

Gunn slegne ramenima. Ne, krajevi su bili nazubljeni, ali ima jedna druga zagonetka. Objasnit ću ti. Zastane i otrese pepeo s cigarete. Mi radimo u granicama sigurnosti pet prema jedan. Na primjer, ako proizvodni podatci za neko uže kažu da opasnost od pucanja postoji pri napetosti od 11.250 kilograma, mi ga nikad ne izvrgavamo napetosti većoj od 2.100 kilograma. Zahvaljujući tim mjerama NAMP u svojim poduhvatima još nije izgubio čovjeka. Za nas su ljudski životi važniji od znanstvenih otkrića. Istraživanje podmorja je opasno, pa je popis onih koji su nam prethodili i koji su poginuli u pokušaju da otrgnu moru tajne poprilično dugačak.

Koja je bila granica sigurnosti kad je uže puklo?

Upravo sam htio o tome. Bila je otprilike šest prema jedan. U tom trenutku napetost je bila samo 1.800 kilograma. Prava je sreća da nitko nije ozlijeđen kad je uže puknulo i zafijuknulo zrakom.

Mogu li ga vidjeti?

Da. Dao sam s dva komada odrezati dva puknuta okrajka i spremio sam ih u očekivanju tvog dolaska.

Pokucaše na vrata. Crvenokosi mladić, kojemu nije bilo više od osamnaest ili devetnaest godina, uđe noseći posudicu s ledom. Odloži je na stol i obrati se Gunnu. Trebate li još nešto, gospodine?

Da, hvala, reče Gunn. Sidi na palubu za održavanje i uzmi komade užeta koje je nedavno puklo pa ih donesi ovamo.

Da, gospodine.

Mladić se okrene i hitro iziđe.

Èlan je posade?, upita Pitt.

Gunn stavi led u čaše, natoči whisky i pruži jednu Pittu. Da, na brodu imam osam članova posade i četrnaest znanstvenika.

Pitt promućka jantarnožutu tekućinu oko kockica leda. Je li moguće da je netko od te dvadesetdvojice odgovoran za nezgodu?

Gunn odmahne glavom. Razmišljao sam o tom. Èak i u snu. I proučio sam osobne i stručne životopise svih barem pedeset puta. Ne mogu zamisliti koji bi razlog netko od njih mogao imati da ometa istraživanje. Zastane i otpije gutljaj. Ne, siguran sam da ometanje dolazi iz nekog drugog izvora. Netko nas iz neobjašnjivih razloga želi spriječiti da ulovimo ribu koja možda niti ne postoji.

Malo potom mladić se vrati s dva komada puknutog užeta.

Preda ih Gunnu i ode zatvorivši vrata za sobom.

Pitt otpije malo whiskyja i ustane s ležaja. Odloži čašu na stol, uzme užad u ruku i pažljivo pregleda krajeve.

Izgledala su kao obična namašćena čelična užad. Svaki je komad bio duži od pola metra, imao je petnaest centimetara u promjeru i bio je načinjen od dvije tisuće četiristo isprepletenih žica. Komadi nisu bili prerezani na jednoj plohi. Lomovi žica bili su razbacani unutar četrdesetak centimetara, tako da su oba izlomljena komada izgledala kao nepravilni konjski repovi.

Nešto privuče Pittovu pažnju. Uzme povećalo i promotri. U očima mu bljesne jarki sjaj, dok mu se na usnama pojavi zadovoljan

osmijeh. Poznati osjećaj ushita i pomame proključa mu u žilama. Možda će na posljetku zadatak ipak biti uzbudljiv.

Nešto si zapazio? upita Gunn.

Da, odgovori Pitt.

Ne znam kada i kako, ali nekoga si preobrazio u neprijatelja koji neće da loviš ribu u njegovom području.

Gunn se uskomeša i raskolači oči. Što si otkrio?

Uže je hotimice prerezano, reče Pitt hladno.

Kako misliš, prerezano?, uzvikne Gunn.

Gdje vidiš dokaze ljudskog uplitanja?

Pitt mu pruži povećalo. Pogledaj. Lomovi se pravilno spuštaju, a žice se svijaju prema unutra. I vidiš da žice izgledaju zgnječene? Ako uže ovog promjera napinješ na oba kraja, pri pucanju žice ne gube oblik i vrhovi im se svijaju prema vani, ne prema unutra. Ovdje se stvar odvijala drukčije.

Gunn je piljio u uništeno uže.

Ne shvaćam. Što je mogao biti uzrok?

Pitt se nakratko zadubi u misli. Po meni, Primacord.

Gunn je bio osupnut. Raskolači oči.

Ne govoriš ozbiljno! To je eksploziv, zar ne?

Dakako, odgovori Pitt smireno. Primacord izgleda kao konop ili uže i može biti bilo koje debljine. Rabi se prvenstveno za rušenje drveća i za istodobno zapaljenje višestrukih naboja. Djeluje kao fitilj, ali reagira gotovo svjetlosnom brzinom.

Kako je moguće da je netko postavio eksploziv ispod broda a da nije bio viđen? Ovdje je voda prozirna kao staklo. Vidljivost prelazi trideset metara. Neki znanstvenik ili član posade bio bi vidio uljeza... Ili bi bio čuo zvuk eksplozije.

Prije odgovora, dopusti mi da ti postavim dva pitanja. Koja je sprava bila zakvačena za uže kad je puknulo? I u koliko ste sati utvrdili da je došlo do nezgode?

Uže je bilo vezano za ronilačko zvono. Ronioci rade na dubini većoj od pedeset metara i nužno je započeti dugu dekompresiju već ispod površine, tako da se izbjegnu plinske embolije. Da je uže puklo, otkrili smo oko sedam ujutro, odmah nakon doručka.

Pretpostavljam da barokomoru puštate ispod površine cijelu noć.

Ne, odgovori Gunn. Imamo naviku spustiti je u more prije izlaska sunca, tako da bude spremna za prihvat ronilaca u slučaju da odmah ujutro dođe do neke nesreće.

Eto objašnjenja! uzvikne Pitt.

Netko je uz zaštitu tame doplivao do užeta i izazvao je eksploziju Primacorda. Možda vidljivost i je trideset metara nakon izlaska sunca, ali noću je manja od trideset centimetara.

A buka eksplozije?

Elementarno, moj dragi Gunne, odgovori Pitt smijući se.

Mislim da mala količina Primacorda koji eksplodira na dubini od dvadeset pet metara proizvodi zvuk vrlo sličan nadzvučnom brujanju Starfirea iz Brady Fielda.

Gunn ga pogleda s dubokim poštovanjem. Teorija je bila vjerodostojna, i činilo mu se da tu nema pogovora. Namršti čelo.

I onda, što ćemo?

Pitt dovrši whisky i udari čašom o stol.

Ti ostani na moru i nastavi tražiti Enigmu. Ja se vraćam na otok i pokušat ću poći u lov. Mogla bi postojati neka veza između vaših nezgoda i jučerašnjeg napada na Brady Field, pa ću nastojati otkriti tko stoji iza ove pometnje i koji su mu razlozi.

Iznenada se vrata širom otvoriše i čovjek uleti navratnanos u kabinu. Na sebi je imao samo kupaće gaće i široki pojas na kojem su visjeli nož i najlonska mrežica. Mokra kosa izbljedjela od sunca bila je bijeložuta, a pjege su mu pokrivala nos i grudi. Voda mu je curila s nogu, pa je za sobom ostavljao tamne vlažne tragove po podu.

Zapovjedniče Gunn, vikne uzbuđeno. Vidio sam jednu! Vidio sam Enigmu na manje od tri metra od moje maske.

Gunn skoči na noge.

Sigurno? Jeste li je dobro promotrili?

Učinio sam još i bolje, gospodine. Snimio sam je.

Čovjek pjevava nosa nepomično je stajao i kezio zube u širokom osmijehu. Da sam imao osti, mogao sam je uloviti, ali snimao sam koralje.

Brzo reče Gunn.

Odnesite film u laboratorij i dajte da ga razviju.

Razumijem, gospodine. Čovjek se okrene i izleti van prskajući Pitta slanim kapima.

Gunnov je izraz lica bio sretan i odlučan. Bože moj! Kad pomislim da sam se spremao odustati, da sam htio podviti rep i vratiti se kući! Sada, kvragu sve, ostat ću usidren dok ne umrem od starosti ili ne uspijem uloviti Enigmu. Pogleda Pitta iskričavim očima.

Onda, bojniče, što misliš?

Pitt slegne ramenima.

Osobno bih radije pošao u lov na djevojke.

Nije trebao velik napor da zaboravi nezgodu i prizove u um izazovnu sliku Teri u njenom crvenom bikiniju.

Poglavlje IV

Bilo je nekoliko minuta poslije pet kad se Pitt vratio u svoje odaje u Brady Fieldu. Skine znojnu odjeću i baci se pod tuš. Nije bilo puno prostora morao je saviti vrat pod oštrim kutom, ispružiti leđa na pod od pločica, a s druge strane noge podignuti u zrak pod kutom od devedeset. Gledajući ga, moglo se pomisliti da je taj iskrivljeni položaj jako neudoban, ali za Pitta je bio ugodan i udoban. Kad mu je vrijeme dopuštalo, uvijek se na taj način opuštao pod tušem. Ponekad bi zadrijemao, ali prvenstveno je to ozračje samoće i lažne kišovitosti koristio za razmišljanje. U tom trenutku njegov je um kiptio od mnoštva zbunjujućih pitanja.

Vagao je činjenice i nepoznanice, tražeći suvisli obrazac i trudeći se usredotočiti na najvažnija pitanja. Uzalud. Um mu je izmicao, stalno se tvrdoglavo vraćajući na besmisleno, zanemarivo pitanje kamiona na obali, koji se pojavio i nestao bez buke.

Iz nekog neobjašnjivog razloga to ga je smetalo. Pokušavao se riješiti tog osjećaja, ali bilo je uzalud. Na koncu odustane, zatvori oči i dočara si prizor nadajući se da će otkriti neki znak, ili rješenje.

Odjednom se onstran vrata kupaonice pojavi neprepoznatljiv lik.

Hej, zdravo, zagrmi Giordinov glas i nadjača žubor vodenog mlaza.

Unutra si već pola sata. Valjda si se već i utopio.

Pitt se pomiri s prekidom tuširanja. Digne ruku i okrene slavinu.

Bolje požuri, vikne Giordino, a tada primijeti da voda više ne teče, pa stiša glas. Pukovnik Lewis stiže. Bit će ovdje za koji tren.

Pitt uzdahne.

Pridigne se i sjedne, a potom nespretno ustane, izvrgnuvši se opasnosti da se oklizne na mokrom podu. Ručnik proleti kroz vrata i padne mu na glavu. Od same pomisli da se mora urediti kako bi ostavio dobar dojam na nadređena časnika kosa mu se nakostriješi. Pogledom sažeže lik u zamagljenom staklu ogledala.

Reci pukovniku Lewisu da se može sam zabaviti dok čeka.

Glas je bio leden.

Izlazim odovud kad me bude volja, doda resko. Sad se gubi iz moje kupaonice, rugobo, prije nego ti uguram sapun u guzicu. Pitt osjeti žar u obrazima. Nije namjeravao uvrijediti starog prijatelja. Odmah se pokaje.

Oprosti, Al. Misli su mi odlutale drugamo.

Ma, pusti. Giordino slegne ramenima i iziđe iz kupaonice zatvarajući vrata.

Pitt se obriše i na brzinu obrije. Onda otpuše crne dlačice s britvice i protrlja si lice losionom British Sterling. Kad je ušao u spavaću sobu, Giordino ga je čekao s pukovnikom Lewisom.

Lewis je sjedio na rubu kreveta i sukao je goleme brkove svijene nagore. Plavih očiju i crvenkastog brkatog lica, izgledao je kao veseli gorštak. Kretao se i govorio je hitro, gotovo namah Pitt je imao dojam da mu je netko stavio u gaće pola kilograma mljevenog stakla.

Oprostite na upadu, zagrmi Lewis. Ali, zanima me jeste li otkrili nešto određenije glede jučerašnjeg napada.

Pitt je bio gol, ali nije se skanjivao.

Ne, ništa određenije. Nekoliko slutnji i par primisli, ali malo činjenica na kojima graditi nepobitnu teoriju.

Nadao sam se da ste našli neki trag. Moja momčad za zračno izviđanje dala si je puno truda.

Našli ste ostatke Albatrosa?, upita Pitt.

Lewis pređe rukom preko znojna čela.

Ako je stara krtija pala u more, nije ostavila traga, niti mrljicu ulja. Nestala je skupa s pilotom.

Možda je stigao do kopna, umiješa se Giordino.

Ne, odgovori Lewis. Tamo nismo uspjeli naći nikoga tko ga je vidio u polasku ili u povratku.

Giordino klimne glavom. Stari žuti zrakoplov koji dostiže najveću brzinu od sto sedamdeset kilometara na sat nije mogao proći neprimijećeno ako se pojavio nad Makedonijom.

Lewis uzme kutiju cigareta. Nešto me zbunjuje napad je smišljen i izveden na najučinkovitiji mogući način. Tko god je napao bazu, znao je da nijedan zrakoplov ne treba sletjeti i poletjeti u vrijeme njegova zračnog napada.

Pitt zakopči košulju i namjesti oznake s pozlaćenim hrastovim lišćem na ramenima.

Nije to teško doznati. Svi na Tasosu znaju da nedjeljom Brady Field postaje grad duhova. Rekao bih da je napad bio sličan onom japanskom na Pearl Harbour, uključujući i činjenicu da je zrakoplov doletio kriomice kroz klanac u otočkom planinskom lancu.

Lewis brižljivo pripali cigaretu kako si ne bi oprljio brkove.

U pravu ste, ali nesumnjivo je nenadani dolazak vašeg zrakoplova iznenadio ne samo nas, već i napadača. Naš radar nije otkrio vašu Catalinu jer ste zadnjih tristo kilometara letjeli tik iznad površine mora. Ispusti u zrak oblak dima. Ne mogu vam reći kako je lijepo iznenađenje bilo vidjeti vaš stari zrakoplov dok je brujeći stizao iz smjera sunca.

Vjerojatno je to bilo iznenađenje i za našeg prijatelja u Albatrosu, reče Giordino zlobno se nasmijavši. Trebali ste ga vidjeti ostao je otvorenih usta kad se okrenuo i spazio nas.

Pitt dovrši vezivanje kravate. Nitko nas nije očekivao jer moj plan leta nije uključivao Brady Field. Kanio sam sletjeti pored First Attempta. Zato leteća utvara i zapovjedni toranj nisu znali predviđeno vrijeme našeg dolaska. Utihne i zamisli se. Pukovniče, savjetujem vam da poduzmete ozbiljne obrambene mjere. Imam dojam da ćemo opet vidjeti žuti Albatros.

Lewis ga radozvalo pogleda.

Zašto ste tako sigurni da će se vratiti?

Bljesak zaiskri u Pittovim očima.

Imao je točan cilj kad je napao bazu, a to nije bilo da ubija ljude ili uništava avione Sjedinjenih Država. Njegova je namjera bila da vam utjera strah u kosti.

A što bi time dobio?, upita Giordino.

Razmislite malo. Pitt pogleda na sat, potom Lewisa. Da je stanje doista opasno, pukovniče, morali biste evakuirati na kopno sve američke civile.

Da, točno, prizna Lewis. Kako bilo, trenutačno ne vidim nikakva razloga da primijenim takvu mjeru. Grčke vlasti zajamčile su mi punu suradnju u nalaženju pilota i zrakoplova.

Ali, kad biste vi mislili da postoje valjani razlozi, bio je uporan Pitt, ne biste li naredili zapovjedniku Gunnu da udalji First Attempt od Tasosa?

Lewis žmirne. Svakako, zbog brige. Taj bijeli brod savršeni je cilj za letećeg napadača.

Pitt kresne Zippo i pripali cigaretu.

Vjerovali ili ne, pukovniče, to je objašnjenje.

Giordino i Lewis pogledaše se, potom se okrenuše k Pittu s izrazom nedoumice na licu.

Pitt produži. Kao što znate, pukovniče, admiral Sandecker je poslao na Tasos Giordina i mene kako bismo istražili čudne nezgode koje su se dogodile tijekom NAMPOva podmorskog istraživanja. Jutros u razgovoru sa zapovjednikom Gunnom otkrio sam dokaze o namjernom ometanju koji me navode na sumnju u izvjesnu povezanost Albatrosova napada s nezgodama na First Attemptu. Sada, ako napravimo daljnji korak, počet ćemo razumjeti da Brady Field nije bio glavni cilj našeg uskrslog protivnika. Napad je bio posredan način da se s Tasosa udalje zapovjednik Gunn i First Attempt.

Lewis ga zamišljeno odmjeri.

Pretpostavljam da bi sada trebalo postaviti pitanje zašto.

To još ne znam, reče Pitt. Ali siguran sam da naš prijatelj, tako sklon nezaboravnim nastupima, ima jako važan razlog za takvo ponašanje. Ne bi se toliko izložio da je ulog sitan. Vrlo je vjerojatno da skriva nešto od velike vrijednosti i da su istraživači na NAMPOvu brodu u stanju to otkriti.

To nešto o čemu govorite moglo bi biti potopljeno blago, primijeti Lewis.

Pitt uzme kapu iz kovčega i namjesti je na glavi.

To je jasan zaključak.

Zamišljeni sjaj zacakli se u Lewisovim očima.

Tko zna što bi moglo biti i koliko vrijedi?

Pitt se obrati Giordinu. A1, stupi u vezu s admiralom Sandeckerom i zamoli ga da prikupi podatke o svim mogućim vrijednim teretima izgubljenim u Egeju, nedaleko od Tasosa, i da nam ih pošalje što je prije moguće. I, kaži mu da je hitno.

Smatraj riješeno, reče Giordino. U Washingtonu je jedanaest ujutro. Trebali bismo dobiti odgovor za doručak.

Napokon se nešto počinje nazirati, zagrmi Lewis.

Što prije budem imao odgovore, prije ću se moći riješiti Pentagona. Mogu li vam nekako pomoći?

Pitt opet pogleda na sat. Kako kažu izviđači, budite u pripravnosti. To je najviše što možemo učiniti, zasad. Možemo se okladiti da su Brady Field i First Attempt pod prismotrom. Kad bude postalo očito

da nitko nije evakuiran i da je oceanografski brod još na svome mjestu, možemo očekivati novi posjet žutog Albatrosa. Vi ste se već zabavili, pukovniče. Imam dojam da je sljedeći na redu zapovjednik Gunn.

Obavijestite zapovjednika da sam spreman za suradnju svim sredstvima kojima raspolazem, potvrdi Lewis.

Zahvaljujem, reče Pitt. Ali ne vjerujem da je svrhovito, zasad, izvijestiti zapovjednika.

Zaboga, a zašto ne?, upita Giordino.

Pitt se hladno nasmiješi. Zasad su to samo pretpostavke. I svaka možebitna priprema na brodu izdala bi naše namjere. Ne, moramo mahati mamcem pred nosom naše nepoznate utvare iz Prvog svjetskog rata i izvući ga na brisani prostor.

Giordino ga odmjeri. Ne možeš izložiti opasnosti živote znanstvenika i posade a da im ne daš priliku da se brane.

Gun nije u neposrednoj opasnosti. Nesumnjivo će naš sablasni pilot pričekati još najmanje jedan dan, kako bi vidio hoće li First Attempt otići, prije no što opet napadne. Pitt se nasmiješi i male borke pojave se na uglovima njegovih očiju. U međuvremenu, upogonit ću svoj snalažljivi veleum kako bih mu postavio stupicu.

Lewis ustane.

Za dobro ljudi na brodu, nadam se da će biti djelotvorna.

Pukovniče, nijedna nakana ne može se smatrati uspješnom sve dok se dokraja ne ostvari, odvratila Pitt.

Giordino krene prema vratima.

Idem u ured za veze i poslat ću poruku admiralu.

Kad završite, reče Lewis, dodite na večeru u moje odaje.

Pomiluje brkove i obrati se Pittu. Poziv vrijedi i za vas. Bit će prava gozba spremiću svoju čuvenu deliriju, Jakovljeve kapice s gljivama u umaku od bijelog vina.

Zasigurno je izvrsna, primijeti Pitt.

Ali, nažalost, ne mogu prihvatiti. Imam već poziv za večeru... s jednom vrlo privlačnom gospođom.

Giordino i Lewis ga zabezeknuto pogledaše. Pitt se potrudi da izgleda ravnodušno. Poslat će auto po mene u šest, pa imam točno dvije minute i trideset sekunda da stignem do ulaza, stoga je najbolje da krenem. Dovidjenja, pukovniče, i hvala na pozivu. Nadam se da

ćete me ispričati. Potom, obrativši se Giordinu, reče A1, čim stigne admiralov odgovor, javi mi.

Pitt otvori vrata i iziđe.

Lewis protrese glavu.

Šalio se, ili doista ima sastanak s nekom djevojkom?

Dirk se nikad ne šali kad je u igri djevojka, odgovori Giordino, kojeg je zabavljala Lewisova osupnutost.

Pa gdje ju je upoznao? Koliko znam, nije otišao nikamo, izuzev baze i broda.

Giordino slegne ramenima. Ne znam. Ali dovoljno dobro poznajem Pitta i ne bih se čudio da je djevojku upecao u sto metara između glavnog ulaza i ukrcajnog mola First Attempta.

Lewis se bučno nasmije.

Dobro, satnice, dođite sa mnom. Nisam lijepa djevojka, ali znam kuhati. Što kažete na moje Jakovljeve kapice?

Zašto ne?, uzvikne Giordino. To je najbolji prijedlog koji sam dobio tijekom cijelog poslijepodneva.

Poglavlje V

Paklena vrućina popusti malo kad sunce zađe na zapadu iza tasoskih planina. Duge nazubljene sjene pošumljenih vrhova spustile su se niz obronke i doticale su rub Brady Fielda s morske strane kad je Pitt izišao kroz glavni ulaz. Stane na cesti i udahne čisti zrak Sredozemlja, koji ga je ugodno dražio u plućima. Htio je zapaliti cigaretu, ali suzdrži se i opet duboko udahne dok je gledao more. Onstran valova sunce je obojilo First Attempt u narančasto. Vidljivost je bila savršena i na udaljenosti od tri kilometra njegove oči uspijevale su razaznati začudnu količinu pojedinosti na brodu. Stajao je nepomično nekoliko minuta, zadubljen u ljepotu prizora. Potom pogleda oko sebe kako bi potražio auto koji je Teri obećala poslati.

Bio je tamo, uz rub ceste, poput kraljevske jahte na sidrištu.

Svih mi svetaca, promrmlja Pitt kad ga vidje. Priđe ne skrivajući divljenje.

Bio je to MavbachZepplin s kliznim pregradnim staklom između zatvorenog odjeljka za putnike i vozačevog, koji je bio otkriven. Iza velikog ukrasa s dvostrukim na hladnjaku, hauba je bila duža od metra i osamdeset, a završavala je niskim vjetrobranom. Iz automobila je izazivala dojam velike snage. Dugi blatobrani i podnožja bili su sjano crni, ali karoserija je bila obojena s više slojeva srebrene boje. Bio je klasika nad klasikom vrhunsko teutonsko obrtničko umijeće bilo je očito u svakoj pojedinosti, u svakoj matici i zakovici. Ako je Rolls Royce Phantom III iz 1936 predstavljao britanski uzor tišine i aristokratske mehaničke djelotvornosti, njegov njemački parnjak bio je MavbachZepplin istoga godišta.

Pitt priđe autu i prede rukom po divovskom rezervnom kotaču pričvršćenom na prednji blatobran. Nasmije se zadovoljno i s olakšanjem kad uoči da je guma izbrazdana romboidnim šarama. Dvaput pljesne rukom po velikoj gumi, a potom se okrene prema prednjem sjedalu.

Vozač je bio malo pogrbljen nad upravljačem i bubnjao je prstima po vratima. Nije samo izgledao kao da se dosađuje, već je i zijeovao kako bi to potvrdio. Bio je odjeven u zelenosivu jaknu koja je zlosretno sličila odori nacističkih časnika iz Drugog svjetskog rata, ali

nije bilo činova ni oznaka na rukavima i ramenima. Kapa mu je pokrivala glavu, pa su samo kratki zalisci otkrivali da je plavokos. Staromodne naočale sa srebrenim okvirom svjetlucale su na zalazećem suncu. Duga i tanka cigareta visjela mu je u jednom kutu usta dok mu je izraz lica očitovao napadnu drskost... Izraz koji čovjek nije pokušavao prikriti.

Pittu se na prvi pogled nije dopao. Stavi nogu na podnožje i zagleda se u njega. Mislim da mene čekate. Zovem se Pitt.

Vozač se ne udostoji uzvratiti pogled. Baci cigaretu na kolnik preko Pittova ramena, ispravi se i okrene prekidač paljenja.

Ako ste vi američki smetlar, reče vozač s jakim njemačkim izgovorom, možete ući.

Pitt se nasmiješi. Njegove oči postadoše opake. Naprijed sa smrdljivom svjetinom, ili iza s aristokracijom?

Kamo želite, odgovori vozač. Postao je crven u licu, ali nije se okrenuo niti podigao pogled.

Hvala, reče Pitt. Iza ću.

Spusti veliku kromiranu kvaku, otvori vrata i ude. Iznad pregradnog stakla bio je zastor Pitt ga spusti da ne bi gledao vozača. Potom se udobno smjesti na raskošnoj kožnoj prevlaci, pripali cigaretu i spremi se za vožnju po Tasosu.

Mavbachov motor upali se i vozač ubaci u brzinu, pokrećući gorostasni automobil na cestu u pravcu Limenarije.

Pitt otvori prozor pa promotri jele i kestene koji su pokrivali obronke i stare masline koje su pratile obalu. Mala polja duhana i pšenice povremeno su prekidala krajobraz i podsjećala ga na mala imanja koja je često vidio dok je letio na jugu Sjedinjenih Država.

Malo zatim auto prođe kroz živopisan gradić Panagiju, podižući štrcaje blatne vode iz barica koje su naruživale staru makadamsku cestu. Gotovo sve kuće bile su bijelo okrečene kako bi odbijale ljetnu vrućinu. Krovovi su se uzdizali k blijedom nebu i oluci su se gotovo doticali iznad uskih ulica. Auto iznenada skrene, obiđe gradić i upravi golemu haubu prema prašnjavoj obalnoj cesti. Na početku je uspon bio postupan, ali gotovo odmah cesta počne krivudati u niz strmih serpentina.

Pitt je osjećao da se vozač bori s Mavbachovim upravljačem velika limuzina bila je izrađena za vožnju ulicama poput čuvene berlinske

Unter den Linden, a ne da se suoči s izlokanim konjskim stazama pogubnim za amortizere. Pitt je gledao more u podnožju ponora i pitao se što bi se dogodilo kad bi iz suprotnog smjera naišao drugi auto. Potom, iznenada, opazi veliki bijeli četverokut na sivoj pozadini od litica. Konačno su zavoji prestali i gume s romboidnim šarama stigoše na tvrdu podlogu nekog drvoreda.

Pitt je bio primjereno zapanjen.

Po svojoj veličini vila je bila jednaka veličanstvenom rimskom Forumu. Perivoji su bili dobro održavani, a ozračje je odavalo bogatstvo i dobar ukus. Posjed se prostirao u dolini između dva visoka vrha i gledao je na prostranstvo Egeja. Glavni ulaz zagonetno se otvori, možda rukom nekoga tko nije bio vidljiv, i vozač produži niz drvored jela, zaustavivši se ispod mramornih stuba. Na polovici stubišta antički kip žene s djetetom u naručju kao da je nijemo gledao Pitta dok je izlazio iz Mavbacha.

Spremao se krenuti uz stube kad naglo stane i vrati se do auta.

Oprostite, reče, ali, nisam zapamtio vaše ime.

Vozač ga iznenađeno pogleda.

Zovem se Willie. Zašto želite znati moje ime?

Willie, prijatelju, reče Pitt krajnje ozbiljno, moram vam nešto reći. Hoćete li na trenutak izići iz auta?

Willie namršti čelo.

Potom, nakon slijeganja ramenima, poslušša.

Da, Herr Pitt? Što mi želite reći?

Willie, vidim da nosite čizme.

Da, nosim čizme.

Pitt pribjegne svom najljepšem osmijehu, kao daje prodavač rabljenih automobila.

I čizme imaju pojačane potplate, zar ne?

Da, odgovori Willie ljutito. Zašto trošite moje vrijeme na te gluposti? Imam mnogo posla. Što ste mi htjeli reći?

Pittove oči postanu kamene.

Prijatelju, ako želite dobiti odličje za virkanje iz prikrajka, dužan sam vas upozoriti da naočale sa srebrenim okvirom odražavaju sunčeve zrake i mogu lako otkriti vaše skrovište.

Willie se spremao nešto reći, ali Pitt ga udari šakom u usta. Silovit udarac zabaci vozačevu glavu unazad i kapa poleti zrakom. Oči mu

se zamagle. Padne na koljena, polako kao list, i ostane tamo ošamućen. Mlaz krvi počne mu iz slomljenog nosa curiti na ovratnik jakne savršeno se slažući pomisli Pitt sa sivozelenom tkaninom. Potom se Willie stropošta potrbuške na mramorne stube i ostane nepomično ležati.

Pitt si protrlja bolne članke i hladno se nasmiješi, okrene se i uspne stubama, preskačući ih tri odjednom. Prođe ispod kamenog luka i nade se u kružnom dvorištu s vodoskokom u sredini. Dvorište je bilo okruženo s dvadesetak veličanstvenih kipova u prirodnoj veličini koji su prikazivali rimske vojnike. Večernje sjene obavijale su sve likove u sablastan plašt, odašiljući Pittu čudan dojam da će svakog trenutka kameni ratnici oživjeti i napasti vilu.

Zaobiđe vodoskok i stane ispred glomaznih dvokrilnih vrata u dnu dvorišta. Na njima je bila velika brončana alka s lavljom glavom. Pitt se okrene i opet pogleda dvorište. Sličilo je na groblje. Nedostaje samo, pomisli, nekoliko vijenaca i glazba orgulja.

Vrata se tiho otvore i Pitt proviri unutra.

Ne vidje nikog, pa je malo oklijevao. Pričeka minutudvije.

Na koncu, umoran od igranja žmurice, ispravi ramena, stisne šake, prede prag i ude u predvorje.

U njem su po zidovima visjeli zastori s prizorima starih bitaka i istkane vojske složno su stupale u boj. Predvorje je bilo natkriveno velikim svodom koji je svisoka propuštao žutu svjedost. Pitt pogleda oko sebe, opazi daje sam i sjedne na jednu isklesanu mramornu klupu koja je ukrašavala sredinu prostorije. Pripali cigaretu. Prođe neko vrijeme i Pitt stane uzalud tražiti pepeljaru.

Ne proizvevši ni šum, jedan se zastor pomakne i stari čovjek krupnoga stasa ude u pratnji gorostasnog bijelog psa.

Poglavlje VI

Pitt baci iznenađen i sumnjičav pogled na golemog njemačkog ovčara, a potom promotri vlasnikovo lice. Zlohude crte, njemu poznate iz filmova prikazivanih kasno navečer na televiziji, isticale su se na tipičnom njemačkom licu glava je bila okrugla, kosa obrijana, oči nedokučive, vrat kratak. Tanke usne bile su zategnute kao da starac pati od zatvora. I stas je odgovarao liku zlikovca bio je krupan i čvrst. Nedostajali su samo korbač i ulaštene čizme.

Na tren Pitt pomisli Ćovjek kojeg rado mrzite, Eric von Stroheim, uskrsnuo je i sprema se snimiti scenu Pohlepe.

Dobra večer, reče starac grlenim glasom. Pretpostavljam da ste vi gospodin kojeg je moja nećaka pozvala.

Pitt ustane i nastavi pogledavati velikog iskeženog psa.

Da, gospodine. Bojnik Dirk Pitt, vama na usluzi.

Sjajno čelo nabora se u iznenađeni izraz.

Opis moje nećake ponukao me na uvjerenje da niste ni vodnik i da ste u smetlarskoj službi.

Morate ispričati moju američku duhovitost, reče Pitt razdragan njegovom zbunjenošću. Nadam se da moja mala varka nije prouzročila druge neugode.

Ne. Možda malo zabrinutosti, ali nikave neugode.

Nijemac ispruži ruku i pomno odmjeri Pitta.

Ćast mi je upoznati vas, bojniče. Ja sam Bruno von Till.

Pit mu stisne ruku i uzvratu pogled.

Ćast je moja, gospodine.

Von Tili podigne zastor i otkrije ulaz u hodnik. Izvolite, bojniče, ovuda. Popijte nešto sa mnom dok čekamo da se Teri odjene.

Pitt krene za Nijemcem i njegovim psom u mračan hodnik koji je vodio do velike radne sobe. Strop je bio zasvoden do visine od desetak metara i držali su ga jonski izlijebljeni stupovi. Staro i jednostavno pokućstvo davalo je dotjeran izgled tomu golemom prostoru. Dočekao ih je pokretni stol prepun grčkih predjela, a u jednoj niši zida bio je smješten dobro opskrbljen bar. Jedini predmet koji izgleda van mjesta, primijeti Pitt, je model njemačke podmornice na polici iznad bara.

Von Tili mu dade znak da sjedne. Što ćete, bojniče?

Dobro bi mi došao whisky s ledom, odgovori Pitt sjedajući na divan bez bočnih naslona. Vaša je vila zapanjujuća. Vjerojatno ima zanimljivu povijest.

Da, izgradili su je stari Rimljani 138. prije Krista kao Minervin hram, hram božice znanja. Ja sam kupio ruševine odmah nakon Prvog svjetskog rata i pretvorio ih u ono što danas možete vidjeti. Nijemac pruži čašu Pittu. Hoćemo li nazdraviti?

Komu ili čemu?

Von Tili se nasmiješi. Po vašem nahođenju, bojniče. Lijepim ženama, bogatstvu... dugom životu. Makar i predsjedniku vaše zemlje. Vi odaberite.

Pitt duboko uzdahne.

U tom slučaju predlažem da nazdravimo hrabrosti i vještini Kurta Heiberta, Makedonskog Jastreba.

Von Tili se natmuri. Sjedne i poigra se čašom. Vi ste neobičan čovjek, bojniče. Predstavljate se kao smedar. Dođete u moju vilu, nasrnete na mog vozača i potom me zapanjite predlažući zdravicu u uspomenu na moga starog suborca Kurta. Naceri se Pittu. Kako bilo, vaš najizuzetniji podvig bilo je zavođenje moje nećake jutros na obali. Na tom vam pothvatu čestitam i zahvaljujem. Danas, prvi put nakon devet godina, vidio sam Teri kako se smije i veselo pjevuši. Mislim da me to obvezuje da ispričam vaše ponašanje.

Bio je red na Pittu da se pokaže iznenađenim, međutim zabaci glavu i nasmije se. Ispričavam se na svemu, ali ne zato što sam udario onog samobludnog vozača. Willie je dobio što je zaslužio.

Niste se smjeli okomiti na jadnog Willieja Zapovjedio sam mu da slijedi Teri i motri na nju. Jedina je rođaka koja mi je preostala i neću da joj se dogodi nešto loše.

Što bi joj se moglo dogoditi?

Von Tili ustane i krene prema otvorenim prozorskim vratima pa promotri more.

Više od pola stoljeća marno sam radio i osobno sam skupo platio da stvorim uspješnu tvrtku. I stekao sam pokojeg neprijatelja. Nikad se ne zna što bi mogao učiniti netko od njih da se osveti.

Pitt ga odmjeri.

I zato nosite Luger u koricama pod pazuhom?

Nijemac se okrene i nagonski namjesti bijelu jaknu ispod lijevog pazuha. Mogu li vas pitati kako znate da je riječ o Lugeru?

Pokušao sam pogoditi, reče Pitt.

Izgledate mi kao čovjek od Lugera.

Von Tili slegne ramenima.

Obično se ne ponašam ovako, ali imajući na umu kako vas je Teri opisala, imao sam valjanih razloga da budem na oprezu.

Moram priznati da sam počinio svoj dio grijehova, reče Pitt smiješeći se. Ali ubojstvo i iznuda nisu uključeni u njih.

Nijemac iskrivi lice. Ne vjeujem da biste bili tako drski kad... Kako kažete vi Amerikanci?... Ah, da da ste na mojem mjestu.

Vaše mjesto počinje izgledati jako zagonetno, Herr Von Tili, reče Pitt. Kakvim se to poslovima bavite?

U Von Tillovim očima pojavi se sumnjičav izraz, potom se usne iskrive u neiskren osmijeh. Kad bih vam rekao, poremetio bih vam tek. A Teri bi se jako naljutila, budući da je provela pola poslijepodneva u kuhinji rukovodeći pripremom večere.

Slegne ramenima.

Možda drugom prilikom, kad vas bolje upoznam.

Pitt promućka whisky u čaši i upita se u kakvu se položaju nalazi. Von Tili, pomisli, je vjerojatno lud... ili jako lukav.

Hoćete još jedno piće?, upita Von Tili.

Ne brinite, sam ću si natočiti.

Pitt popije whisky, ode do bara i natoči drugi. Potom upre pogled u Nijemca.

Koliko sam čitao o zrakoplovstvu u Prvom svjetskom ratu, okolnosti pogibije Kurta Heiberta bile su dosta maglovite. Prema službenim njemačkim podacima, srušili su ga Britanci i pao je u Egej. Ali u podacima nije navedeno ime protivnika koji ga je pobijedio i nije izriječno zabilježeno je li tijelo pronađeno.

Von Tili rastreseno pomiluje psa. Njegove oči na nekoliko trenutaka odlutaše u prošlost. Napokon reče Kurt je 1918. vodio osobni rat protiv Britanaca. Rijetko je letio razborito i djelotvorno kad se borio protiv njih. Letio je kao luđak i napadao je njihove postrojbe kao da je opsjednut vragom. Dok je bio u zraku, psovao je, mahnitao i udarao šakama po rubu kabine dok mu ne bi potekla krv. Pri uzlijetanju davao je puni gas motoru i njegov Albatros sijevnuo bi s tla kao

preplašena ptica. Ipak, kad nije bio na zadatku i kad je nakratko uspijevao zaboraviti rat, znao je biti zabavan i duhovit, mnogo drukčiji od predodžbe koju vi Amerikanci imate o njemačkom vojniku.

Pitt odmahne glavom i lagano se nasmiješi.

Oprostite, Herr Von Tili, ali gotovo svi moji suborci trebaju tek sresti njemačkog vojnika koji je zabavan i duhovit.

Von Tili se ne obazre na primjedbu i zadrži ozbiljan izraz lica Kurtov svršetak bio je posljedica prepredene britanske smicalice. Brižljivo su proučili njegov način borbe i otkrili su da voli napadati i uništavati izviđačke balone. Uzeli su jedan stari balon, napunili koš visokorazornim eksplozivom i ukrcali jednu lutku u odori veza s tlom bila je žica detonatora. Tada su Britanci pričekali da se Kurt pojavi.

Von Tili sjedne na divan. Podigne pogled k stropu, ali nije ga vidio. Vidio je nebo iz 1918. Nisu morali dugo čekati, nastavi.

Sutradan je Kurt nadletio savezničke crte i vidio balon koji se lagano ljuljao na povjetarcu. Nesumnjivo se pitao zašto ne pucaju sa zemlje. I izvidnik naslonjen na ogradu izgledao je kao da spava, jer nije pokušavao skočiti padobranom prije no što Kurtove strojnice pretvore vreću punu vodika u plameni oblak.

Nije posumnjao na stupicu?, upita Pitt.

Ne. Balon je bio tamo i utjelovljavao je neprijatelja. Kurt je gotovo nesvjesno krenuo u napad. Prišao je balonu i počeo pucati iz strojnica Spandau. Balon se rasprsnuo u bučnoj eksploziji koja je zakrila dimom i vatrom cijelo područje. Britanci su uključili detonator.

Heibert je pao onstran savezničkih crta?, upita Pitt zamišljeno.

Nije pao nakon eksplozije. Von Tili odmahne glavom kao da se vraća u sadašnjost. Njegov Albatros prošao je kroz taj pakao. Ali vjerni zrakoplov, koji ga je nosio u brojnim dvobojima, bio je olupina, a i Kurt je bio teško ranjen. Poderanih platnenih krila, uništenih kormila i s ranjenim pilotom u kabini, zrakoplov se udaljio od obale i nestao nad morem. Makedonski Jastreb i njegov legendarni žuti Albatros nisu nikad više vidjeni.

Barem ne do jučer.

Pitt duboko uzdahne i pričeka odgovor.

Von Tili raskolači oči i ne reče ništa. Ćinilo se da važe te riječi.

Pitt se žurno vrati na tu temu.

Vi ste često letjeli s Heibertom?

Da. Mnogo smo puta zajedno išli na izviđačke letove. Ponekad bismo krenuli bombarderom Rumpler s dvočlanom posadom i bacali smo zapaljive bombe na britansko uzletišta koje je bilo baš ovdje, na Tasosu. Kurt je upravljao, a ja sam bio izvidnik i strijelac.

Gdje je bila baza vašeg jata?

Kurt i ja bili smo u bazi Jasta 73. Kretali smo s uzletišta Xanthi u Makedoniji.

Pitt pripali cigaretu i pogleda uštogljeni starački lik.

Zahvaljujem vam na ovom sažetom, ali iscrpnom prikazu Heibertove smrti. Ništa niste zataškali.

Kurt je bio dragi prijatelj, reče sjetno Von Tili. To su stvari koje ne zaboravljam lako. Sjećam se čak točnog dana i sata. Dogodilo se u devet navečer 15. srpnja 1918.

Èudno da nitko drugi ne zna cijelu priču, promrmlja Pitt.

U njegovim očima bio je hladan i odlučan sjaj. U arhivima u Berlinu i u britanskom muzeju zrakoplovstva u Londonu nema vijesti o Heibertovoj smrti. Sve knjige koje sam proučio navode ga kao nestalog u zagonetnim okolnostima, kako se zbilo i s mnogim drugim velikim asovima poput Alberta Balla i Georges-a Guynemera.

Zaboga zajapuri se Von Tili. U njemačkim arhivima ti podatci manjkaju jer Vrhovni carski stožer nije nikad brigao rat u Makedoniji. A Britanci nisu htjeli obznaniti javnosti tako neviteški čin. Povrh toga, Kurtov zrakoplov je još bio u letu kad su ga vidjeli posljednji put. Bio je to tek puki zaključak da im je varka uspjela.

Nikad nije pronađen ni trag čovjeku ili zrakoplovu?

Ne, ništa. Heibertov brat tražio ga je nakon završetka rata, ali mjesto posljednjeg počinka Kurta Heiberta ostaje nepoznanica.

I brat je bio zrakoplovac?

Ne. Sreo sam ga u više navrata prije Drugog svjetskog rata. Bio je mornarički časnik.

Pitt umukne. Von Tillova priča bila je presavršena. Imao je čudan dojam da se služi njome kao lovačkim mamcem. Prodoše ga trnci. Potom začuje lupkanje visokih peta po podu i ne okrećući se shvati da je stigla Teri.

Pozdrav svima. Glas je bio veseo, bezbrižan.

Pitt se naglo okrene.

Teri je bila u kratkoj haljinici, skrojenoj kao rimska toga, koja je leljala oko vitkih nogu. Boja je bila ugodna, zlatnonarančasta, u skladu s kosom boje ebanovine. Pogleda Pitta i opazi odoru. Blago problijedi i pokrije rukom usta istom kretnjom kao na obali. Potom se nasmiješi i priđe isijavajući toplinu i zavodljivost.

Dobra večer, čarobni stvore, pozdravi je Pitt. Potom joj uzme ruku i poljubi je.

Teri porumeni i podigne pogled na njega. Spremala sam ti se zahvaliti na dolasku, reče. Ali sad sam otkrila šalu koju si mi učinio i pomišljam da te izbacim uz...

Nemoj to ni reći, prekine je Pitt uz široki vragolasti osmijeh.

Znam da mi nećeš vjerovati, ali baš danas popodne zapovjednik baze skinuo me s kamiona za odvoz smeća i promaknuo me u bojnika.

Teri se nasmije.

Srami se. Rekao si mi da imaš čin niži od vodnika.

Ne, samo sam rekao da nisam nikad bio vodnik, a to je živa istina.

Teri ga uhvati za ruku. Stric Bruno ti je dosađivao svojim pričama o zrakoplovcima iz prvog rata?

Zabavljao me, nije mi dosađivao, odgovori Pitt.

Unatoč osmijehu, izraz Terinih očiju bio je preplašen. Upita se na što misli.

Teri odmahne glavom. Vi muškarci i vaše ratne priče.

I dalje je promatrala Pittovu odoru i činove. Ćinio joj se drugi čovjek od onoga s kojim je vodila ljubav na obali, mnogo privlačniji i uglađeniji. Moći ćeš imati Dirka nakon večere, striče Bruno, ali sada je moj.

Von Tili lupne petama i nakloni se.

Kako hoćeš, moja draga. Sat i pol ti zapovijedaš.

Ona dignu nos. Jako si dobar, striče. U tom slučaju, moja prva zapovijed je da odete za stol.

Teri povede Pitta niz zavojite stube koje su završavale na okrugloj terasi.

Vidik je bio čaroban.

Ispod vile, svjetla Limenarije palila su se jedno za drugim. Onstran mora prve zvijezde zaiskrile su na sve crnjoj pozadini. Na sredini terase bio je stol postavljen za troje. Velika žuta kugla u kojoj je bilo

šest svijeća obasjavala je prizorište i bacala je čarobnu svjetlost na stol, pretvarajući srebreninu u zlato.

Pitt odmakne Terin stolac i došapne joj na uho Budi oprezna, znaš kako je romantičan ugođaj poticajan za me.

Teri ga pogleda i nasmije mu se očima.

A što misliš, zašto sam se odlučila za ovo?

Prije no što je Pitt uspio odgovoriti, Von Tili priđe praćen velikim psom i pucne prstima. Jedna djevojka u grčkoj narodnoj nošnji dođe poslužiti miješano predjelo sir, masline i krastavce. Onda dođe na red kokošja juha začinjena limunom i žumanjcima. Glavno jelo bile su kuhane ostrige s kosanim lukom i lješnjacima. Von Tili otvori bocu Retsine, izvrsnoga grčkog vina blago smolastog okusa. Kad je završila raspripremanje stola, djevojka donese pladanj s voćem i natoči tursku kavu sa sitno mljevenim talogom.

Pitt se prisili da popije jaku nezasladenu kavu i protrlja svoja o Terina koljena. Očekivao je da se nasmiješi, ali ona ga preplašeno pogleda. Ēinilo se da mu pokušava nešto reći.

Dobro, bojniče, reče Von Tili, nadam se da vam se dopalo.

Da, hvala, odgovori Pitt. Sve je bilo izvrsno.

Von Tili poglda Teri. Njegovo lice bilo je bezizražajno, glas leden. Ĥtio bih malo ostati nasamo s bojnikom, draga. Zašto nas ne pričekaj u radnoj sobi? Uskoro ćemo ti se pridružiti.

Teri je izgledala iznenađeno. Blago zadrhti i stisne rub stola prije no što odgovori. Molim te, striče Bruno, još je rano. Ne možeš li pričekati i razgovarati s Dirkom kasnije?

Nijemac je sažeže pogledom.

Učini kako sam rekao. Imam nekoliko važnih stvari koje bih htio raspraviti s bojnikom Pittom. Siguran sam da neće otići bez pozdrava.

Pittu to zasmeta. Što znači ta iznenadna obiteljska svađa, upita se. Duboko udahne nešto nije bilo u redu.

Ĥudna jeza prođe mu niz leđa stari, dobro poznati znak opasnosti. Kao pouzdan prijatelj, uvijek ga je upozoravala kad se spremala neka neprilika. Neprimjetno uzme nož s tanjura za voće i ugura ga u čarapu.

Teri ga pogleda i probljedi.

Molim te, ispričaj me, Dirk. Nisam htjela ispasti ludica.

Pitt se nasmiješi. Ne brini. Padam na lijepe ludice.

Uvijek uspiješ naći prave riječi, promrmlja ona.

Pitt joj snažno stisne ruku.

Pridružit ću ti se čim bude moguće.

Ėekam te. Terine oči preplaviše suze.

Okrene se i trkom se uspne stubama.

Žao mi je što sam se tako neuljudno obratio Teri, ispriča se stari Nijemac. Ali morao sam s vama osobno razgovarati, a moja nećaka ne razumije da želim razgovarati bez ženskih upadica. Ėesto je nužno pokazati čvrstinu sa ženama. Slažete li se?

Pitt klimne glavom. Nije znao što reći.

Von Tili utakne cigaretu u dugi cigarnik od bjelokosti i pripali je. Jako me zanima doznati nešto više o jučerašnjem napadu na Barrv Field. Obavijesti koje sam dobio s one strane otoka kažu da je napad izveo vrlo stari i nepoznati zrakoplov.

Star, možda, reče Pitt. Ali ne nepoznat.

Hoćete reći da ste prepoznali zrakoplov?

Pitt ga pogleda u oči. Poigra se vilicom, potom je odloži na stol. Zrakoplov je prepoznat sa sigurnošću. Radi se o Albatrosu III.

A pilot? Riječi su se polako prevalile preko stisnutih Von Tillovih usana. Zna li tko je pilot?

Zasad ne. Ali, brzo ćemo ga otkriti.

Izgledate mi sigurni da ćete ga uspjati uhvatiti.

Pitt je odugovlačio s odgovorom. Brižljivo pripali cigaretu.

Zašto ne? Ne bi trebalo biti teško doći do vlasnika zrakoplova starog šezdeset godina i obojenog u žuto.

Na Von Tillovim usnama zablista zadovoljan osmijeh.

Grčka Makedonija je pusto planinsko područje. Tisuće četvornih kilometara planina, udolina i zaravni gdje bi čak i jedan od vaših gorostasnih mlaznih bombardera mogao ostati zauvijek skriven.

Pitt uzvrat osmijeh.

A tko je spominjao potragu po planinama i dolinama?

A gdje biste ga drugdje mogli tražiti?

U moru, objasni Pitt pokazujući dole crno morsko prostranstvo. Vjerojatno na istom mjestu gdje je 1918. pao Kurt Heibert.

Von Tili podigne obrve.

I vi očekujete da povjerujem u utvare?

Pitt se jetko nasmije.

Kad smo bili djeca, vjerovali smo u Djeda Božićnjaka. Potom, kad smo porasli, vjerovali smo u djevice. Zašto tom popisu ne pridodati i utvare?

Ne, hvala, bojniče. Za mene činjenice i brojevi vrijede više od praznovjerja.

Pittov glas bio je spokojan i jasan. To nam ostavlja još jednu mogućnost, koju možemo produbiti.

Von Tili se skameni i pogleda ga stisnuvši kapke.

A ako je Kurt Heibert još uvijek živ?

Von Tili ostane širom otvorenih usta. Zatim se pribere i otpuhne dim cigarete. Smiješno. Da je Kurt još živ, imao bi više od sedamdeset godina. Pogledajte me, bojniče. Rođen sam 1899. Mislite li da čovjek moje dobi može upravljati zrakoplovom s otvorenom kabinom i napasti zračnu bazu? Ne, ne vjerujem.

Einjenice su na vašoj strani, naravno, reče Pitt. Zastane na tren i prođe si prstima kroz kosu. Svejedno, ne mogu se ne upitati nije li Heibert na neki način upleten.

Svrne pogled sa starog Nijemca na velikog bijelog psa i preplavi ga neodređena napetost. Ozračje oko njega bilo je proturječno, zagonetno. Došao je u vilu na Terin poziv, misleći da će samo uživati u mirnoj večeri. Međutim, našao se usred dvoboja punog prepredenih i niskih udaraca sa starim Švabom koji je, bio je siguran u to, znao mnogo toga o napadu na Bradv Field. Došao je trenutak da krene u otvoreni napad ne hajući za posljedice. Pogleda Von Tilla u oči. Ako je Makedonski Jastreb doista nestao prije šezdeset godina, da bi jučer uskrsnuo, evo zanimljivog pitanja gdje je proveo sve to vrijeme? U raju, paklu... ili na Tasosu?

Na Von Tillovu licu odsutan izraz zamijeni prijašnju bahatu obrazinu.

Ne razumijem što hoćete reći.

Ah, ne?, zareži Pitt. Ili me držite budalom, ili se vi ponašate kao glupan. Ne vjerujem da bih ja vama trebao pričati o napadu na Bradv Field, vi biste trebali o njemu pričati meni. Odugovlačio je s tim riječima, zabavljen razvojem koji su one izazvale.

Von Tili naglo ustane bijes mu se iscrta na licu.

Previše ste njuškali po mjestima koja vas se ne tiču, bojniče Pitt. Ne mogu više trpjeti vaše basmislene tlapnje. Moram zatražiti od vas da napustite moju vilu.

Pitt ga prezirno pogleda.

Točno, potvrdi krećući prema stubama.

Von Tili ga gnjevno pogleda.

Nema potrebe da prođete kroz radnu sobu, bojniče, reče pokazujući vratašca na rubu terase.

Ovaj hodnik odvest će vas do glavnog ulaza.

Htio bih vidjeti Teri prije no što odem.

Nema razloga za produžetak vašeg posjeta.

Von Tili otpuhne dim Pittu u lice. Povrh toga, zahtijevam da se više ne sastajete s mojom nećakom i da joj se ne obraćate.

Pitt stisne šake. A ako to učinim?

Von Tillov osmijeh bio je prijeteći.

Neću se okomiti na vas, bojniče. Ustrajete li u tako glupo napasnom ponašanju, ograničit ću se na to da kaznim Teri.

Gnusni njemački usranče, rikne Pitt jedva susprežući poriv da ga ritne u prepone. Ne znam kojeg vruga ima značiti ova vaša mala urota, ali mogu vam zajamčiti da će za me biti užitak spriječiti je. I odmah vam kažem da napad na Bradv Field nije postigao svoj cilj. NAMPOV brod ostat će gdje jest sve dok ne završi svoj znanstvenoistraživački zadatak.

Nijemčeve ruke drhtale su, ali lice je bilo bezizražajno.

Hvala, bojniče. To je bila obavijest koju nisam očekivao doznati tako brzo.

Napokon je stari Švabo izgubio nadzor nad svojim postupcima, pomisli Pitt. Više nije bilo sumnje upravo je Von Tili smislio kako će se riješiti First Attempta. Ali zašto? Pitanje još nije imalo odgovora. Pitt pokuša, ispali nasumice.

Gubite vrijeme, Von Tili. Ronioci s First Attempta već su otkrili potopljeno blago. I u ovom trenutku spremaju se iznijeti ga na površinu.

Von Tili se nasmiješi i Pitt istog trena shvati da je pogrešio.

Pucanj u prazno, bojniče. Skroz ste u krivu.

Izvadi Luger iz korica i uperi cijev u Pittov vrat. Potom otvori vrata hodnika. Molim, reče pokazujući prag pištoljem.

Pitt pogleda onstran vrata. Hodnik je bio slabo osvijetljen i izgledao je pusto. Oklijevao je.

Molim vas da prenesete Teri moju zahvalnost na izvrsnoj večeri.

Prenijet ću.

I hvala, Herr Von Tili, na vašem gostoprimstvu, doda Pitt zajedljivo.

Von Tili se nasmije, lupne petama i nakloni se.

Bilo mi je zadovoljstvo.

Stavi ruku na glavu psu, koji zategne gubicu pokazujući nevjerojatno bijele očajake.

Luk vrata bio je nizak i Pitt se morao pognuti kako bi prošao.

Obazrivo napravi nekoliko koraka.

Bojniče Pitt!

Da? Pitt se okrene prema sjeni koja je ispunila vrata.

U Von Tillovu glasu bio je prizvuk sadističkog zadovoljstva.

Šteta što nećete moći biti nazočan sljedećem letu žutog Albatrosa.

Prije no što je Pitt stigao odgovoriti, vrata se bučno zatvoriše i težak zasun zatvori se uz gromku škripu koja odjekne u nevidljivom prostoru hodnika.

Poglavlje VII

Pitta preplavi grčevit val gnjeva. Osjeti poriv da udari šakama po vratima, ali bio je dovoljan pogled na debele daske da promijeni mišljenje. Opet se okrene prema hodniku. Još je bio prazan. Naježi se. Nije se zavaravao što ga čeka. Bio je siguran da Von Tili uopće nema namjeru pustiti ga živa iz vile. Sjeti se noža i dok ga je vadio iz čarape, malo se uspokoji. Treperava žuta svjetlost svijeća pričvršćenih za hrdave metalne držače bljesne na oštrici. Mali šiljati nož činio se beznadno neprikladnim za obranu. Samo jedna utješna misao prođe mu umom koliko god bio malen, taj nož bio je bolji od ničega.

Iznenada zapuh hladnog zraka prostruji hodnikom i poput nevidljive ruke ugasi svijeće. Pitt odjednom utone u more tjeskobnog mraka.

Potruđi se izoštriti osjetila u pokušaju da prodre u tamu, ali do njega ne dopre ni zvuk ni tračak svjetlosti.

Sad počinje zabava, promrmlja spremajući se da se suoči s nepoznatim.

Njegov duh dotakne dno bezdana. Strava se počela širiti njegovim umom, pa prvi znaci bezumlja. Sjetio se da je negdje pročitao da ne postoji ništa užasnije i nerazumljivije za ljudski um od potpunog mraka. Ne znati i ne moći opažati ono što je van domašaja vida ili dodira ima na mozak isti učinak kao kratki spoj na računalo izludi ga. I kad mozak ne može vidjeti, počne stvarati... obično neke grubo pretjerane more poput skončanja u raljama morskog psa ili pod lokomotivom, a sve to mozak čini zatvoren u sobičku. I tako, dok mu je mozak stvarao te slike, Pitt se nasmiješi u tmuni pipci bezumlja polako su popuštali stisak, pretvarajući se u osjećaj razborita mira.

Pomisli da uporabi Zippo kako bi opet upalio svijeće. Ali ako je netko ili nešto u zasjedi dalje u hodniku, reče si, bolje je ostati u tami kako bi smanjio njegovu prednost. Sagne se, odveže cipele, skine ih i krene naprijed pripijen uza zid. Zidovi hodnika bili su isprekidani brojnim drvenim vratima, a sva su bila okovana velikim željeznim tracima. Spremao se pokušati otvoriti jedna kad stane i napregnuto oslušne.

Iz mraka dalje dopirao je zvuk. Bio je neodrediv i neobjašnjiv, ali savršeno se čuo. Bio je nalik stenjanju ili rezanju, Pitt nije uspijevao

razabrati. Potom se zvuk priguši i izgubi u tišini.

Bio je već siguran da je stvarna predmetna opasnost u zasjedi mračno stvorenje koje je proizvodilo zvuk, a vjerojatno je moglo i razmišljati... Pitt postane još oprezniji. Ispruži se na pod i produži pužuci načuljenih ušiju i prstima brižljivo opipavajući izglačani tvrdi pod na nekim mjestima bio je mokar. Nastavi puziti po kaljuži koja mu je prljala odoru, natapala tkaninu i lijepila je za kožu. U sebi opsuje položaj u kojem se nalazio i produži naprijed.

Prođe puno vremena. Pitt je imao dojam da je puzio potrbuške barem tri kilometra ali um mu je govorio da se radi, u stvari, o dvadeset pet metara. Pljesnivi miris podsjećao ga je na unutrašnjost stare škrinje koja je nekoć pripadala njegovom djedu. Sjećao se da se skrio u njoj oponašajući slijepog putnika na brodu koji plovi na zagonetni Istok. Ćudno, pomisli nevezano, kako mirisi imaju moć buđenja zaboravljenih uspomena.

Odjednom pod i zidovi promijenije izgled nisu više bili od uglačanog betona već od grubog kamena. Hodnik je napuštao novogradnju i postao je star, rukom iskopan.

Pitt osjeti da se zid prekida račvajući se udesno. Zapuh zraka na obrazima otkrije mu da je stigao do poprečnog hodnika. Zastane i oslušne.

TI

Evo ga opet... Zvuk je bio pritajen. Ovaj put bilo je kuckanje nalik onome životinje dugih pandža koja hoda po tvrdoj podlozi.

Pitt zadrhti od nezaustavljivih trnaca i oblije ga hladan znoj. Pripije se uz vlažne oblutke, uperivši nož u smjeru iz kojeg je dopirao zvuk. Kuckanje postane glasnije. Potom prestane i prepusti mjesto mučnoj tišini.

Pitt pokuša zadržati dah kako bi bolje čuo. Njegove uši čule su samo otkucaje njegova srca. Tamo, na manje od tri metra, bilo je nešto. Ćinilo mu se da je progonjeni slijepac u slijepoj ulici. Ledeno ozračje hodnika izazivalo je u njemu dojam nemoći. Odagna ga i natjera se da se usredotoči na borbu s nevidljivom stravom.

Smrad hodnika postane odjednom neizdrživ i zamalo ne povrati od njega. A osjeti i neodređeni životinjski vonj. Ali, koje životinje?

Plan se uobličiti u Pittovom umu, odluči se na kocku. Uzme Zippo iz džepa, okrene kolutić i pritisne ga na tren dok se ne upali žižak. Pitt

ga potom baci u zrak ispred sebe. Majušni plamen poleti u tamu i osvjetli dva fluorescentna oka i divovsku sjenu koja je zlohudo zatitrala po zidovima i podu hodnika. Upaljač padne na tlo i ugasi se. Muklo i prijeteće rezanje odjekne kamenim labirintom.

Pitt istog trena uzvratu sklupčava se na podu, spreman za trzaj. Potom se okrene na leđa i digne nož u zrak, u prazno, grčevito stišćući držak objema znojnim rukama. Nije mogao vidjeti tog sablasnog napadača, ali sad je znao tko je. Životinja je opazila Pittov položaj u trenutku kad je bljesnuo plamen. Nakon kratkog oklijevanja skoči.

Neizbrisiv životinjski nagon da onjuši svoju lovinu prije nasrtaja bio je uzrok njegova kraja. Oklijevanje je Pittu dalo vremena da se otkotrlja u stranu i golemi bijeli pas u skoku ga promaši. Sve se odvijalo tako brzo da se potom Pitt sjećao samo oštrice koja se zarila u meku i dlakavu površinu i tople tekućine koja mu je kapala na lice.

Kad joj je nož rasporio bok iza rebara, rezanje zvijeri pretvori se u zavijanje smrtno ranjene životinje. Zidovi hodnika odzvanjali su od cvilenja koje se prolomilo iz psećjega grla prije no što je osamdeset kilograma životinjskog bijesa udarilo u kamenje iza Pittovih leđa i stropoštalo se na pod, dugo se grčevito u smrtnom hropcu prije umiranja.

Isprva Pitt pomisli da ga je pas promašio. Tada osjeti kako ga grudi peku i shvati. Nepomično je slušao smrtni grč u potpunom mraku. Više minuta nakon što je hodnikom opet zavladao sablasna tišina ostao je skamenjen na neravnom podu. Na kraju napetost prođe i mišići se počеше opuštati dok je bol postajala jača i davala novu bistrinu njegovom umu.

Ustane i teturavo se osloni na zid umrljan krvlju koju nije mogao vidjeti. Novi ga trnci protresoše. Pričeka da se živci primire, potom krene nasumice kroz tamu, vukući noge po tlu sve dok nije dotaknuo upaljač. Upali ga i pogleda rane.

Krv je tekla iz četiri razmaknute ogrebotine koje su započinjale malo iznad lijeve bradavice i pružale se ukoso preko grudi do desnog ramena. Znakovi pandža bili su duboki, ali nisu zahvatili mišićno tkivo. Košulja je visjela kao crvenosmeda poderana zastava. Zasad nije mogao napraviti drugo osim da otrgne rasparane vrpce i njima prekrije rane. Bilo bi tako lako prepustiti se obamrlosti na podu i dati

se preplaviti valom nesvijesti. Kušnja je bila jaka, ali Pitt izdrži. Bistra uma, osovi se na noge i razmisli o idućem potezu.

Nakon minute priđe psu. Podigne upaljač i promotri ubijenu životinju. Ležala je na boku sa zapletenom utrobom na jezovitoj hrpici. Potočići krvi na podu tekli su prema nevidljivoj nižoj točki u smjeru iz kojeg je Pitt dopuzio. Vidjevši taj prizor, umor i bol smjesta nestaje. Obuzeše ga bijes i srdžba, smanjujući oprez izazvan strahom i izazivajući ravnodušnost spram smrtne opasnosti. Jedna jedina misao preplavila je njegov um ubiti Von Tilla.

Sljedeći potez izgledao je besmisleno jednostavan morao je naći izlaz iz labirinta. Ēinilo se da nema mnogo mogućnosti ali pomisao na neuspjeh nije mu ni padala na um. Von Tillove riječi glede sljedećeg leta žutog Albatrosa odagnale su svaku dvojbu. Kotačići njegova uma počеше djelovati raščlambeno, pretresajući činjenice i mogućnosti.

Sada kad je stari Nijemac znao da će First Attempt ostati usidren na pučini ispred Tasosa, bio bi izveo napad Albatrosom na brod. Bilo bi preopasno za stari zrakoplov da se opet upusti u napad poslijepodne, pomisli Pitt. Nesumnjivo će Von Tili uzletjeti što je prije moguće, vjerojatno u zoru. Gunna i njegovu posadu trebalo je na vrijeme upozoriti. Baci pogled na tanke svijetle kazaljke sata. Pokazivale su 9.55. Zora je rudila oko 4.40, s pomakom od pet minuta. Imao je šest sati i četrdeset pet minuta da nade izlaz iz podzemlja i dade uzbunu.

Pitt zadjene nož za pojas, ugasi upaljač kako bi štedio benzin i krene niz lijevi hodnik, iz kojeg je dolazio blagi propuh. Napredovanje je bilo lakše jer Pitt više nije imao namjeru puziti. Bez oklijevanja produži korak. Hodnik se suzi na manje od metra, ali svod je bio visoko iznad njegove glave.

Iznenada njegova ruka naiđe na zid. Hodnik je završavao bio je slijep. Uzme upaljač i shvati gdje je pogriješio zrak je strujio iz pukotine u stijeni, a kroz nju je dopiralo i zujanje. Zvuk električnog motora skrivenog u utrobi planine. Ostone osluškivati nekoliko trenutaka, potom zvuk utihne.

Ako ne uspiješ pri prvom pokušaju, promrmlja Pitt, pokušaj s drugim hodnikom.

Vrati se do račvanja sada krene hodnikom koji je bio nasuprot onome kojim je oprezno dopuzio.

Produži korak i krene u neprobojnu mrklu tamu. Od hladnog i vlažnog popločja trnule su mu noge. Upita se rastreseno koliko je drugih muškaraca ili možda žena Von Tili bacio u ralje psa. Unatoč gotovo ledenom zraku, znoj je lio s njega. Bol u grudima činio se dalek, predalek da bi mu pripadao. Osjećao je kako se krv miješa sa znojem i curi u hlače. Nastavi hodati, odlučan da produži dok ne posustane. Znao je da će morati usporiti i odmoriti se, ali odagna tu misao i ubrza hod.

Više puta njegove ispružene ruke i povremeni plamen upaljača otkrili su druge hodnike, koji su se odvajali odlazeći u ništavilo. U nekima se stijenje urušilo i zatrpalo ih, možda zauvijek.

Upaljač je bio na izdahu, gorivo je bilo gotovo potrošeno. Pitt ga je koristio rijetko i uzdao se prvenstveno u bolne i izgrebane ruke. Prođe sat, zatim još jedan. Nastavi hodati nadljudskim naporom duž drevnih hodnika.

Potom njegovo stopalo zapne za nešto čvrsto i Pitt padne četveronoške na zadnje kamene grede nekih stuba. Ivičnjak četvrte stube silovito ga udari u nos i krv poteče po obrazima i usnama.

Iznenada ga svladaše iscrpljenost, osjetilna napetost i očaj. Ispruži se na stubama i sve se uspori. Nepomično je slušao kapanje krvi na stubu pod svojom glavom. Mekani bijeli oblak opredmeti se u mraku i obavije ga.

Pitt bijesno protrese bolnu glavu i pokuša odagnati maglu. Krajnje polako, kao da podiže golemi teret, podigne ramena i počne se mučno vući uz stube. Borio se sa svakom stubom dok nije stigao do odredišta.

Na vrhu je bila debela rešetka, stara i hrdava, ali još uvijek dovoljno čvrsta da spriječi prolaz slonu.

Pitt se pridigne na zastaništu. Struja čistog zraka obavije ga nadjačavši pljesnivi miris labirinta. Promotri šipke i živne kad vidje zvijezde kako sjaje na nebu. U krivudavim hodnicima osjećao se kao mrtvac zatvoren u kovčeg i činilo mu se da nije vidio vanjski svijet cijelu vječnost. Ustane na noge i prodrma rešetke. Niti se ne pomaknuše. Zasun ulaza bio je nedavno zavaren.

Provjeri razmak između šipaka i potraži širi otvor. Bio je treći slijeva, nešto više od dvadeset centimetara. S mukom skine odjeću i odloži je onstran prepreke. Zatim si prođe rukom po cijelome tijelu pokrivajući ga smjesom krvi i znoja. Napokon izdahne sve dok mu se pluća ne pobuniše. Ugura tada glavu između šipaka i s naporom se odgurne van. Hrda se gulila o kožu i zalijepila se za napola zgrušanu krv. Patnički jauk izleti mu preko usnana kad spolovилоm zakvači jedan rub. Očajnički zari prste u tlo pa se odgurne posljednji put. I oslobodi se.

Pitt si stisne izgrebane prepone i sjedne pokušavajući zanemariti bol. Nije mogao vjerovati da je uspio. Izišao je no je li bio slobodan? Pogleda uokolo očima priviklim na tamu.

Vrata labirinta bila su nasuprot ulazu na pozornicu nekoga velikog kazališta. Velebna građevina bila je preplavljena izvanzemaljskom svjetlošću zvijezda i mjeseca, krnjeg kruga koji se ukazivao iza vrha planine. Stil je bio grčki, ali glomazno zdanje ukazivalo je na rimsko podrijetlo. Rub okrugle pozornice bio je odvojen od gornjeg ruba kazališta sa četrdesetak redova sjedala.

Osim noćnih kukaca, kazalište je bilo pusto.

Pitt odjene ono što je preostalo od njegove odore. Sveže vlažnu tkaninu košulje i omota si grudi priručnim zavojem.

Sama činjenica da može hodati i disati u mlačnom zraku noći vrati mu snagu. Stavio je život na kocku u labirintu i bez Arijadnine niti pobijedio je suprotno svakom očekivanju. Smijeh mu iziđe iz grla i odjekne do posljednjeg reda kazališta. Zaboravi bol i iscrpljenost kad zamisli izraz na Von Tillovu licu pri njihovom sljedećem susretu.

Biste li voljeli prisustvovati prizoru?, vikne Pitt nepostojećem gledateljstvu. Pričeka očaran nestvarnim prizorom. Nije bilo odgovora ni pljeska, već samo muk u toploj tasoskoj noći. Na trenutak je imao dojam da vidi sablasno rimsko gledateljstvo kako mu plješće ali likovi u togama rasplinuše se na pozadini od bijelog mramora, ostavljajući bez odgovora njegov usamljeni poziv.

Podigne pogled prema zvjezdanom labirintu u bistrome zraku kako bi se orijentirao. Sjevernjača je prijateljski sjala i pokazivala otprilike sjever. Okrećući se oko sebe, Pitt promotri nebo. Nešto nije bilo u redu. Bik i Vlašići trebali su biti iznad njegove glave, a bili su daleko na istoku.

Prokletstvo ospuje Pitt i pogleda na sat. Bilo je 3.22. Manjkalo je još sat i osamnaest minuta. Što se dogodilo, upita se. Gdje je iscurilo sve to vrijeme? Potom shvati da se vjerojatno onesvijestio nakon udara u stube.

Nije bilo vremena za gubljenje. Žurno prede pozornicu i malo potom na slabijoj svjetlosti otkrije puteljak koji se spuštao s planine. Krene njime započinjući tako svoju utrku sa suncem.

Poglavlje VIII

Nakon otprilike četiristo metara, puteljak postane cesta... ili bolje, dva usporedna kolosijeka urezana u tlo koji su zmijoliko krivudali. Pitt je hodao gotovo kaskajući, tetutarujući, dok mu je srce bijesno kucalo od napora. Nije bio ozbiljnije ozlijeđen, ali izgubio je mnogo krvi. Da je neki liječnik vidio u kakvom je stanju, bio bi ga smjestio u bolnicu.

Tko zna po koji put otkad je pobjegao iz labirinta, bljesnuše mu u umu slike znanstvenika i posade First Attempta po kojima puca Albatros. Ēinilo mu sa da vidi metke kako trgaju meso i kosti, ostavljaju za sobom crvene mrlje na bjelini oceanografskog broda. Pokolj bi bio gotov prije no što bi novi mlažnjaci presretači uzletjeli iz Brady Fielda... i to pod uvjetom da su već stigli iz sjeverne Afrike. Te slike tjerale su ga da dade sve od sebe, preko svojih uobičajenih sposobnosti.

Iznenada stane. Nešto se micalo u sjeni ispred njega. Napusti stazu i pritajeno zaobiđe skupinu kestena kako bi prišao nenadanoj prepenci. Potom baci pogled onstran srušenog debla unatoč slaboj svjetlosti, nije bilo moguće ne prepoznati obrise dobro uhranjenog magarca privezanog za stijenu.

Životinja naćuli uši kad se Pitt približi i prigušeno, gotovo sjetno zanjaće.

Nisi baš uslišana molitva jahaća, reće Pitt smiješeći se. Ali, nemam izbora. Odveže uže i splete ga u priručne uzde. Strpljivo ih prebaci preko magarćeve njuške. Potom ga uzjaši.

Okay, džiha.

Magarčić ne krene.

Pitt podbode snažne sapi, ali uzalud. Ritao ga je i bockao, ali nije ga nagnao ni da zanjaće. Duge uši bile su svijene unazad i životinja je odbijala krenuti.

Pitt nije znao grćki, izuzev ponekog imena. Mora da je tako, pomisli. Taj glupi magarac najvjerojatnije je nosio ime nekog grćkog božanstva ili junaka.

Idemo, Zeuse, Apolone... Posejdone... Herkule. Ili Atlase? Magarac kao da je bio od kamena. Iznebuha Pitt se domisli nećemu. Nagne

se da ispita trbuh svog prometala i vidje da nema vanjsku odvodnu cijev.

Ponizno se ispričavam, prekrasno stvorenje, promrmlja.

Hajde, lijepa Afrodito, idemo.

Magarica zastrže ušima. Pitt shvati da je na pravome putu.

Atlanta?

Ništa.

Atena?

Uši se isprave i magarica se okrene gledajući ga velikim zbunjenim očima.

Hajde, Atena, idemo!

Na veliku Pittovu radost i olakšanje, magarica zagrebe dvaput po tlu i krotko krene niz cestu.

Zrak postane svjež. Rosa je počela močiti sjenokoše okružene šumama kad Pitt napokon stigne do predgrađa Limenarije, pravoga grčkoga primorskoga sela, mješavine suvremenih građevina izraslih na mjestu antičkoga naselja, čije su ruševine bile razbacane između kuća crvenih krovova. Lučica u obliku nepravilnog polumjeseca puna ribarica ravna dna nudila je živopisnu sliku nalik onima iz turističkih knjižica, uz dodatak slankasta mirisa zraka, ribe i dizel goriva. Brodice su bile duž obale poput plove nasukanih kitova, s jarbolima brižljivo odloženim pod palubu i sa sidrenom užadi nategnutom u more. Iza pojasa bijelog pijeska, visoki drveni stupovi pridržavali su redove tamnih i smrdljivih mreža. Još dalje od obale bila je glavna ulica naselja zatvorena vrata i prozori nisu davali ni najmanjeg znaka života Pittu i njegovom četveronožnom prevoznom sredstvu. Kuće ožbukane bijelim krečom s malim balkonima oblikovale su ljupku sličicu pod mjesecinom, sličicu nepovezanu sa zbivanjima koja su ga dovela u Limenariju.

Stigavši na malo raskrižje, Pitt sjaše s magarice i priveže je za poštanski sandučić. Izvadi iz novčarke novčanicu od deset dolara i zadjene je za uzde.

Hvala na vožnji, Atena, i zadrži ostatak.

Pomiluje nježno magaričinu mekanu njušku, namjesti si poderane hlače i krene nesigurnim korakom prema obali.

Pogledom potraži telefonske vodove, ali ih ne vidje. Nije bilo automobila ili drugih vozila uz rub ceste, već samo jedan bicikl, a Pitt

je bio preiscrpljen da odvozi jedanaest kilometara koji su ga dijelili od Brady Fielda. A i ne bi bilo od koristi, pomisli, pronaći telefon ili vlasnika nekog vozila budući da nije znao grčki.

Svijetleće kazaljke Omega pokazivale su 3.59. Za četrdeset minuta još jedna topla zora bila bi zapljusnula otok. Āetrdeset minuta da se uzbune Gunn i ljudi na First Attemptu.

Pogleda more prateći obris otoka. Kopnom je bilo jedanaest kilometara do Brady Fielda, ali nije ih bilo više od sedam pravocrtno preko mora do broda. Nije smio gubiti vrijeme morao je ukrasti brodicu. A zašto ne?, upita se. Ako je oteo magaricu, mogao je učiniti isto s ribaricom.

U nekoliko minuta nade staru brodicu ravna dna s visokim zaobljenim trupom i hrdavim jednocilindričnim benzinskim motorom. U tmuni njegovi prsti pipkajući nađoše ručku. Zamašnjak je bio težak i Pitt ga s mukom pokrene zbog bolnih mišića koji su prosvjedovali pri svakom tihom okretaju. Znoj mu se slijevao sa čela i padao na motor, glava je bubnjala i vid se mutio. Više puta ručica zamašnjaka oguli mu kožu. Sve je bilo uzalud motor nikako da upali.

Ako je prije trebao požuriti, sad je već bio u očaju. Minute su letjele dok je pokušavao pokrenuti nevoljki motor. Pribjegne posljednjim zalihama svoje snage. Stisne zube i povuče. Motor nakratko zakašljuca i ugasi se. Opet povuče ručicu i sruši se iscrpljen u uljastu vodu na dnu. Motor zakašljuca, jednom, dvaput, zadrhti, opet zakašlje, upali se i počne brujiti dok se jedini klip jednolično dizao i spuštao. Preumoran da ustane, Pitt se nagne i prereze privez nožem, gurajući nogom polugu kopče. Malo oguljeno plovilo krene brundajući unatrag, opiše lučicom luk od sto osamdeset stupnjeva prolazeći pored staroga rimskog lukobrana i potom krene prema otvorenom moru.

Pitt gurne polugu do kraja i brodica krene kroz duge i niske valove brzinom koja nije bila veća od sedam čvorova. Pridigne se na krmenu klupu i snažno stisne kormilo rukama koje su bile krvave od trenja o hrdavu ručicu zamašnjaka.

Prođe pola sata beskrajno vrijeme, dok je na istoku obzor blijedio. Brodica je i dalje išla uz otok. Āinilo se da napreduje presporo, ali svaki pređeni metar vodio je Pitta bliže First Attemptu. Svako malo

naglo bi se probudio iz polusna, s bradom palom na grudi. Osine svoj zamagljeni um dotad nepoznatom silinom.

Potom njegove zamagljene oči opaze niski i sivi obris onstran malog rta kilometar i pol dalje. Prepozna bijela svjetla na krmu i pramcu, koja su obilježavala usidreni brod. Prvi sunčevi zraci pružili su se nebom i obasjali First Attempt s istočnim obzorom u pozadini prvo nadgrade, potom dizalicu i jarbol s radarom, potom hrpe znanstvene opreme razbacane po palubi.

Pitt se obrati starom bučnom motoru preklinjući ga da ne posustane. Cilindar zašišti i prasne u odgovor, pa okrene krivu osovinu vijka koja je prijeteći zveketala u istrošenom ležištu. Utrka sa zorom išla je svome kraju.

Topla kugla sunca tek je izvirila na obzoru kad Pitt naglo uspori, prekasno promijeni smjer okretaja vijka i udari u bok First Attempta.

Hej, vi na brodu pozove slabašnim glasom. Bio je preiscrpljen da se pomakne.

Glupane odgovori mu bijesan glas.

Zašto ne gledaš kamo ideš? Lice se nagne preko ograde i pogleda brodicu koja je udarala u trup.

Sljedeći put najavite kad dolazite, pa ćemo vam nacrtati metu na boku.

Unatoč napetosti i mučnom bolu rana, Pitt se uspije nasmijati. Prerano je za šalu. Prestanite s duhovitostima i dođite mi pomoći.

A zašto?, upita stražar bolje se zagledavši.

Tko ste, dovraga, vi?

Ja sam Pitt i ranjen sam. Sada prestanite gubiti vrijeme i požurite.

To ste vi, bojniče?, upita čovjek oklijevajući.

Kojeg vruga hoćete?, prasne Pitt. Rodni list?

Ne, gospodine.

Stražar nestane i trenutak potom opet se pojavi na mostiću s kukom u ruci. Zakvači brodicu i privuče je. Zaveže uže za krmu i skoči u brodicu, ali udari nogom u klupicu i padne na Pitta.

Pitt zatvori oči i jaukne. Kad otvori kapke, ugleda pred sobom plavu bradu Kena Knighta.

Knight zausti nešto, ali opazi krv i rane. Zadrhti i posivi u licu. Skameni se od šoka.

Pitt se stisnutih usana naceri. Nemojte sjediti na meni. Pomognite mi. Moram razgovarati sa zapovjednikom Gunnom.

Zaboga, zaboga, promrmlja Knight ošamućeno odmahujući glavom. Isuse, što vam se dogodilo?

Reći ću vam kasnije, kad bude vremena, odvraći Pitt. Teturajući, osovi se na ruke. Pomognite mi, blesane, prije no što bude prekasno. Toliko je goruće očajan bio njegov glas da se Knight trgne i dade se na posao.

Odvuče Pitta uz most. Zaustavi se ispred Gunnove kabine i udari nogom vrata. Otvorite, zapovjednice. Uzbuna.

Gunn otvori vrata. Na sebi je imao samo gaće i naočale i bio je izbezumljen kao profesor upravo uhvaćen u hotelskoj sobi s dekanovom ženom. Kako mislite... Umukne i zapilji se u okrvavljenog čovjeka kojeg je Knight pridržavao. Zapanjeno raskolači oči iza debelih leća.

Bože dragi, Dirk, jesi li to ti? Što ti se dogodilo?

Pitt se pokušava nasmijati, ali uspije tek malo iskriviti gornju usnu. Utekao sam iz pakla. Isprva prigušen glas postane jači.

Imate li meteorološku opremu na brodu?

Gunn ne odgovori. Zapovijedi Knightu da pozove liječnika.

Potom uvede Pitta i pomogne mu da legne na ležaj.

Odmori se, Dirk. Zakrpat ćemo te u tren.

Rudi, nema vremena, reče Pitt.

Stisne mu zapešća ranjenim rukama. Imate li meteorološku opremu na brodu?, ponovi teško dišući.

Gunn ga odmjeri osupnutim pogledom. Da, imamo sprave za prikupljanje i bilježenje meteoroloških podataka. Zašto?

Pitt olabavi stisak i spusti ruke na ležaj.

Hladni osmijeh bljesne mu o očima i razdvoji mu usne dok se pridizao na laktove.

Brod samo što nije napao isti zrakoplov koji je napao Brady Field.

Buncaš, primijeti Gunn dok je prilazio da mu pomogne sjesti.

U očajnom sam stanju, ali um mi je bistriji od tvog, reče Pitt. Sad me pažljivo saslušaj. Evo što treba učiniti.

Izvidnik šćućuren na velikoj dizalici u obliku slova A prvi je uočio mali žuti zrakoplov na beskrajnom plavom prostranstvu. Tada ga opaziše i Pitt i Gunn na udaljenosti ne većoj od tri kilometra, dok je

letio na visini od osam stotina stopa. Trebali su ga opaziti prije, ali prilazio je First Attemptu iz smjera sunca.

Kasni deset minuta, progunda Pitt podižući ruku kako bi liječnik s tankom bijelom bradicom završio previjati grudi.

Stari liječnik nije se obazirao na njegove kretnje i nastavi mu čistiti i previjati rane ne okrećući se da pogleda zrakoplov koji se približavao. Stisne zadnji čvor Pitt zadrhti i namršti se.

Ovo je najviše što mogu učiniti za vas, bojniče, sve dok ne prestanete trčati tamoamo po palubi izvikujući zapovijedi kao da ste zapovjednik Bountyja.

Oprostite, doktore, reče Pitt ne skidajući pogled s neba.

Ali nije bilo vremena za pregled u ambulanti. Bolje da sada sidete u potpalublje. Ako moja zamisao ne bude uspješna, za desetak minuta imat ćete puno posla.

Liječnik ne odgovori. Zatvori izlizanu kožnu torbu, okrene se i side niz stube u potpalublje.

Pitt se odmakne od ograde i obrati se Gunnu. Jesi li u vezi?

Ti mi daj znak. Gunn je bio napet, ali izgledao je pripravan i nestrpljiv. Držao je u ruci crnu kutijicu spojenu s tankom crnom žicom koja je išla do vrha radarskog jarbola i gubila se u blještavom jutarnjem nebu. Misliš da će pilot stare krtije zagristi mamac?

Povijest se uvijek ponavlja, izjavi Pitt sigurnim glasom dok je pogledom pratio zrakoplov.

Āak i u tom trenutku napetosti i nestrpljivog iščekivanja, Gunn je našao vremena da se divi Pittovoj preobrazbi od zore do tog trenutka. Āovjek koji se teturajući popeo na First Attempt u užasnom stanju nije bio isti ovaj koji je sada stajao na palubi iskričavih očiju i nestrpljivog držanja, poput bojnog konja koji raširenih nozdrva njuši miris bitke. Začudo, Gunn je pomislio na ono što se zbilo prije mnogo mjeseci, na palubi jednog drugog broda, parobroda koji se zvao Dana Gail. Sjećao se jasno, kao da se dogodilo tek prije sat na Pittovu licu bio je isti izraz kad je stara hrdava olupina digla sidro kako bi pronašla i uništila tajanstvenu morsku planinu u Pacifiku, sjeverno od otočja Hawaii. Potom ga iznenada snažni stisak za nadlakticu vrati u sadašnjost.

Sagni se, reče Pitt. Inače će te udarni val baciti u more. Budi spreman uključiti prekidače istog trena kad ti dam znak.

Žuti zrakoplov zaokrenuo je oko broda kako bi utvrdio njegovu obranu. Brujanje motora odjekivalo je nad vodom i probijalo Pittove bubnjiće. Pratio ga je dvogledom i zadovoljno se nasmiješi vidjevši male okrugle zakrpe na platnu krila i trupa, u potvrdu Giordinovih točnih puščanih hitaca. Podigne dvogled gotovo okomito pa ga uperi prema crnoj metalnoj žici nategnutoj u nebo i odjednom osjeti kako se nada pretvara u izvjesnost.

Mir, mir, reče tiho. Mislim da će miš poći kušati sir.

Sir, pomisli Gunn, Pitt je zvao sirom taj prokleti balon. Tko bi vraga bio pomislio da hoće balon kad je pitao ima li First Attempt meteorološku opremu? Sad se prokleti balon njihao na nebu s nabojem od pedeset kilograma eksploziva iz seizmološkog laboratorija.

Gunn promotri veliku srebrenastu kuglu i smrtonosni teret koji je visio ispod nje. Uže koje je držalo balon na mjestu i električna žica spojena s eksplozivom pružali su se dvjesto pedeset metara uvis na udaljenosti od sto dvadeset metara iza krme. Ukupna udaljenost jednaka veličini četiriju nogometnih igrališta. Odmahne glavom. Bila je igra sudbine da eksploziv obično korišten za izazivanje podmorskog udarnog vala i analizu morskog dna bude uporabljen za rušenje zrakoplova s neba.

Brujanje motora postane jače i Pitt na trenutak pomisli da će se okomiti na brod, ali tada opazi da je nagib nedostatan. Pilot se spremao napasti balon.

Pitt ustane kako bi bolje vidio iako je znao da predstavlja otvoreni cilj. Motor zareži, ciljnici strojnica upere se na nepomični balon iznad svjetlucavog mora. Nije bilo oklijevanja ni odugovlačenja. Žuta krila blještala su na suncu i prikrivala bljeskove dviju strojnica. Štektanje hitaca i zujanje metaka označili su početak napada.

Gumirani najlon balona punog helija zadrhti pod hitcima. Zaljulja se, potom se smežura kao suha šljiva i počne polako padati prema moru. Žuti Albatros nadleti ga krećući u pravcu First Attempta.

Sad vikne Pitt i baci se potrbuške na palubu.

Gunn okrene prekidače.

Trenutak koji uslijedi potraje naizgled čitavu vječnost. Zatim uslijedi siloviti prasak koji pretrese brod od kobilice do jarbola. Tišinu jutra razbije silovita buka, kao da olujni vjetar razbija tisuće prozora. Na

nebu je kovitlao gusti narančastocrni stup dima i plamenova. Zračna struja izazvana praskom ostavi Pitta i Gunna bez daha i pritisne im unutarne organe uz kičme kao udarac malja.

Polako se nespretno krećući zbog čvrstog zavoja i pokušavajući doći do daha, Pitt ustane i pogleda oblak koji se širio i razilazio ne bi li opazio neki trag Albatrosa. Na trenutak podigne pogled previsoko i ne vidje ništa osim vrtloga dima. Pilot i zrakoplov nestali su.

Potom shvati što se zbilo. Kratka stanka između njegova znaka i eksplozije poštedita je zrakoplov od potpuna uništenja. Spusti pogled prema obzoru i vidje ga. Albatros je nezgrapno lebdio kroz zrak ugašena motora.

Uzme dvogled i pogleda u pravcu aviona ispuštao je dim i goruće kržine kao roj meteora. Nepomično je gledao, kao začaran, dok se donje krilo svijalo unazad i potom otkinulo izazvavši niz besmislenih okretaja aviona, nalik listu papira bačenom s vrha nebodera. Potom kao da je na tren zastao prije no što je pao u more ostavljajući za sobom trag dima koji se polako rasplinuo u toplome zraku.

Pao je, reče Pitt likujući. Uspjeli smo.

Gunn je ležao uz ogradu. Dopuže preko mosta i podigne ošamućenu glavu. Koliko daleko i u kojem smjeru?

Nešto više od tri kilometra od lijevog boka, malo prema krmi, odgovori Pitt. Spusti dvogled, pogleda Gunna i vidje da je blijed. Nije ti dobro?

Gunn odmahne glavom. Ostao sam bez daha, ništa drugo.

Pitt se nasmiješi, ali nije bilo veselja u njegovim očima. Bio je zadovoljan sobom, zadovoljan ishodom svoje stupice.

Pošalji spasilački čamac i nekoliko ljudi da potraže ostatke. Nestrpljiv sam da otkrijem kako izgleda naša utvara.

Naravno, reče Gunn, osobno ću voditi ronioce. Ali pod jednim uvjetom odmah da si otišao u moju kabinu. Liječnik te još nije završio krpiti.

Pitt slegne ramenima. Ti si zapovjednik. Okrene se prema ograd i opet pogleda točku gdje je potonuo žuti Albatros.

I nakon deset minuta još uvijek je bio tamo kad je Gunn s četiri čovjeka s First Attempta ukrcao opremu na spasilački čamac i krenuo. Čamac nije kružio tražeći po površini odmah se uputio na mjesto gdje je zrakoplov nestao. Pitt nastavi promatrati sve dok nije

vidio kako se ronjoci jedan za drugim spuštaju u plave dubine ne bi li pronašli uništeni zrakoplov.

Dodite, bojniče, reče glas iza njega.

Pitt se okrene i nade se pred liječnikom. Uzalud trčite za mnom, doktore. Neću se vjenčati s vama, reče smiješeći se.

Brodski liječnik ne uzvraća osmijeh i pokaže na stube koje su vodile u Gunnovu kabinu. Pitt se morao pomiriti i povjeriti se brizi liječnika. Neuvjerljivo se borio protiv nesvijesti, ali sredstva za smirenje nadvladala su ga i malo potom utone u dubok san.

Poglavlje IX

Pitt promotri svoj lik u malom ogledalu koje je visjelo u kabini i vidje upalo, gotovo odbojno lice. Crna kosa padala mu je na lice i uši oblikujući neurednu krunu oko krvavih i podbuhlih zelenih očiju. Nije puno spavao prema uri, tek četiri sata. Probudila ga je toplina, vrući pokrivač koji se prostirao iz Afrike i koji je zarivao u kožu svoje užarene prste. Opazi da je klimauredaj isključen. Uključi ga, ali šteta je već bila počinjena. Vrući zrak stekao je početnu prednost, pa klimauredaj nije mogao rashladiti sobu prije večeri. Okrene slavinu i poškropi si lice vodom puštajući da mu svježina prodre u pore i slije mu se niz ramena i leda.

Žustro se otare i potrudi se prisjetiti slijeda događaja protekle noći. Willie i MavbachZepplin. Vila. Piće s Von Tillom. Terina ljepota, njeno blijedo lice. Potom labirint, pas i bijeg. Atena tko zna je li ju je vlasnik pronašao? Ujutro, ribarica, žuti Albatros i eksplozija. I sad je čekao da Gunn i njegovi ljudi pronađu avion i izvade tijelo zagonetnog letaća. Koja je veza postojala s Von Tillom? Koji su bili porivi starog Švabe? A Teri? Je li znala za stupicu? Je li ga pokušala upozoriti? Ili mu je bacila mamac kako bi izvukla dragocjene obavijesti i potom ih prenijela stricu?

Odagna iz uma sva pitanja. Pod zavojima ga je svrbjelo i morao se oduprijeti mučnom porivu da se počese... Bože, vrućina...

Da je barem mogao popiti nešto svježije. Jedina odjeća koju liječnik nije rasporio bile su gaće. Ispere ih u umivaoniku i navuče ih mokre. U nekoliko minuta skroz se osušiše.

Netko pokuca na vrata, polako otvori.

Crvenokosi mladić proviri glavu.

Bojniče Pitt, jeste li budni?, upita tiho.

Da, ali ne dokraja, odgovori Pitt.

Nisam... nisam vam htio smetati, reče oklijevajući mladić.

Liječnik mi je naložio da svakih četvrt sata provjerim spavate li.

Pitt ga mrko pogleda. Kako, dovraga, mogu spavati u ovoj peći s isključenim klimauređajem?

Iznenaden izraz pojavi se na preplanulu licu.

Oh, zaboga, oprostite, gospodine. Mislio sam da ga je zapovjednik Gunn ostavio uključenog.

Što je tu je. Pitt slegne ramenima.

Mogu li dobiti neko svježe piće?

Može boca Fixa?

Pitt sumnjičavo zažmirka. A što je to?

Grčko pivo.

U redu, ako ti tako kažeš.

Odmah se vraćam, gospodine.

Mladić zatvori vrata, ali ih odmah nanovo otvori i opet proviri unutra. Oprostite, bojniče, gotovo sam zaboravio. Pukovnik Lewis i satnik Giordino žele vas vidjeti. Pukovnik je kanio uletjeti ovamo i probuditi vas, ali mu liječnik nije dopustio. Naprotiv, zaprijetio mu je da će ga baciti u more pokušajući li.

U redu, reci im neka udu, reče nestrpljivo Pitt.

Ali požuri s donošenjem piva prije nego se rastopim.

Ispruži se na ležaju i pusti da mu znoj curi na izgužvane plahte, vlažeći ih na mjestima koja su bila u doticaju s kožom. Nastavi razmišljati, pretresati prošle pojedinosti, razmatrati sadašnjost i zacrtavati buduće odluke.

Lewis i Giordino.

Ako je Giordino dobio odgovor iz središnjeg stožera NAMPa, mogao je pridonijeti s nekim od mnogih dijelova zagonetke koji su još nedostajali. Okvir je počeo dobivati oblik, ali sredina je bila neuredna zbrka nepoznanica i neizvjesnosti. Zlokobno Von Tillovo lice cerekalo se u tom labirintu u znak prezirne nadmenosti. Pittov um i dalje je hitao.

Veliki bijeli pas. Potrudi se da ga smjesti u opći okvir, ali nije uspijevao. Ćudno, pomisli pas ne odgovara kockici koja bi se trebala uglaviti u mozaik. Iz nekog neznanog razloga nije uspijevao smjestiti životinju između Von Tilla i Kurta Heiberta.

Iznebuha u kabinu bane Lewis kao tutnjava nadzvučnog mlažnjaka. Bio je zajapuren i znojan majušne kapljice slijevale su mu se niz nos na brkove koji su ih upijali kao šuma kišu.

Onda, bojniče, jeste li se pokajali što ste odbili moj poziv na večeru?

Pitt se nasmiješi.

Priznajem da sam sinoć nekoliko puta požalio što nisam odabrao vaše Jakovljeve kapice. Pokaže gazu i zavoje na grudima.

Ali, ako ništa drugo, drugi poziv ostavio mi je neke uspomene koje ću nositi još dugo vremena.

Giordino se pojavi iza pukovnika i pozdravi rukom.

Vidiš što se dogodi svaki put kad te pustim da se sam odeš zabaviti?

Pitt vidje Giordinov osmijeh i zabrinuti izraz njegovih očiju.

Ali, sljedeći ću ti put prepustiti svoje mjesto.

Ne čini mi takve usluge izgledaš kao da si preživio atomski udar.. odvrati Giordino.

Lewis se svom težinom sruši na stolac nasuprot ležaju. Bože, kako je ovdje vruće. Ovi ploveći muzeji nemaju klimauređaj?

Pitt na trenutak osjeti sadistički užitek zbog Lewisove neugode. Oprostite, pukovniče, mreža je preopterećena. Naručio sam pivo ne bi li vrućina postala podnošljivija.

U ovom trenutku, otpuhne Lewis, zadovoljio bih se čak i čašom vode iz Gangesa.

Giordino se nagne nad ležaj.

Zaboga, Dirk, u kakvu si se to nepriliku uvalio nakon što si se jučer navečer rastao od nas? Gunnova poruka spominjala je bijesnog psa.

Sve ću vam ispričati, reče Pitt.

Ali prvo trebam vaše odgovore na nekoliko pitanja.

Pogleda Lewisa. Pukovniče, poznajete li Bruna von Tilla?

Poznajem li Von Tilla?, ponovi Lewis. Ne dobro. Predstavili su mi ga i ponekad ga vidim na domjencima ovdašnjih uglednika, to je sve. Koliko sam razumio, radi se o zagonetnoj osobi.

Znate li slučajno čime se bavi?, upita Pitt.

Ima malu brodarsku tvrtku. Lewis nakratko zastane i zatvori oči kako bi bolje razmislio. Onda ih naglo otvori.

Minerva, da, Minerva Lines. To je ime njegove tvrtke.

Nikad čuo, promrmlja Pitt.

Ne čudi me, otpuhne Lewis.

Sudeći po hrdavim olupinama koje sam vidio u prolazu na Tasosu, ne vjerujem da itko zna za njeno postojanje.

Pitt zažmiri.

Von Tillovi brodovi plove duž obala Tasosa?

Lewis klimne glavom.

Da, gotovo svaki tjedan prođe jedan. Lako ih je prepoznati svi imaju veliko žuto na dimnjacima.

Sidre se na otvorenom moru ili pristaju u Limenariji?

Lewis odmahne glavom.

Ni jedno ni drugo. Svi koje sam ja zamijetio došli su s juga, oplovili otok i produžili plovidbu opet na jug.

Bez zaustavljanja?

Stanu otprilike pola sata, ne više, uvijek ispred rta gdje se nalaze antičke ruševine.

Pitt ustane s ležaja i upitno pogleda prvo Giordina i potom Lewisa. Ćudno, primijeti.

Zašto?, upita pukovnik paleći cigaru.

Tasos se nalazi oko osamsto kilometara sjeverno od glavnih pomorskih putova za Sueski kanal, primijeti Pitt.

Zašto Von Tili skreće svoje brodove tisuću šesto kilometara?

Ne znam, odvрати nestrpljivo Giordino. I, da budem iskren, niti me briga. Zašto ne prestaneš postavljati bespredmetna pitanja i ispričaj nam svoju noćasnju pustolovinu? Kakve veze ima Von Tili s onim što ti se dogodilo?

Pitt ustane i protegne se, zadrhtivši od bola. Ćinilo mu se da u ustima ima pijesak.

Nije pamtio da je ikada imao tako suho grlo. Gdje je nestao onaj priglupi mladić s pivom? Ugleda Giordinove cigarete i pokretom glave zamoli jednu. Pripali je, udahne, a ogavni okus koji je imao u ustima dodatno se pogorša.

Slegne ramenima i zajedljivo se nasmije.

U redu, ispričat ću vam sve od početka do kraja, a budete li me ocijenili kao poludjelog starca, shvatit ću vas.

U kabini pod opsadom vrućine i užarenih čeličnih pregrada, Pitt prepriča svoju pustolovinu. Ne zataji ništa, čak ni skrivenu sumnju da ga je Teri izručila Von Tillu. Lewis je povremeno klimao glavom, ali nije ga prekidao upadicama. Ćinilo se da razmišlja o drugom i da pažljivo sluša samo dok je Pitt živopisno opisivao neki događaj. Giordino je hodao po kabini, održavajući ravnotežu na polaganom valjanju broda.

Kad je Pitt završio, zavlada mučna tišina. Prođe deset sekunda, pa dvadeset, pa trideset. Zrak je bio vlažan od znoja, ispunjen dimom

cigare i cigareta.

Znam, reče Pitt umornim glasom. Izgleda kao bajka i nema puno smisla. Ali zbilje se baš tako. Nisam ništa ispustio.

Danijel među lavovima, primijeti oporo Lewis. Priznajem to što ste nam ispričali izgleda besmisleno, ali činjenice kao da vam daju za pravo.

Uzme rupčić iz džepa i pređe njime po čelu.

Točno ste predvidjeli da će stari zrakoplov napasti brod, a znali ste čak i kad će to učiniti.

Till mi je dao navještaj. Ostalo je bila tek pretpostavka.

Ne shvaćam, reče Giordino. Poslužiti se starim dvokrilcem koji puca po svemu i svačemu samo kako bi se riješio First Attempta... čini mi se malo pretjeranim.

Ne baš, usprotivi se Pitt.

Von Tili je odmah uočio da pokušaji ometanja istraživačkog rada NAMPOve momčadi ne daju očekivane ishode.

I zašto ga je to zasmetalo?, upita Giordino.

Gunn se pokazao pretvrdo glavim.

Pitt se zlobno nasmiješi. Unatoč tim prividno ničim izazvanim nezgodama, nije digao sidro i pokupio se...

Dobro je učinio, progunda Lewis. Zakašlje kako bi nastavio, ali Pitt ga nehajno peduhitri.

Von Tili je morao naći drugi način. Zamisao sa starim zrakoplovom bila je vrlo domišljata. Da je poslao suvremenog mlaznog lovca u napad na Brady Field, bila bi izbila međunarodna kriza. Grčke vlasti, Rusi, Arapi, svi bi se bili umiješali i otok bi bio preplavljen vojnicima pod uzbunom. Ne, Von Tili je bio lukav Albatros je prouzročio malo nedaća našoj vladi i koštao je zrakoplovstvo nekoliko milijuna dolara, ali prištedio je svima diplomatske neprilike i oružani sukob.

Vrlo zanimljivo, bojniče.

Lewisov glas bio je sumnjičav. Vrlo zanimljivo... i poučno. Ali, biste li odgovorili na jedno pitanje koje me muči već neko vrijeme?

Koje, gospodine? Prvi put Pitt je Lewisa oslovio s gospodine, što izazove u njemu neku čudnu nelagodu.

Što traže znanstvenici kad su izazvali sav taj nered?

Ribu, odgovori Pitt smijući se.

Lewis raskolači oči i zamalo mu cigara ne padne na koljena.

Što?

Ribu, ponovi Pitt. Nadimak joj je Enigma i radi se o iznimno rijetkoj vrsti, o živom fosilu. Gunn mi jamči da bi hvatanje jednog primjerka bilo najveće znanstveno dostignuće desetljeća. Možda je malo pretjerano, pomisli, ali zasmetalo mu je pukovnikovo držanje.

Lewis prijeteci ustane sa stolca.

Hoćete reći da je neka prokleta riba kriva što je baza kojom zapovijedam puna zrakoplova čija oštećenja stoje petnaestak milijuna dolara i što je moja karijera u biti uništena?

Pitt se nagna da ostane ozbiljan.

Da, pukovniče, mislim da se baš tako može reći.

Očajnička i shrvana izraza lica, Lewis odmahne glavom.

Zaboga, zaboga! Nije pravedno, nije...

U tom trenutku pokucaše na vrata.

Crvenokosi mladić ude noseći pladanj s tri tamne boce.

Donesi još, zapovjedi Pitt. I neka bude ledeno.

Razumijem, gospodine, promrmlja mladić. Odloži pladanj na pisaći stol i hitro iziđe.

Giordino ponudi Levvisu pivo. Evo, pukovniče, popijte i zaboravite štete u Brady Fieldu. Ionako će ih platiti porezni obveznici.

A u međuvremenu ću dobiti kap, promrmlja turobno Lewis. Opet sjedne srušivši se na stolac kao ispuhani balon.

Pitt uzme ledenu bocu i prođe njome preko čela. Crvenosrebrenasta naljepnica bila je krivo zalijepljena. Promotri obrnuti natpis koji je ponosno obznanjivao Opskrbljujemo grčki dvor.

I što ćemo sada?, upita Giordino između dva gutljaja.

Pitt slegne ramenima. Još ne znam. Mnogo ovisi o tome što će Gunn naći u ostatcima Albatrosa.

Imaš neku zamisao?

Trenutačno nikavu.

Giordino zgnječi opušak u pepeljaru.

Ako ništa drugo, rekao bih da smo u prednosti, poglavito u odnosu na jučerašnji dan u ovaj sat. Zahvaljujući tebi utvara iz Prvog svjetskog rata je kaputt, a imamo trag koji nas vodi do huškača napada. Sada ne moramo učiniti drugo no uvjeriti grčke vlasti da uhitite Von Tilla.

Nije dovoljno, reče zamišljeno Pitt. To bi bilo kao da okružni tužitelj zatraži podizanje optužnice protiv nekoga koga se sumnjiči za ubojstvo a da nema stvarnih dokaza. Ne, mora postojati razlog makar ne nužno valjan s našega gledišta, ali mora postojati, kako bi se objasnile te smutnje i ta razaranja.

Koji god bio razlog, jedno je izvjesno nije blago.

Pitt upre pogled u Giordina.

Zaboravio sam pitati. Je li admiral Sandecker odgovorio na tvoju poruku?

Giordino baci praznu bocu u koš za smeće.

Odgovor je stigao jutros, malo prije no što smo pukovnik Lewis i ja napustili Brady Field da bismo došli ovamo.

Utihne, podigne pogled na muhu koja je kružila stropom i podrigne.

Onda?, nestrpljivo zabruna Pitt.

Admiral je zadužio desetoricu ljudi da hitno provjere državne arhive. Na kraju pretraživanja svi su se složili ne postoji nigdje podatak koji bi ukazivao na prisutnost potopljenog blaga u blizini obale Tasosa.

A tereti? Je li moguće da je neki od potopljenih brodova nosio tovar vrijedne robe?

Ništa važno.

Giordino izvadi iz džepića presavijeni papir. Admiralov tajnik nam je preko radija pročitao imena svih brodova koji su u posljednjih dvjesto godina potonuli oko Tasosa. Popis baš i nije bogzna kakav.

Pitt otare znoj s kapaka. Da čujem.

Giordino stavi popis na koljena i počne čitati jednoličnim glasom Mistral, francuska fregata potonula 1753. Clara G, britanski brod za prijevoz ugljena potonuo 1856. Admiral DeFosse, francuska oklopnača potonula 1872. Scyla, talijanski brigantin potonuo 1876. Daphne, britanska topovnjača...

Preskoči na 1915 prekine ga Pitt.

Forshire, britanska krstarica potopljena od njemačkih obalnih bitnica 1915. Von Schroeder, njemački torpedni čamac potopljen od britanskog bojnog broda 1916. U19, njemačka podmornica potopljena od britanskog zrakoplovstva 1918.

Ne treba dalje, reče Pitt zijevajući. Brodovi s popisa bili su uglavnom ratni. Teško da je neki od njih nosio dragocjen tovar.

Giordino klimne glavom. Kako kažu dečki u Washingtonu ne postoje podatci koji bi se odnosili na potopljeno blago.

Taj razgovor o blagu zapali iskru u Lewisovim očima.

A starogrčki i starorimski brodovi? Podatci ne mogu ići toliko unazad.

Svakako, reče Giordino.

Ali kako nas je Dirk netom upozorio, Tasos je udaljen od uobičajenih pomorskih putova, što vrijedi i za antičko doba.

Ali kad bi postojalo bogatstvo ispod naših nogu, ustrajao je Lewis, koje je Von Tili otkrio, jamačno bi to zatajio.

Nijedan zakon ne brani pronalaženje potopljenog blaga.

Giordino otpuhne kroz nos duhanski dim.

Zašto bi uzalud trošio vrijeme na prikrivanje?

Zbog pohlepe, objasni Pitt. Tupave pohlepe hoće sto posto, odbija dijeliti s drugima ili platiti porez vladi koja ima ovlasti nad tim blagom.

Uzmemo li u obzir golemi dio kolača koji traže sve vlade, ljutito primijeti Lewis, ne može se spočitnuti Von Tillu što kani otkriće zadržati u tajnosti.

Crvenokosi mladić donese još tri boce piva. Giordino isprazni svoju i baci je u koš.

Ova igra čini mi se jako opaka, reče. Ne dopada mi se.

Ne dopada se ni meni, promrmlja Pitt. Sve zdravorazumske niti završavaju u slijepoj ulici. Ni priče o blagu nemaju smisla. Pokušao sam navesti Von Tilla da prizna što traži, ali stari gad nije iskazao ni najmanje zanimanje. Nastoji nešto zatajiti, ali ne radi se o potopljenim zlatnim polugama ili dijamantima na morskom dnu.

Zastane i pokaže kroz prozor Tasos, koji je spavao pod valovima vrućine. Rješenje je negdje drugdje, pored otoka ili na njemu. Kad Gunn pronađe Albatros i letača doznat ćemo nešto više.

Giordino ispreplete prste na potiljku i nagne stolac unazad.

Slijedom zdravog razuma, mogli bismo sada krenuti tako da sutra u ovo vrijeme budemo u VWashingtonu. Budući da je tajanstveni zrakoplov uništen i da znamo tko stoji iza nezgoda na First Attemptu, stanje bi trebalo postati redovno. Ne razumijem zašto jie pokupimo prtljagu i vratimo se doma.

Ravnodušno pogleda Lewisa. Siguran sam da je pukovnik u stanju suočiti se s možebitnim izvanrednim okolnostima koje bi mogle

nastupiti u Brady Fieldu.

Ne možete baš sada otići! Lewis se znojio i soptao je jedva se suzdržavajući. Stupit ću u vezu s admiralom Sandeckerom i...

Ne brinite, pukovniče, prekine ga Gunn. Tiho je otvorio vrata kabine i naslonio se na pregradu.

Bojnik Pitt i satnik Giordino zasad neće napustiti Tasos.

Pitt radoznalo podigne glavu. Gunnovo lice nije očitivalo radost ni olakšanje, već samo turobnu prazninu.

Bilo je to lice čovjeka koji više ne haje. Mala ramena bila su pogrbljena od umora, a na koži su sjale kapljice slane vode. Na sebi je imao samo uobičajene naočale i crno ronilačko odijelo, koje nije uljepšavalo njegov mršavi stas. Nakon četiri sata ronjenja bio je iscrpljen svaka kost i svaki mišić preklinjali su za milost.

Žao mi je, gospodo, promrmlja. Nažalost, imam lošu vijest.

Zaboga, Rudi uzvikne Pitt. Što se dogodilo? Niste uspjeli pronaći zrakoplov i tijelo pilota?

Gunn slegne ramenima. Ni jednog ni drugog.

Hm, tako je loše prošlo?, upita Pitt ozbiljno.

Još gore. odgovori Gunn.

Da čujemo.

Gunn je šutio tridesetak sekunda. Ostali su slušali škripu broda koji se ljuljao na blagim valovima Sredozemlja i pogledaše Gunna koji je stisnuo usne.

Vjerujte mi, svojski smo se potrudili, reče zapovjednik.

Koristili smo sve moguće i znane načine pretraživanja podmorja, ali nismo uspjeli pronaći olupinu.

Raširi ruke u znak nemoći.

Nestao je. Samo Bog zna gdje je završio.

Poglavlje X

Žitelji Tasosa jako su voljeli kazalište i smatrali su ga životno važnim dijelom svog odgoja. Svi su bili pozvani prisustvovati predstavama, uključujući i prosjake. U antičkom gradu Tasosu u prigodi prvih uprizorenja novih tragedija uvezenih s kopna, sve trgovine zatvarale su se, poslovi su prekidani, a uznici su puštani iz tamnice. Āak i bludnice, isključene iz najvećeg dijela javnih događaja, imale su dopuštenje da obavljaju svoju djelatnost u grmlju oko vrata kazališta bez straha od zakonskog progona.

Vodič grčke državne turističke zajednice prekine izlaganje i samozadovoljno se nasmiješi vidjevši užasnite izraze lica turistkinja.

Uvijek je tako, pomisli. Žene su šaputale hineći nelagodu, dok su se muškarci u bermudama, natovareni svjetlomjerima i fotografskim aparatima, cerekali, međusobno podbadali laktovima i namigivali si.

Vodič pomiluje guste brkove i pažljivije prouči skupinu. Uobičajeni izbor pretilih poslovnih ljudi u mirovini koji su u pratnji debelih supruga dolazili posjetiti ruševine, potaknuti ne iskrenim povijesnim zanimanjem već budućim dojmom na prijatelje i susjede. Svrne pogled na četiri mlade učiteljice iz Alhambre u Kaliforniji tri su bile neugledne, nosile su naočale i neprestano su se kikitale. Āetvrta je, pak, privukla njegovu pažnju.

Izvrсна prilika. Punih grudiju, crvene kose, nogu dugih kao u većine Amerikanka, dobro građena. Izražajnih očiju koje su obećavale sve i svašta. Kasnije tu večer kanio ju je pozvati da razgledaju ruševine po mjesečini.

Vodič si namjesti okovratnik pripijene jakne i ugura joj rub ispod živopisnog crvenog pojasa.

Znalački nemarno polako podigne pogled preko male gomile i obuzme ga osjećaj nelagode kad opazi dva čovjeka naslonjena na ostatke jednog stupa.

Nije nikad vidio dva muškarca tako okorjela izgleda. Niži, nedvojbeno Talijan, imao je grudi široke kao ormar i u cjelini bio je nalik više majmunu no čovjeku. Viši, prodornih zelenih očiju, izgledao je siguran u se i uglađen, no bilo je nečega u njemu što ga je odmah obilježavalo kao opasnog čovjeka.

Vodič opet pomiluje brkove. Najvjerojatnije je bio Nijemac, a vjerojatno je jako volio tučnjave sudeći po zavojima koje je imao na nosu i rukama. Bilo je čudno, vrlo čudno. Zašto su ta dvojica došla posjetiti iskopine? Vjerojatno se radilo o dvojici mornara koji su sišli s broda. Da, vjerojatno je tako, reče si.

Kazalište je iskopano 1952 nastavi pokazujući bijele zube.

Bilo je zakopano pod stoljetnim naslagama, pa su trebale dvije godine da se iskapanje privede kraju. Promotrite, molit ću, geometrijski mozaik na podu orkestre. Izrađen je od obojenih kamenčića i potpisan Coenus fecit. Malo je odugovlačio kako bi dopustio da posjetitelji prouče izbljedjeli cvjetni ukras.

Sada, pođete li za mnom stubama vama slijeva, doći ćemo do Posejdonova svetišta.

Pitt, koji se ponašao kao obični turist, odglumi da je preumoran i sjedne na stube gledajući druge koji su se uspinjali granitnim stubištem i nestajali. Njegov je sat pokazivao četiri i pol. Prošla su točno tri sata otkad su on i Giordino napustili First Attempt i ušli u Limenariju kako bi se priključili vođenom posjetu antičkim ruševinama.

I sada... Giordino je nestrpljivo hodao tamoamo po kamenom podu i stiskao malu torbicu. Pričeka nekoliko minuta da bude siguran da su turisti produžili bez njih, potom uvjeren da nitko nije uočio njihovu odsutnost, Pitt dade znak prijatelju i pokaže ulaz na pozornicu.

Po stoti put povuče neugodan zavoj koji mu je obavijao grudi, pomisli na broskog liječnika i razdragano se nasmiješi. Liječnik i Gunn strogo su mu zabranili da napusti brod i da ode u Von Tillovu vilu, ali kad je Pitt izjavio da će se, bude li potrebno, sukobiti s cijelom posadom i otplivati u Limenariju, stari liječnik pokleknuo je i navratnanos izletio iz kabine.

Do tog trenutka, plaćanje vina dok su ubijali vrijeme u očekivanju da počne turistički obilazak bio je njegov jedini doprinos izviđanju vile. Giordino se prije toga psujući borio s hrđavim zamašnjakom brodice ravnog dna u pokušaju da pokrene motor. I opet Giordino upravljao je starom olupinom do luke u Limenariji.

Na sreću nitko nije uočio nestanak plovila na obali nije bilo ni gnjevnog vlasnika ni tamošnjih policajaca u zasjedi kako bi kaznili

američke gusare. Bilo je dovoljno nekoliko minuta da brodica bude privezana na svoje mjesto i da prođu obalom.

Premda je bio siguran da gube vrijeme, Pitt je skrećući s puta poveo Giordina četvrt dalje kako bi vidjeli je li Atena još privezana za poštanski sandučić. Magarice nije bilo, ali baš s druge strane ceste iznad maloga bijelog ureda, ploča na engleskom obilježavala je sjedište grčke turističke zajednice.

Ostalo, to jest priključenje vodenom posjetu, koji je uključivao razgledavanje kazališta i miješanje s turistima, bilo je lako. Bilo je to idealno pokriće kako bi stigli do labirinta i došli do ulaza u Von Tillovo utočište a da ne budu otkriveni.

Giordino obriše rukavom znojno čelo.

Provala usred poslijepodneva. Ne bi li bilo bolje da pričekamo noć, poput svih lopova koji drže do sebe?

Što prije sredimo Von Tilla, to bolje, reče grubo Pitt.

Ako je zapanjen zbog uništenja Albatrosa, zadnje što očekuje jest vidjeti uskrsnulog Dirka Pitta usred bijela dana.

U prijateljevim očima Giordino zapazi neodloživu želju za osvetom. Vidio je kako se sporo i bez kukanja kreće uskim puteljkom koji je vodio kroz ruševine. Zapazio je njegov ogorčeni izraz lica kad je Gunn objavio nestanak zagonetnog zrakoplova.

Bilo je nečega zastrašujućeg u tom licu, u nesmiljenoj Pittovoj usredotočenosti. Giordino se pitao vodi li ga osjećaj dužnosti ili ga nagoni poriv za odmazdom.

Jesi li siguran da je to najbolji način? Možda bi bilo jednostavnije...

To je jedini način, prekine ga Pitt.

Albatros nije progutao kit, već je bestraga nestao. Otkriće tko je pilot bilo bi poslužilo rješavanju mnogih dvojba. Nemamo izbora. Jedina je naša mogućnost pretražiti vilu.

Ja i dalje mislim da bismo morali uzeti jednu postrojbu zrakoplovne vojne policije i provaliti kroz glavni ulaz, progunda Giordino.

Pitt ga pogleda, potom opet okrene glavu k stubama.

Znao je što Giordino osjeća, budući da je i on osjećao isto... bio je na iglama, nesiguran, spreman da se uhvati za sve što je nudilo tračak nade kako bi se rasvijetlili čudni događaji posljednjih dana. Mnogo je ovisilo o idućem satu hoće li ući neopaženo u vilu i otkriti dokaze protiv Von Tilla, je li Teri dio još nepoznatih stričevih nakana.

Pitt opet pogleda Giordina, opazi odlučan izraz usta i očiju, napete ruke, znake silne umne usredotočenosti, usredotočenosti na pogibelji koje su ih čekale.

Nije bilo moguće imati uz sebe boljeg čovjeka kad su okolnosti postajale teške.

Ne uspijevam ti utuviti u glavu, reče tiho. Na grčkom smo teritoriju. Nemamo nikakvo pravo da remetimo privatni posjed. Ne želim ni pomisliti na nevolje koje ćemo prouzročiti našoj vladi ako provalimo Von Tillova vrata. Zasad, ako nas grčke vlasti zateknu na djelu, morat ćemo hiniti da smo dva mornara s First Attempta koji su tijekom vodenog posjeta završili u podzemnom hodniku kako bi se otrijeznili. Trebali bi povjerovati nema razloga da ne bude tako.

Zbog toga nismo ponijeli oružje?

Pogodio si. Moramo se izložiti opasnosti da se nađemo u nezavidnu položaju samo da ne izazovemo nevolje.

Pitt stane ispred ruševnog luka. Željezna prepreka izgledala je drukčije na danjoj svjetlosti, manje debela i neprelazna no što ju je zapamtio.

Ovo je mjesto, reče ostrugavši malo sasušene krvi s hrđave rešetke.

Ovuda si prošao?, upita Giordino u nevjerici.

Kao iz šale, odgovori Pitt široko se smijući.

Jedan od mojih nebrojenih podviga.

Osmijeh u hip nestane. Požurimo. Nemamo puno vremena. Sljedeći posjet proći će ovuda za tri četvrt sata.

Giordino priđe šipkama i dade se žustro na posao. Otvori torbu i izvadi njen sadržaj, poredavši ga na stari ručnik. Namjesti dva mala naboja tritola oko jedne šipke na razmaku od pedesetak centimetara, ugura detonator i omota naboje vodoinstalaterskom metalnom vrpcom. Potom taj omot pričvrsti debelom željeznom žicom koju pokrije novim slojevima ljepljive vrpce. Baci zadnji pogled na naboje učahurene poput pupoljaka i spoji žice s prekidačem.

Cijeli zahvat potrajao je manje od šest minuta. Zadovoljno pokaže Pittu da stane u zaklon iza potpornog zida, potom mu se sporo pridruži hodajući natraške i odmatajući žice koje su išle od prekidača do naboja. Kad je došao do zida, Pitt ga stisne za nadlakticu kako bi privukao njegovu pažnju.

Na kojoj će se udaljenosti čuti prasak?

Ako sam sve učinio kako spada, odgovori Giordino, na udaljenosti od trideset metara ne bi smio biti bučniji od pucnja zračnog pištolja.

Pitt se popne na zid i pogleda uokolo. Ne vidje žive duše i dade znak Giordinu. Nadam se da ulazak bez poziva kroz vrata za služinčad ne vrijeđa tvoje dostojanstvo.

Mi Giordinovi vrlo smo otvorenih nazora.

Onda, hoćemo li?

Ako baš ustraješ...

Zaklone se iza drevnog zida, uhvativši se rukama za kamenje toplo od sunca kako bi ublažili udar. Potom Giordino okrene mali plastični prekidač.

I na udaljenosti od nekoliko metara prasak se sveo na mukli udarac. Nije bilo udarnog vala i trešnje tla, ni oblaka i plamena iz lukom nadsvođenog ulaza, ni zaglušnog praska, samo taj tihi neodredivi mukli udarac.

U muku izazvanom iščekivanjem, obojica skočiše na noge i pohrle do ulaza. Oba pupoljka od vodoinstalaterske vrpce bila su poderana i dimila su se šireći bockavi vonj baruta. Tanak trak dima vijugao je između šipaka i gubio se u vlažnoj tami hodnika. Šipka je još bila na svome mjestu.

Pitt upitno pogleda Giordina.

Naboji nisu bili dovoljno jaki?

Oh, jesu, odgovori sigurno Giordino.

Bili su dovoljno veliki. Pazi ovo.

Snažno udari nogom. Ne dogodi se ništa.

Udari još jednom, jače, stišćući zube. Gornji kraj šipke odvoji se, svijajući se na unutar. Napeti osmijeh zategne Giordinove usne i otkrije zube. A sada, sljedeća domisljica...

Pusti to, grubo ga prekine Pitt.

Krećemo. Moramo doći do vile i vratiti se nazad kako bismo se priključili sljedećoj skupini posjetitelja.

Koliko nam vremena treba da stignemo?

Pitt se već provlačio kroz otvor. Sinoć mi je trebalo osam sati da izidem, ali možemo ući u osam minuta.

A kako? Imaš tlocrt?

Bolje od toga, reče Pitt tiho, pokazujući torbu.

Dodaj mi svjetiljku.

Giordino pretraži torbu, izvuče veliku žutu svjetiljku promjera petnaestak centimetara i pruži mu je kroz otvor.

Velika je. Otkuda ti?

Allen Dive Brite. Aluminijski ovoj je vodonepropusan na dubini od tristo metara. Mi ne moramo roniti, ali ova svjetiljka je otporna na udarce i ima uski dugi snop jačine veće od sto svijeća. Stoga sam je posudio s broda.

Giordino nije imao primjedaba. Slegne ramenima, provuče se između šipaka i krene za Pittom u hodnik.

Pričekaj trenutak uklonit ću tragove.

Giordinove ruke spretno odmotaše rasparanu vrpcu i skriše je ispod hrpice starog kamenja. Potom se Al okrene prema Pittu i zaškilji dok mu se oči ne priviknuše na slabašnu svjetlost.

Pitt uperi snop svjetiljke u tminu.

Gledaj u tlo. Shvaćaš zašto mi ne treba tlocrt?

Svjedost je obasjala trag od zgrušanih kapi krvi koji se spuštao niz nepravilne i strme stube. Na nekim mjestima crvene mrlje postajale su nakupine majušnih točkica. Pitt side niz stube ježeći se ne toliko zbog svoje krvi koliko zbog nagle promjene temperature, od popodnevene vrućine vani do vlažne svježine labirinta. Kad je stigao u podnožje stuba, krene hitrim korakom dok je svjetiljka bacala niz razigranih sjena koje su poskakivale od ispucalog stropa do kamenog poda. Samotnost i strah koji su ga prethodne noći svladali nestali su. Sad uza se imam Giordina, dugogodišnjeg prijatelja, i ništa i nitko ne može me zaustaviti, pomisli tvrdoglavo.

Hodnici su se račvali oko njih kao usta razjapljena u mrak.

Pitt je upro pogled u tlo kako bi slijedio crvene mrlje. Na račvanjima su zastajali kako bi proučili tragove. Ako je krv vodila u neki hodnik i potom se vraćala, to je značilo da je taj hodnik slijep. Pitt je slijedio samo mrlje koje su obilježavale samo jedan pravac. Osjećao je bol, a vid mu je bio još uvijek malo pomućen loš znak. Bio je iscrpljen i osjećao je to u obamrlosti živčanih okrajaka.

Zatetura bio bi pao da ga Giordino nije čvrsto zgrabio za nadlakticu pridržavši ga.

Polako, Dirk, reče mu, a glas mu je bio popraćen tihom jekom. Ne pretjeraj. Nisi u stanju da se junačiš.

Nije daleko, zajamči mu Pitt.

Pas bi trebao biti iza iduća dva zavoja.

Ali, psa nije bilo. Ostale su samo barice zgrušane krvi gdje se velika bijela životinja koprcala u zadnjim trenucima svoga života.

Pitt je nijemo promatrao mrlje. Vonj krvi preplavio je hodnik i miješao se s mirisom plijesni. U um mu se vrati trenutak napada iskričave oči psa, skok u mraku, nož koji se zariva u toplo meso, bolno zavijanje...

Idemo dalje, reče bijesno, zaboravljajući umor.

Ulaz je dvadeset pet metara dalje.

Produžiše u utrobu planine. Pitt nije više slijedio tragove krvi točno je znao gdje se nalazi. Sjećao se dodira zida i poda, pa je imao dojam da bi i u potpunoj tami našao vrata. Snop svjetla njihao se u nepravilnim lukovima dok su dvojica hitala zadnjim dijelom hodnika.

Iznenada snop iz Dive Britea pogodi svojim blještavim krugom glomazna vrata.

To je to, reče poluglasno Pitt, duboko dišući kako bi došao do daha.

Giordino prođe ispred njega i klekne kako bi ispitao vrata. Nije gubio vrijeme, njegovi prsti napipaše tanki procjep koji je dijelio vrata od okvira.

Prokletstvo, zabruna.

Što je?

Veliki zasun s one strane. Nemam oruđe da ga provalim.

Pokušaj na drugom dovratku, promrmlja Pitt i uperi svjetlo prema drugom rubu vrata. Giordino je već uzeo iz torbe kratku zašiljenu polugu i počeo je podizati petlje kako bi ih izbio iz hrdavih zatikača.

Giordino odloži petlje na pod i pusti Pitta da odškrine vrata nekoliko centimetara popustila su bez buke. Pitt hitro proškilji kroz otvor. Nije bilo nikoga i jedini zvuk bilo je njihovo disanje.

Odmakne vrata i trkom prede balkon, trepćući očima na gruboj sunčevoj svjetlosti. Potom se žurno uspnje stubama. Giordino za njim. Vrata radne sobe bila su otvorena i zastori su se njihali od povjetarca koji je puhao s mora. Pritaji se uza zid i oslušne. Sekunde su protjecale prođe pola minute. U radnoj sobi bila je tišina, nikakva zvuka. Nikoga nema u kući, pomisli. Ili ako nekoga ima, onda kao da je mrtav. Duboko uzdahne, hitro se okrene i ude.

Radna soba bila je naizgled prazna. Bila je baš kako ju je zapamtio stupovi, staro pokućstvo, polica s modelom podmornice. Priđe i promotri ga. Izrezbareni crni mahagonij trupa i tornja sjao je kao svila. Sve pojedinosti, od periskopa do majušne izvezene njemačke carske zastave, bile su nevjerojatno stvarne, toliko daje Pitt očekivao da svaki čas ugleda posadu kako izlazi iz tornja i trči na top. Broj oslikan na tornju označavao je podmornicu kao U19, iz iste klase kao ona koja je torpedirala Lusitaniju.

Pitt se tržne kad mu Giordino snažno stisne ruku i nagne se k njemu.

Učinilo mi se da sam nešto čuo.

Glas mu je bio dašak.

Gdje?, upita Pitt.

Nisam siguran. Nisam uspio odrediti smjer. Giordino nagne glavu i oslušne. Potom slegne ramenima.

Možda mi se pričinilo.

Pitt se opet okrene prema podmornici.

Sjećaš se broja podmornice potopljene u okolici Tasosa tijekom Prvog svjetskog rata?

Giordino je oklijevao. Da... Bila je U19. Zašto me pitaš?

Objasnit ću ti kasnije. Dođi, Al, odlazimo, i to hitno.

Tek smo došli, pobuni se Giordino podižući glas u mrmljanje.

Pitt pljesne rukom po modelu.

Našli smo što smo tražili...

Potom oslušne i rukom pokaže Giordnu da umukne.

Imamo društvo, šapne. Razdvojimo se. Ti kreni oko prostorije do drugog stupa. Ja ću proći ispred prozora.

Giordino klimne glavom. Nije čak ni podigao obrvu.

Nakon minute sretoše se opet iza divana s visokim naslonom.

Obazrivo se približiše i proviriše.

Ne mičući se i ne izgovarajući ni riječi, Pitt ostane prikovan za pod. Giordino je imao dojam da mu se prijatelj ne miče čitavu vječnost, osupnut usnulim Terinim likom.

Teri je bila sklupčana, s glavom na naslonu, crna raspuštena kosa gotovo je dodirivala pod.

Imala je na sebi dugu crvenu kućnu haljinu širokih rukava koja ju je pokrivala od glave do pete i kroz prozirnu tkaninu otkrivala je tamni

trokut ispod trbuha i ružičaste bradavice.

Pitt tada munjevito izvuče rupčić iz džepa i žustro joj ga ugura u usta prije no što se probudila. Potom zgrabi rub kućne haljine, povuče joj ga preko glave i sveže ga oko ruku kako bi je sputao. Teri se probudi i počne se koprcati, ali bilo je prekasno. Prije no što je stigla shvatiti što se zbiva, Giordino je silom natovari na pleća i odnese je van na sunčevu svjetlost.

Poludio si, progunda kad stigoše do stuba.

Sav taj posao kako bismo pogledali igračku i oteli djevojku.

Šuti i trči, reče Pitt ne okrećući se.

Udarcem noge makne vrata hodnika i pusti Giordina da prvi ude sa svojim uskoprcalim teretom. Potom namjesti vrata, poreda petije i ubaci ih u zatikače.

Zašto si namjestio vrata?, upita nestrpljivo Giordino.

Dosad nas nisu otkrili, odgovori Pitt dok je uzimao torbu.

Hoću da Von Tili što duže ne otkrije da sam živ. Kladam se da je vidio tragove moje krvi nakon napada psa, pa vjeruje da sam se izgubio u labirintu i da sam umro od gubitka krvi.

Okrene se i otrči u hodnik držeći svjetiljku nisko, tako da Giordino može vidjeti kuda hoda. Tamni pokrivač, proboden malim svijetlim otokom otvarao se njihovim prolaskom i odmah se zatim zatvarao vraćajući labirint u vječnu noć. Korak po korak, napredovanje se nastavi. Noge su udarale u pod i izazivale čudnu pećinsku jeku.

Pitt je trčao s Dive Briteom u jednoj ruci i čvrsto držeći torbu u drugoj, tek polusvjestan nekog čudnoga neodredivog grča u želudcu. Kretao se hitro, sigurno, nošen tim čudnim unutaršnjim dojmom, gotovo izvjesnošću da je shvatio nešto što se smatralo nemogućim.

Na tragu sam Von Tillove tajne i oteo sam njegovu nećaku, ponavljao je u sebi. Ali strah mu je bockao um.

Nakon pet minuta stigoše do stuba. Pitt se makne u stranu i usmjeri svjetlo na stube kako bi se Giordino prvi uspeo. Potom se osvrne, okrene svijetli snop prema hodniku i natmuri se pitajući se koliko je osoba uspjelo umaknuti iz tog pakla. Samo je jedno bilo sigurno nitko nikada neće doznati stvarnu povijest labirinta. Ostale su samo utvare tijela su odavno postala prah. Namrštivši se, Pitt okrene glavu. Ne osvrćući se, uspne se stubama zadnji put i obuzme ga beskrajno olakšanje kad ugleda sunčevu svjetlost na vrhu stubišta.

Provlačio se kroz hrdavu rešetku, donekle svjestan činjenice da Giordino nepomično stoji s Teri na ramenu, kad začuje bučan i prezriv smijeh koji je odjeknuo pored luka.

Moji izrazi divljenja, gospodo, za vaš istančani ukus glede suvenira. Ali, domoljubna mi je dužnost obavijestiti vas da grčki zakoni strogo zabranjuju krađu dragocjenih predmeta na povijesnim nalazištima.

Poglavlje XI

Pitt se skameni dok se njegov um pokušavao oporaviti od prepasti. Neko je za njega beskrajno vrijeme stajao tako, s jednom nogom vani, a drugom nezgrapno svijenom unutar prolaza. Baci niz stube Dive Brite i torbu pa zažmiri u očekivanju da se njegove oči priviknu na sunčevu svjetlost jedva je uspijevaao razabrati nejasan obris koji se odvojio od niskog zida i pomaknuo se pred njim.

Ja... ne razumijem, promrmlja nastojeći izgledati što gluplje. Nismo lopovi.

Opet zvonki smijeh. I neprepoznatljiva spodoba preobrazi se u vodiča grčke turističke zajednice, koji se široko smijao ispod brkova. Maslinasta ruka stiskala je devetmilimetarski automatski pištolj Glisenti, a cijev je bila uperena u njegove grudi.

Niste lopovi, reče zajedljivo vodič na savršenom engleskom.

Onda ste otmičari?

Ne, ne, preklinjao je Pitt hineći podrhtavanje glasa. Dva smo obična mornara na dopustu u nepoznatoj zemlji koji su se odlučili malo zabaviti. Namigne i upućeno se nasmiješi. Shvaćate.

Da, savršeno razumijem.

Pištolj se ne pomakne ni milimetra. Stoga ću vas uhititi.

Pitt osjeti čvor u želudcu, okus poraza u ustima. Bože, bilo je gore no što je mislio. Mogao je biti konac svega suđenje i izgon iz zemlje.

Zadrži glup izraz lica, potom se odmakne od ulaza i preklinjući ga pogleda.

Morate mi vjerovati. Nismo nikoga oteli. Pogledajte, reče pokazujući голу Terinu stražnjicu. Ovo je kurva koju smo pokupili u jednoj krčmi. Rekla nam je da posjetimo ruševine i obećala nam da će nas pričekati u kazalištu.

Vodič se razdragano nasmije, ispruži slobodnu ruku, dodirne tkaninu Terine kućne haljine, prede prstom po debeljuškastoj stražnjici izazivajući niz bijesnih i nezgrapnih pokreta.

Recite mi, ispitivao je, koliko vam je naplatila?

Na početku je tražila dvadeset drahma, reče Pitt mršteći se.

Ali potom je pokušala iskamčiti stotku. Naravno da smo odbili platiti.

Naravno, ponovi vodič.

Istina je, umiješa se Giordino. Lopov je ova kurva, a ne mi.

Izvrсна gluma, reče vodič.

Šteta što je uzaludna, i pred tako malobrojnim gledateljstvom. Mi Grci živimo vrlo jednostavne živote u usporedbi s vama, građanima profinjenijih zemalja, ali nismo bedasti.

Pokaže pištoljem na Teri.

Djevojka nije jeftina kurva. Ako je kurva, jako je skupa. A osim toga, koža joj je prebijela. Djevojke s našeg otoka čuvene su po tamnoj puti i širokim bokovima. Njeni su preuski.

Pitt ne reče ništa. Nastavi promatrati vodiča očekujući povoljan trenutak. Na najmanji njegov pokret, znao je to, i Giordino će stupiti u akciju. Ćinilo se da je Grk opasan, budan i lukav, ali na tamnom licu nije bio izraz sadističkog neprijateljstva.

Ćovjek dade znak Giordinu.

Spustite djevojku. Da joj vidimo lice.

Ne skidajući pogled s Pitta, Giordino polako spusti Teri s ramena. Ona na trenutak nesigurno zatetura njišući se kao golemi tulipan na vjetru sve dok joj Giordino ne odveže kućnu haljinu. Ćim je oslobodila ruke, strgne si povez s usta i pogleda ga očima punim plamene mržnje.

Gnjusni prokleti gade vikne. Što znači sve ovo?

Zamisao nije bila moja, zlato, reče Giordino podižući obrve.

Obrati se svom prijatelju. I pokaže palcem na Pitta.

Teri naglo okrene glavu, zausti nešto, ali ispusti samo prigušeni uzvik. U velikim očima boje lješnjaka u hipu se pojavi čuđenje, potom oči munjevitom brzinom postadoše ledene i napokon iznenada zaiskriše. Zagrlj ga i strastveno poljubi... prestrastveno, pomisli on, s obzirom na okolnosti.

Dirk, to si doista ti, zajeca Teri. Prije u mraku, tvoj glas... Nisam mogla biti sigurna. Mislila sam da si.... mislila sam da te više neću vidjeti.

Kako se čini, reče on zlorado se smiješeći, naši susreti su neiscrpan izvor iznenađenja.

Stric Bruno je rekao da me nećeš više tražiti.

Ne smiješ vjerovati sve što ti striko kaže.

Teri uoči flaster na nosu i nježno ga dotakne. Ozlijeđen si, reče zabrinuto tužnim glasom. Stric Bruno? Prijetio ti je?

Ne. Išao sam uz stube, zapeo i pao, reče Pitt malo prilagodivši istinu. To je sve.

Što je sad ovo?, upita ozlojeđeno vodič, spuštajući ruku u kojoj je držao pištolj. Gospodična, hoćete li biti tako ljubazni da mi kažete svoje ime?

Ja sam nećaka Bruna von Tilla, odgovori suho Teri.

I ne razumijem što se to vas tiče.

Grk glasno uzvikne, priđe nekoliko koraka i pomno promotri Terino lice.

Piljio je u nju gotovo pola minute, tada opet uperi pištolj u Pitta. Dvaput zasuče brkove i klimne glavom u nedoumici.

Možda govorite istinu, primijeti.

Ili možda lažete kako biste zaštitili ovu dvojicu vucibatina.

Vaše su zlobne pretpostavke smiješne.

Teri podigne bradu i isprsi se. Zahtijevam da sklonite taj pištolj i pustite nas na miru. Moj stric ima puno utjecaja na otočke vlasti. Samo jedna njegova riječ i trunut ćete u zatvoru na kopnu.

Dobro mi je znana utjecajnost Bruna von Tilla, reče ravnodušno vodič. Nažalost, uopće me niste dojmili. Odluka hoću li vas uhititi ili pustiti u nadležnosti je moga nadređenog u Panagiji, inspektora Zacvnthusa. Htjet će vas vidjeti. Ako mu budete pričali laži, očekuje vas neugodna budućnost. A sada, ako obidete zid, naći ćete puteljak koji vodi do automobila parkiranog dvjesto metara odovud.

Pištolj se pomakne s Pitta na Teri.

Upozorenje. Nemojte ni pomisliti da učinite neku glupost. Ako primijetim i najmanju nepotrebnu kretnju vas dvojice gospode, smjestit ću metak u mozak ovog ljupkog i čarobnog stvorenja. Hoćemo li krenuti?

Nakon pet minuta stigli su do auta, crnog Mercedesa parkiranog pod jelama. Vrata na vozačevoj strani bila su otvorena, a za upravljačem je sjedio čovjek odjeven u čisto bijelo odijelo i držao jednu nogu na tlu. Kad ih vidje kako prilaze, ustane i otvori stražnja vrata.

Pitt ga promotri.

Opreka između izgladanog bijelog odijela i ružnog tamnog lica bila je zapanjujuća. Bio je pet centimetara viši od njega i izgledao je kao kameni gorostas. Ramena su bila najšira koja je Pitt ikada vidio i

morao je biti težak oko sto dvadeset kilograma. Lice mu je bilo nepravilno i odurno, a ipak je bilo čudno lijepo, poput onih koje umjetnici pokušavaju dočarati na platnu.

Pitt se ne dade zavarati znao je prepoznati čovjeka sposobnog da ravnodušno ubije. Sreo je mnogo puta opake momke prijatnog izgleda koji su ubijali kao da je to najobičnija stvar na svijetu.

Vodič obiđe auto i pozdravi drugog rukom.

Imamo goste, Darius. Tri su ovčice zabludjele. Odvest ćemo ih inspektoru Zaccvntusuu i tako će i njemu moći odglumiti svoju komediju.

Potom se obrati Pittu Uživat ćete u inspektorovu društvu izniman je slušač, prosikće.

Darius pokaže stražnje sjedalo.

Vas dvojica tamo straga, a djevojka sprijeda.

Glas je bio u suglasju s izgledom, istodobno kreštav i dubok.

Pitt se smjesti na sjedalo i pomisli na desetak različitih mogućnosti bijega, no svaka iduća pružala je manju vjerojatnost uspjeha od prethodne. Dok je Teri bila s njima, vođa ih je držao u šaci. Bez nje, pomisli, on i Giordino mogli bi svladati vodiča i oteti mu pištolj.

Dakako, bilo je vjerojatno da vođa nema nikakvu namjeru pucati u djevojku, ali Pitt nije kanio staviti Terin život na kocku da to otkrije.

Vodič se nakloni s usiljenom ljubaznošću.

Ponašaj se kao gospodin, Darius, i ponudi svoju jaknu lijepoj gospodi. Njene prirodne ljepote mogle bi izazvati pomutnju i gubitak pažnje tijekom vožnje.

Pustite, reče Teri prezrivo. Ne želim odjenuti jaknu tog prokletog majmuna. Nemam što skrivati. A osim toga, bit će mi užitak vidjeti ljigavka poput vas na mukama.

Vodičeve oči postale su ledene.

Potom se nasmije stisnutih zuba i slegne ramenima.

Kako hoćete.

Teri podigne kućnu haljinu do bedara i uđe u auto. Vodič sjedne do nje, stisnuvši je između sebe i Dariusaa, koji je sjedio za upravljačem. Potom se Mercedesov dizel motor upali i auto krene uskom i zavojitom cestom uz čiji je rub bio duboki jarak.

Vodič je stalno pogledavao Pitta i Giordina ne mičući cijev pištolja s Terinog desnog uha. Ta neprekidna opreznost Pittu se činila

pretjerano revnom.

Pazeći na možebitni vodičev znak zabrane, Pitt polako uzme cigaretu iz džepa i pripali je.

Recite mi, kako god se zvali...

Policlytos Anaxamander Zenon, objasni vodič.

Vama na usluzi.

Recite mi, nastavi Pitt ne pokušavajući ponoviti cijelo ime, kako to da ste bili pred ulazom u hodnik kad smo izišli?

Radoznao sam po prirodi, reče Zenon kriveći usne u osmijeh.

Kad sam primijetio da ste vi i vaš prijatelj zagonetno nestali tijekom razgledavanja, upitao sam se što su zanimljivo našli u ruševinama ta dvojica? Odgovor je izmicao mojoj skromnoj pameti, pa sam povjerio svoju skupinu kolegi i vratio se u kazalište. Nisam vas našao. Potom sam vidio razbijenu šipku... Nije trebalo puno, jamčim vam, budući da znam svaki kamen i otvor na nalazištu. Bio sam siguran da ćete se opet pojaviti i tako sam sjeo i pričekao vas.

Bili biste se glupo osjećali da se nismo pojavili.

Bilo je samo pitanje vremena. Nema drugog izlaza iz Hadskog bezdana.

Hadski bezdan?, upita Pitt radoznalo. Zašto se tako zove?

Vaše iznenadno zanimanje za arheologiju me čudi. Svejedno, budući da ste pitali... U Zenonovim očima zasja nedoumica, ali i razdragana pažljivost. Tijekom zlatnog doba Grčke, naši pretci sudili su zločincima u kazalištu. Izabrali su to mjesto jer su porote bile sastavljene od stotinu odabranih građana. Držali su, mudro, da što su brojniji oni koji moraju presuditi to je pravednija presuda. U slučaju nedostatka stvarnih dokaza, ako je optuženik svjedno bio osuđen, mogao je birati između trenutne smrti i Hadskog bezdana.

I što je bilo tako užasno u bezdanu?, upita Giordino, koji je gledao odraz Dariusova lica u retrovizoru i pokušavao procijeniti čovjeka.

Bezdan nije bio bezdan, nastavi Zenon, već nepregledni podzemni labirint sa stotinama različitih hodnika i samo dva otvora ulazom i skrivenim izlazom, čija se tajna brižljivo čuvala.

Barem je osuđenik imao priliku da dođe do slobode.

Pitt protrese cigaretu iznad pepeljare na vratima.

Nije baš bila neka prilika. Vidite, u labirintu je bio izglednjeli lav koji nije imao što jesti osim, naravno, povremeno osuđenike.

Promišljena smirenost napusti Pitta, koji se nakratko smrači.

Ipak, pribere se gotovo odmah. Slika nacerenog Von Tilla vrati mu se u pamćenje. Zašto, upita se, stari Švabo koristi povijesna zbivanja kako bi prikrio svoje zagonetne planove? Možda je manijakalna strast za teatralnim efektima mogla biti napuklina u njegovu oklopu.

Pitt se namjesti na naslonu i povuče dim.

Zanimljiv mit.

Jamčim vam da nije mit, ispravi ga Zenon ozbiljna lica.

U Hadskom bezdanu umrli su mnogi osuđenici. Āak i donedavno, prije no što je ulaz zatvoren, mnogi su ušli i nestali, progutani od nepoznatog. Ne znam da je ikada itko izišao živ.

Pitt baci cigaretu kroz otvoreni prozor. Pogleda Giordina, potom Zenona. Zadovoljan osmijeh ozari mu lice.

Zenon ga pogleda u nedoumici, potom slegne ramenima ne shvaćajući i dade Dariusu znak. Vozač klimne glavom i nakon nekoliko sekunda Mercedes skrene na glavnu cestu. Na asfaltu kotači ubrzaše.

Drveće uz rub ceste, poredano kao vojnici na vječnoj straži, prolazilo je u spletu prašine i zelenog lišća. Zrak je bio svježiji. Pitt se okrene na sjedalu i vidje sunčeve zrake na zalasku kako preplavljuju goli vrh Hipsariona, najviše točke na otoku. Sjeti se da je negdje pročitao da je jedan grčki pjesnik opisao Tasos kao pošumljeni hrbat divljeg magarca. Iako je opis nastao prije dvije tisuće sedamsto godina, još je valjan, pomisli.

Darius promijeni brzinu i Mercedes uspori. Opet skrene i side s ceste. Gume su škripale na šljunčanom poljskom putu koji je vodio u šumovit klanac.

Pitt nije mogao pojmiti zašto je Darius napustio cestu prije dolaska u Panagiju, a niti zašto Zenon glumi tajnog agenta umjesto turističkog vodiča. Poznati osjećaj opasnosti opet ga obuzme, i nezaustavljivo ustrepta od nestrpljive brige.

Mercedes poskoči na grebenu, uspne se rampom i ude u veliku zgradu nalik štali kroz vrata koja su bila projektirana za visoke teške kamione. Drvena konstrukcija bila je pokrivena sivozelenom bojom koju je nesmiljeno egejsko sunce ogulilo i izbljedjelo. Trenutak prije no što je unutrašnjost nalik pećini progutala automobil, Pitt razazna ploču na njemačkom ispisanu crnim izbljedjelim slovima. Potom, kad

je Darius ugasio motor, začuje škripu prašnjavih valjaka koji su zatvarali vrata za njima.

Grčka turistička zajednica očito ima malo sredstava ako joj je ovo sjedište, primijeti Pitt jetkim glasom dok je gledao po golemom pustom prostoru.

Zenon se tek nasmiješi. Osmijeh od kojeg je Pittovo srce zakucalo kao da pokušava suzbiti veliki pritisak. Osjeti kako ga prožima hladnoća i izvjesnost neuspjeha, kao daje ne znajući odigrao Vbn Tillovu igru.

Pitt je oduvijek znao da turistički vodiči ne nose pištolje i nisu ovlašteni da ikoga uhite. Obično su kružili otokom u kombijima veselih boja s raznim natpisima, a ne u crnim neoznačenim Mercedesovim limuzinama. Nije bilo vremena za gubljenje.

On i Giordino morali su na brzinu djelovati.

Zenon otvori stražnja vrata i odmakne se. Blago se nakloni i daje znak pištoljem.

Zapamtite, reče oporo. Bez bedastoća.

Pitt iziđe iz auta i pruži ruku Teri da joj pomogne. Ona ga pogleda na tren, stisne mu lagano ruku i polako se pokrene. Potom, prije no što se Pitt uspio pomaknuti, baci mu ruke oko vrata i privuče ga k sebi.

Oboje su imali širom otvorene oči, Pitt prvenstveno zbog iznenađenja, dok mu je ona prekrila lice poljupcima.

Uvijek je tako, pomisli Pitt s odmakom, koliko god se trudile biti profinjene i nedostižne pred svijetom, ženama je dovoljno pokazati opasnost i pustolovinu da se uzbude. Šteta, ali trenutak i mjesto bili su krivi. Odmakne je.

Kasnije, prošapta. Kad gledatelji odu doma.

Zanimljiv prizor, reče Zenon nestrpljivo.

Dođite. Inspektor Zacvnthus brzo smetne s uma razumijevanje kad mora čekati.

Zenon stane na pet koraka od skupine, držeći automatski pištolj u visini kuka. Darius ih povede kroz hangar pa uz nesigurne stube koje su vodile do hodnika s mnogo vrata. Darius stane ispred drugih slijeva i otvori ih, pokazujući Pittu i Giordinu da uđu. Teri krene za njima, ali Darius je zaustavi velikom rukom.

Vi ne, progundā.

Pitt se naglo okrene natmurivši se.

Gospoda ostaje s nama, prosikće hladno.

Uzalud vam junačenje, reče Zenon. Glas je bio vedar, ali držanje ozbiljno. Jamčim vam da joj se neće dogoditi ništa loše.

Pitt promotri Zenonovo lice, ali ne uoči ni prevaru ni izdaju.

Štoviše, iz nekog čudnog razloga nadahnuo mu je pouzdanje.

Držim vas za riječ, zareži.

Ne brini, Dirk. Teri ledeno pogleda Zenona.

Ėim taj glupi inspektor, kako mu je već ime, dozna tko sam, oslobodit ćemo se ovih bitanga.

Zenon ne obrati pažnju na nju i daje znak Dariusu.

Budno pazi na naše prijatelje. Mislím da su jako lukavi.

Bit ću na oprezu, obeća Darius sigurnim glasom. Pričeka da se Zenon i Teri udalje. Potom zatvori vrata i nasloni se na njih prekrživši ruke na krupnim grudima.

Što se mene tiče, progunda Giordino progovorivši prvi put otakako su stigli, radije bih odsjeo u hotelu San Quentin.

Upre pogled u Dariusu.

Tamo barem žohari nisu ovako veliki.

Pitt se nasmiješi na primjedbu i pogleda oko sebe, ispitujući svaku pojedinost u sobi. Bila je mala dva i sedamdeset s tri. Zidovi su bili od dasaka zakovanih za krive stupove koji su se redali u nepravilnim razmacima. Nije bilo pokušstva ni prozora. Jedina svjetlost dopirala je kroz velike vodoravne pukotine u zidovima i kroz nepravilni otvor na krovu.

Kad bih morao pogađati, promrmlja Pitt, rekao bih da je ovo napušteno skladište.

Gotovo ste pogodili, reče Darius. Nijemci su ga koristili kao skladište oružja tijekom okupacije otoka 1942.

Pitt uzme cigaretu i rastreseno je pripali.

Da je ponudio Dariusu, odmah bi ga bio uzbunio. Umjesto toga, ustukne korak i počne bacati upaljač u zrak, svaki put sve više, dok nije uočio da ga Darius prati krajičkom oka. Jednom, dvaput, četiri puta upaljač poleti u zrak. Peti put sklizne Pittu kroz prste i bučno padne na pod. Pitt slegne ramenima i sagne se da ga podigne.

Pitt nasrne na Dariusu silinom većom no što je ikada nasrnuo na quarterbacka dok je igrao za ragbijašku momčad zrakoplovne

akademije. Èvrsto uprijevši nogama u hrapavo drvo poda, ispružene glave i ramena, nasrne poput ovna svom snagom mišićavih nogu i svojih devedeset kilograma. Hip prije sraza podigne lagano trup i udari Dariusa u trbuh, odmah iznad pojasa. Kao da se sudario sa zidom, Pitt prigušeno krikne.

Imao je dojam da je slomio vrat.

U ragbijaškoj terminologiji taj potez zvao se running block i bio bi poslao u bolnicu protivnika nepripravnog za takvu silinu udarca, ili bi ga barem bio srušio ošamućenog na tlo...Ali Darius je bio iznimka koja je potvrđivala pravilo. Gorostas tek zastenje, blago se presavije od siline udarca pa zgrabi Pitta za nadlaktice i podigne ga s tla.

Pitt osjeti kako gubi svijest.

Silina udarca i bol koja mu je eksplodirala u rukama i vratu prepuste mjesto osupnutosti pomišlju da neki čovjek može ostati na nogama unatoč takvom nasrtaju, kao da ga je netko tek prijateljski pljesnuo po leđima.

Darius ga gurne do zida i polako mu priklješti tijelo uz potporni stup. Bol postane neizmijerna. Pitt stisne zube i zapilji se u bezizražajno Dariusovo lice na nekoliko centimetara od njegova. Èinilo mu se da će njegova kičma svaki čas puknuti. Vid mu se počne mračiti. Darius je bio tamo, svjetlucavih očiju, i pritisak se pojačavao.

No, iznenada pritisak prestane i Pitt uoči da se Darius okrenuo i miče usne kako bi došao do daha ili bolno kriknuo. Zatetura i sruši se na koljena.

Giordino, ometen Pittovim frontalnim jurišom, bio je prisiljen nepomično promatrati sve dok se Darius nije okrnio postrance i prikovao Pitta za zid. Tada je bez odlaganja nasrnio ispruženih nogu i zabivši stopala u Dariusove slabine. Ukopao se pretpostavivši da će na gorostasa prenijeti gotovo svu snagu silovitog udarca ali to se nije dogodilo. Kao da je lopta udarila u gredu, Giordino se odbije silinom od koje mu zacvokotaše zubi i sruši se ošamućen na pod. Na tren ostane nepomično ležati, a potom se pridigne na ruke i koljena i protrese glavu kao da hoće odagnati tminu koja je prijetila da mu oduzme svijest.

Prekasno.

Darius se prvi oporavi, a na boginjavom licu iscrta se pobjednički izraz. Jurne na Giordina i pritisne ga svom svojom težinom. Sada je na njegovom licu bio zlokobni izraz, sadističko obećanje. Ćelične se šake spojiše, prsti se prepletoše oko Giordinove glave i stisnuše... stisnuše nezaustavljivom silom škripca.

Beskrajno dugo Giordino se skamenjen borio protiv prodorne boli koja je prodirala u lubanju. Tada se trgne, polako podigne ruke, zgrabi Dariusove palce i povuče nadalje. Za svoj je stas bio jak kao bik, ali nije se mogao mjeriti sa čovjekom koji se nadvio nad njim. Darius, koji kao da nije ni zamijetio izvrtanje palaca, pogrbi ramena i još više napne mišiće.

Pitt je još bio na nogama, ali jedva se držao na njima.

Leđa su bila more boli koja se širila posvuda tijelom. Ošamućeno je promatrao prizor na podu.

Pomakni se, budalo, vikne u sebi. Brzo se mići!

Uhvati se za zid objema rukama i spremi se da skoči na Dariusu. Nešto popusti iza njega, pa se hitro okrene s novom nadom u očima.

Daska zida otkvačila se od potpornog stupa i visjela je pod čudnim kutom dok joj je jedan kraj još bio začavlan hrđavim čavlima.

Grčevito je povuče prvo u jednu pa u drugu stranu sve dok čavli nisu puknuli i daska duga nekih metar i dvadeset i debela dva centimetara odvoji se od stupa. Bože, samo da ne bude prekasno! Pitt podigne dasku iznad glave, prikupi sve svoje snage i udari Dariusu po potiljku.

Pitt shvati da nikad neće zaboraviti nemoć i očaj koji su preplavili njegov um u trenutku kad se trula daska slomila na leđima gorostasa kao slani štapić.

Ne okrenuvši se, Darius prestane stiskati Giordinove sljepoočice dopuštajući mu da kratko dođe do daha pa udarcem koji ga pogodi u trbuh odbaci unazad Pitta, koji otkliže na pod i na poslijetku udari u vrata.

Pitt se nekako uhvati za kvaku, ustane i zatetura kao pijanac. Ničega nije bio svjestan, ni boli, ni krvi koja je počela teći ispod zavoja i natapati košulju, ni Giordinova lica koje je pomodrililo od strašnog pritiska.

Još jedan pokušaj, reče si znao je da će biti zadnji. Njegov um uspori se. Zaboravljene riječi vodnika, instruktora marinaca, kojeg je

upoznao u baru u Honoluluu zabubnjaše mu u mozgu I najveći, najčvršći i najokorjeliji kurvin sin na ovom svijetu odmah će se srušiti na pod ako ga opališ nogom u jaja.

Slabašno teturajući, priđe Dariusu prezauzetom da bi ga opazio. Nacilja i opali ga nogom u prepone. Noga udari u kost i u nešto mekano i gipko. Darius pusti Giordinovu glavu i podigne čudovišne ruke grebući zrakom. Zatim se skotrlja na bok i presamiti se na podu preplavljen nijemim bolom.

Dobro nam došao u zemlju živih mrtvaca, reče Pitt dok je pomagao Giordinu da se pridigne i sjedne.

Jesmo li pobijedili?, upita Giordino jedva čujnim glasom.

Da, ali na jedvite jade. Kako glava?

Neću znati dok je ne pronađem.

Ne brini. Pitt se nasmiješi. Još je na ramenima.

Giordino si opipa vlasište. Isuse, čini se da moja lubanja ima više naprslina od razbijenog vjetrobmeta.

Pitt pogleda Dariusu. Gorostasovo lice bilo je pepeljasto, dahtao je i ležao na prašnjavom podu držeći ruke među nogama.

Zabava je gotova, reče Pitt pomažući Giordinu da ustane.

Brišimo prije no što se Frankenstein oporavi.

Iznenada prijeteći zveket i udarac vrata koja su se otvorila skameniše Pitta i Giordina.

Nisu imali ni trenutka da se oporave, ništa osim izvjesnosti da je vrijeme isteklo i da se nisu više u stanju boriti.

Potom visok i mršav čovjek tužnih očiju ude s rukom rastreseno uguranom u džep hlača skladno krojenog odijela. Na trenutak zamišljeno promotri Pitta preko lule koju je stiskao među pravilnim zubima. Izgledao je kao upravitelj reklamne agencije uljudan, dotjeran, vrlo građanski. Slobodnom rukom izvadi lulu iz usta.

Ispričavam se na smetnji, gospodo. Ja sam inspektor Zacynthus.

Poglavlje XII

Zacvnthus je bio drukčiji od čovjeka kojeg je Pitt zamislio. Nedvojben, prepoznatljiv izgovor, uredna kosa, nehajno predstavljanje. Zacvnthus je bio Amerikanac.

Prošlo je deset sekunda, potrošenih na odmjeravanje Pitta i Giordina. Potom se Zacvnthus polako okrene i pogleda stenjućeg Dariusa. Inspektorovo lice izgledalo je ledeno i ravnodušno, ali glas nije mogao prikriti čuđenje.

Izuzetno, doista izuzetno. Nisam vjerovao daje to moguće.

Opet pogleda Pitta i Giordina, a ovaj put u njegovim očima bila je mješavina sumnje i divljenja.

Smatra se iznimnim uspjehom za dobro obučenog profesionalca uspjeti dotaknuti Dariusa ali činjenica da su ga dva pretučena jasnika poput vas pretvorila u krpu čak je čudesna. Vaša imena, prijatelji.

Zlohudi bljesak prođe Pittovim zelenim očima.

Moj prijatelj je David, a ja sam Jack Divoubica.

Zacvnthus se umorno nasmiješi.

Dan je vruć i naporan, a vi ste onesposobili jednog od mojih najboljih ljudi. Molim vas, ne mučite me i svojim duhovitostima.

U tom slučaju, Dirk, promrmlja Giordino, ispričaj mu vic o nimfomanki i gitaristu.

Hajde, reče Zacvnthus kao da govori dvojici dječaka, nemam vremena da ga gubim na te bedastoće. Hoću podatke. Počnimo od vaših stvarnih imena.

Idite kvragu, prasne Pitt.

Nismo mi tražili da nas dovuče ovamo onaj majmun koji se zove Zenon, a niti da se na nama iživljava ova zvijer koja je sada na podu. Nismo učinili ništa protuzakonito nemoralno, možda, ali ne protuzakonito. Ako se nadate da ćete od nas dobiti neke odgovore, bolje da počnete i vi nama odgovarati na pitanja.

Zacvnthus upre pogled u Pitta i stisne usne.

Vaša bahatost golica moju profesionalnu radoznalost, odvratila suho. Otkad sam odlučio posvetiti svoj život istragama, imao sam posla s desetinama lukavih i opasnih zločinaca. Neki su mi pljunuli u lice i

zaprijetili da će se osvetiti, drugi su ostali ravnodušni i nijemi, treći su na koljenima molili za milost. Ali vi ste drukčiji.

Optužujuće uperi lulu u Pitta. Zaboga, klasično, klasično. Bit će užitak suprotstaviti svoju inteligenciju vašoj tijekom ispitivanja.

Prekine ga Zenonov dolazak. Grk nešto zausti, ali ostane otvorenih usta i obješenih brkova od iznenađenja kad ugleda Dariusa, koji se pridigao i sjeo sklupčavši se.

Sto mu gromova, inspektore, što se dogodilo?

Trebali ste upozoriti Dariusa da bude obazriviji.

Ali, upozorio sam ga, objasni Zenon ispričavajući se.

Svejedno, nisam vjerovao da ga je moguće nadjačati.

Upravo sam to rekao. Zacvnthus istrese pepeo iz lule.

Pogledajte što možete učiniti za našeg jadnog prijatelja. U međuvremenu ću ovu dvojicu odvesti u svoj ured i otkrit ću znaju li s riječima kao s rukama i nogama.

Nakon onog što su izveli, inspektore, držite opreznim ostati nasamo s njima?

Pretpostavljam da će shvatiti da nemaju što dobiti s daljnjim razmetanjem tjelesnom snagom.

Zacvnthus uputi osmijeh Pittu i Giordinu.

Ali da bih bio siguran, Zenon, svežite lisicama desno zapešće maleckog za lijevi gležanj ovog vraga. To nije nepogrešivo, ali barem će im otežati možebitan pokušaj otpora.

Zenon otkvači s pojasa kromirane lisice i namjesti ih, natjeravši Giordina na neudoban iskrivljen položaj.

Pitt podigne pogled prema razrezu na stropu i promotri nebo. Padao je mrak, jer sunce je bilo na zalasku. Leđa su ga boljela, bilo je olakšanje što je sagnuti položaj pripao Giordina a ne njega.

Ispravi ramena i zadrhti od boli koja je sijevala u svakom četvornom centimetru leđa, potom pogleda Zacvnthusa.

Što ste učinili Teri?, upita smireno.

Na sigurnom je, odgovori Zacvnthus. Èim budem utvrdio da je doista Von Tillova nećaka, pustit ću je.

A nas?, upita Giordino.

Sve u svoje vrijeme, odgovori Zacvnthus pokazujući vrata.

Poslije vas, gospodo.

Dvije minute potom, s Giordinom koji se nezgrapno vukao uz Pitta, uđoše u Zacvnthusov ured.

Prostorija je bila mala, ali dobro opremljena, sa zračnim snimcima Tasosa prikvačenim na zid, tri telefona i kratkovalnim primopredajnikom smještenim na stolicu iza starog pohabanoga radnog stola.

Pitt iznenađeno pogleda oko sebe. Sve je bilo preuredno i preprofesionalno. Munjevito odluči daje najbolje pokazati odbojnost.

Izgleda više kao zapovjedno mjesto nekoga generala nego kao ured skromnoga policijskog inspektora.

Vi i vaš prijatelj hrabri ste, reče umorno Zacvnthus.

Dokazali ste to. Ali glupo je nastaviti hiniti neotesance iako, priznajem, izvrsno vam ide.

Obiđe radni stol i sjedne na škripavi pokretni naslonjač.

Ovaj put hoću istinu. Imena, molim vas.

Pitt je okolišao prije odgovora. Bio je u nedoumici i ljut.

Ėudno ponašanje njegovih tamničara nije mu bilo jasno.

Nesvjesno je imao čudan dojam, gotovo izvjesnost da nema razloga strahu. Ti ljudi nisu odgovarali njegovoj predodžbi običnih grčkih policajaca. Povrh toga, ako su bili na Von Tillovom platnom popisu, zašto su htjeli doznati njegovo i Giordinovo ime?

Osim ako se, naravno, nisu igrali mačke i miša.

Dakle?, Zacvnthusov glas postane opor.

Pitt se ispravi i odluči se kockati.

Pitt, Dirk Pitt, voditelj Posebnih zadataka Nacionalne agencije za more i podmorje Sjedinjenih Američkih Država. Gospodin meni slijeva je Albert Giordino, moj zamjenik.

Ma naravno, a ja sam premijer.. Zacvnthus umukne podigne obrve i nagne se na stol kako bi pogledao Pitta u oči.

Ponovite, molim... Kako ste ono rekli da se zovete?

Ovaj put glas je bio tiši, gotovo pokroviteljski.

Dirk Pitt.

Deset sekunda Zacvnthus se ne pomakne niti prozbori.

Potom se baci na naslon. Bio je u nevjerici.

Lažete. Svakako lažete.

Doista?

Kako vam se zove otac?

Zacvnthus ga je i dalje netremice gledao.

George Pitt, kalifornijski senator.

Opišite mi ga izgled, obiteljska povijest... sve.

Pitt sjedne na rub stola i uzme cigaretu. Potraži upaljač, ali se sjeti da je ostao na podu prostorije u kojoj ga je bacio na pod kad je napao Dariusa.

Zacvnthus upali šibicu povukavši je po ladici i pruži mu je.

Pitt klimne glavom u znak zahvale. Potom počne neprekidno pričati deset minuta. Zacvnthus je zamišljeno slušao. Makne se samo da uključi svjetiljku dok je vanjska svjetlost polako gasnula. Na koncu digne ruku.

Dosta. Vi morate biti osoba za koju se izdajete, to jest sin Georgea Pitta. Ali, što radite na Tasosu?

Glavni direktor NAMPa, admiral James Sandecker, poslao je Giordina i mene da istražimo niz čudnih nezgoda koje su se nedavno dogodile jednom našem oceanografskom brodu.

Ah, da, bijeli brod usidren ispred Brady Fielda. Sada počinjem shvaćati.

Napokon, reče zajedljivo Giordino, pognut u svom neudobnom položaju.

Oprostite što vas prekidam, ali ako pod hitno ne odem isprazniti mjehur, dobit ćete nezgodu na podu svog ureda.

Pitt se zlrado nasmije Zacvnthusu.

U stanju je to učiniti.

Zacvnthus se na tren zamislio. Potom slegne ramenima i pritisne prekidač skriven pod plohom stola. Vrata se odmah otvoriše i pojavi se Zenon s Glisentijem u ruci.

Problemi, inspektore?

Zacvnthus ne odgovori. Spremite pištolj, skinite lisice gospodinu Giordinu i odvedite ga u zahod.

Zenon podigne obrvu. Jeste li sigurni...

Sve je u redu, prijatelju. Ovi ljudi nisu više naši zarobljenici, već naši gosti.

Ne dodavši više ni riječi i ne pokazavši iznenađenje, Zenon spremi pištolj u korice, oslobodi Giordina i otprati ga u hodnik.

Sad ja očekujem odgovor, reče Pitt otpuhnuvši oblak modrikasta dima. Kakve veze imate s mojim ocem?

Senator Pitt jako je poznat i cijenjen u Washingtonu. Èlan je više parlamentarnih odbora, između ostalih i onog protiv zloporabe droga.

Ali to ne objašnjava kakve to veze ima s vama. I,

Zacvnthus izvadi iz džepa jakne izlisanu vrećicu za duhan, lijeno napuni lulu i pritisne duhan novčićem.

Sa svojim dugogodišnjim iskustvom i svojim istragama u borbi protiv zloporabe droga često sam vršio dužnosti osobe za Veze između odbora čiji je član vaš otac i mog poslodavca.

Pitt ga pogleda u nedoumici. Vašeg poslodavca?

Da. Ujak Sam daje i meni plaću kao vama, dragi moj Pitte, nasmiješi se Zacvnthus. Ispričavam se što se predstavljam sa zakašnjenjem. Ja sam inspektor Hercules Zacvnthus iz Državnog ureda za narkotike. Prijatelji me zovu Zac i bio bih počašćen da me i vi tako oslovljavate.

Iz Pittova uma nestale su sve dvojbe.

Olakšanje izvjesnosti preplavi ga kao svježi morski val. Opusti mišiće i opazi da je do tog trenutka bio napet, zabrinut za pogibelji koje su okolnosti mogle donijeti. Potrudi se da nadvlada drhtanje i ugasi opušak u pepeljari.

Niste li izvan svog teritorija?

Zemljopisno da, profesionalno ne. Zac utihne kako bi otpuhnuo dim. Nešto prije mjesec dana Interpol je obavijestio Ured o golemoj pošiljci heroína ukrcajoj na trgovački brod u Šangaju...

Brod Bruna von Tilla?

Kako znate?, smjesta upita Zac.

Vragolast osmijeh pojavi se na Pittovim usnama. Pokušao sam pogoditi. Oprostite što sam vas prekinuo. Nastavite.

Brod, koji pripada Minerva Linesu i zove se Queen Artemisia, isplovio je iz šangajske luke prije tri tjedna s prividno običnim teretom sojom, smrznutim svinjskim mesom, čajem, papirom i tepisima.

Zac nije uspio suspregnuti smiješak.

Lijep odbir, priznajem.

A odredište?

Prvo pristajanje u Colombu, na Šri Lanki. Brod je iskrcao kinesku robu i ukrcao novi tovar grafita i kakaovca. Nakon pristajanja u Marseillesu, kako bi uzela gorivo, Queen Artemisia nastavit će prema konačnom odredištu, Chicagu, kroz kanal Svetog Lovrijenca.

Pitt na tren razmisli.

Zašto baš Chicago? U New Yorku, Bostonu i drugim lukama na istočnoj obali Sjedinjenih Država kriminalci su bolje organizirani za prihvata iznozemne pošiljke droge.

A zašto ne Chicago?, odvratila Zac. Najveće je trgovačko i prometno središte Sjedinjenih Država. Nema boljeg mjesta za iskrcavanje sto trideset tona čistog heroina.

Pitt podigne glavu u nevjerici.

Nemoguće. Nitko na ovome svijetu ne bi uspio prenijeti takvu količinu preko carine.

Nitko... osim možda Bruna von Tilla.

Zacvntusov glas bio je prigušeno mrmljanje i Pitt osjeti kako se ledi.

Dakako, to nije njegovo pravo ime. Njega se rješio u prošlosti, puno vremena prije no što je postao neuhvatljivi krijumčar, najzlohudiji i najprepredeniji dobavljač ljudske nesreće svih vremena.

Naglo se okrene i pogleda kroz prozor.

Kapetan Kidd, Južnjaci koji su probili pomorsku opsadu Sjevernjaka i svi trgovci robljem zajedno smiješni su u usporedbi s Von Tillom.

Pričate o njemu kao da je najveći zločinac stoljeća, reče Pitt. Što je učinio da zasluži toliku čast?

Zac ga pogleda i okrene se prema prozoru.

Sve krvave revolucije koje su poharale Srednju i južnu Ameriku u posljednjih dvadeset godina ne bi bile moguće bez tajnih pošiljaka oružja iz Europe. Pamтите li veliku krađu španjolskog zlata 1954. godine? Španjolsko gospodarstvo koje je već bilo posrnulo umalo nije doživjelo krah nakon što su znatne vladine zlatne zalihe nestale iz blindiranih podruma ministarstva financija. Malo potom indijsko crno tržište bilo je preplavljeno zlatnim polugama sa španjolskim grbom. Kako je bilo moguće da tovar te veličine bude prokrijumčaren jedanaest tisuća kilometara daleko? Još je uvijek zagonetka. Ali, znamo da je jedan brod Minerva Linesa isplovio iz Barcelone u noći krađe i stigao u Bombav dan prije no što se zlato pojavilo na tržištu.

Pokretni stolac zaškripi i Zac se opet okrene Pittu. Sjetne oči bile su udubljene u misli.

Malo prije predaje Njemačke, pri kraju Drugog svjetskog rata, nastavi, osamdeset pet nacističkih glavešina iznebuha su istog dana

stigli u Buenos Aires. Kako? I u tom slučaju, jedini brod koji je to jutro stigao bio je trgovački brod Minerva Linesa. Onda, u ljeto 1954. autobus pun mladih školarka nestao je tijekom izleta u Napulju. Āetiri godine potom jedan je dužnosnik talijanskog veleposlanstva pronašao jednu od nestalih djevojaka kao besciljno luta ulicama Casablance.

Zac umukne gotovo cijelu minutu, potom tiho nastavi.

Poludjela je. Vidio sam fotografije njena tijela bile bi rasplakale i najtvrdokornijeg čovjeka.

I što je djevojka ispričala?, upita Pitt.

Sjećala se da je odvedena na brod s velikim slovom na dimnjaku. To je bilo jedino smisljeno što je uspjela reći. Ostatak je bila gomila nesuvislih rečenica.

Pitt pričekava, ali Zac ušuti.

Opet upali lulu i prostorija se ispuni jakim slatkastim mirisom.

Trgovina bijelim robljem sramotna je, primijeti Pitt.

Zac klimne glavom.

To su samo četiri od stotina slučajeva posredno povezanih s Von Tillom. Kad bih počeo navoditi riječ po riječ sve što je zavedeno u Interpolovu arhivu, ostali bismo ovdje više od mjesec dana.

Vjerujete li da je Von Tili počinio sve te zločine?

Ne, taj je stari vrag prelukav da se daje neposredno umiješati. Ograničava se na to da osigura prijevoz. Njegova specijalnost je krijumčarenje velikih tereta.

Zašto, kvragu, nitko nije zaustavio toga gnusnog gada?, upita smeteno i gnjevno Pitt.

Vblio bih da mogu bez stida odgovoriti, promrmlja Zac tužno odmahujući glavom. Ali ne mogu. Gotovo sve službe ovoga svijeta pokušale su uhvatiti Von Tilla na djelu, da tako kažem, ali uvijek je uspio izbjeći stupice i ubio je sve agente ubačene u Minerva Lines. Njegovi brodovi pretraživani su tisuće puta, ali nikad nije pronađeno ništa protuzakonito.

Pitt pogleda dim koji se dizao iz Zacove lule.

Nitko ne može biti tako umješšan. Ako je čovjek, može ga se uhvatiti.

I sam Bog zna da smo pokušali svašta. Službe za zaštitu reda i zakona proučile su svaki centimetar Minervinih brodova, uhodile su

ih morima noću i danju, nadzirale ih kao jastrebi u lukama i ispitale su sve pregradne prostore elektroničkim spravama. Mogao bih vam navesti imena barem dvadeset vještih istražitelja kojima je uhićenje Von Tilla postalo životnim ciljem.

Pitt pripali drugu cigaretu i odlučno pogleda Žaca.

Zašto mi sve to govorite?

Jer mislim da biste nam mogli pomoći.

Pitt je šutio i češao zavoje na grudima.

Nema mi druge do zagristi mamac, pomisli.

Kako?

Prvi put zlobna svjetlost bljesne u Zacovim očima, a potom nestane istom brzinom kojim se pojavila.

Koliko znam, u izvrsnim ste odnosima s Von Tillovom nećakom.

Vodio sam ljubav s njom, ako to želite reći.

Znate je već dugo?

Sreli smo se prvi put jučer na plaži.

Zacov začuđeni izraz lica prepusti mjesto zajedljivom osmijehu. Vi ste čovjek koji uvijek žuri, ili ste vješt lažac.

Slobodno izaberite, reče nehajno Pitt.

Ustane i protegne se kako bi opustio bolne mišiće.

Znam što mislite, ali možete to zaboraviti.

Bilo bi zanimljivo znati što čitate u mojim mislima.

Najstariju taktiku na svijetu. Pitt se upućeno nasmiješi.

Htjeli biste da nastavim svoje prisno prijateljstvo s Teri u nadi da će me Von Tili prihvatiti kao člana obitelji. A to bi mi omogućilo da slobodno kružim vilom i promatram iz neposredne blizine što čini stari Švabo.

Zac ga pogleda u oči.

Obdareni ste izuzetnim predosjećajem, dragi moj Pitte. Što kažete? Pristajete?

Ne pada mi na pamet.

Smijem li vas pitati zašto?

Upoznao sam Von Tilla sinoć za večerom i nismo se rastali kao dobri prijatelji. Naprotiv, čak je nahuškao psa na mene.

Pitt je znao da se Začu ta pošalica neće dopasti.

Ali zašto bi, vraga, pomisli, opet morao prepričavati tu neugodnu pustolovinu? Počeo je žarko željeti neko piće.

Vodili ste ljubav s nećakom i bili kod strica na večeri u istome danu?
Zac odmahne glavom u nevjerici.

Èovjek ste koji ne gubi vrijeme.

Pitt slegne ramenima.

Šteta, nastavi Zac.

Mogli ste nam biti od velike koristi djelujući iznutra.

Puhne u lulu dok žar ne zasja živim crvenilom.

Držali smo vilu izdaleka pod stalnom prismotrom, ali nismo nikad uspjeli otkriti ništa neobično. Dvjesto metara nismo mogli prići bliže a da to ne izazove Von Tillovu sumnju.

Mislili smo da je pokriće turističkog vodiča napokon dalo ploda kad je pukovnik Zenon uhvatio vas i nećaku.

Pukovnik Zenon?

Zac klimne glavom i nakratko ušuti.

Da. On i satnik Darius pripadaju grčkoj žandarmeriji. Hijerarhijski je Zenon nekoliko stupnjeva iznad mene, da tako kažem.

Policijski pukovnik?, upita Pitt. Nije li to pomalo čudno?

Ne, ako poznajete sustav njihove službe unutarnjih poslova. Vidite, osim Atene i nekolicine gradova koji imaju gradsku policiju, seoski i prigradski krajevi i područja u Grčkoj ovisе o žandarmeriji, koja je dio nacionalnih oružanih snaga i vrlo je učinkovita organizacija.

Unatoč svoj mržnji za Zenona i Dariusa, Pitta je to dojmilo.

To objašnjava njihovu prisutnost. Ali vi, inspektore? Agent Ureda za borbu protiv narkotika u lovu na drogu u Grčkoj bio bi kao agent FBIja u lovu na špijuna u Španjolskoj. Nije dopustivo.

U običnim okolnostima bili biste u pravu.

Zac se smrkne, glas postane opor.

Ali Von Tili nije slučaj kao svi drugi. Kad ga strpamo iza rešetaka i prekinemo njegove prijava krijumčarske djelatnosti, međunarodni kriminal odmah će opasti za dvadeset posto. A to, jamčim vam, nije malo.

Zac je izgledao prožet nekim unutarnjim gnjevom. Zastane na trenutak i duboko udahne da se smiri.

U prošlosti je svaka država radila zasebno i služila se Interpolovim kanalima za prenošenje važnih obavijesti preko granice. Na primjer, ako bih preko Uredovih uhoda doznao daje tajna pošiljka droge na putu prema Engleskoj, javljao sam to Interpolu u Londonu, koji bi se

pobrinuo da izvijesti Scotland Yard. Ako je bilo vremena, postavili bi stupicu i uhvatili krijumčare.

Sustav mi se čini učinkovit.

Nažalost, s Von Tillom nije djelovao, barem dosad, reče Zac.

Unatoč najavama i stupicama, uvijek se uspije izvući. Ali ovaj put bit će drukčije.

Lupne šakom po stolu.

Naše vlade ovlastile su nas da ustrojimo međunarodni istražiteljski tim koji može preći sve granice, koristiti sva policijska sredstva i imati pod svojim zapovjedništvom ljude i opremu oružanih snaga.

Zac uzdahne, zatim nastavi, gotovo se ispričavajući.

Žao mi je, Pitte, nisam kanio biti tako opširan. Ali nadam se da sam odgovorio na vaše pitanje glede mog boravka na Tasosu.

Pitt ga pažljivo prouči. Inspektor je izgledao kao čovjek nenaviknut na neuspjehe. Svaki pokret, svaka kretnja bili su proračunani, a čak su i riječi bile izgovorene glasom koji je odavao sigurnost. Ipak, Pitt je primijetio iskru straha u njegovim očima straha da će izgubiti utakmicu s Von Tillom. Želja da nešto popije i dalje je rasla.

Gdje su drugi pripadnici vašeg tima?, upita.

Dosad sam vidio samo vas trojicu.

U ovom trenutku britanski inspektor je na torpiljarki kraljevske mornarice i slijedi Queen Artemisiju, dok je predstavnik turske policije nadzire iz zraka, iz starog neoznačenog DC3.

Zac je govorio jednolično kao da čita pravni spis.

Dva istražitelja francuske Državne sigurnosti spremni su za djelovanje, glume lučke radnike u Marseillesu i čekaju da Queen Artemisia stigne na opskrbu gorivom.

Dojam nestvarnosti počeo se uvlačiti Pittu u dušu. Zacove riječi postale su neprovidne i besmislene. Rastreseno se, gotovo akademski, upita koliko će još vremena uspjeti ostati budan. Posljednja dva dana malo je spavao i osjećao je učinke bdijenja. Protrlja oči i žustro protrese glavu nastojeći se usredotočiti.

Zac, stari moj. Prvi ga je put tako oslovio.

Hoćete li mi učiniti osobnu uslugu?

Ako mogu. Zac se nasmiješi okolišajući. Stari moj.

Hoću da pustite Teri i povjerite mi je na čuvanje.

Vama na čuvanje?

Zac podigne obrvu i naivno raskolači oči. Ni Steve McQueen ne bi znao bolje odglumiti.

Kakve vam se to bludne misli vrzmaju po glavi?

Nikakve, odgovori Pitt najozbiljnijim izrazom lica.

Ali vi ne možete učiniti drugo no pustiti je. Āim bude slobodna, Teri će trebati dvadeset minuta da odjuri do vile i, budući da je srdžba ponižene žene opasnija od paklenog ognja, zahtijevat će da stric Bruno učini nešto kako bi osvetio njeno sramotno zarobljeništvo. Dragi starac pokrenut će mozak i za manje od sata vaša mala tajna špijunska mreža bit će protjerana s Tasosa u Sjedinjene Države.

Podcjenjujete nas, reče pristojno Zac. Svjestan sam posljedica. Poduzete su nužne mjere za tu mogućnost. Sutra ujutro moći ćemo napustiti ovu bazu i raditi pod drugim pokrićem.

Prekasno, odvratila oporo Pitt.

Šteta je počinjena. Von Tili će biti obaviješten o vašoj nazočnosti i siguran sam da će udvostručiti obazrivost.

Vrlo uvjerljiva tvrdnja.

Možemo se kladiti.

A kad bih vama predao gospodičnu?, upita Zac.

Āim opazi da je Teri nestala, ukoliko već nije, Von Tili će prevrnuti Tasos da je nade. Najsigurnije mjesto za njeno skrivanje trenutačno je First Attempt. Neće pomisliti da je tamo traži, barem dok ne bude siguran da se više ne nalazi na otoku.

Zac ga je dugo gledao, kao da ga vidi prvi put, i upita se zašto se netko na odličnom položaju i iz utjecajne obitelji treba izlagati takvim pogibeljima, nikad ne znajući kad će mu pogrešna odluka prouzročiti kraj karijere ili smrt.

Lijeno udari lulom u pepeljaru prazneći okruglo ognjište.

Učinit ćemo kako kažete, promrmlja.

Naravno, ako gospodična ne bude izazivala nevolje.

Ne vjerujem. Pitt se nasmiješi.

Ima drugo po glavi, a ne međunarodno krijumčarenje droge. Bijeg sa mnom na brod izgledat će joj zanimljiviji od još jedne dosadne večeri u društvu strica Bruna. Osim toga, pokažite mi ženu koja ne želi povremeno malo avanture i...

Utihne. Vrata se otvoriše i uđe Giordino sa Zenonom.

Na njegovom anđeoski blaženom licu bio je široki osmijeh, kao posljedica boce Metaxe s pet zvjezdica koju je stiskao u ruci.

Pogledajte što je Zenon našao.

Giordino otčepi bocu i ponjuši sadržaj pritvarajući oči s ushićenim izrazom na licu.

Odlučio sam da na koncu konca i nisu tako zli.

Pitt se nasmije i obrati se Zenonu.

Morate mu oprostiti. Uvijek se gane kad namiriše alkohol.

Ako je tako, odgovori Zenon smiješeći se ispod brkova, imamo mnogo toga zajedničkog.

Zaobiđe Giordina i odloži na radni stol pladanj sa četiri čaše.

Kako je Darius?, upita Pitt.

Na nogama, odgovori Zenon. Ali nekoliko će dana šepati.

Prenesite mu moju ispriku, reče iskreno Pitt. Žao mi je...

Ne trebate se ispričavati, prekine ga Zenon.

To se zna dogoditi u našem poslu. Pruži čašu Pittu i prvi put opazi mrlje krvi na košulji. Ēini mi se da ste i vi ranjeni.

Von Tillov pas, reče Pitt podižući čašu k svjetlu.

Zac nijemo klimne glavom.

Sad je bolje razumio Pittovu mržnju za Nijemca. Opusti se spuštajući ruke na naslon pokretnog naslonjača, siguran da Pitt misli na osvetu, a ne na ljubovanje.

Kad se vratite na brod, obavještavat ćemo vas sto Von Tili radi, najavi mu.

Dobro, reče jednostavno Pitt.

Popije nekoliko gutljaja žestice kušajući tekućinu koja je silazeći niz grlo pekla kao lava.

Učinite mi još jednu uslugu, Zac. Htio bih da pošaljete par poruka u Njemačku. Samo vi to možete s obzirom na vašu službenu dužnost.

Naravno. Sto moram prenijeti?

Pitt je već bio uzeo sa stola bilježnicu i olovku.

Sve ću napisati, uključiv imena i adrese, ali morat ću silovati njemački pravopis.

Kad je završio, preda bilježnicu Začu.

Tražite da pošalje odgovor na First Attempt. Dodao sam NAMPOvu valnu duljinu.

Zac pogleda u bilježnicu. Ne razumijem.

Tako, nadahnuće. Pitt natoči u čašu još malo Metaxe.

Ah, da, kad će Queen Artemisia skrenuti s pravca i proći pored Tasosa?

Kako... kako znate za to?

Ja sam vidovnjak, odgovori kratko Pitt. Kada?

Sutra ujutro.

Zac ga je dugo gledao.

Između četiri i pet. Zašto me to pitate?

Nema razloga. Samo radoznalost.

Pitt se spremi za suočavanje s vatrenim okusom i iskapi čašu. Učinak je bio prejak. Protrese glavu i zatrepta kako bi odagnao suze koje su mu ovlažile oči.

Zaboga, promrmlja hrapavim glasom.

Ovo čudo peče kao kiselina.

Poglavlje XIII

Fosforescentna pjena postupno spadne i udalji se od ravnog pramca Queen Artemisije kad je stari brod smanjio brzinu i zaustavio se. Potom se sidro spusti u deset hvata vode, a navigacijska svjetla ugasiše se, ostavljajući tek crni obris na još crnjem moru.

Kao da Queen Artemisia nije nikad postojala.

Na udaljenosti od šezdeset metara tovarni sanduk valjao se lijeno na valovima. Radilo se o običnom drvenom sanduku, jednom od tisuća koji prazni plutaju svim morima i svim pomorskim putovima svijeta. Rastresenom oku izgledao je potpuno obično čak je i otisnuti natpis gore bio okrenut naopačke. Ali, nešto je sanduk činilo izuzetnim nije bio prazan.

Ovo zasigurno nije najbolji način, pomisli podsmješljivo Pitt, skriven u sanduku, dok je zbog valovanja udario glavom o daske ali bilo je bolje nego plivati na vidjelu kad iziđe danje sunce.

Udahne gutljaj slane vode i ispljune ga. Potom puhne u ventil pojasa za spašavanje kako bi povećao njegovu plovnost i opet pogleda brod kroz nepravilan otvor.

Queen Artemisia bila je tiha i samo su prigušeno brujanje generatora i zapljuskivanje valova o trup ukazivali na njenu prisutnost.

Malopomalo zvuk utihne i brod postane sastavni dio tišine.

Pitt je dugo osluškivao, ali nikakav drugi zvuk nije dopirao preko vode do njegove plutajuće izvidnice. Nisu se čuli koraci na metalnoj palubi niti muški glasovi koji izvikuju zapovijedi, ni zveket strojeva koje su ljudi pokrenuli... ništa. Tišina je bila potpuna, zapanjujuća. Artemisia je bila nalik ukletom brodu sa sablasnom posadom.

Sidro na lijevom boku bilo je spušteno.

Pitt krene u tom smjeru pomičući iznutra sanduk. Lagani povjetarac i plima bili su mu naklonjeni malo zatim sanduk polako udari u sidreni lanac.

Pitt hitro skine ronilačku bocu i provuče remene kroz jednu od velikih karika lanca. Potom koristeći cijev za zrak kao užu ugura peraje, masku i dihalicu preko usnika i pusti tako pričvršćenu opremu odmah ispod površine.

Uhvati se za lanac, podigne pogled prema karikama koje su se gubile u tmini i učini mu se da je dječak iz bajke koji se penje uz čarobni grah.

Pomisli na Teri koja je spavala na udobnom ležaju na First Attemptu, pomisli na njeno meko tijelo i upita se što sad, kvragu, radi tu.

I Teri mu je postavila pitanje, ali skroz drukčije.

Zašto me vodiš na brod? Ne mogu se pojaviti ovako odjevena pred svim tim znanstvenicima.

Podigla je rub prozirne kućne haljine pokazujući noge do bedara.

Oh, dovraga, nasmijao se Pitt. Ovo bi vjerojatno bio najputeniji prizor koji su vidjeli posljednjih godina.

A stric Bruno?

Reci mu da si otišla u kupovinu na kopno. Reci mu što hoćeš, ionako si punoljetna.

Mislim da bi moglo biti zabavno, nasmijala se ona.

To je kao romantična avantura iz filma.

I to je način gledanja na stvar, primijetio je Pitt.

Pretpostavio je da će Teri nešto takvo reći i nije pogriješio.

Uspne se uz sidreni lanac, oponašajući Polinezijca koji se penje na palmu kako bi ubrao kokosove orahe.

Ubrzo stigne do ždrijela za sidreni lanac i proviri preko ograde. Oklijevao je, oslušnuo ne bi li otkrio neku kretnju u tami. Nije bilo žive duše. Pramčana paluba bila je pusta.

Preskoči ogradu, pritaji se i tiho krene prema jarbolu. Na sreću, brodska svjetla bila su pogašena. Da su bile upaljene svjetiljke za utovar, taj dio bio bi preplavljen jakom bijelom svjetlošću i okolnosti ne bi bile pogodne za neopaženo šuljanje. A tama je, srećom, skrivala i vodeni trag koji je ostavljao za sobom po palubi.

Zastane očekujući zvukove i pokrete, kojih nije bilo. Tišina, pretjerana. I još nešto tog trena nije imalo smisla u Pittovoj podsvijesti, ali nije uspijevao utvrditi što. Izmicalo mu je, barem zasad.

Sagne se, uzme u ruku ronilački nož koji je nosio u koricama privezanim za potkoljenicu i krene prema pramcu, držeći ispred sebe oštricu od nehrđajućeg čelika dugu dvadeset centimetara.

Izgledalo je nevjerojatno, ali Pitt je uspio jasno razabrati zapovjedni most koji je, koliko je vidio, bio pust.

Pritaji se u tami i uspne se ljestvama koje su vodile na most, tiho stavljajući noge na čelične pritke. Kormilarnica je bila mračna i prazna. Zbice kormila pružale su se u pustoš, a kompas je bio nalik nijemom brončanom stražaru. Pitt nije uspijevaio razabrati natpise, ali znao je po kutu poluga da je stroj na stopu. Na slabašnoj svjetlosti zvijezda uspije razaznati rešetku ispod prozora na desnom boku. Opića sadržaj svjetiljka Aldis, raketni pištolj, rakete.

Zatim mu se posreći. Njegova ruka dotakne valjkasti oblik baterijske svjetiljke. Skine hlačice i omota ih oko leće sve dok ne svede svjetlost na blagi sjaj. Potom pretraži svaki pedalj kormilarnice most, pregradne zidove, opremu. Majušne žaruljice na komandnoj ploči bile su jedini znak života.

U prostoriji s kartama iza kormilarnice zastori su bili navučeni. Bilo je nepojmljivo da može biti tako čista. Karte su bile poslagane u uredne hrpe, s brojevima ispisanim olovkom.

Pitt vrati nož u korice, odloži svjetiljku na pomorski godišnjak i promotri oznake na kartama. Pravci su se gotovo točno podudarali sa službenim pravcem Queen Artemisije počevši od šangajske luke. Opazi da nije bilo pogrešaka ni brisanja, sve je bilo savršeno.

Presavršeno.

Brodski dnevnik bio je otvoren na posljednjoj bilješci 03.52 Svjetionik Brady Field 312 stupnjeva, otprilike osam milja. Vjetar jugoistočni, dva čvora. Bože, čuvaj Minervu.

Bilješka je bila napisana manje od sata prije no što je Pitt doplivao s obale. Ali, gdje je posada? Nije bilo nikoga na straži na palubi, a čamci za spašavanje bili su na svom mjestu. Pusta kormilarnica nije imala smisla.

Ništa nije imalo smisla.

Pittu su usta bila suha... Bila su kao prašnjava pećina, dok je jezik bio nalik gumenoj spužvi. U glavi mu je bubnjalo i misli su mu se brkale. Iziđe iz kormilarnice i tiho zatvori vrata za sobom.

Nade put koji je vodio do kabine zapovjednika. Vrata su bila pritvorena. Lagano ih gurne i pobočke ude u malu prostoriju metalnih zidova.

Filmski prizor.... kao filmski prizor. Jedini način kako se dala opisati. Sve je bilo čisto i uredno, točno gdje je trebalo biti. Obješeno na nasuprotnom metalnom zidu, amatersko ulje na platnu prikazivalo je Queen Artemisiju u njenom spokojnom sjaju. Pitt se naježi od odbira boja brod je plovio po ljubičastom moru. Potpis u donjem desnom kutu bio je Sophia Remich. Na stolu, u skromnom metalnom okviru, bila je uobičajena fotografija prikazivala je krupnu ženu okrugla lica. Posveta je glasila Zapovjedniku moga srca, njegova ženica. Nije bila potpisana, ali očito ju je ispisala ista ruka koja je potpisala platno. A pored fotografije, na inače praznom stolu, bila je odložena lula u praznoj pepeljari. Pitt je uzme i ponjuši. Nitko je nije zapalio već mjesecima. Nije bilo ničega što bi izgledalo korišteno, rabljeno. Bio je to muzej bez prašine, kuća bez mirisa. I poput ostatka broda, bilo je tiho kao u grobu.

Pitt iziđe, zatvori vrata za sobom i gotovo poželi da začuje neki nepoznati glas, bilo koji glas koji više Tko ide? ili Što radite ovdje? Tišina ga je tjerala na hladan znoj. Počeli su mu se prividati neodređeni oblici u tamnim kutcima. Srce mu je lupalo sve jače. Zastane desetak sekunda ne pomičući ni mišiće, pokušavajući se vratiti na razboritije misli.

Uskoro je trebala zaruditi zora. Morao je požuriti.

Potrči duž lijevog bočnog prolaza zaboravivši na nužno pritajeno kretanje i širom otvori vrata kabina. Sve male pregrađene kockice bile su prazne. Hitra kretnja zamračene svjetiljke otkrije isti prizor kao u zapovjednikovoj kabini. Pode provjeriti i prostoriju za veze. Primopredajnik je bio još topao, namješten na jednu kratkovalnu duljinu, ali vezista ni od korova. Pitt zatvori vrata i krene na krmu.

Ljestve i prolazi kao da su se stapali u dugi crni hodnik. Bilo je teško ne izgubiti osjećaj za orijentaciju u tom labirintu. Goli čovjek koji je na sebi ima samo pojas za spašavanje u tamnom moru sivo obojenih čeličnih pregrada. Zapne za stubu i padne, udari se u gležanj i ispusti svjetiljku. Kvrugu uzvikne.

Svjetiljka je pala na palubu i ugasila se, a staklo se razbilo. Pitt je počne četveronoške bjesomučno tražiti, mrmljajući niz psovka. Nakon nekoliko mučnih sekunda njegove ruke stisnuše aluminijski predmet. Staklo leće zazvecku u tkanini. Podigne svjetiljku i pritisne prekidač. Svjetiljka se upali, slaba kao prije. Uzdahnivši od

olakšanja, upravi snop ispred sebe i pronade vrata s natpisom Sigurnosni prolaz Spremište broj tri.

Velike podzemne pećine u Carlsbadu nisu bile ništa dojmljivije od spremišta broj tri. Svjetiljka je otkrivala golemi prostor, čeličnu pećinu punu vreća poslaganih na drvena postolja koja su se uzdizala do stropa. Uzduh je bio zasićen slatkastim mirisom nalik tamjanu. Ovo je kakao sa Šri Lanke, pomisli Pitt. Izvadi ronilački nož i napravi mali rez na grubom platnu jedne vreće. Bujica sjemenki tvrdih kao kamenje padne na palubu i odskoči bubnjajući kao grad na limenom krovu. Brza provjera pod snopom svjetiljke pokaže da se radi doista o smežuranim sjemenkama kakaovca.

Odjednom začuje neki zvuk. Bio je slab i nerazgovijetan, ali čuo se. Pitt stane i oslušne. Zvuk prestane iznenada kao što je počeo i tišina opet zavlada ukletim brodom... Pusti brod sa svojim mračnim tajnama i zagonetkama. Možda se na koncu konca i radi o ukletom brodu, pomisli Pitt. Još jedan Ukleti Holandez ili Maria Celeste. Manjkala je samo oluja s kišom koja šiba gornje palube, munje koje paraju noć i olujni vjetar koji fijuče kroz dizalice.

U spremištu nije bilo što drugo vidjeti. Pitt iziđe i krene prema strojarnici.

Izgubi dragocjenih osam minuta da nade točne ljestve. Srce broda bilo je prožeto vrućinom motora i vonjem ulja. Zastane na visećem mostu iznad golemih nepomičnih strojeva i potraži neki znak ljudske djelatnosti. Ručna svjetiljka otkrije tamno svjetlucanje cijevi koje su usporedo vijugale kroz pregrade i završavale u mnoštvu klipova. Zatim snop padne na zgužvanu masnu krpu. Iznad krpe bila je polica s nekoliko prljavih šalica za kavu i lijevo od njih pladanj s posuđem pun otisaka prstiju. Dakle, netko u tom dijelu broda radi, pomisli Pitt s olakšanjem. Znao je da su često strojarnice čiste kao bolnički odjeli, ali ova je bila drukčija. Gdje su bili časnik stroja i njegovi ljudi? Nisu se mogli rasplinuti u zraku Egeja.

Pitt krene, ali onda stane. Zagonetni zvuk opet je počeo i odjekivao je u trupu. Ćovjek je nepomično stao i zadržao dah dugo, čitavu vječnost. Zvuk je bio čudan, zlokoban, kao da kobilica broda grebe o podmorsku hrid ili koraljni greben. Podsjećao gaje na krelu koja škripi po površini ploče. Zvuk potraj a nekih desetak sekunda, a potom ga isprekida mukli zveket metala koji udara u metal.

Pitt nije nikad bio u ćeliji za osuđenike na smrt u San Quentinu u iščekivanju da ga ravnatelj i stražari odvedu u plinsku komoru. Ali nije mu trebalo to iskustvo da bi opisao doživljaj jer je točno znao što se tamo osjeća. Bilo je zastrašujuće biti sam u klaustrofobičnom okružju i iščekivati korake smrti koji dolaze iz nepoznatog. Ako si u dvojbi, pomisli, bježi kao zec. I pobjegne. Vрати se prolazima, uspne se ljestvama i napokon dođe do palube njegova pluća napune se svježim zrakom.

Još je bio mrak i dizalice su se pružale u baršunasto nebo posuto zvjezdama. Nije bilo ni daška vjetra. Iznad zapovjednog mosta antena se njihala na zvjezdanoj pozadini i pod Pittovim nogama trup je škripio u ritmu dugih i laganih valova. Oklijevao je kratko, pogledao tamnu crtu obale Tasosa, udaljene malo više od kilometra i pol. Potom spusti pogled na crnu i glatku površinu mora. Izgledalo je tako privlačno, tako spokojno.

Svjetiljka je još bila upaljena i Pitt pomisli kako je glup jer je nije ugasio kad je izišao na palubu. Mogao sam obznaniti svoju nazočnost i neonskim natpisom, pomisli. Požuri je isključiti. Potom, obazrivo da se ne poreze razbijenim staklom, smakne hlačice i istrese iz njih krhotine. Baci ih preko ograde i oslušne zvuk laganog bućkanja poput kapi kiše u bari. Dođe u iskušenje da baci i svjetiljku, ali njegov razbor odagna taj poriv. Ne vratiti je u kormilarnicu bilo bi kao poslati brzojav zapovjedniku ukoliko je postojao s porukom Malo prije zore netko je došao njuškati po brodu od pramca do krme. Ne bi to bio pametan potez, poglavito imajući posla s osobama koje su u lukavstvu nadmudrile sve policije svijeta. Ēinjenica da nema stakla bila je opasnost kojoj se Pitt morao izvrgnuti.

Baci pogled na sat dok se hitro vraćao u kormilarnicu. Svjetleće kazaljke pokazivale su 4.13. Ubrzo je trebalo izići sunce. Otrči na zapovjedni most i vrati svjetiljku na rešetku. Nosila ga je gotovo bjesomučna žurba. Morao je napustiti brod, navući opremu i udaljiti se barem dvjesto metara prije no što ga danja svjetlost otkrije.

Pramčana paluba još je bila pusta ili je barem izgledala tako. Iza Pitta dopre tihi zvuk. Naglo se okrene, opet prožet strahom, i izvuče nož munjevitim pokretom. Živci su mu bili napeti, bio je na rubu strave u glavi mu je udaralo kao bubanj. Zaboga, pomisli, ne mogu se sada dati uhvatiti, na korak od spasa.

Ali bio je to samo galeb koji je letio noću. Sletio je na jedan ispušnik zraka. Okrene oko k Pittu i upitno nagne glavu nesumnjivo se pitao tko je taj ljudi ljudski stvor koji prije zore trkom kruži brodom odjeven samo u pojas za spašavanje, s nožem u jednoj i kupaćim hlačicama u drugoj ruci. Od olakšanja Pittu zaklecaše koljena. Jako se preplašio i bio je vrlo potresen. Kad se popeo na brod, nije znao što će otkriti i sve što je našao bila je tišina iscertana nepoznatim strahom. Nasloni se na ogradu i pokuša se pribрати. Bude li nastavio tako, prijetio mu je srčani udar ili živčani slom prije izlaska sunca. Više puta duboko udahne i polako izdahne sve dok se strah ne ublaži.

Ne osvrne se da pogleda. Prebaci se preko ograde i spusti se niz sidreni lanac s neizmjernim olakšanjem pri pomisli da napušta ukleti brod. Bila je velika utjeha naći se opet u vodi. More ga primi u zagrljaj i dade mu dojam da je daleko od svake opasnosti.

Trebala mu je samo minuta da navuče kupaće hlačice i pokupi ronilačku opremu. U tami nije bilo lako namjestiti bocu na leda dok su ga valovi bacali na čelični bok broda. Ali njegovo ronilačko iskustvo bilo mu je od koristi i uz malo napora uspije u svojoj nakani.

Pogleda oko sebe i potraži drveni sanduk, ali izgubio se u tamnoj noći združeno djelovanje valova i plime odnijelo ga je nedvojbeno prema obali.

Nepomično je plutao u vodi i razmatrao mogućnost da zaroni ispod Queen Artemisije kako bi ispitao trup. Ćinilo mu se da je čudan škripavi zvuk koji je čuo u strojarnici dopirao izvana, ispod kobilice. Tada shvati daje pothvat nemoguć. Bez svjetiljke pod vodom ne bi bio ništa vidio. A nije imao volje napredovati kao slijepac duž trupa od sto dvadeset metara obraslog oštrim školjkama. Znao je stare priče koje su opisivale stari svirepi običaj provlačenja ispod kobilice neposlušnih britanskih mornara. Sjeti se posebno zastrašujućeg slučaja pomoćnog topnika ukrcanog na Confident 1786. pred obalom Timora. Za kradu šalice ruma iz zapovjednikovog ormarića jadnik je kažnjen provlačenjem ispod kobilice sve dok iz razrezana mesa nisu izbila rebra i kičma. Možda bi bio preživio, ali prije no što ga je posada stigla izvući na palubu, dva morska psa privučena mirisom krvi napala su ga i rastrgala pred zgroženim pogledima sviju. Pitt je znao što može napraviti morski pas. Jednom je na Key Westu spasio

momka kojeg je ugrizla psina. Dječak je preživio, ali ostao je bez velikog dijela mišića na lijevoj butini.

Pitt glasno opsuje. Morao je prestati misliti na takve stvari. Zazuji mu u ušima. U prvi tren pomisli da je to uobrazilja. Žustro protrese glavu, no opet je čuo zvuk, još jači. Kao da je postajao sve jači. I tada Pitt shvati otkuda dopire.

Brodski generatori proradili su. Navigacijska svjetla upališe se i Queen Artemisia oživi zvukovima. Ako je ikada postojao trenutak kad je oprez bio od životne važnosti, to je bio taj. Pitt stisne zubima usnik i zaroni udaljavajući se od broda. Mahne perajama svom snagom koju je imao u nogama. Nije vidio ništa pod tom vodom crnom kao tuš i čuo je samo čudno grgoljanje mjehurića zraka koji su izlazili iz dihalice. Upravo u takvim trenucima kajao se što je pušač. Nakon pedesetak metara izroni i osvrne se pogledati brod.

Queen Artemisia još je bila usidrena u grobnoj samoći, ocrtana kao kineska sjena na nebu koje je počelo siviti na istoku. Uokolo su zaplamtjeli snopovi bijele svjetlosti, prekinuti samo zelenim bljedilom navigacijskog svjetla na desnom boku.

Nekoliko minuta ne dogodi se ništa drugo. Potom, bez znakova i bez glasnih zapovijedi, sidro se digne zvekćući s dna mora i udari o trup. Kormilarnica je bila osvijetljena i Pitt je mogao jasno vidjeti još je bila pusta. Nije moguće, reče si nije moguće. Ali stari brod nije još dovršio glumiti zadnji prizor svoje sablasne uloge. Kao na znak, telegraf stroja zazvoni na mirnom moru. Strojevi odgovore podrhtavanjem i brod produži plovidbu. Tajna zlohudog tovara još je bila zatvorena u čeličnom trupu.

Pitt nije morao vidjeti da se miče kako bi shvatio da je brod krenuo osjećao je kroz vodu vrtloženje vijaka.

Pedeset metara bilo je više no dovoljno. Na toj udaljenosti on je bio nevidljiv za možebitne izvidnike i nije se morao bojati da će ga usisati i raskomadati golemi vijci.

Preplavi ga osjećaj nezadovoljstva dok je brod polako prolazio pored njega. Kao da promatra raketu koja polijeće s lansirne rampe i munjevito juri posijati smrt. Nije mogao učiniti ništa da to spriječi. Na Queen Artemisiji bilo je skriveno dovoljno heroina da natjera u delirij pola stanovništva sjeverne polutke. Samo je Bog znao koji će kaos buknuti u svim gradovima kad je preprodavači budu raspačali. Koliko

će se ljudi pretvoriti u bezvoljne olupine i na koncu ubiti se drogom? Sto trideset tona heroina! Kako je govorila pjesmica koju je pjevao prije mnogo godina u školi? Stotinu boca piva na zidu... Imala je gotovo isti prizvuk, ali bila je to bezbrižna pjesmica, nije bila skladana za drogirane umove u beznađu.

Potom Pitt bez ponosa pomisli na sebe... uništio je žuti Albatros i pretražio je Queen Artemisiju neotkriven. Smatrao se blesanom jer je stavio život na kocku u poduhvatu koji nije bio dužan izvršiti, poslu za koji nije bio plaćen. Dobio je zapovijed da olakša rad oceanografske ekspedicije. Nitko mu nije rekao da se da u lov na trgovce drogom. Što je on mogao učiniti? Nije bio anđeo čuvar čovječanstva. Bilo je bolje prepustiti Zaccvntusuu, Zenonu, Interpolu i svim drugim policajcima svijeta da se igraju mačke i miša s Von Tillom. To je bila njihova igra, bili su obučeni za to. A također i plaćeni.

Pitt opet opsuje sebe. Već je izgubio previše vremena na lutanje mislima. Bilo je vrijeme da se uputi prema obali. Nehotice pogleda brodska svjetla koja su se smanjivala u jutarnjem sivilu.

Izlazio je na žal kad je sunce izišlo na obzoru i bacilo svoje zrake na stjenovite vrhove tasoskih planina.

Pitt se oslobodi boce i baci je na meki mokri pijesak zajedno s cijevi, maskom i dihalicom. Iscrpljenost ga stisne svojim pipcima i Pitt se preda srušivši se na ruke i koljena. Sve ga je boljelo, bio je izgreban, ali njegov um gotovo da to nije ni primjećivao bio je zaokupljen drugim mislima.

Nije uspio ući u trag heroinu na brodu, pa ga ne bi bili našli ni Ured za narkotike ni carinici. To je bilo sigurno. Postojala je mogućnost ispod crte gaza a sigurno bi istražitelji bili poslali ronioce da pretraže svaki pedalj kad brod pristane. Osim toga bilo je nemoguće prikriti tovar osim ako ne bude iskrčan u more i kasnije izvađen. Ali ni taj način nije bio djelotvoran... Bilo je prejednostavno za vađenje nepropusnog kontejnera sa sto trideset tona tovara bila bi nužna zamašna operacija. Ne, morao je postojati domišljatiji način, način koji sve to vrijeme nije još bio otkriven.

Uzme ronilački nož i počne crtati po mokrom pijesku obris Queen Artemisije. Iznenada ga privuče pomisao na jednu mogućnost. Ustane i nariše obris trupa dug otprilike deset metara. Nacrta u

bijelom pijesku zapovjedni most, spremišta i strojarnicu, sve pojedinosti kojih se uspio prisjetiti. Minute su prolazile i brod je počeo dobivati oblik. Pitt je bio udubljen u svoju zadaću i nije opazio starca i magarca koji su umorno hodali duž obale.

Starac naglo stane i pogleda Pitta s nehajnim izrazom na starom smežuranom licu, koje je preživjelo previše desetljeća borbi da bi iskazalo i najmanje čuđenje. Nakon nekoliko trenutaka slegne ramenima ne shvaćajući i udalji se prateći magarca.

Na posljatku je crtež broda bio gotovo potpun, do zadnjih ljestava. Nož je sijevao na suncu dok je Pitt dodavao posljednju pojedinost majušnog galeba na ispušniku zraka. Zatim se odmakne kako bi se divio svome djelu. Pogleda ga na trenutak i nasmiješi se.

Jedno je sigurno. Nikad neću dobiti umjetničko priznanje. Ovo sličí trudnom kitu, a ne brodu.

Nastavi rastreseno gledati crtež na pijesku.

Iznenada njegove oči postadoše staklaste, lice bezizražajno.

U njegovom umu bljesne iskra nove i maštovite zamisli.

U prvi tren učini mu se pretjeranom da bi je uzeo u obzir, ali što je više razmišljao o mogućnostima, to mu je više izgledala prihvatljiva. Opet se udubi i hitro nariše nove crte po pijesku. Usporedi crtež broda sa slikom utisnutom u umu. Kad je završio zadnju promjenu, razvuče usta u turobno zadovoljan osmijeh.

Von Tili je lukav, pomisli, prokleta lukav.

Više nije osjećao umor i njegov um nije više bio opterećen upitima bez odgovora. Bio je to novi pristup, nova vrsta rješenja. Netko je to trebao ranije otkriti. Pokupi ronilačku opremu i počne se uspinjati sa žala na priobalnu cestu. Nije ni pomišljao da baš sada napusti igru. Sljedeća runda trebala je biti najzanimljivija. Kad stigne na vrh, okrene se i pogleda crtež Queen Artemisije.

Plima se dizala i počela brisati dimnjak broda, dimnjak obilježen Minervinim velikim M.

Poglavlje XIV

Giordino je ležao pored modrog kombija američkog zrakoplovstva i spavao dubokim snom. Glava mu je bila na kutiji za dvogled, a noge oslonjene na veliki kamen. Red mrava prolazio mu je preko ispružene nadlaktice i išao prema humku zemlje.

Pitt spusti pogled i nasmiješi se. Ako Giordino nešto zna dobro raditi, pomisli, to je spavanje u bilo kojem trenutku i u bilo kakvim okolnostima.

Pitt protrese peraje i pusti da slane kapi padnu na opušteno prijateljevo lice. Zalijevanje ne izazove ni najmanju reakciju ili bolje, jedino se jedno kestenjasto oko otvorilo i ljutito piljilo u Pitta.

Aha! Evo ga! Naš neustrašivi stražar budnog oka.

Pittov je glas bio zajedljiv.

Drhtim pri pomisli na sve mrtve kad bi ti odlučio biti član spasilačke službe.

Drugi kapak polako se podigne kao roleta i pokaže drugo oko.

Tek da pojasnimo, reče umorno Giordino, ove stare umorne oči ostale su zalijepljene za dvogled od trena kad si ušao u tovarni sanduk do trenutka kad si se vratio na obalu i počeo se igrati u pijesku.

Oprosti, stari, nasmije se Pitt.

Pretpostavljam da će me sumnja u tvoj strogi nadzor koštati još jedno piće.

Dva pića, promrmlja Giordino.

Slažem se.

Giordino se pridigne i sjedne, trepne kapcima na suncu.

Opazi mrave i otrese ih nehajno s ruke.

Kako je prošlo kupanje?

Robert Southey vjerojatno je imao na umu Queen Artemisiju kad je napisao Ni treptaj zraka, ni drhtaj mora, brod je bio nevjerojatno nepomičan. Može se reći da sam našao nešto ne našavši ništa.

Ne razumijem.

Objasnit ću ti kasnije.

Pitt podigne ronilačku opremu i ukrca je u kombi.

Zac se javio?

Ne još.

Giordino uperi dvogled prema Von Tillovoj vili.

On i Zenon uzeli su vod ovdašnjih žandara i opkolili su posjed. Darius je ostao na vezi u skladištu i pretražuje razne valne duljine u slučaju da bude nekih poruka između vile i broda.

Èini mi se da se jako trude, ali nažalost gube vremena.

Pitt obriše crnu kosu i počešlja se.

Gdje se tu u blizini može dobiti piće i cigareta?

Giordino pokaže na kabinu kombija.

Nemam nikakvo piće, ali na prednjem sjedalu je kutija kancerogenih grčkih cigareta.

Pitt pretraži kabinu i uzme spljoštenu cigaretu iz crnozlatne kutije Hellas Specials. Nije ih nikad pušio i iznenadi se otkrivši da su vrlo lagane. Kako bilo, nakon zadnja dva sata i cigareta od alga imala bi dobar okus.

Netko te ritnuo po gležnjevima?, upita Giordino.

Pitt otpuhne oblak dima i pogleda nogu.

Pod desnim koljenom bila je duboka crvena posjekotina i krv je curila polako niz nogu. Svuda uokolo koža je bila živopisna mješavina zelenog, modrog i ljubičastog.

Nezgodna, sudar s vratima pregrade.

Bolje da ti je sredim.

Giordino se okrene i uzme iz kombija kutiju za prvu pomoć.

Mali zahvat kao ovaj šala je za doktora Giordina, čuvenog neurokirurga. Ne želim se hvaliti, ali dosta sam dobar i u presađivanju srca.

Pitt pokuša suzbiti navalu smijeha, ali ne uspije.

Pazi, stavi prvo gazu pa onda flaster, a ne obrnuto.

Giordino ga uvrijeđeno pogleda.

Užasno je to što govoriš.

Onda ga opet podsmješljivo pogleda.

Promijenit ćeš stav kad budeš dobio račun.

Pitt nije mogao drugo no pomiriti se sa sudbinom, slegnuti ramenima i povjeriti ranjenu nogu Giordinovoj brizi. Nekoliko minuta nijedan ne prozbori.

Pitt je zamišljeno gledao plavo more i obalu pokrivenu bijelim pijeskom. Uski žal podno ceste pružao se na jug desetak kilometara prije no što se pretvarao u tanku crtu i nestajao iza južnog rta otoka.

Nije se vidjela živa duša duž žala tajanstveno privlačna i romantično čarobna pustoš poput one na turističkim plakatima južnih mora. Istinski rajski kutak.

Pitt opazi da valovi pristižu u razmaku od osam sekunda. Niski valovi su se lomili sto metara od obale. Potom su u završnom nastupu bijesa napredovali u veličanstvenim redovima, pjeneći se i pretvarajući se u malo mreškanje. Za plivača su to bili savršeni uvjeti, za surfera prihvatljivi, ali za ronioca plitko pješćano dno i tamno plava voda ukazivali su na podvodnu pustoš. Za dobre podvodne pustolovine vode su morale biti zelenije i posute hridima koje privlače zaljubljenike jer na njima obiluju ljepote podvodnog života.

Pitt se okrene za sto osamdeset stupnjeva i pogleda na sjever. Tamo je sve bilo drukčije. Visoke i izbrazdane litice bez raslinja uzdizale su se iz mora izlokane vjekovječnim nasrtajem valovlja. Velike urušene stijene i razjapljene provalije nijemo su svjedočile što Majka Priroda može kad raspolaže prikladnim oruđem. Posebice je jedan dio nepristupačne obale privukao Pittovu pažnju.

Začudo, taj dio nije bio šiban kao drugi. Voda u podnožju stijenja bila je mirna i glatka, kao jezerce u perivoju okruženo s tri strane uskomešanom pjenom. Na prostoru od stotinu četvornih metara more je bilo zeleno i mirno, a bijelo je ključanje potpuno prestajalo.

Prizor je bio nestvaran.

Pitt se upita koja čudesa može tamo pronaći ronilac. Samo je Bog mogao biti nazočan nastanku otoka, početku i kraju dugih ledenih doba, promjeni razine drevnih mora. Možda su, pomisli, veliki valovi svojim bijesom isklesali te litice stvarajući podmorske pećine.

Evo, gotovo, reče veselo Giordino.

Još jedna pobjeda medicinskog umijeća velikog kirurga.

Pitt se ne dade zavarati ni na sekundu tim pretjeranim izljevima taštine. Šaljiv Giordinov glas uvijek je prikrivao naklonost i zabrinutost.

Giordino ustane, odmjeri Pitta i odmahne glavom blago začuđena izraza lica.

Sa svim tim zavojima na nosu, grudima i nozi počinješ sličiti na zakrpanu gumu.

Istina. Pitt učini nekoliko koraka kako bi razgibao umrtvljenu nogu.

Èini mi se da sam guma protiv udaraca na remorkeru.

Stiže Zac, reče Giordino pokazujući rukom.

Pitt se okrene i pogleda u tom smjeru.

Crni Mercedes spuštao se prašnjavim putem podižući oblak prašine. Kad stigne na četiristo metara skrene na obalnu cestu oblak prašine raspline se i malo zatim Pitt začuje pravilno brujanje dizel motora koje je nadjačalo valove. Auto stane pored kombija pa Zacvntus i Zenon iziđoše s prednjih sjedala. Za njima dođe Darius ne pokušavajući prikriti upadljivo šepanje. Zacvntus je bio u staroj vojnoj radnoj odori, a oči su mu bile umorne i crvene. Izgledao je kao da je proveo besanu i tešku noć. Pitt mu uputi osmijeh pun razumijevanja.

Dobro, Zac, kako je bilo? Jeste li vidjeli nešto zanimljivo?

Zacvntus se ponašao kao da nije čuo. Uzme lulu iz džepa, napuni je i upali. Potom sjedne na tlo i osloni se na jedan lakat.

Gadovi su, gnjusni lukavi gadovi, opsuje bijesno.

Proveli smo cijelu noć trošeći vid i kružeći između stijenja i drveća, a komarči su nas napadali na svakom koraku. I što smo našli?

Duboko uzdahne kako bi odgovorio na pitanje, ali ga Pitt preduhitri.

Niste našli ništa, niste vidjeli ništa i niste čuli ništa.

Zacvntus se nagna na smijeh.

Pročitali ste mi to na licu?

Da, odgovori Pitt.

Stvar je ubistvena.

Zacvntus istakne te riječi udarajući šakom po mekanoj zemlji.

Ubistvena?, ponovi Pitt.

To je najviše što možete reći?

Zacvntus se pridigne i sjedne sležući ramenima u znak predaje.

Skroz sam iscrpljen. Kao da sam se popeo na strmu planinu i našao vrh zavijen u maglu. Možda me možete razumjeti, možda ne ali ja sam posvetio cijeli život lovu na zločince poput Von Tilla.

Zastane na tren, pa nastavi utišavši glas.

Uvijek sam uspio riješiti svoje slučajeve. Ne mogu se predati baš sada. Nužno je zaustaviti taj brod ali, zahvaljujući našim zakonskim rješenjima, ne možemo to učiniti. Zaboga, zamislite što će se dogoditi ako ta pošiljka heroina stigne u Sjedinjene Države.

Zamislio sam.

Kvragu i kazneni zakonik, umiješa se Giordino ljutitim glasom.
Dajte da zakvačim jednu magnetsku minu na trup te stare olupine
i... bum!

Iscrta rukama kroz zrak obrise oblaka.

Ribe će se nauživati droge.

Zacvnthus klimne glavom.

Vi imate vrlo izravan način suočavanja sa stvarnošću, ali...

Ima krajnje jednostavnu ćud, prekine ga Pitt.

Vjerujte mi, radije bih vidio stotine plova drogiranih riba nego jednog
jedinog urokanog školarca.

Zacvnthusov je glas bio bijesan.

Uništenje broda riješilo bi neposrednu opasnost kao da odrežemo
jedan pipak hobotnici. Ali svejedno bismo se morali suočiti s Von
Tillom i njegovom bandom krijumčara, a da ne spominjem neriješenu
zagonetku ovog njegovog pothvata koji je, moram priznati, vrlo
domišljat. Ne, moramo biti strpljivi. Imat ćemo još jednu priliku za
djelovanje kad stigne u Marseilles.

Ne vjerujem da ćete u Marseillesu biti bolje sreće, reče Pitt
sumnjičavo.

Èak i ako se jedan od vaših lažnih francuskih lučkih radnika uspije
ubaciti na brod, mogu vam jamčiti da neće naći ništa za dojavu.

Kako možete biti sigurni?

Zacvnthus iznenađeno trgne glavu.

Osim ako... ako ste pretražili brod.

Sa ćovjekom poput njega, sve je moguće, promrmlja Giordino.

Bio je u moru pored broda dok je bio na sidrištu. Izgubio sam ga iz
vida gotovo pola sata.

Sva četvorica upitno se zagledaše u Pitta.

Pitt se nasmije i baci cigaretu preko ruba ceste.

Došao je trenutak da porazgovaramo o mnogo toga, kako reče
morž tuljanu. Okupite se oko mene, gospodo, i počujte viteške
pustolovine Dirka Pitta, gologuzog provalnika.

Na koncu se Pitt nasloni na kombi i ušuti.

Dugo je gledao zamišljena lica koja su ga okružila.

To je sve. Domišljato rješenje, ako je ikada takvo postojalo.

Zajedljivo se nasmiješi.

Zapravo Queen Artemisia nije drugo no pokriće. Oh, sigurno, plovi sinjim morem, ukrcava i iskrcava robu. Ali tu završava svaka sličnost između Queen Artemisie i poštenog trgovačkog broda. Istina, brod je star, ali pod njegovom čeličnom kožom kuca napredni centralizirani sustav nadzora. Vidio sam istu opremu na jednom drugom brodu u Pacifiku prošle godine. Nije nužna brojna posada. Dovoljno je šest do sedam ljudi.

Ėeta mala, ali odabrana, zadivljeno izjavi Giordino.

Baš tako. Pitt klimne glavom.

Svaki odjeljak, svaka kabina izgleda kao kazališna kulisa. Kad brod uplovi u luku, posada se utjelovi, iziđe na pozornicu i preobrazi se u glumačku družinu.

Oprostite sljepilo ovog poniznog čovjeka, bojniče, umiješa se Zenon.

Ne shvaćam kako Queen Artemisia može ploviti bez nužne posade tijekom svojih dugih putovanja.

To vam je nalik povijesnom spomeniku, pojasni Pitt.

Zamislite čuveni zamak u kojemu vatre gore u kaminima, slavine još rade, a vrtovi su uvijek uređeni. Pet dana tjedno zamak je zatvoren, ali preko vikenda otvoren je za turiste ili u našem slučaju za carinske inspektore.

A čuvari?, upita Zenon.

Ėuvari, promrmlja Pitt, žive u podrumu.

U podrumu žive samo štakori, grubo primijeti Darius.

Vrlo primjerena primjedba, Darius, reče Pitt s odobravanjem.

Osobito ako mislimo na vrstu dvonožnih štakora s kojima imamo posla.

Podrumi, pozornice, zamci. Posada skrivena u utrobi broda. Kamo to vodi?, upita Zacvntus.

Molim vas, budite jasniji.

Sad ću pojasniti. Za početak, posada nije u utrobi broda, već ispod njega.

Zacvntus žmirne. Nemoguće.

Naprotiv. Pitt se vragolasto nasmije.

Bilo bi posve moguće kad bi Queen Artemisia bila noseća.

Usljediše dugi muk i nedoumica. Sva četvorica zagledali su se u Pitta s otvorenom nevjericom.

Giordino prvi progovori.

Shvaćam da nam pokušavaš nešto reći, ali prije će me udariti kap no što ću shvatiti što.

Zac je priznao da Von Tili koristi domišljat način krijumčarenja, reče Pitt.

U pravu je. Smicalica je u jednostavnosti. Queen Artemisia i drugi brodovi Minerva Linesa mogu djelovati neovisno ili mogu biti nadgledani satelitskom napravom pričvršćenom za njihove trupove. Pokušajte razmisliti na tren. Nije smiješno kako se čini.

Spokojna sigurnost njegova glasa počela je rastjerivati sumnje.

Queen Artemisia nije skrenula dva dana s puta samo da bi poslala pusu Von Tillu. Moralo je doći do kontakta na neki način.

Obrati se Zenonu i Zacvntusu.

Vi i vaši ljudi nadzirali ste vilu i niste opazili nikakav znak.

I nitko nije ušao ni izišao, doda Zenon.

Isto vrijedi i za brod, reče Giordino dok je radoznalo gledao Pitta.

Nitko nije kročio nogom na obalu osim tebe.

Darius i ja možemo potvrditi, reče Pitt.

On nije uhvatio nikakvu poruku, a ja sam našao praznu prostoriju za veze.

Počinjem shvaćati, reče zamišljeno Zac.

Veza između broda i Von Tilla mogla se uspostaviti samo pod vodom. Ali nisam još siguran da sam spreman povjerovati u satelitski navođeno plovilo.

Slušajte dalje.

Pitt nakratko zastane.

Što plovi ispod površine, prevaljuje velike udaljenosti, ima posadu, može prevesti sto trideset tona heroina i neće nikad biti predmetom pretresa carine ili policijskih inspektora? Jedini mogući odgovor je podmornica.

Zamisao je lijepa, ali ne može biti stvarna.

Zac odmahne glavom.

Poslali smo naše ronioce ispod crte gaza svih Minervinih brodova barem stotinu puta. Da je tamo bila podmornica, bili bi je otkrili.

Vjerojatno je nikad neće otkriti.

Pittu su usta bila suha i cigareta je imala okus zapaljenog kartona. Baci opušak nasred ceste i pogleda kako se dimi dok se katran

ispod male žeravice ne rastopi u majušnu crnu barku.

Nije kriv način. Vašim roniocima podmornica izmiče zbog vremena.

Hoćete reći da se podmornica otkvači prije no što brod pristane?, upita Zacvntus.

Da, to mislim, potvrdi Pitt.

I onda? Kamo odlazi?

Krenimo od Queen Artemisije u Šangaju.

Pitt je malo odugovlačio kako bi posložio svoje misli.

Da ste bili na gatovima rijeke Hwangpu i gledali kako brod ukrcava robu, ne biste bili vidjeli ništa čudno. Dizalice su podizale vreće... To je bio najjednostavniji način da se heroin ukrca u spremište. Heroin je došao prvi, ali nije ostao tamo. Premješten je na podmornicu, vjerojatno kroz skriveni otvor koji carinske sprave za pretragu ne mogu otkriti. Dovezen je na brod zakonit teret i Queen je krenula za Šri Lanku, gdje su soja i čaj prepustili mjesto kakaovcu i grafitu... opet zakonitom tovaru. Potom je došlo do skretanja za Tasos. Vjerojatno po zapovijedi Von Tilla. I potom dalje, za Marseilles, kako bi se opskrbila gorivom i produžila za Chicago.

Nešto mi tu nije uvjerljivo, promrmlja Giordino.

A što?

Nisam stručnjak za podmornice, stoga ne znam baš kako bi mogla glumiti klokančića u tobolcu trgovačkog broda i gdje bi mogla sakriti sto tridesetg tona heroina.

Bile su nužne izmjene, potvrdi Pitt.

Ali ne treba brodograditeljski veleum da se uklone toranj i drugi ispupčeni dijelovi, tako da se gornja paluba točno poklapa s trupom broda matice. Tipična podmornica iz Drugog svjetskog rata imala je istisninu od tisuću petsto tona, bila je duga više od devedeset metara, visoka tri i široka najviše devet... otprilike kao pola kućice u predgrađu. Uklanjanjem torpednih komora, smještaja za osamdeset ljudi i svih suvišnih sprava bilo bi dovoljno mjesta za heroin.

Pitt opazi da ga Zacvntus gleda sa čudnim i zamišljenim izrazom na licu počeo je shvaćati doseg Pittovih slutnja.

Recite mi, bojniče, upita, koju brzinu može dostići Queen Artemisia s podmornicom prikvačenom za trup?

Pitt nakratko razmisli.

Oko dvanaest čvorova, rekao bih. Ali bez privjeska brzina plovidbe broda bila bi bliže petnaest ili šesnaest čvorova.

Zacvnthus se obrati Zenonu.

Može biti da je bojničar na pravome putu.

Znam što mislite, inspektore. Zenon iskezi zube ispod brkova. Āesto smo se pitali što znače promjene brzine brodova Minerva Linesa.

Zacvnthus opet pogleda Pitta.

A iskrcavanje heroina, kako i kada se vrši?

Noću, za vrijeme plime. Preopasno je učiniti to danju. Podmornica bi mogla biti viđena iz zraka...

Ovo se poklapa, prekine ga Zacvnthus.

Von Tillovi brodovi stižu u luku uvijek nakon zalaska.

Što se tiče iskrcavanja, nastavi Pitt ne obazrijevši se na prekid, podmornica se otkvači odmah nakon ulaska u luku. Bez tornja i periskopa, navodi je neko malo plovilo na površini. I tu dolazimo do jedine stvarne mogućnosti neuspjeha opasnosti da se u mraku sudari s nekim brodom koji ne zna što se zbiva.

Nedvojbeno imaju u posadi pilota koji poznaje svaki pedalj luke, zamišljeno primijeti Zacvnthus.

Prvorazredni pilot neophodan je za djelatnost poput Von Tillove, potvrdi Pitt.

Izbjeći podmorske prepreke u plitkome moru, po mraku, nije poduhvat za priučenog jahtaša.

A dodatni zadatak na dnevnom redu, reče Zacvnthus, jest odrediti točku gdje podmornica može iskrcati heroin ne izlažući se opasnosti da bude otkrivena.

Napušteno skladište?, dobaci Giordino.

Oči su mu bile sklopljene kao da drijema, ali Pitt je iz iskustva znao da mu nije promaknula ni riječ.

Pitt se nasmije.

Prepredeni zločinac koji se potajice smuca po napuštenim skladištima izišao je iz mode u vrijeme Sherlocka Holmesa. Posjedi duž obale jako su traženi. Prazna građevina izazvala bi odmah sumnju. I zato, kako ti može reći i ovdje nazočan Zac, skladište bi bilo prvo mjesto gdje bi istražitelj potražio.

Blagi osmijeh pojavi se na Zacvnthusovim usnama.

Bojnik Pitt je u pravu. Sve gatove i skladišta budno nadziru naš Ured i carina, a da ne govorimo o lučkim ophodnjama. Ne, koji god bio njihov način, mora biti iznimno domišljat. Dovoljno domišljat da bude djelotvoran tako mnogo godina.

Nakon duge tišine Zacvnthus nastavi Sada napokon imamo točan trag. Tek nit, ali ako je povezana s uzetom, a uže s lancem, uz malo sreće naći ćemo Von Tilla na drugome kraju.

Želimo li produbiti bojniskove pretpostavke, nužno je da Darius obavijesti naše agente u Marseillesu.

Zenonov glas bio je glas čovjeka koji nastoji prihvatiti činjenicu koju tek treba dokazati.

Ne, što manje znaju bolje je. Zacvnthus odmahne glavom.

Neću da bude učinjeno išta što bi moglo upozoriti Von Tilla. Queen Artemisia i heroin moraju doći do Chicaga bez uplitanja.

Vrlo vješto, primijeti Pitt zlobno se smijući.

Želite iskoristiti Von Tillovu pošiljku da privučete morske pse.

Nije teško pogoditi. Zacvnthus klimne glavom.

Sve glavešine organiziranog kriminala koji se bave trgovinom droge čekati će dolazak podmornice.

Zastane da povuče dim iz lule.

Ured za narkotike bit će sretan da se pobrine za dobrodošlicu.

Ukoliko uspijete otkriti mjesto primopredaje, primijeti Pitt.

Otkrit ćemo ga, reče Zacvnthus sigurnim glasom.

Prije no što Queen Artemisia uđe u Velika jezera proći će barem tri tjedna. Imati ćemo dovoljno vremena da pretražimo sve gatove, brodogradilišta i marine duž obale. S puno diskrecije, naravno, jer ne bi imalo smisla uzburkati vodu i dopustiti da igrači pobjegnu.

Neće biti lako.

Podcjenjujete Ured.

Zacvnthus je izgledao malo uvrijeđeno.

Stručnjaci smo za takve stvari. Da vas umirim, mogu vam zajamčiti da nećemo pokušati otkriti točno mjesto, već samo područje. Radar će pratiti podmornicu do konačnog odredišta. I u povoljnom trenutku pojaviti ćemo se na mjestu događaja.

Pitt ga sumnjičavo pogleda.

Èini mi se da previše toga držite samo po sebi razumljivim.

Zacvnthus uzvratu pogled.

Èudim se, bojnièe. Vi ste nam ponudili trag. Prvi koristan trag, mogao bih dodati, koji su Ured i Interpol dobili u dvadeset godina. Nije valjda da poèinujete sumnjati u svoje zakljuèke?

Pitt odmahne glavom.

Ne, siguran sam da nisam pogriješio glede podmornice.

Što onda nije u redu?

Imam dojam da sve polažete na jednu jedinu priliku, usredotoèujuèi sve napore na Chicago.

Ima li prikladnijeg mjesta za pripremanje stupice?

Pitt polako odgovori.

Moglo bi se zbiti stotinu stvari od sada pa dok se carina ne ukrca na Queen Artemisiju. Sami ste rekli da su tri tjedna dovoljno vrijeme za provjeru luke. Zašto brzati? Savjetujem vam da produbite neke činjenice prije prevelikog angažmana.

Zacvnthus ga upitno pogleda.

Mogu li znati što imate na umu?

Pitt se nasloni na kombi. Modro obojeni metal već se ugrijao.

Opet zadubljeno pogleda more. Duboko udahne udišuèi slani zrak Egeja i dugo se prepusti tom opojnom osjeèaju. S naporom se vrati umom u hladnu stvarnost i kad nastavi govoriti, shvati da nešto valja učiniti.

Zac, trebam deset ljudi, pravih momaka i jednog staroga morskog vuka koji dobro poznaje more oko Tasosa.

Zašto?, upita Zacvnthus.

Ako Von Tili upravlja svojim djelatnostima iz vile i u vezi je s brodovima podmorskim putem, mora imati operativnu bazu na nekom mjestu na obali otoka.

I kanite je naèi?

Da, kanim, odgovori oporo Pitt. I pogleda ga u oèi.

Onda?

Zacvnthus se zamišljeno poigra lulom prije odgovora.

Nemoguèe.

Glas je bio odlučan.

Ne mogu to dopustiti. Vi ste pametan èovjek, bojnièe. Dosad se vaša prosudba činila zasnovana na logici. I nitko više od mene ne cijeni pomoè koju ste nam pružili. Ipak, ne želim riskirati da uzburnim

Von Tilla. Ponavljam vam da brod i heroin moraju stići do Chicaga bez uplitanja.

Von Tili je već uzburan, odvraća Pitta.

Ne može ne znati što činite. Britanska torpiljarka i turski zrakoplov koji su držali Queen Artemisiju pod prismotrom od Šri Lanke do Egeja otkrili su mu da je Interpol na tragu heroinu. Kažem vam da ga moramo zaustaviti odmah, prije no što neki od njegovih brodova ukrca ili iskrca nezakonitu robu.

Sve dok brod ne skrene s puta morat ćemo se držati podalje od Von Tilla.

Zacvntus zastane nekoliko sekunda, potom smireno nastavi.

Morate shvatiti. Pukovnik Zenon, kapetan Darius i ja dio smo tima za borbu protiv droge. Kako bismo učinkovito obavljali svoj posao, ne možemo se brinuti o trgovini bijelim robljem, ukradenom zlatu ili nezakonitom prijevozu poznatih zločinaca. Ćinit će vam se nemilosrdnim držanjem, prihvaćam, ali Interpol raspolaže drugim odjelima i drugim učinkovitim ljudima specijaliziranim za otkrivanje tih zločina. I oni bi rekli isto kad bi taj brod prevezio teret koji ne ulazi u njihov djelokrug. Ne, žao mi je makar izgubili Von Tilla, zatvorit ćemo najveće trgovce drogom u Sjevernoj Americi i smanjit ćemo u znatnoj mjeri dotok heroina.

Usljedi kratak muk, potom Pitt bijesno prasne.

Budalaštine! Ćak i ako zaplijenite heroin, podmornicu, njena posadu i sve trgovce Sjedinjenih Država, nećete svejedno uspjeti zaustaviti Von Tilla. Ćim nade druge kupce, vratit će se s novim pošiljkom droge.

Pričekajte reakciju koje nije bilo.

Nemate nikakve nadležnosti nad Giordinom i mnome, nastavi potom.

To što ćemo odsad nadalje morati učiniti, učinit ćemo bez vaše suradnje.

Zacvntus stisne usne.

Upre pogled u Pitta, potom pogleda na sat.

Gubimo vrijeme. Imamo samo sat da dođemo do uzletišta u Kavali i ukrcao se na jutarnji let za Atenu.

Uperi lulu u Pitta kao da je pištolj.

Mrsko mi je nametnuti se silom u raspravi, ipak vi mi ne dajete drugu mogućnost, bojniče. Žao mi je, ali iako imam velik dug zahvalnosti spram vas, moram opet uhititi vas i satnika Giordina.

Moj klinac, odvрати ledeno Pitt. Neće ići.

Pružite li otpor, morat ćemo pribjeći sili.

Zacvnthus pljesne po automatskom pištolju kalibra četrdeset pet na boku.

Giordino lijeno ustane s tla, uhvati Pitta za ruku i nasmiješi se.

Ne misliš li da je pravi trenutak da ti Giordino the Kid pokaže kako brzo poteže pištolj?

Giordino je imao majicu i kaki hlače koje nisu mogle skrivati oružje. Pitt je bio zapanjen, ali uzdao se u starog prijatelja. Pogleda ga s mješavinom nade i sumnje.

Sumnjam da će postojati svrhovitiji trenutak.

Zacvnthus otvori futrolu četrdesetpetice.

Što, dovraga, sada skrivate u rukavu? Moram vas upozoriti...

Ėekajte, umiješa se Dariusov kriještav glas.

Ako vam ne smeta, inspektore, nastavi prijetećim glasom, imam neriješenih računa s ovom dvojicom.

Giordino se ne zabrine.

Zanemari Dariusovu prijetnju i prozbori smireno kao da pita Pitta da mu doda sol.

Znam potegnuti umjetnički prekrživši ruke, ali brži sam u bočnom potezanju. Što želiš prvo vidjeti?

U ovom trenutku, reče Pitt više radoznalo no razdragano, zadovoljio bih se brzim potezom iz prepona.

Dosta! Dosta! Zacvnthus ljutito mahne lulom.

Savjetujem vam da budete dovoljno pametni i ne opirete se.

Kako nas kanite držati na ledu tri tjedna?, upita Pitt.

Zacvnthus slegne ramenima.

Zatvor na kopnu ima izvrstan smještaj za političke zatvorenike. Pukovnik Zenon bi mogao iskoristiti svoj utjecaj da vam sredi ćeliju s pogledom na...

Zacvnthus umukne u pola rečenice i ostane otvorenih usta.

Zažmiri od bijesa, nepomičan poput kipa u javnom parku.

U Giordinovoj ruci stvorio se pištolj ne veći od igračke i tanka cijev bila je uperena ravno u točku između Zacvnthusovih obrva.

Pitt je bio osupnut. Logika ga je navela na pomisao da Giordino blefira. Zadnje što je mogao pretpostaviti bilo je da će njegov prijatelj potegnuti pravo vatreno oružje.

Poglavlje XV

Pištolj, malen i beznačajan ili glomazan i strašan, uvijek uspije privući pažnju. Reći da je Giordino bio u središtu pažnje svih bio bi eufemizam. Trudio se odigrati dokraja svoju ulogu automatski pištolj u ispruženoj ruci, bijesan smiješak na usnama. Da su postojali Oscari za smionost bio bi ih dobio tri odjednom.

Neko vrijeme nitko ne prozbori.

Potom Zenon udara šakom o dlan i osmijeh mu se pojavi na maslinastom licu.

Uvijek sam govorio da ste vas dvojica lukavi i opasni, a ipak sam tako glup da vam stalno pružam nove prilike da to i dokažete.

Ovi neugodni prizori dopadaju nam se manje no vama, reče spokojno Pitt.

Sada, gospodo, ispričajte nas, zatvaramo i odlazimo doma.

Nema se smisla izlagati opasnosti da nam pucaju u leđa.

Giordino nemarno mahne malim pištoljem prema trojici.

Bolje da posudimo njihove pištolje prije no što napustimo zajednicu.

Neće trebati, reče Pitt.

Nitko neće pucati.

Pogleda u oči prvo Zacvnthusa, potom Zenona i vidje da obojica imaju zamišljen izraz lica.

Baš tako. Na kušnji ste da to učinite, ali nam nećete pucati u leđa jer ste časni ljudi. A osim toga, ne bi bilo praktično. Istraga o našoj smrti izazvala bi mnogo neugoda i Von Tili bi bio presretan. S druge strane dobro znate da ne bismo ni mi pucali jer nemamo stvarni razlog za to. Ne tražim drugo no malo strpljenja od vas u sljedećih deset sati. Obećajem vam, Zac, da ćemo se vidjeti prije sutona i u mnogo prijateljskijim okolnostima.

Pittov glas zvučio je čudno proročki i upitni izraz Zacvnthusova lica prepusti mjesto očiglednoj nedoumici.

Na trenutak Pitt osjeti kušnju da produži tu igru mačke i miša, potom se predomisli. Zacvnthus i Zenon izgledali su kao da su se pomirili s porazom, ali Darius ne.

Gorostas je napravio dva koraka, crven u licu od bijesa dok je stiskao i opuštao šake. Očito je došlo vrijeme za povlačenje.

Pitt obide njušku kombija, tako da hauba i blatobrani budu prepreka između njega i Dariusa. Sjedne za upravljač i zadrhti kad mu sjedalo ugrijano suncem opeče butine i leđa.

Upali motor.

Giordino tada ude ne skidajući pogled s ljudi pored Mercedesa, i dalje držeći uperen pištolj. Potom, mirno, ne pokazujući žurbu, Pitt ubaci u brzinu i pokrene kombi prema Brady Fieldu i gatu First Attempta. Pogleda u retrovizor, potom cestu i opet retrovizor, sve dok tri lika nisu nestala kad je kombi prošao zavoj koji je obilazio stari maslinik.

Nema ništa bolje od pištolja za povećanje vjerojatnosti uspjeha, uzdahne Giordino dok se udobnije smještao na sjedalu.

Daj da vidim taj zračni pištolj.

Giordino mu ga doda držeći ga za cijev.

Moraš priznati da je bio koristan.

Pitt prouči malo oružje povremeno podižući pogled kako bi izbjegnuo rupe na cesti. Bio je to džepni Mauser kalibra dvadeset pet kakav europske žene nose za obranu i koji se lako može sakriti u torbici. Bio je djelotvoran samo izbliza na više od tri metra bio je netočan čak i u rukama stručnjaka.

Možemo se smatrati jako sretnima.

Vraga sretnima, promrmlja Giordino.

Ta igračka je riješila stvar. Zašto misliš da su nekoć zločinci pištolje zvali izjednačivačima?

Bi li pritisnuo otklonac da su Zac i njegovi odlučili da ne suraduju?, upita Pitt.

Da, bez oklijevanja, odgovori Giordino.

No, bio bih se ograničio da ih ranim u ruke ili noge. Nema smisla ubiti nekoga tko ti nabavi Metaxu.

Shvaćam da imaš mnogo toga naučiti o njemačkim automatskim pištoljima.

Giordino stisne oči.

Što hoćeš reći?

Pitt uspori kako bi propustio dječaka koji je vodio natovarenog magarca.

Dvije stvari. Prvo, kalibar dvadeset pet nije dovoljan da zaustavi čovjeka. Mogao si ga isprazniti u Dariusa ali, osim hitca u srce ili

glavu, ne bi ga bio zaustavio. Drugo, vidjeti tvoje lice kad bi pritisnuo otponac prvi put bio bi nezaboravan prizor.

Baci nehajno pištolj na Giordinova koljena.

Još je zakočen.

Onda ga pogleda.

Giordino spusti pogled na pištolj. Ne uzme ga. Njegovo lice bilo je bezizražajno, ali Pitt ga je dovoljno dobro poznao da shvati da je bio zabezeknut.

Giordino slegne ramenima i nasmije se stisnutih zuba.

Ėini se da je Giordino the Kid osvojio naslov idiota godine. Potpuno sam zaboravio otkočiti ga.

Nisi nikad imao Mauser. Odakle ti?

Imala ga je tvoja djevojka s duplerice. Našao sam ga dok sam je nosio na ramenu kroz hodnik. Bio joj je pričvršćen za bedro ljepljivom vrpcom.

Gade, obrecne se Pitt.

Hoćeš reći da si ga imao dok nas je Darius tukao?

Naravno.

Giordino klimne glavom.

Sakrio sam ga u čarapu. Nisam imao priliku uporabiti ga nasrnuo si na Frankensteina prije no što sam bio spreman. A poslije se bitka prebrzo odvijala. Našao sam se ispružen na podu dok mi je Darius drobio glavu. Tada je bilo već prekasno, nisam uspio izvaditi plašljivca.

Pitt je šutio.

Već je mislio na drugo.

Još je bilo rano i stabla uz rub ceste bacala su na zapad duge nerazmjerne sjenke. Vozio je nesvjesno i sto pitanja i sto dvojba vrtoložilo mu se u glavi.

Nije znao otkud početi... A osim toga, tu je bio i plan koji je smislio dok je promatrao litice o koje se lomilo valovlje. U najboljem slučaju bio je to riskantan pokušaj, zasnovan isključivo na neobuzdanoj pomami da ga privede kraju. Stoga, automatskim pokretom pritisne kočnicu, uspori i zaustavi se pred glavnim ulazom Brady Fielda.

Ėetrdeset minuta kasnije uspeše se ljestvama First Attempta.

Paluba je bila pusta, ali srdačan muški smijeh popraćen ženskim kikotanjem odjekivao je iz blagovaonice.

Pitt i Giordino uđoše i nađoše Teri okruženu posadom i brodskim znanstvenim osobljem. Bila je odjevena ili bolje razodjevena u priručni bikini koji je obećavao da će se odvezati pri prvom laganom propuhu.

Dražesno je sjedila na stolu i bila je u središtu pažnje, kao kraljica sa svojim dvorjanima.

Vidjelo se odmah da joj gode ti muški pogledi.

Pitt prouči na tren lica muškaraca.

Bilo je lako razlikovati znanstvenike od mornara ovi drugi nijemo su i požudno promatrali tu širokogrudnu bujicu ženske kože, dok su im misli tekle kao filmske slike... Žanra zabranjeno za osobe mlade od 18 godina, nesumnjivo.

Pričali su uglavnom znanstvenici. Morski biolozi, meteorolozi, geolozi su se bjesomučno natjecali da privuku Terinu pažnju i ponašali su se kao školarci u čiju je spavaonicu upravo ušla jebozovna filmska zvijezda.

Zapovjednik Gunn vidje Pitta i pode mu ususret.

Sva sreća da si se vratio. Naš vezist je gotovo izludio. Od jutros u zoru stalno dobiva poruke takvom brzinom da ih ne uspijeva ni prepisati. I gotovo su sve upućene tebi.

Pitt klimne glavom.

Dobro, idemo pogledati.

Obrati se Giordinu.

Pokušaj otkvačiti našu pčelicu od njenih obožavatelja na nekoliko minuta i otprati je u Gunnovu kabinu. Htio bih joj postaviti nekoliko vrlo osobnih pitanja.

Giordino se naceri.

Jesi li ih vidio? Bojim se da će me linčovati, ako pokušam.

A ako stvari loše krenu, potegni pištolj, savjetova ga zajedljivo Pitt.

Ali ovaj put ne zaboravi ga otkočiti.

Giordino je ostao otvorenih usta kao riba na suhom.

Prije no što se uspio pribрати, Pitt i Gunn su otišli.

Vezist, crnac nešto preko dvadesete, podigne glavu kad su ušli.

Ovo je upravo stiglo za vas, gospodine.

I pruži poruku Gunnu.

Gunn je pročitao letimice i nasmiješi se.

Slušaj ovo Zapovjedniku First Attempta Gunnu. Kakav ste to prokleti osinjak čačkali u Egeju? Poslao sam vas da proučavate morski život, ne da se igrate policajaca i lopova. Nalažem vam ovom porukom da surađujete u svakom pogledu, ponavljam, u svakom pogledu, s dužnosnicima Interpola. I ne vraćajte se kući bez jedne proklete Enigme. Admiral James Sandecker. NAMP. Washington.

Rekao bih da admiral ne sličići više na sebe, promrmlja Pitt.

Samo je dvaput upotrabio riječ proklet.

Molim te da me malo prosvijetliš, upita Gunn blago.

Kako mi možemo surađivati s Interpolom?

Pitt nakratko razmisli. Možda je Gunn morao donijeti presudnu odluku nesumnjivo je bilo još prerano za otkrivanje svih pojedinosti. Izbjegne pitanje.

Možda smo jedina nada da uništimo Von Tilla i njegovo carstvo. Mogli bismo biti primorani da riskiramo, ali ulog je velik.

Gunn skinje naočale i pogleda ga.

Velik... koliko?

Dovoljno heroina da se izdrogira sve stanovništvo Sjedinjenih Država i Kanade, odgovori Pitt.

Točnije, sto trideset tona.

Gunn ne pokaže iznenađenje i podigne naočale prema svjetlu kako bi pregledao leće. Kad se uvjerio da nisu prljave, vrati naočale na nos.

Rekao bih da je ima dosta. Zašto mi ne kažeš što se sinoć dogodilo kad si doveo djevojku na brod?

Trebao sam više vremena i dodatna pojašnjenja, a trenutačno mi nedostaje i jedno i drugo. Ali vjerujem da sam otkrio nešto što će rasvijetliti ovu idiotsku zagonetku.

Ne znam još što očekuješ od mene.

Moramo nanijeti niski udarac Von Tillu. Jako nizak. Podvodni. Trebam sve ljude koje mi možeš posuditi s ronilačkom opremom i oružjem koje može pod vodu. Noževi, podvodne puške, bilo što.

A možeš mi zajamčiti da nitko od njih neće nastradati?

Ne, ne mogu, reče Pitt tiho.

Gunn ga pogleda desetak sekunda nedokučivim pogledom.

Svjestan si što tražiš od mene? Gotovo svi ljudi na brodu su znanstvenici, ne komandosi. Tigrovi su kad imaju posla sa

salinometrom, mikroskopom ili Nansenovom bocom, ali njihova sposobnost da zariju nož u nečiji trbuh ili da ispale harpun nekome u pupak nije baš bogzna kakva.

A posada?

Bili bi idealno društvo za tučnjavu u baru, ali kao gotovo svi profesionalni mornari imaju nezdravu odbojnost za djelatnosti u podmorju. Ne mogu ili, bolje, ne žele staviti masku i zaroniti.

Gunn odmahne glavom.

Žao mi je, Dirk, ali previše tražiš...

Daj, prestani, prekine ga grubo Pitt.

Nismo na Little Big Hornu i ne tražim da pošalješ Sedmu konjaničku protiv Bika Koji Sjedi i Siouxa. Ćuj, manje od osamdeset kilometara odovud jedan trgovački brod Minerva Linesa plovi Egejom sa smrtonosnijim tovarom od atomske bombe. Ako ta količina heroina bude ubačena na tržište u Sjedinjenim Državama, čak i naši unuci trpjet će posljedice toga. To je grozomorna mogućnost.

Pitt zastane i pusti da njegove riječi pogode u središte.

Pripali cigaretu i produži.

Ured za narkotike i carina bit će tamo i čekati. Pripremili su stupicu. Ako i to veliko ako sve prođe dobro, heroin i krijumčari plus polovica američkih trgovaca drogom bit će uhvaćeni i stavljeni iza rešetaka.

Pa gdje je onda problem?, upita Gunn.

Kakve veze imaju ronjoci?

Recimo da me muči jedna dvojba. Von Tili se nikad nije dao uhvatiti na djelu i radi to već desetljećima. S pravnog stajališta agenti naše vlade ne mogu se ukrcati na brod dok ne stigne u Sjedinjene Države, za tri tjedna. U međuvremenu Von Tili bi mogao naslutiti da se Interpol čudno ponaša. I tada umjesto da surađuje s dobrim momcima i uleti u stupicu, promijenit će put broda u zadnji čas ili će iskrcati heroin usred Atlantika. I tako će policajci iz Ureda za narkotike ostati praznih ruku. Jedini sigurni način jest da sada zaustavimo brod, prije no što napusti Sredozemlje.

Ali baš si ti rekao... pravno se to ne može napraviti.

Postoji način.

Pitt povuče dim i polako otpuhne iz nosa.

Treba naći dokaze protiv Von Tilla i Minerva Linesa do sutra ujutro.

Gunn opet odmahne glavom.

Ali i tako, zaustaviti brod u međunarodnim vodama, a posebice brod pod zastavom prijateljske države, može dovesti do političkih posljedica. Mislim da nijedna zemlja ne želi čuti za takvo nešto.

Postoji jedna mogućnost, usprotivi se Pitt.

Brod će stati u Marseillesu kako bi se opskrbio gorivom. Interpol bi morao djelovati vrlo hitro. Kad bi dobio potrebne dokaze i brzo riješio birokratski postupak, mogao bi ga zaplijeniti u luci.

Gunn se nasloni na vrata i promotri Pitta prodornim očima.

Nevolja je što bi ti stavio na kocku živote ljudi pod mojim zapovjedništvom.

Neizbježno je, reče Pitt tiho.

Imam dojam da pokušavaš naći zaleđe, primijeti Gunn.

U središtu si oluje. Ova mi se stvar ne dopada. Moram odgovarati NAMPU za brod i osoblje. Mene zanima isključivo da privedem kraju ekspediciju. Zašto bi se ovo ticalo nas? Ne vidim zašto Interpol i ovdašnja policija ne mogu obaviti istragu. Nije problem naći ronioce na kopnu.

Situacija je postala preosjetljiva, pomisli Pitt.

U toj fazi igre nije mogao otkriti da je Zaccvntus protiv uznemiravanja Von Tilla. Pitt je poznavao Gunna nešto više od godine dana i postali su dobri prijatelji. Zapovjednik je bio jako bistar. Bilo je nužno odglumiti krajnje vješto idući prizor.

Pitt baci sumnjičavi pogled na vezista, potom se opet obrati Gunnu.

Možda je sudbina, slučajnost ili što hoćeš da je First Attempt došao na Tasos baš u pravom trenutku da raskrinka vrlo dovitljivu zločinačku organizaciju. Von Tillovo krijumčarenje temelji se na korištenju podmornice, možda ne samo jedne.... Još ne znamo. Heroin je najveći posao koji je poduzeo. Teško je pojmiti, ali Von Tili bi mogao zaraditi više od dvjesto milijuna dolara s ovom pošiljkom. Dobro je sve isplanirao i ništa ga ne može spriječiti. Ali, onda jednog dana pogleda kroz prozor i ugleda oceanografski brod na manje od tri kilometra udaljenosti. Kad je doznao da pretražujete ove vode u potrazi za legendarnom ribom, počeo se plašiti. Postojala je mogućnost da neki ronilac otkrije njegovu bazu i prvensteno njegov način krijumčarenja. Tu je počeo očajavati. Nije mogao dignuti brod u zrak zadnje što je želio bila je temeljita istraga o kraju First Attempta. Nije imao mogućnost potaknuti nasilne protuameričke ispade.

Stanovnici otoka su ribari i seljaci koji vole miran život i ne bi nikad ni pomislili uprizoriti prosvjede protiv znanstvene ekspedicije. Naprotiv, primili su vas širokogrudno, a trgovci na otoku ne žele rastjerati istraživače koji su izvrsni klijenti. Tada je Von Tili pokušao drugi potez. Napao je Brady Field u nadi da će vam pukovnik Lewis zapovjediti da napustite područje iz sigurnosnih razloga. Nije uspio, bacio je oprez u more i pokušao je napasti izravno First Attempt.

Ne znam, reče Gunn oklijevajući.

Dok te slušam, izgleda mi logično. Osim podmornica. Nijedan civil ne može se obratiti preprodavaču i kupiti podmornicu.

Jedini način na koji se Von Tili mogao dočepati podmornice a da ne privuče pozornost bio je da izvadi neku potopljenu na maloj dubini za vrijeme rata.

Priča počinje biti zanimljiva, primijeti Gunn, koji je sada bio na istoj valnoj dužini s Pittom. Izgledao je kao stari tragač koji je upravo pronašao mapu zaboravljenog zlatnog rudnika.

Pitt nastavi.

To je posao za profesionalne ronioce. Prije no što Interpol uspije sastaviti svoju ekipu, bit će prekasno.

To je bila samo napola istina, ali bila je korisna kao uporište za ono što je slijedilo.

Ovo je pravi trenutak. A poslije Cousteaua, ti raspolažeš najboljim ronionicima i opremom na Sredozemlju. Nemam ti namjeru držati lijepe govore o zadnjoj nadi čovječanstva ili reći ti da je ispravno žrtvovati nekoliko ljudi za spas milijuna. Pitam te samo nekoliko dobrovoljaca da mi pomognu istražiti litice ispod Von Tillove vile. Možda nećemo ništa naći. S druge strane, možda pronađemo dovoljno dokaza za zapljenu broda i heroina te da pošaljemo napokon Von Tilla iza rešetaka. Uglavnom, trebamo pokušati.

Gunn ne reče ništa. Lice mu je bilo zamišljeno.

Pitt ga promotri i baci udicu.

Bilo bi zanimljivo otkriti kamo je nestao žuti Albatros.

Gunn pogleda njega i zazveckea novčićima u džepu.

Nije nikad vidio tako tvrdoglavog i odlučnog čovjeka. Sjećao se da se pouzdao u Pittovu intuiciju u slučaju Delphi Ea na Hawaiiima, prethodne godine, i nije požalio. Kad bi Pitt rekao da će ubiti sve psine u moru, pomisli Gunn, vrlo vjerojatno bi to i učinio.

Pomno promotri Pittove mokre zavoje, zazvecka opet sitnišom u džepu i upita se što će misliti sutradan u isto vrijeme.

U redu, pobijedio si, reče umorno.

Nesumnjivo ću se kajati zbog ove odluke, kad završim pred prijekim sudom. Malo je zadovoljstvo znati da ću potonuti u kovitlacu golemih naslova u svim novinama.

Pitt se nasmije.

Nećeš imati tu sreću, prijatelju. Što god se dogodi, ti si se ograničio zapovijediti obično ronjenje za prikupljanje podmorskih uzoraka podno litica. Ako se dogodi nešto neugodno, moći ćeš ispričati da se radilo o pukom slučaju.

Nadam se da će u Washingtonu to popušiti.

Ne brini. Obojica poznajemo dovoljno admirala Sandeckera i znamo da će biti na našoj strani i neće ga brinuti posljedice.

Gunn uzme rupčić iz džepa i obriše znoj s lica i vrata.

Dobro, i onda, što ćemo?

Okupi svoje dobrovoljce, reče kratko Pitt.

Reci im da moraju biti u podne na krmenoj palubi s opremom. Objasnit ću ukratko svima misiju i potom krećemo.

Gunn pogleda na sat.

Sad je točno devet. Mogu reći da budu spremni za ronjenje za petnaest minuta. Zašto čekati tri sata?

Trebam malo vremena da nadoknadim izgubljeni san objasni Pitt zločesto se smijući.

Ne bih htio zadrijemati na dvadeset metara dubine.

Nije loša zamisao, reče Gunn ozbiljno.

Izgledaš kao da si se upravo vratio s novogodišnje proslave.

Okrene se da iziđe, potom zastane.

Kad smo već kod toga, molim te, učini mi uslugu. Vрати na kopno onu djevojku što je prije moguće. Imat ću dosta nevolja i bez optužbe da vodim ploveći bordel.

Ne dolazi u obzir dok se ne vratim s ronjenja. Neophodno je da ostane na brodu gdje je netko može držati na oku.

U redu, da čujem, reče Gunn mireći se sa sudbinom.

Opet me pokušavaš preveslati, zar ne? Tko je ona?

Bi li mi povjerovao da ti kažem da je Tillova nećaka?

Oh, ne! Gunn je izgledao očajan.

Samo nam je još to nedostajalo.
Nemoj dobiti srčani udar, reče tiho Pitt.
Sve će se riješiti na najbolji način. Dajem ti svoju riječ.
Nadam se, uzdahne Gunn.
Podigne oči k nebu i slegne ramenima.
Zašto je baš mene pripalo, Bože dragi?
I iziđe.

Pitt pogleda kroz otvorena vrata plavo more. Vezist je bio pognut nad svojim Bendbcom i odašiljao je poruku, ali Pitt nije slušao. Bio je zastranio u unutarnji mir i tišinu koja je pratila vrućinu i vlagu.

Bio je ošamućen... ošamućen jer je premalo spavao i previše razmišljao. Njegovi živci bili su napeti kao užad koja drže viseći most da je jedno puklo, ostala bi se rasplela do prepuštanja cijele mreže misli zaboravu. Kao kockar koji je uložio sve na konja koji je dan deset prema jedan, osjećao je kako mu srce udara u rebra, potaknuto strahom i neizvjesnošću.

Oprostite, bojniče.

Dubok i zvonak glas vezista izgledao je dalek.

Ove poruke su za vas.

Pitt ne reče ništa. Tek ispruži ruku i uzme poruke.

Ona iz Muenchena stigla je u šest.

Glas mladića okolišao je.

A točno u sedam slijedile su dvije poruke iz Berlina.

Hvala, promrmlja Pitt.

Ima li što drugo?

Zadnja, gospodine, je... No, doista čudna. Nema oznake poziva, nema prijama, nema kraja, samo poruka.

Pitt spusti pogled na list i tmurni osmijeh pojavi mu se na usnama.

Bojnik Dirk Pitt, First Attempt, NAMP. Prošao je sat. Ostaje ih devet.
H. Z.

Trebam li odgovoriti gospodine?, zbunjeno promuca vezist.

Pitt odjednom uoči njegov bolan izraz lica.

Dobro vam je?

Istini za volju, bojniče, ne. Nakon doručka dobio sam najgoru trbobolju u životu i dvaput sam povratio.

Pitt nije uspio suzdržati osmijeh.

Zaslugom broskog kuhara, zar ne?

Vezist odmahne glavom i protrlja oči.

Nije moguće. Kuhar je dobar... pravi majstor kuhinje. Ne, vjerojatno je gripa. Ili boca pokvarenog piva.

Potrudite se da izdržite, reče Pitt.

Treba nam vješt čovjek za primopredajnikom u iduća dvadeset četiri sata.

Možete računati na mene, odgovori mladić s usiljenim osmijehom.

Osim toga, kokica koju ste doveli na brod brine za me kao kvočka za pilića. Kako bih mogao patiti kad me tako obasipa pažnjom?

Pitt podigne obrvu.

Mora da je u vama našla nešto što ja ne vidim.

Nije loša. Nije moj tip, ali uopće nije loša. Osim toga, stalno mi donosi čaj, cijelo jutro. Istinska Florence Nightingale.

Iznenada mladić utihne, raskolači oči i stavi ruku preko usta.

Potom skoči na noge, prevrnuvši stolac, istrči vani i nagne se preko ograde. U kabinu dopre životinjsko mumljanje popraćeno prigušenim bolnim stenjanjem.

Pitt iziđe i lagano pljesne vezista po ramenu.

Trebam vas za primopredajnikom, prijatelju. Izdržite, poslat ću po brodskog liječnika.

Vezist klimne glavom i ne reče ništa.

Potom se Pitt okrene i udalji uz vjetar.

Nakon nekoliko minuta provedenih u tražnju liječnika, zamoli ga da ode pregledati vezista, a potom ude u Gunnovu kabinu.

Bila je mračna, s navučenim zastorima. Svjež zrak dolazio je iz cijevi klimauredaja i davao je čeličnoj kockici ugodno i privlačno ozračje, što je bilo golemo poboljšanje u usporedbi s nepodnošljivom vrućinom prethodnog dana.

Na slaboj svjetlosti ugleda Teri za pisaćim stolom, bradom naslonjenu na podignuto koljeno. Ona ga pogleda i nasmiješi se.

Kako to da si se toliko zadržao?

Poslovi, odgovori Pitt.

Neka nevolja, kladim se.

Teri se dražesno namrštila.

Gdje je velika avantura koju si mi obećao? Svaki put kad se okrenem, ti nestaneš.

Kad dužnost zove, zlato, ja se moram odazvati.

Pitt zajaši stolac i nasloni se na naslon.

Odjeća ti je vrlo zanimljiva. Gdje si je našla?

Oh, ništa to nije.

To vidim.

Teri se nasmije na primjedbu i nastavi.

Uporabila sam neke prekrivke. Gornji dio svezan je iza mašnom, a hlačice su svezane na bokovima. Pogledaj.

Ustane i odveže čvor na lijevome boku, ostavljajući majušni komad tkanine da visi.

Vrlo, vrlo dovitljivo. Možeš li ponoviti?

Koliko to po tebi vrijedi?, upita Teri zavodljivo.

Staru kartu za tramvaj u Milwaukeeju?

Nemoguć si, prosvjedova ona.

Počinjem sumnjati da si lud.

Pitt se morao potruditi da je zanemari.

U ovom trenutku ima nekoliko pojedinosti koje bih želio pojasniti.

Teri ga pogleda nekoliko sekunda, ne shvaćajući, zausti nešto pa se predomisli Pitt je izgledao preozbiljno. Slegne ramenima, sveže bikini i sjedne na slobodni stolac.

Kako si zagonetan.

Bit ću opet uljudan i uglađen nakon što mi odgovoriš na nekoliko jednostavnih pitanja.

Odsutna držanja, Teri se počese po lijevoj dojki.

Da čujem.

Prvo pitanje. Što znaš o krijumčarskim poslovima svoga strica?

Ona raskolači oči.

Ne razumijem o čemu govoriš.

Mislim da razumiješ jako dobro.

Lud si.

Teri ga pogleda strogo.

Stric Bruno je vlasnik brodarske tvrtke. Zašto bi se bogat i važan čovjek poput njega spuštao na sitne krijumčarske poslove?

Ne baš sitne, ispravi je Pitt. Odugovlačio je malo kako bi proučio Terin izraz lica, potom nastavi Drugo pitanje. Prije no što si došla na Tasos, kad si zadnji put vidjela Von Tilla?

Kao djevojčica, odgovori ona neodređeno.

Moji su se roditelji utopili. Jedrilica se prevrnula tijekom nenadane oluje na pučini ispred otoka Man. Bili smo i stric Bruno i ja. Spasio mi je život. Nakon te užasne nesreće bio je jako dobar prema meni najbolje škole i sav novac koji sam trebala. I uvijek se sjeti mog rođendana.

Da, dobrodušan je čovjek, reče Pitt zajedljivo.

Ali nije li malo prestar da ti bude stric?

Zapravo je bio brat moje bake.

Treće pitanje. Kako to da mu nisi došla u posjet prije?

Svaki put kad sam mu pisala i molila ga da mi dopusti posjet Tasosu, odgovarao je da je prezauzet važnim poslovima.

Teri se prigušeno nasmiješi.

Ali ovaj sam ga put stavila pred svršen čin. Stigla sam iznebuha i iznenadila ga.

Što znaš o njegovoj prošlosti?

Zapravo ništa. Malo priča o sebi. Ali znam da nije krijumčar.

Tvoj dragi stric je najgori zlotvor koji je ikad postojao.

Pitt je govorio umornim glasom.

Nije ju htio uvrijediti, ali bio je siguran da laže.

Samo Bog za koliko leševa u raspadanju duguju to svoje stanje njemu stotine, najvjerojatnije tisuće. A ti si umiješana u to do grla. Svaki dolar koji si potrošila posljednjih dvadeset godina bio je uprljan krvlju. U nekim slučajevima krvlju i prvenstveno suzama nevinih djevojčica. Djevojčica otetih roditeljima koje su završile na gnusnim dušecima u nekom sjevernoafričkom bordelu.

Teri skoči na noge.

To se više ne događa. Lažeš. Sve to izmišljaš.

Bila je prestravljena, ali glumi sjajno, pomisli Pitt.

Rekla sam ti istinu. Ne znam ništa, ama baš ništa!

Ništa? Znala si da me Von Tili kani ubiti u vili. Tvoja gluma na terasi, priznajem, zavarala me. Ali ne zadugo. Pogriješila si zanimanje... Trebala si biti glumica.

Nisam znala. Terin glas bio je dubok, očajan.

Kunem ti se...

Pitt odmahne glavom.

Ne mogu ti vjerovati. Izdala si se kad smo izišli iz labirinta i turistički vodič nas uhitio. Nisi bila tek iznenađena što me vidiš... bila si

prokleta zgranuta zbog toga što sam u jednom komadu.

Teri priđe, klekne pred njega i uzme ga za ruke.

Molim te, molim te... Oh, Bože, što moram učiniti da mi povjeruješ?

Mogla bi početi govoriti istinu.

Pitt ustane i ostane stajati pred njom.

Potom si strgne zavoje s grudi i baci joj ih.

Pogledaj. Evo što sam zaradio prihvativši tvoj poziv na večeru. Tvoj stric me izabrao kao glavno jelo za svog ljudožderskog psa.

Pogledaj me!

Teri pogleda.

Povraća mi se, promrmlja.

Pitt ju je htio zagrliti, obrisati joj poljubcima suze koje su tekle iz očiju i reći joj tiho da mu je žao. Ali natjera se da zadrži odlučno i čvrsto držanje.

Ona se okrene i pogleda metalni umivaonik kupaonice pitajući se hoće li povratiti ili ne. Potom opet pogleda Pitta očima punim suza i progovori tiho.

Vrag si. Mnogo si gori od strica Bruna. Htjela bih da si mrtav.

Glas je trebao biti pun mržnje, ali Pitt je čuo samo prizvuk tuge.

Sve dok ne naredim drukčije, ostat ćeš na brodu.

Ne možeš me zadržati. Nemaš pravo.

Nemam pravo, točno, ali te mogu zadržati. I kad smo već kod toga, da ti ne padne na pamet bijeg. Ljudi na brodu izvrsni su plivači. Ne bi se uspjela udaljiti pedeset metara niti da se svojski potrudiš.

Ne možeš me držati zarobljenu dovijeka.

Teri se namršti s gađenjem. Nijedna žena nije nikad tako pogledala Pitta izazvala je nelagodu u njemu.

Ako moja šala završi kako sam pretpostavio, danas popodne, prije večere, nećeš više biti u mojim, nego u rukama žandarmerije.

Teri ga pažljivo pogleda.

Zato si nestao prošlu noć?

Pitt je bio začuđen vidjevši kako te goleme kestenjaste oči, tako iznimno lijepe, uspijevaju promijeniti toliko izraza u treptaju kapaka.

Da, točnije, popeo sam se potajice na jedan brod tvog strica malo prije zore. Bio je to vrlo poučan izlet. Nećeš nikad pogoditi što sam našao.

Promotri je pažljivo.

Predvidio je koji će se izraz pojaviti sada u Terinim očima.

Ne mogu ni pretpostaviti, reče ona ugaslim glasom.

Jedini brodovi kojima sam putovala bili su trajekti.

Pitt priđe i sjedne na ležaj. Dušek je bio mekan. Ispruži se i prekriži ruke iza glave. Potom zijevne.

Oh, oprost.

Onda?

Što onda?

Spremao si se reći mi što si našao na stričevom brodu.

Pitt odmahne glavom i nasmiješi se.

Jednom izazvana, ženska radoznalost je nezasitna. Budući da baš ustraješ, našao sam kartu s podmorskom pećinom.

Pećinom?

Naravno. Što misliš gdje bi mogla biti baza koja tvom dragom stricu služi za njegove prljave poslove?

Zašto mi sve to pričaš?

Terin je izraz lica opet bio tegoban.

Ne može biti istina, sigurna sam.

Oh, Bože sveti, pokušaj malo razmisliti. Ne pripovijedam ti ništa novo. Von Tili je mogao prevariti Interpol, žandarmeriju i Ured za narkotike, ali nije prevario ovdje nazočnog.

Govoriš mnoštvo besmislica, reče ona jetko.

Zbilja?, odvrati zamišljeno Pitt.

Jutros točno u 4.30 brod tvog strica, Queen Artemisia, usidrio se nedaleko od vile. Bio je krcat heroinom. Ti nesumnjivo znaš za posao s heroinom. Svi znaju. To je najlošije čuvana tajna godine. Treba priznati tvoj stric je pravi meštar u opsjenama skreće pažnju gledateljima jednom rukom dok drugom izvodi svoj trik. Ali njegova točka bliži se kraju. I ja imam smicalicu po kojoj će se spustiti zastor.

Teri nakratko zanijemi. Što kaniš učiniti?

Ono što bi učinio svaki čistokrvni Amerikanac. Povest ću sa mnom Giordina i još nekoliko ljudi, zaronit ću pored obale da nađem pećinu. Najvjerojatnije je podno litica, baš ispod vile. Kad otkrijemo ulaz, ući ćemo, uzeti dokazni materijal, uhitit ćemo tvog strica i obavijestit ćemo žandarmeriju.

Poludio si, ponovi ona, ovaj put s više uvjerenja.

Smicalica ili kako je već zoveš je glupost. Nećete uspjeti. Vjeruj mi, molim te. Neće biti djelotvorna.

Zalud preklinješ. Možeš reći zdravo svom stricu i njegovom prijatelju. Zaronit ćemo točno u jedan.

Pitt opet zijevne.

A sada, ako želiš biti tako dobra da me ispričaš, htio bih malo spavati.

Opet se pojaviše suze. Teri odmahne glavom.

Ludost je, promrmlja više puta. Okrene se, ude u kupaonicu i zalupi vratima.

Pitt je nepomično gledao strop.

Ona je u pravu, pomisli. Smicalica je doista izgledala glupo.

Ali, što god mislila Teri, ona je znala samo dio istine.

Poglavlje XVI

Nemirno more uzburkalo se i kao da je pozivalo prijetećim kažiprstom sudbine prije no što se bacalo na sivo stijenje. Zrak je bio topao i bistar, malo uskomešan laganim jugoistočnim povjetarcem.

First Attempt izgledao je kao utvara, bijeli čelični duh koji se smanjenom brzinom približava usključalom kodu, dajući dojam da je nesreća neizbježna.

U zadnji tren Gunn okrene kormilo ulijevo i pokrene First Attempt na pravac usporedno s podnožjem litica.

Nastavio je obazrivo skretati pogled s igle koja se micala po milimetarskom papiru dubinomjera prema crti ispod pedeset metara.

Kako ti izgleda?, upita ne okrećući se.

Glas je bio tih i uzdržan bio je smiren kao ribar na čamcu na vesla na mirnom jezeru u Minnesoti.

Tvoj stari instruktor u akademiji u Annapolisu bio bi ponosan na tebe, odgovori Pitt koji je, drukčije od Gunna, gledao naprijed.

Nije teško kako izgleda, primijeti Gunn pokazujući dubinomjer.

Dno je desetak hvata ispod kobilice.

Osamnaest metara za manje od stotinu metara razlika u dubini je doista znatna.

Gunn makne ruku s kormila i skine kapu sa zlatnim pleterom da obriše nekoliko kapi znoja na vlasištu.

Nije tako iznimna, u području gdje nema vanjskih grebena.

Dobar znak, reče zamišljeno Pitt.

Zašto?

Zato jer ima dovoljno mjesta da podmornica radi a da nitko na površini to ne opazi.

Možda noću, primijeti Gunn.

Danju bi bilo preočito. Vidljivost u vodi je gotovo trideset metara. Da je netko na litici na udaljenosti od kilometra i pol u oba smjera mogao bi lako opaziti trup dug sto metara koji se kreće po dnu.

Ne bi trebalo biti preteško otkriti podmornicu.

Pitt se okrene i pogleda vilu nalik tvrđavi ugniježdenu na boku planine.

Lud si što se izlažeš takvoj opasnosti, primijeti Gunn.

Von Tili može vidjeti tvoje kretanje. Okladio bih se da nas prati dvogledom od trenutka kad smo digli sidro.

I ja bih se kladio, promrmlja Pitt.

Na trenutak si je dao skrenuti pažnju ljepotom prizora. Plavi zagrljaj Egeja obavio je drevni otočki krajobraz u zasljepljujuće odsjaje sunca i vode. Samo je huk valova koji su se lomili odgovarao pravilnom brundanju strojeva, isprekidanom povremeno kricima usamljenog galeba. Na liticama stado goveda paslo je na zelenoj livadi, nalik majušnim nepomičnim likovima u flamanskom pejzažu. A niže, u zaklonjenim uvalama, gomile drva koje je more izbacilo na obalu, izbijeljenog od sunca i razasutog po žalima popločenim školjkama.

Pitt je previše zastranio potom se vrati mislima na posao koji je morao obaviti.

Približavali su se zagonetnom dijelu smirene površine na tisuću dvjesto metara od pramca.

Položi ruku na Gunnovo rame i pokaže.

Eno lokve.

Gunn klimne glavom.

U redu, vidio sam. Uz ovu brzinu trebali bismo stići tamo za deset minuta. Tvoja momčad je spremna?

Da, sve je spremno, odgovori Pitt.

Znaju što moraju očekivati. Rasporedio sam ih duž desne strane palube, tako da ih ne vide iz vile.

Gunn vrati kapu na glavu.

Zapovijedi im da skoče dalje od trupa. Nije zabavno završiti usisan od vijka.

Ne vjerujem da im treba to zapovijediti, odvrati Pitt.

Svi su maheri. Ti si mi tako rekao.

Točno, otpuhne Gunn i okrene se Pittu.

Držat ću brod blizu obale još pet kilometara. Možda ćemo uspjeti uvjeriti Von Tilla da vršimo obično mjerenje kako bismo utvrdili dubinu plićina. Može biti da će nasjesti, ne znam. Nadam se, za vaše dobro.

Ubrzo ćemo otkriti.

Pitt uskladi svoj sat s brodskim kronometrom.

Kad ćeš stići na sastanak?

Izvest ću niz skretanja duž pravca na povratku i vratit ću se ovdje u 14.10. Tako ćete imati točno pedeset minuta da nađete podmornicu i odete.

Gunn uzme cigaru iz džepića i pripali je.

Ti i moji ljudi morate čekati brod, jasno?

Pitt ne odgovori odmah. Veliki osmijeh pojavi mu se na usnama i u zelenim očima zablista razdragan bljesak.

Gun ga pogleda u nedoumici.

Rekao sam nešto jako zabavno?

Na trenutak si me podsjetio na moju majku. Uvijek je govorila da, kad stiže moj brod, ja najvjerojatnije čekam na autobusnom kolodvoru.

Gunn sjetno odmahne glavom.

Ako se ne vratiš, barem ću znati gdje tražiti. Dobro, bacimo se na posao. Bolje da se pripremiš.

Pitt mahne rukom, napusti kormilarnicu i spusti se niz ljestve kako bi otišao na desnu palubu First Attempta.

Ėekali su ga petorica preplanulih muškaraca, vjerojatno, pomisli, petorica najstručnijih i najpametnijih ljudi koje je ikad upoznao. Poput njega, imali su na sebi samo crne kupaće gaće i svi su bili u poslu podešavajući ventile i namještajući boce.

Svaki od njih provjeravao je opremu drugova kako bi bili sigurni da su ventili ispravni.

Ken Knight podigne pogled kad Pitt stigne.

Vaša je oprema spremna, gospodine. Nadam se da vam odgovara ventil s jednom cijevi. Za ovo putovanje NAMP nam nije dodijelio dvostruke.

Bit će u redu, odgovori Pitt.

Navuče peraje i pričvrsti korice s nožem na desnu potkoljenicu, zatim stavi masku i podesi dihalicu. Maska je omogućavala vidokrug od sto osamdeset stupnjeva. Spremao se staviti bocu na leđa kad je iznenada dvije velike dlakave ruke podigoše s palube i namjestiše je.

Ne znam kako si izdržao cijeli dan bez moje suradnje, reče svečano Giordinov glas.

Ja pak ne znam kako uspijevam podnositi tvoj dugi jezik i tvoju bahatost, odvrati Pitt jetko.

Evo sam ti opet ja kriv.

Giordino se natjera da izgleda uvrijeđeno, ali mu ne uspije.

Okrene se i pogleda vodu pa nakon duge šutnje promrmlja - Isuse, gledaj kako je prozirna. Nalik je bazenu za crvene ribice.

Zapazio sam.

Pitt izvadi iz zaštitnika vrh jednog harpuna dugog metar i osamdeset i provjeri elastičnost vrška.

Proučio si dobro lekciju?

Sve je pohranjeno u mojoj staroj sivoj tvari, odgovori Giordino pokazujući na čelo.

Kao uvijek, prava je utjeha znati da si tako samouvjeren.

Sherlock Giordino zna i vidi sve. Nikoja tajna ne može izmaći mome istražiteljskom umu.

Bolje da se pobrineš da ga podmažeš, taj tvoj istražiteljski um, reče Pitt.

Moraš se strogo držati programa.

Prepušti stvar meni, odvrati Giordino.

No, tu smo. Htio bih poći s vama. Dobro ronjenje i zabavite se.

Upravo to kanim, promrmlja Pitt.

Dva udarca broskog zvona najaviše minutu. Pitt koji je nezgrapno hodao zbog peraja, dođe do male platforme izbočene preko palube.

Na sljedeći znak krećemo.

Roniaci malo snažnije stisnuše puške i razmijeniše poglede. U tom trenutku samo jedna misao zavladała je njihovim umovima ako ne skoče dovoljno daleko od vijka mogli su ostati bez noge. Na Pittov znak poredaše se iza platforme.

Prije no što je spustio masku na lice Pitt pogleda još jednom ljude oko sebe i prouči pojedinosti koje bi mu bile omogućile da ih prepozna pod vodom i na većoj udaljenosti. Najbliži njemu, geofizičar Ken Knight bio je jedini plavokos u skupini Stan Thomas, časnik stroja, malen i zdepast, imao je plave peraje i vjerojatno je jedini bio u stanju sukobiti se s nekim. Zatim je tu bio morski biolog Lee Spencer, crvenobradi, i Gustaf Hersong, visoki i nespretni botaničar, koji su se u tom trenutku kikotali među sobom kao da se šale. Na koncu, fotograf ekspedicije Omar Woodson, najnedokučiviji čovjek kojeg je Pitt ikada upoznao i koji je izgledao kao da se dosađuje. Umjesto podvodne puške Woodson je imao Nykon s objektivom od trideset pet milimetara i bljeskalicom njihao ga je

preko ograde nemarno kao da se ne radi o skupocjenoj spravi već o starom jeftinom fotografskom aparatu.

Pitt namjesti masku na licu zviždučući i opet pogleda vodu koja je prolazila ispod platforme mnogo sporije no prije jer je Gunn smanjio na tri čvora brzinu First Attempta... Dosta sporo, odluči Pitt, za skok u vodu na noge. Okrene pogled onstran pramca i pogleda otprilike točku u koju se spremao skočiti.

Gotovo u istom trenutku Gunn zadnji put pogleda dubinomjer i usključale litice. Podigne polako ruku, nasumce potraži uže zvona, oklijevajući snažno povuče. Metalni zvuk odzvoni u toplome popodnevnom zraku i poleti preko plimne crte do stjenovite litice pa se vrati do broda kao prigušena jeka.

Pitt koji je čekao na platformi ne dočeka jeku. Jednom rukom pritisne čvrsto masku na lice, drugom stisne harpun i skoči.

Udarac razbije svjetlucavu površinu u blještavi plavi sjaj. Ćim se površina zatvorila nad njegovom glavom, Pitt se okrene i zamahne perajama brzinom brodova na Missisipiju... ili barem mu se tako pričinilo. Nakon pet sekunda i pet metara, pogleda iza sebe i ugleda tamni obris trupa broda kako polako prolazi iznad njega. Dva vijka izgledala su mnogo bliže no što su zbilja bila njihov tutnjavi zvuk putovao je kroz vodu brzinom od sto pedeset metara u sekundi, u usporedbi s brzinom od tristo trideset pet metara u sekundi u zraku, dok je lom svjetlosti povećavao gotovo za dvadeset pet posto lopatice koje su se vrtjele.

Zubima stišćući usnik, Pitt se okrene i pogleda u smjeru broda koji se udaljavao da bi vidio kako su se snašli ostali. Njegov izdisaj olakšanja dobije odgovor u šištanju mjehurića koji su se dizali na površinu. Hvala Bogu, svi su bili tu i svi neozlijeđeni. Knight, Thomas, Spencer i Hersong bili su u skupini, tako zbijeni da su se mogli dodirnuti. Samo VWoodson je zaostao nekih šest metara iza njih.

Vidljivost je bila izuzetna. Dugi pipci gnjecave meduze jasno su se razabirali na dvadeset pet metara udaljenosti. Par ružnih riba lijeno je plivao po dnu glatka žutomodra tijela bila su okrunjena tankim iglama škruga. Tajnovit i nijemi svijet koji je pripadao stvorovima čudna izgleda i ukrašen elegantnim maštovitim oblicima i bojama koje su izazivale ljudsku sposobnost dočaravanja. Bio je to svijet

tajna i opasnosti, zaštićen groznim oružjima, od strašnih ralja morskih pasa do smrtonosnog otrova zebraste ribe bezopasnog izgleda, privlačna kombinacija vjekovječne ljepote i stalnih prijetnja.

Ne čekajući prve znake nelagode, Pitt počne otpuhivati u masku kako bi izjednačio pritisak unutarnjeg uha s pritiskom vode. Kad je začuo fijuk, polako se spusti prema veličanstvenom podmorskom krajobrazu i postane njegov dio.

Na dubini od devet metara crvenilo nestane i sve postane miješavina zelenih i plavih tonova. Na petnaest metara Pitt zauzme vodoravan položaj i prouči dno. Nije bilo ni bilja ni stijenja, samo komad pustoši gdje su se majušne dine prostirale u neprekidnim vijugavim naborima. Izuzev nekoliko ribasvjetiljaka ukopanih u pijesak koje su provirile samo nepomične oči i jedan dio grotesknih rascvalih usana, dno je bilo nenapučeno.

Osam minuta nakon što su napustili First Attempt dno se počelo penjati i voda je postala mutnija zbog površinskog djelovanja valova. Stjenovito ispupčenje pokriveno algama pojavi se naprijed u polusjeni. Zatim se iznenada nađoše u podnožju neke okomite litice koja se dizala pod devedeset stupnjeva i gubila se u visini u zrcalnoj površini. Kao da su kapetan Nemo i njegovi drugovi izišli istraživati neki podvodni vrt, Pitt pokaže svojim drugovima da se razdvoje u potrazi za pećinom.

Lov nije potrajao ni pet minuta. Woodson koji se uputio desno nekih tridesetak metara prvi ju je našao. Obavijesti Pitta i ostale udarajući nožem po boci i dade im znak da krenu za njim, a potom produži plivajući duž sjeverne strane litice prema točki onstran jednog procjepa obraslog algama. Stane i ispruži ruku. Pitt vidje crni i prijeteći otvor četiri metra ispod površine. Prolaz prikladan za podmornicu ili lokomotivu. Svi su plutali u bistroj vodi očiju uprtih u ulaz u pećinu.

Pitt prvi krene i ude. Osim nekoliko slabašnih bljesaka svjetlosti odražene na bocama, potpuno nestane, progutan otvorom.

Zamahne perajama kroz vodu i ostavi da ga dugi val ponese polako u hodnik. Blještavo plavozeleno more obasjano suncem pretvori se hitro u sutonsku modrinu. Isprva nije uspio ništa vidjeti, potom se njegove oči priviknuše i počne razaznavati neke pojedinosti scene koja ga je okruživala.

Trebalo je biti mnoštvo morskih stvorenja pričvršćenih za stijene. Trebalo je biti rakovica, priljepaka, moruzgva, hlapova u potrazi za ukusnim mekušcima. Ali nije bilo ničega. Stijene su bile gole, prekrivene nekom crvenkastom tvari koja je mutila vodu svaki put kad ju je Pitt dodirnuo. Okrene se na leđa da pregleda zasvođeni strop i sa zanimanjem pogleda mjehuriće zraka koji su se dizali i tekli kao kapi žive koje pokušavaju izaći iz posude.

Iznenada se svod digne uvis i Pittova glava izroni na površinu. Pogleda oko sebe, ali ne vidi ništa siva magla zaklanjala je sve. U nedoumici opet uroni glavu i spusti se na tri metra dubine. Pod njim valjkasti snop svjetlosti kobaltne boje dopirao je iz hodnika. Voda je bila bistra kao zrak, mogao je razaznati svaku pojedinost u potopljenom dijelu pećine.

Akvarij. To je bio jedini način na koji ga je Pitt uspijevao opisati. Da nije bilo činjenice da nema prozora na zidovima, pećina je mogla proći za glavni bazen Marinelanda u Kaliforniji. Bila je skroz drukčija od hodnika tamo je život bio bujan. Bilo je jastoga, rakova, moruzgva, priljepaka, čak i velika količina alga. I bila je velika plovera riba živih boja. Posebice jedna riba privuče Pittovu pažnju ali prije no što se uspio približiti, riba ga spazi i odjuri se skriti u pukotinu u stijeni.

Dugo je Pitt promatrao izvanredan prizor. Potom iznenada zadrhti jedna ga je ruka zgrabila za nogu. Bio je Ken Knight i pokazivao mu je površinu. Pitt klimne glavom i zapliva gore. I ovaj put dočeka ga gusta magla.

Pitt izvadi usnik. Što mislite?, upita. Njegov glas odjekivao je od kamenih zidova.

Dosta uobičajeno, odgovori Knight užurbano. Svaki put kad val nahrupi na vanjski otvor, prodire u hodnik kao klip i pritjesni zrak već zarobljen u pećini. Kad pritisak oslabi vlažni zrak se hladi i kondenzira se u maglicu. Knight zastane da ispuše malo slina iz nosa. Valovi stižu u razmacima od oko dvanaest sekunda, stoga trebala bi se početi razilaziti svakog časa.

Upravo je završio rečenicu kad magla nestane, otkrivajući polumračnu pećinu koja se uzdizala u kupolu do visine od dvadesetak metara. Radilo se o običnoj potopljenoj pećini i ništa drugo nije bilo znaka umjetnim gradbama. Pitt je imao dojam da je

ušao u pustu katedralu čiji su se tornjevi uzdizali između ruševina nakon bombardiranja. Zidovi su bili krivi i izlomljeni, a izlomljeno stijenje u podnožju ukazivalo je da je svakog trenutka moglo doći do urušavanja. Potom se magla vrati prekidajući vidljivost.

U nekoliko sekunda koje je potrošio na razgledavanje pećine, Pitt nije osjetio ništa osim mučne dvojbe. Potom nadode val nevjerice i griziduše da je pogriješio.

Nije moguće, promrmlja. Nije moguće. Stisne slobodnu ruku u šaku i udari njome po vodi u naletu bijesa i očaja. Ova pećina trebala je biti Von Tillova operativna baza. Neka nas Bog spasi od nevolje koju sam izazvao.

Ja se i dalje slažem s vama, bojniče, reče Knight dotičući mu rame.

Geologija potvrđuje vašu slutnju. Ovo izgleda najlogičnije mjesto.

Ovo je kao slijepa ulica. Osim hodnika nema drugog otvora.

Vidio sam jednu stijenu u dnu pećine. Možda, ako ja...

Nema vremena, prekine nestrpljivo Pitt.

Moramo otići što prije i nastaviti potragu.

Oprostite, bojniče Hersong je zgrabio Pitta za ruku. Ćinilo se da se njegova ruka opredmetila iz ničega.

Našao sam nešto što bi moglo biti zanimljivo.

Magla je slijedila uobičajeni ciklus i opet se razide otkrivajući na Hersongovu licu izraz koji je privukao Pittovu pažnju. Ledeno sa nasmiješi botaničaru.

Dobro, Hersong, požurite. Nemamo vremena za predavanje o morskoj flori.

Vjerovali ili ne, upravo sam to kanio, odgovori Hersong zajedljivo se smijuljeći dok je voda curila niz crvenu bradu.

Recite mi, jest li opazili onu nakupinu *Macrocvstis pvrifere* na zidu nasuprot hodnika?

Možda, odgovori oporo Pitt, kad bih znao o čemu pričate.

Macrocvstis pvrifera je alga iz obitelji *Feoficea*, obično zvana smeđom algom.

Pitt ga zamišljeno pogleda i pusti ga da nastavi.

Hoću reći, bojniče, da ova osobita vrsta alge živi samo na obalama Pacifika, u Sjedinjenim Državama. U ovom dijelu Sredozemlja temperatura vode je previsoka da bi *Macrocvstis pvrifera* mogla preživjeti. Povrh toga, poput kopnenih biljaka treba svjetlost za

proces fotosinteze. Ne mogu zamisliti tu vrstu alge kako živi u podmorskoj pećini. Ne, nije moguće.

Pitt je plivao na površini. Onda, ako nije alga, što je?

Magla se vratila i Pitt nije uspijevao vidjeti Hersongovo lice mogao je samo čuti gromki glas.

To je rukotvorina, zapravo pravo umjetničko djelo. Bez ikakve sumnje najljepša plastična reprodukcija Macrocvstis pvrifere koju sam vidio.

Plastična?, zagrmi Knight. Njegov glas odzvanjao je pećinom. Siguran si?

Sinko dragi, reče Hersong prezrivo, ja si ne dopuštam sumnjati u tvoje analize uzoraka i....

Crveni glib na zidu hodnika, prekine ih Pitt.

Što o njem mislite?

Ne mogu reći sa sigurnošću, odgovori Hersong.

Nalik je nekoj boji.

Potvrđujem, bojniče. Thomasovo lice opredmeti se iznenada u magli koja se razilazila. Crvena boja protiv korozije za brodske trupove. Sadrži arsen zato u hodniku nema života.

Pitt baci pogled na sat.

Nemamo puno vremena. Mjesto mora biti ovo.

Još jedan hodnik iza lažnih alga?, upita Knight.

Tako je, bojniče, zar ne?

Mogućnost počinje biti ohrabrujuća, potvrdi Pitt. Drugi prikriven hodnik koji vodi do druge pećine. Sada razumijem zašto stanovnici Tasosa nisu nikada otkrili djelatnost Von Tilla.

Dobro. Hersong puhne u usnik kako bi ga oslobodio vode.

Pretpostavljam da nastavljamo.

Nemamo druge mogućnosti, reče Pitt.

Jesmo li spremni za nastavak?

Svi smo ovdje, osim Woodsona, odgovori Spencer.

Baš u tom trenutku plavi bljesak zasvijetli u pećini.

Nitko se nije nasmijao, primijeti Woodson nezadovoljno.

Bio je otišao do najdaljeg zida pećine kako bi je snimio pod što širim kutom.

Sljedeći put vikni seks, odvrati Spencer.

Ne bi bilo ni od kakve koristi, progunda Woodson.

Ionako nitko od vas ne zna što to znači.

Pitt se nasmiješi i krene. Presavije se naprijed i zaroni prema dnu ponirući kao avion koji se sprema za napad. Drugi krenuše za njim u razmacima od tri metra.

Šuma lažnih alga bila je gusta i gotovo neprohodna. Tanke grane dizale su se s dna do površine i oblikovale prostrani baldahin. Hersong je bio u pravu radilo se o umjetničkom djelu. I na udaljenosti od metra Pitt ne bi bio primijetio da je plastična. Izvuče nož i počne si krčiti prolaz kroz lelujavu smeđe raslinje.

Napredovao je zaustavljajući se samo da oslobodi bocu i napokon stigne do drugog hodnika. Bio je većeg promjera od prvog, ali mnogo kraći. Pitt snažno zamahne četiri puta i izroni u novu pećinu obavijenu bijelom maglom. U razmacima od nekoliko sekunda zvuk glave koja je izranjala iz vode najavljivao je dolazak drugih članova skupine.

Vidite ili nešto?, upita Sepncerov glas.

Još ne, odgovori Pitt.

Njegove su se oči napinjale da prodru u polumrak. Sad mu se činilo da nešto razabire, nešto što je bilo više plod uobrazilje no stvarnosti. Malopomalo vidje tamni obris koji se opredmetio u magli. I iznenada se nade pred glatkim metalnim trupom podmornice. Ispljune usnik, priđe podmornici i uhvati se za pramčane plohe kako bi se uspeo na palubu.

Podmornica je privlačila svu njegovu pažnju. Barem stotinu puta bio se pitao kako će reagirati, što će osjećati dodirujući podvodno plovilo koje prevozi heroin. Ushit pri pomisli da je bio u pravu... i mnogo više. Ali nije bilo tako preplaviše ga gnjev i gađenje.

Bacite harpun na palubu i ne mičite se.

Glas iza Pitta bio je opak, kao što je opaka bila cijev pištolja pritisnuta na njegovu kičmu. Ispusti harpun na mokru palubu.

Dobro. Sada zapovijedite svojim ljudima da ispuste oružje na dno. Bez šale. Udarni val bombe u vodi može pretvoriti čovjeka u gomilu želatine.

Pitt dade znak petorici drugova.

Èuli ste. Ispustite harpune na dno... i noževe. Nema smisla ljutiti ove dobre dečke. Žao mi je, prijatelji. Izgleda da sam sve upropastio.

Nije se imalo što drugo reći. Doveo je svojih pet drugova u stupicu iz koje se ne bi bili izvukli živi. Svaki ga osjećaj napusti sad mu je preostao samo osjećaj protjecanja vremena. Digne ruke iznad glave i polako se okrene.

Bojnice Pitt, vi ste jako, jako neugodna osoba.

Bruno von Tili stajao je na palubi podmornice i cerekao se kao dijabolični Fu Manchu koji se sprema baciti žrtvu krokodilima. Oči su mu bile pritvorene i činilo se da iz njih zrači urođena zloća.

Ali bilo je nešto čudno, užasno čudno.

Stari Nijemac držao je ruke u džepovima jakne nije bio naoružan. Ćovjek pored njega držao je pištolj gorostas kamena lica i grudi nalik deblu.

Von Tili raskolači oči i njegov glas dobije podrugljiv prizvuk.

Oprostite što vas nisam upoznao, bojnice.

Von Tili pokaže svog pratioca.

Ali koliko znam, vi i Darius već ste se upoznali.

Poglavlje XVII

Izgledate iznenađeni što me vidite, bojniče, promrmlja dijabolično Darius. Ne mogu izraziti riječima koje je zadovoljstvo opet vas sresti u povoljnijim okolnostima.

Pritisne Luger na Pittovo grlo.

Ne mičite se i ne prisiljavajte me da vas prerano ubijem. Vaša nenadana smrt lišila bi me velikog osobnog užitka. Rekao sam da moram srediti račune s vama i vašim malim prijateljem. Došao je trenutak da vam uzvratim za bol koju sam pretrpio od vaše ruke... ili bolje noge.

Pitt se potrudi da izgleda nehajno.

Žao mi je što ću vas razočarati, ali ovaj put Giordino je ostao kući.

Onda će Giordinova kazna biti pribrojena vašoj.

Darius se nasmiješi, potom spusti pištolj i smireno opali Pittu u nogu. Hitac iz Lugera odjekne kao prasak groma od zidova stjenovite pećine. Udarac kao ubod užarenog žarača baci Pitta u stranu i odbaci ga dva koraka unazad. Devetmilimetarski metak prošao je kroz meso butine promašivši kost pola centimetra i ostavljajući malu crvenkastu ulaznu rupu i drugu, izlaznu nešto veću.

Osjećaj žarenja brzo se izgubi i noga utrne od šoka. Stvarna bol trebala je tek početi.

Hajde, Darius, reče Von Tili s prizvukom negodovanja.

Ne prepuštajmo se vulgarnostima. Imamo važnijih stvari koje moramo obaviti prije no što ćeš se moći posvetiti svom sportskom, okozaoko hobiju. Ispričavam se, bojniče Pitt, ali morate priznati da je krivica samo vaša. Od udarca koji ga je pogodio u tako delikatnu točku Darius će šepati još barem dva tjedna.

Žao mi je samo što ga nisam jače udario, odgovori Pitt kroz zube.

Von Tili se ne obazre na njega i obrati se petorici koji su još bili u vodi. Ispustite na dno opremu, gospodo, potom se popnite na palubu. Brzo, nemamo vremena napretek.

Thomas podigne masku i baci bijesan pogled na Von Tilla.

Dobro nam je gdje jesmo.

Nijemac slegne ramenima.

Dobro, izgleda da vam treba podstrek.

Okrene se i vikne u polumrak pećine Hans, svjetla!

Iznenada se upali niz svjetala pričvršćenih za svod koja posve obasjaše pećinu. Pitt vidje podmornicu privezanu za plutajući mol koji je započinjao na ulazu u hodnik u stražnjem zidu i pružao se šezdeset metara po površini kao golemi drveni jezik. Svod je bio niži od onog u vanjskoj pećini, ali vodoravno je ova bila mnogo prostranija prostor je odgovarao gotovo veličini nogometnog igrališta. Duž desnog zida na kamenoj izbočini stajala su petorica nepomičnih ljudi s uperenim strojnicama. Svi su bili odjeveni u istu odoru koju je Pitt vidio na Von Tillovu vozaču. Bilo je nemoguće ne opaziti odlučnost kojom su uperili oružje u petoricu u vodi.

Mislim da je bolje poslušati, opomene ih Pitt.

Magla se vrati, ali upaljena svjetla ublažila su je, skroz otklanjajući svaku mogućnost bijega. Spencer i Hersong prvi se popeše na palubu podmornice, a za njima Knight i Thomas.

Po običaju, Woodson je bio zadnji i nastavio je stiskati fotografski aparat u znak izazova Von Tillu.

Knight pomogne Pittu da skine bocu.

Dajte da vam pogledam nogu, gospodine.

Posjedne Pitta na palubu, skine pojas s utezima i omota ga oko rane kako bi zaustavio krvarenje. Podigne pogled i nasmiješi se.

Èini se da svaki put kad se okrenem vi prokrvarite.

Loša navika, ali ne mogu je se riješiti već duže vremena...

Pitt naglo umukne.

Magla se opet povlačila i svjetla su otkrila drugu podmornicu privezanu za drugi kraj mola.

Promotri ih uspoređujući ih. Ona na kojoj se nalazio sa svojim drugovima imala je palubu bez ikakvih ispupčenja. Druga je bila različita još uvijek je imala toranj, glomaznu gradnju koja je nadvisila trup kao izobličena polukugla. Tri čovjeka okrenula su leda dramatičnom prizoru zaposleni skidanjaem strojnica s uništenog zrakoplova položenog na palubi.

Sad sam shvatio otkud je došao žuti Albatros, reče Pitt.

Ono je stara japanska podmornica u stanju da lansira mali izviđački zrakoplov. Ne koriste se više od kraja Drugog svjetskog rata.

Da, lijep primjerak, reče radosno Von Tili.

Drago mi je što ste je prepoznali. Potopila ju je američka torpiljarka kod Iwo Jime 1945. a izvadila ju je Minerva Lines 1951. Otkrio sam

da kombinacija podmornice i zrakoplova predstavlja vrlo koristan način za predaju malih pošiljaka u područjima koja iziskuju najveću moguću diskreciju.

Vrlo korisna igračka za napad na zrakoplovne baze i oceanografske brodove Sjedinjenih Država, nadoda Pitt.

Pogodak, bojniče, promrmlja Von Tili.

Neku večer za večerom naslutili ste da zrakoplov dolazi s mora. Išli ste nasumice, ali došli ste mnogo bliže istini no što ste pretpostavljali.

Sada sam svjestan toga.

Pitt pogleda ulaz u hodnik. Još dva stražara bila su ravnodušno naslonjena na zid sa strojnicama na ramenu. Pitt reče - Stari Albatros...

Nije točno, prekine ga Von Tili.

To je kopija Albatrosa. Za moje svrhe spori dvokrillac bio je najučinkovitije sredstvo za polijetanje i slijetanje s kratkih polja, mračnih žala ili iz vode pored broda. Donje krilo može se saviti nadolje i poslužiti kao plovak. Uporabio sam model Albatrosa III sa suvremenijim motorom, naravno, jer je njegova aerodinamika predstavljala idealno rješenje za moje potrebe. Osim toga, tako stari zrakoplov nije bio sumnjiv, da vrši... recimo, malo nezakonite djelatnosti. Nažalost, više neće moći letjeti.

Von Tili uzme iz džepića kutiju cigareta, pripali jednu i nastavi Moj zrakoplov za dostavu nije smio biti naoružan niti korišten u borbi. Samo kad mi nije preostalo drugo do napasti Brady Field i vaš dragocjeni oceanografski brod dao sam postaviti strojnice. Možda je potez bio drastičan, ali zapovjednik Gunn se nije obeshrabrio zbog mojih vještih pokušaja da ometem ekspediciju. Nisam mogao dopustiti da nedjeljni plivač ili turist, ljubitelj ronjenja otkrije moj modus operandi. A kamoliiskusni znanstvenici... to je bilo još opasnije. Nisam se mogao kockati. Još sam uvijek uvjeren da je napad bio izvrsna zamisao. Pukovnik Lewis ne bi mogao učiniti drugo no zapovijediti... kako se zove?... ah da, First Attemptu da se udalji od obale Tasosa da je napad protekao bez smetnja. Vi, naravno, niste mogli znati da će Albatros napasti brod nakon što je izbacio iz uporabe uzletišta. Nažalost, bojniče Pitt, vi ste se pojavili na pozornici i sve ste upropastili.

Dogada se u ratu, primijeti Pitt zajedljivo.

Šteta što Willie ne može biti ovdje i čuti vaše riječi.

Gdje je nestao gledonja Willie?, upita Pitt.

On je upravljao zrakoplovom, odgovori Von Tili.

Kad je Albatros pao u more, jadnik je ostao zarobljen u olupini. Utopio se prije no što smo stigli.

Lice odjednom postane opako, prijeteće.

Vi ste me stajali vozačpilota, pored psa.

Willie je nasjeo, odvрати Pitt.

Uhvatio sam ga u stupicu istim starim trikom sa zakvačenim balonom koji su Britanci uporabili protiv Kurta Heiberta. Glede psa, prije huškanja na neobaviještenoga gosta neke druge takve bijesne zvijeri, savjetujem vam da prebrojite noževe na stolu.

Von Tili ga nakratko odmjeri, potom klimne glavom.

Izvanredno, doista izvanredno. Ubili ste mog pasa nožem ukradenim s mogeg stola. To je bilo neuljudno od vas, bojniče. Smijem li upitati kako ste predosjetili?

Pretkazanje, odgovori Pitt.

Ni više ni manje. Niste me smjeli pokušati ubiti. To je bila vaša prva pogreška.

Šteta što je bijeg iz labirinta poslužio samo da na nekoliko sati produži vaš život.

Pitt pogleda nehajno iza Von Tillovih i Dariusovih leda.

Crni hodnik sada je bio začudo prazan, dva stražara nestala su, ali ostala su petorica poredana uz zid pećine sa strojnicama... i bili su opakiji no ikad.

Pripremljeni doček navodi me na misao da ste nas očekivali, promrmlja Pitt.

Naravno, potvrdi užurbano Nijemac.

Moj dobri prijatelj Darius obavijestio me o vašem skorom dolasku. Što se pak točnog sata tiče... No, shvatio sam kad se First Attempt počeo sumnjivo ponašati. Nijedan zapovjednik pri zdravoj pameti ne bi doveo svoj brod tako blizu tasoskim hridinama.

Koliko srebrenjaka je naplatio Darius svoju izdaju?

Točan iznos ne bi vam ništa značio, reče Von Tili.

Zapravo Darius je u mojoj službi već deset godina. Može se reći da je suradnja bila probitačna za obojicu.

Pitt pogleda crne Dariusove oči.

Kako god je prikazali, uvijek je to izdaja. To je bila vaša druga pogreška, Von Tili. Kad netko stavi na platnu listu ljigavog žohara poput Dariusu, neizbježno loše skonča.

Darius zadrhti od bijesa. Luger je virio iz velike šake kao izraslina divljeg mesa i bio je uperen u Pittov trbuh.

Von Tili umorno odmahne glavom.

Izazivanje Dariusu koristit će vam samo da prije umrete.

Kakva je razlika? Ionako nas kanite sve ubiti.

Još jedan predosjećaj, bojniče? Mora vam biti od koristi ta vaša vidovitost, primijeti Von Tili veselo. Preveselo.

Mrzim iznenađenja, odvrti Pitt jetko. Kako i kada?

Skladnim pokretom Von Tili podigne rukav i pogleda na sat.

Za jedanaest minuta, točno. Ne mogu dulje čekati.

Zašto ne odmah?, zarezala Darius.

Zašto odlagati? Imamo drugog posla.

Strpljenja, Darius, pokudi ga Von Tili.

Ti ne razmišljaš. Možemo se poslužiti njima za ukrcavanje tereta u podmornicu. Pogleda Pitta i nasmiješi se.

Vi ste oslobođeni, bojniče, imajući na umu ranu. Ostali mogu početi nositi u pramčano spremište opremu koju vide na molu.

Mi ne radimo za koljače, reče Pitt tiho i odlučno.

Dobro, ako baš ustrajete. Von Tili se obrati Dariusu kroz osmijeh. Raznesi mu lijevo uho. Potom nos. Potom...

Prestanite, stari sadistički Švabo, prosikće Woodson.

Ukrat ćemo tu vašu prokletu olupinu.

Nisu imali izbora. Pitt nije imao izbora.

Mogao je samo gledati dok su Spencer i Hersong nasrnuli na brdo drvenih sanduka poslaganih na molu i počeli ih dodavati Knightu i Thomasu na palubu podmornice. Woodson se izgubio u otvoru samo njegove ruke koje su povremeno provirivale da uhvate sanduk otkrivale su njegov položaj.

Osjećaj žarenja opet nasrne na Pittovu nogu. Bio bi se okladio da mikroskopski čovječuljak trči po rani s bacačem plamena u rukama. U par navrata bio je na rubu da izgubi svijest, ali svaki put očajnički se borio da izdrži sve dok se valovi mraka nisu povukli. Uz nadljudski napor volje zadrži nehajan glas.

Odgovorili ste samo djelomično na moje pitanje, Von Tili. Kako?

Način pogibije vas doista toliko zanima?

Kao što sam rekao, mrzim iznenađenja.

Von Tili ga hladno promotri i slegne ramenima. Pretpostavljam da ne treba tajiti neizbježno. Zastane kako bi opet pogledao na sat. Upucat ćemo vas i vaše drugove. Način je pomalo barbarski, priznajem, ali radije bih ga držao širokogrudnim izlaženjem ususret, primjerice uspoređujući ga s mogućnošću da skončate živi zatrpani.

Pitt nakratko razmisli.

Tovar materijala i opreme, ljudi koji skidaju strojnice s Albatrosa... Sve to navodi na pomisao da bježite. Spuštate šatore i brišete u noć. Potom, kad odete, nakon jedne ili pet minuta ili čak pola sata, naboji će eksplodirati i zatrpati pećinu ispod tona stijenja skrivajući zauvijek nas šest i sve dokaze vaših podmorničkih krijumčarenja.

Von Tili ga pogleda u nedoumici. Nastavite, bojniče. Vaša predviđanja izgledaju mi jako privlačna.

Vi nemate mnogo vremena na raspolaganju i strah vas je. Pod našim nogama, pod ovom palubom je sto trideset tona heroina ukrcanog u podmornicu u Šangaju i prevezenog preko Indijskog oceana i Sueskog kanala trgovačkim brodom Minerva Linesa. Moram priznati, svatko bi bio pokušao unijeti potajice heroin u Sjedinjene Države na stražnja vrata i bez mnogo buke. Ali Bruno von Tili ne. Nijedna reklamna agencija ne bi znala bolje izreklamirati nezakonit teret Queen Artemisije i njenog zadnjeg odredišta. Lukava zamisao. Iako su agenti Interpola napokon otkrili sustav podvodnog prijevoza, nije važno. I dalje drže pod prismotrom Queen Artemisiju. Pratite me?

Dvojac koji je stajao pred njim ne prozbori niti potvrđujući niti poričući.

Kako vam je nedvojbeno prenio Darius, nastavi Pitt, inspektor Zaccanthus i Ured za narkotike uludo troše vrijeme i trud kako bi uhvatili u stupicu brod kad stigne u Chicago. Strah me pomisli na psovke koje će zapljučati po jezeru Michigan kad otkriju samo nasmijanu posadu i spremišta nakrcana kakaovcem u Šri Lanki.

Pitt zastane i pomakne bolnu nogu u udobniji položaj. Opazi da su se Knight i Thomas pridružili Woodsonu unutar podmornice. Potom

nastavi.

Mora biti veliko zadovoljstvo znati da je Interpol progutao sve, ješku, udicu, povraz i olovo. Ne znaju da su podmornica i heroin ovdje sinoć iskrncani kako bi bili prebačeni na sljedeći brod Minerva Linesa koji bude prošao... A to bi trebala biti Queen Jocasta na putu u New Orleans s tovarom turskog duhana i morala bi se usidriti kilometar i pol od obale za otprilike deset minuta. Eto zašto vas je tako strah, Von Tili. Više nemate vremena i morate riskirati susret sa svojim brodom u pol bijela dana.

Kako neobuzdana mašta, primijeti Von Tili prezrivo glasom, ali Pitt je vidio znake zabrinutosti na licu.

Pitt zanemari primjedbu.

Zašto bih se trebao baviti time? Ionako ću umrijeti za nekoliko minuta.

Niste skroz u krivu, bojniče, reče Von Tili.

Moji komplimenti. Imate izvrsnu intuiciju. Mogu priznati da ste u svemu u pravu, osim mjesta. Queen Jocasta neće pristati u New Orleansu. U zadnji čas promijenit će pravac i krenuti prema Galvestonu u Teksasu.

Tri čovjeka na palubi druge podmornice skinuli su strojnice s Albatrosa i nestali su. Hersong je otišao s mola i dodao sanduk Spenceru koji je sada bio u trupu s Thomasom, Knightom i Woodsonom. Pitt je govorio užurbano trebao je iskoristiti svaku sekundu.

Još jedno pitanje prije no što Dariusu nešto ne padne na pamet. Ne možete me odbiti u ime poslovične uljudnosti vas žitelja Starog kontinenta.

Darius je nepomično stajao s krvoločnim izrazom na licu. Izgledao je kao sadistički dječak koji na predavanju iz biologije jedva čeka da počne secirati žabu.

Dobro, bojniče, odgovori Von Tili spremno.

Što želite znati?

Kako će biti raspačavan heroin nakon dolaska u Galveston?

Von Tili se nasmiješi. Jedna od mojih manje poznatih poduzetničkih djelatnosti je mala flota ribarica nije jako prihodovna, da dodam, ali ponekad je iznimno korisna. U ovom trenutku moje ribarice bacaju mreže u Meksičkom zaljevu u očekivanju mog znaka. Kad ga dobiju,

podići će mreže i stići u luku u trenutku kad u nju ude Queen Jocasta. Ostalo je jednostavno brod će otkvačiti podmornicu, koju će potom ribarice odvesti do postrojenja za proizvodnju ribljih konzerva. Roba će biti iskrkana ispod postrojenja i heroin će biti pakiran u konzerve s etiketom hrana za mačke. Morate priznati da je ironično sav taj prah bit će poslan u svih pedeset država u konzervama mačje hrane. Bit će to simpatična šala nauštrb Ureda za narkotike. Kad budu počeli sumnjati, bit će prekasno heroin će već biti predan i skriven. Priznajte bojniče zar perspektiva da će milijuni vaših sunarodnjaka pošmrkati, progutati ili uštrcati sav taj heroin ne skandalizira vašu vankeejevsku moralnost?

Pitt se nasmiješi.

Moglo bi me skandalizirati kad bi se dogodilo.

Von Tili stisne kapke. Pitt se nije ponašao kao otpisan čovjek.

Bilo je nešto što nikako nije bilo u redu.

Dogodit će se, mogu vam zajamčiti.

Milijuni osoba, reče Pitt zamišljeno.

Stojite tu i otvoreno se hvalite nesrećom koju ćete nametnuti milijunima ljudi zbog nekoliko prljavih dolara.

Ne nekoliko, bojniče. Vjerujem da se radi više ili manje o pola milijarde dolara.

Nećete živjeti dovoljno dugo da ih prebrojite a još manje da ih potrošite.

A tko će me spriječiti? Vi, bojniče? Inspektor Zaccvntus? Ili grom iz vedra neba?

Želje se često ostvare.

Dosta mi je ovoga glupog razgovora, reče bijesno Darius.

Sada... sada morate platiti zbog svoje arogancije.

Izobličeno lice isijavalo je zloću. Pittu se taj izraz nije uopće dopao. Ćinilo mu se da osjeća Dariusov kažiprst kako počinje stiskati otponac Lugera.

Oh, hajde, uzvikne Pitt. Ne bi bilo sportski ubiti me sada. Mojih jedanaest minuta još nije isteklo.

Zapravo je imao osjećaj da govori već satima.

Von Tili je šutio nekoliko sekunda i poigravao se cigaretom.

Potom reče Jedno si ne uspijevam objasniti, bojniče. Zašto ste oteli moju nećaku.

Pittove usne razvukoše se u prepreden osmijeh.

Za početak, nije vaša nećaka.

Darius otvori usta. Ne... ne možete to znati.

Znam, odgovori Pitt smireno.

Za razliku od vas, Von Tili, nisam mogao računati na uhodu, ali znao sam. Zacvnthus je pokušao, ali njegov plan bio je osuđen na propast od samog početka. Skrio je pravu nećaku na sigurno mjesto u Engleskoj i našao drugu djevojku koja joj sličići. Nije bilo nužno da budu iste, budući da vi niste vidjeli pravu Teri više od dvadeset godina. A potom je Zacvnthus brižljivo organizirao odmor svoje Mata Hari tako da izgleda kao nevini iznenadni posjet jedne privržene rođake.

Darius je piljio u Von Tilla i micao veliku vilicu kao da hoće zubima zdrobiti Pittovo otkriće. Von Tili ne promijeni izraz lica. Tek klimne kao da je shvatio.

Nažalost, bilo je izlišno, reče Pitt. Nije bilo iznenađenje a to se pobrinuo Darius. Tako ste imali dvije mogućnosti mogli ste azotkriti varku djevojke i izbaciti je, ili prihvatiti igru i davati joj izne obavijesti. Naravno, zahvaljujući vašoj pokvarenoj ćudi, izabrali te drugu. Savršeno se uklapala u Von Tillov stil. Osjećali ste se kao itkar koji povlaći konce. Mogli ste se služiti djevojkom i Dariusom ako biste zavarali Zacvnthusa i Zenona.

Neodoljiva prilika, reče Von Tili. Slažete se?

Niste je mogli propustiti, nastavi spokojno Pitt. Od renutka vašeg dolaska sve dok je Giordino i ja nismo oteli iz vile, raki djevojćin potez pomno je nadzirao vaš vozać. S izlikom da joj tjelesni ćuvar, Willie je ostao zalijepljen za nju kao pijavica. Zadaća vjerojatno bila ugodna, posebice kad se sunćala na obali. Zapravo njena strast za jutarnjim plivanjem bio naćin da stupi u vezu sa acvnthusom. Bila je to jedina mogućnost koju je imala da mu renese obavijesti iako su sve bile bezvrijedne. Tko zna kako ste se mijali znajući da Teri ne sumnja ništa. Potom se pak nešto dogodilo, zacvnthus je postao lukaviji. Jedno je jutro malo zakasnio na sastanak najvjerojatnije je vidio Willieja skrivenog u grmlju, oćiju uprtih u jevojk u bikiniju. Zacvnthus nije mogao ne priupitati se je li uhodio druge susrete i shvatio je da je njegov lijepi plan doživio neuspjeh. pet ste ga nadmašili u prepredenosti.

Mogli smo opet doći do prednosti, prosikće bijesno Darius, da se niste vi pojavili.

Pitt slegne ramenima. Tada stupa na scenu naš junak, to st ja, koji je tamo došao slučajno, ne znajući da će prije svršetka rame doživjeti ogrebotine pandžama, udarce, hitce iz pištolja. Moj i život bio mnogo manje zamršen da sam ostao u krevetu umjesto to sam otišao plivati prije izlaska sunca. Kad me Teri našla, spavao im na žalu. Još je bio mrak i pobrkala me sa Zacvnthusom. Pomislila da ga je netko od vaših ljudi ubio. To je bio udarac, ali iznenada im se pridigao, sjeo i počeo pričati.

Val boli opet ga preplavi. Stisne si nogu kako bi svladao bol i atjera se da nastavi škripeći zubima.

Nešto nije bilo u redu. Zacvnthus se nije pojavio, a tamo je io neznanac koji naizgled nije znao ništa o onome što se zbiva.... I bilo je jako, jako nevjerojatno da je neki stranac pošao pukim slučajem plivati na taj dio puste obale u četiri ujutro. Stoga je djevojka bila jako zbunjena. Moram priznati da zna brzo misliti. Imajući u vidu okolnosti, došla je do jedinog naoko mogućeg zaključka pomislila je da sam na vašem platnom popisu, Von Tili. Stoga je odglumila životopis naučen napamet i pozvala me na večeru u vilu u nadi da izazove malo neprilike predstavljajući vam vašeg potrčka.

Von Tili se nasmiješi. Bojim se da ste sve upropastili, dragi moj Pitt, kad ste ispričali da ste smetlar u bazi. Djevojka nije povjerovala, ali iako će vam se činiti čudno, ja sam povjerovao.

Nije tako čudno kako izgleda, reče Pitt. Nijedan agent s glavom na ramenima ne bi nikad uporabio tako besmisleno pokriće vi ste to znali. Povrh toga, niste imali razloga za uzbunu Darius vam nije dao nikakvu najavu. To je bila moja duhovitost... koja je nažalost polučila prilično neugodne ishode.

Pitt je oklijevao namještajući pojas koji je pokrивao ranu.

Kad sam se pojavio u vili u odori bojnika, vi ste pomislili da sam Zacvnthusov agent koji se ubacio a da Darius to nije znao. Ne htijući pobudio sam vašu sumnju insinuirajući da ste upravo vi organizirali napad na Brady Field. Približavao sam se istini, previše za vaše ukuse, Von Tili. Odlučili ste se poigrati Houdinija i učiniti da nestanem. Bilo je malo opasnosti da budete otkriveni bilo je vrlo vjerojatno da moj leš neće biti nikada pronađen u labirintu. Djevojka

je u međuvremenu shvatila da je strašno pogriješila. Ja doista nisam znao ništa i doista sam pukim slučajem otišao plivati na tu plažu u četiri ujutro. Bilo je prekasno, nevolja je bila tu. Nije mogla učiniti ništa drugo no nemoćno gledati i držati jezik za zubima dok ste se vi rješavali mene.

Von Tili se zamisli. Da, mislim da razumijem. Još ste mislili da je djevojka moja nećaka i stoga ste je oteli iz osvete.

Napola ste u pravu, odgovori Pitt. Drugi poriv bio je da dođem do obavijesti. Kad me netko pokuša ubiti želim znati zašto. Izuzev vas, jedini mogući izvor bila je djevojka. Ali pukovnik Zenon se pojavio na izlazu iz labirinta i upropastio je moj plan prije no što sam imao mogućnost da ispitam Teri. Svejedno i tako sam učinio veliku uslugu inspektoru Zacynthusu.

Ne razumijem, reče Darius ledeno.

Za Zacynthusa ta otmica je bila vrlo korisna djevojka više ije bila korisna i da je nastavila glumiti nećaku, njen život ne bi više rijedio ni pišljiva boba. Morao je naći načina da je izvuče iz vile i dalji s otoka. Tako sam odigrao njegovu igru i donio mu je na rebrenom pladnju. Ali Zacynthus nije još bio na mjestu jer su mu se ametrnula dva nova i neočekivana problema Giordino i ja. S pravnog leđišta nije imao nikakve kompetencije nad nama i nije nas mogao ilom zadržati. Stoga nas je zamolio da surađujemo s Interpolom. Na ij nas je način mogao nadzirati.

Točno, bojniče.

Von Tili si prede rukom po ćelavoj glavi kako bi obrisao vlagu.

Imao sam sve namjere da ubijem djevojku.

Pitt klimne glavom.

Pitao sam se zašto Zacynthus tako uporno traži da zadržim eri na First Attemptu eto, bila bi na sigurnom i mogla je nadzirati o radimo Giordino i ja. Tek sam jutros shvatio koja je djevojčina ra i na čijoj je strani.

Darius osupnuto upre pogled u Pitta. Bojniče, što se to biva? Nije moguće da ste znali toliko toga.

Dobre djevojke ne šetaju po svijetu s automatskim Mauserom alibra dvadeset pet pričvršćenim flasterom za bedro, pojasni Pitt. Stoga je morala biti profesionalka. Teri nije imala pištolj kad sam je eo na

obali.... Giordino je otkrio oružje dok je nosio djevojku s divana radnoj sobi vile. Bilo je očito da se boji nekoga tko je u vili.

Još je oštroumnija no što sam pretpostavljao, reče bijesno on Tili. Možda sam je malo podcijenio. Ali ishod neće biti drukčiji.

Podcijenio samo malo?, upita Pitt.

Ne vjerujem. Da sam shvatio prevaru te djevojke, mislite li a bih stajao prekriženih ruku i dopustio da drogira vezista na First ttemptu kako bi potajice poslala poruku inspektoru Zacvnthusu i riopćila mu moju namjeru da istražim pećinu?

Objašnjenje je jednostavno, reče Von Tili zadovoljno.

Nije znala da Darius radi za mene. On je primio djevojčinu oruku, ali ju je zaboravio proslijediti inspektoru Zacvnthusu. riznajte, bojniče, dali ste se uplesti u preveliku igru za vas.

Pitt ne odgovori odmah. Nepomično je susprezao bol koja mu je žarila nogu i pitao se je li došao trenutak. Bilo je nemoguće izdržati još dugo, budući da se vid počeo magliti. Ali nije mogao pretjerivati. Blago okrene glavu i pogleda Dariusa. Luger je još bio uperen u njegov truh. Moraš odlučiti, reče si, i ponada se da ne griješi u odabiru trenutka.

Priznajem, reče nehajno. A to dokazuje da se ne može uvijek pobjeđivati, zar ne, admirale Heibert?

U prvi tren Von Tili ne reagira. Bio je nepomičan i nedokučiv.

Potom pojmi nevjerojatne Pittove riječi.

Priđe korak jedva pomičući usne.

Kako.. kako ste me oslovili?, upita tiho.

Admirale Heibert, ponovi Pitt. Admiral Erich Heibert, zapovjednik flote nacističke Njemačke, fanatični sljedbenik Adolfa Hitlera i brata Kurta Heiberta, zračnog asa iz Prvog svjetskog rata.

Von Tili problijedi. Vi... poludjeli ste.

U19 je bila vaša konačna pogreška.

Besmisleno, skroz besmisleno.

Zgrčene usne propuštale su tek mucavu nevjericu.

Model u vašoj radnoj sobi. Bilo mi je čudno. Zašto bivši pilot lovac drži kopiju podmornice umjesto zrakoplova kojim je upravljao u ratu? U tim su stvarima piloti sentimentalni kao mornari. Nije se slagalo. A vrhunac ironije bio je da se Darius, ne znajući vaš stvarni identitet,

poslužio radijom inspektora Zaccvntusa kako bi se obratio arhivima njemačke mornarice slijedom mog zahtjeva.

Dakle, to ste htjeli doznati, reče Darius s obazrivim izrazom na licu.

Bio je to rutinski zahtjev. Tražio sam popis posade U19.1 pozvao sam starog prijatelja u Muenchenu, zaljubljenika u zrakoplovstvo Prvog svjetskog rata, pitajući ga što zna o izvjesnom Brunu von Tili, pilotu. Odgovori su bili iznimno zanimljivi. Doista je postojao jedan Von Tili u njemačkom zrakoplovstvu. Ali vi ste tvrdili da ste letjeli s Kurtom Heibertom u Jasti 73, s bazom na uzletištu Xanthi u Makedoniji. Pravi Von Tili je bio član Jaste 9 u Francuskoj od ljeta 1917. do primirja u studenom 1918. Nije nikad napustio zapadno bojište. Još jedna zanimljiva vijest bilo je ime na popisu posade U19. zapovjednik Erich Heibert. Budući da svugdje zabadam nos, nisam tao na tome. Opet sam radijom zvao Berlin, ovaj put s broda, i tražio im da mi pošalju sve raspoložive obavijesti o Erichu Heibertu. Došlo do kaosa. Nisam mogao uzbuditi njemačke vlasti više od toga niti a sam vratio u život Hitlera, Goeringa i Himmlera zajedno.

Puste riječi... Buncate. Prepredeni i sračunani izraz nalik u Manchuovom opet se pojavio na licu starog Nijemca. Nitko iravog razuma neće biti spreman povjerovati u tu bajku. Model odmornice... nije zasigurno valjana veza između mene i Heiberta. Ja ne moram ništa dokazivati. Einjenice govore za sebe. Kad Hitler preuzeo vlast vi ste postali njegov odani sljedbenik i u imjenu za takvu vjernost i kao priznanje za vaše dragocjeno iskustvo li ste promaknuti u zapovjednika teretne flote. Dužnost koju ste Miašali tijekom čitavog rata, odnosno dok niste nestali malo prije edaje Njemačke.

To nema nikakve veze sa mnom, odvрати bijesno Von Tili. Griješite, bio je uporan Pitt.

Pravi Bruno von Tili oženio je kćer jednog bogatoga ivarskoga poslovnog čovjeka koji je, između ostalog, bio vlasnik ale flote trgovačkih brodova... Brodova pod grčkom zastavom. Von 11 je shvatio da mu je mogla biti od koristi. Uzeo je grčko žavljanstvo i postao upravitelj Minerva Linesa. S financijskog dišta tvrtka je bila očaj, ali on ju je preobrazio u flotu za tajni ijevoz i za krijumčarenje oružja i strateškog materijala iz Njemačke, šeći tako Versailleski sporazum. Tako ste ga upoznali i dali svoj iprinos organizaciji operacije. Obojica ste ustrojili vrlo probitačnu datnost, ali Von Tili nije

bio blesav. Shvatio je da će Osovina izgubiti t. Stoga je od početka sukoba prešao na stranu Saveznika. To ne uspostavlja nikakvu vezu, reče Darius. Pitt je probudio njegovu radoznalost koja je svaki čas ijedno mogla nestati.

Sad dolazi najzanimljiviji dio. Vaš šef, Darius, nije čovjek ji nešto prepušta slučaju. Manje lukav čovjek bio bi jednostavno stojao nestati. Ali admiral Erich Heibert bio je prelukav. Ne znam co, uspio je preći savezničke crte bojišnice, stići u Englesku gdje je io pravi Von Tili, ubiti ga i zauzeti njegovo mjesto.

Kako je to moguće?, upita Darius.

Ne samo moguće, već se i zbililo, reče Pitt. Dvojica su bili otprilike podjednaka stasa. Nekoliko kirurških popravaka, nekoliko usvojenih kretnja, način izgovora savršeno naučen i čovjek koji stoji uz vas postao je točna kopija pravog Bruna von Tilla. Zašto ne? Nije bilo prisnih prijatelja, Von Tili je bio usamljenik kojega nitko nije dobro poznao. Žena je bila mrtva a nisu imali djece. Samo nećak koji se rodio i odrastao je u Grčkoj. Ali ni on nije uočio zamjenu nego tek nakon mnogo godina. I to ga je stajalo života. Bila je dječja igra za profesionalnog ubojicu poput Heiberta. Nećak i njegova supruga poginuli su u lažnoj pomorskoj nesreći. Bila je pošteđena samo Teri, kći. Nije to bio znak Heibertove širokogrudnosti, jamčim vam ali javni lik brižnog strica bio je odveć koristan da ga ne uporabi.

Pitt opet pogleda stražare kod hodnika i na japanskoj podmornici. Potom se opet obrati Von Tillu.

Nakon zamjene, krijumčarenje je za vas postalo popratna djelatnost. Izrada podmornice pričvršćene za trup broda bila je logična za bivšeg zapovjednika podmornice. U očima svijeta Heibert Von Tili imao je sreće i zaradio imetak. Minerva Lines razvijao se i novac je pristizao u rijekama. Ali vi ste bili zabrinuti sve je išlo predobro. Što ste postajali poznatiji, to je rasla vjerojatnost da budete raskrinkani. Stoga ste se preselili na Tasos, obnovili ste vilu i glumili ekscentičnog milijunaša pustinjaka. Poslovi nisu bili problem. Snažan kratkovalni primopredajnik omogućavao vam je da upravljate Minerva Linesom a da nikad nogom ne stupite na europsko tlo. Ipak, vaša zločinačka prošlost bila je preteška. Pustili ste da tvrtkina flota izgubi na tržištu i posvetili se gotovo isključivo krijumčarenju...

I kamo želite dospjeti svim tim pričama?, umiješa se Darius.

Do svršenog čina... do redde rationem, pojasni Pitt.

Izgleda da je ovdje nazočan admiral Heibert pustio prazno mjesto na Nuernberškom procesu. Njegovo je ime odmah iz Bormannovog na popisu traženih ratnih zločinaca. Prava dušica. Dok je Eichman palio Židove, Heibert je praznio zarobljeničke logore ukrcavajući savezničke zarobljenike u potpalublje starih trgovačkih brodova i slao ih u Sjeverno more, u nadi da će britanski i američki bombarderi dovršiti posao. Iako je nestao krajem rata, znao je što ga čeka oстане li u Njemačkoj. U Nuernbergu je bio osuđen na smrt u odsutnosti. Šteta što nije obješen već dosad, ali bolje ikad nego nikad.

Pitt je odigrao zadnju kartu. Nije mu preostalo drugo no nadati se. Nije mogao više dobiti na vremenu.

No, to je sve. Nekoliko činjenica, nekoliko utemeljenih pretpostavaka. Priznajem da priča ima nedorečenosti. Nijemci su mogli poslati samo najosnovnije vijesti iz svojih arhiva. Možda točne pojedilosti neće biti nikad poznate. Ali, nije važno. Vi ste otpisani, Heibert.

Von Tili ga hladno pogleda.

Ne slušaj bojnika, Darius. Njegova bajka nije drugo no čajnički pokušaj da dobije na vremenu...

Von Tili ušuti i oslušne. Isprva je zvuk bio slab... nalik udnom udaranju čekićem. Potom Pitt prepozna teške korake čizama čavlina koji su se približavali po drvenom molu. Magla se vratila lažno ozračje obavijalo je svaki oblik ali istodobno je pojačavalo orake u ritmu bubnja. Ćinilo se da nevidljivi lik podiže noge i topće jima mnogo snažnije no što treba. Tada jedna sablasna spodoba bez ca u odori Von Tillovih stražara iziđe iz magle. Ćim je postao vidljiv, ane na udaljenosti od nekoliko metara i lupne petama.

Queen Jocasta se usidrila, gospodine.

Glas je bio dubok, grlen.

Budalo prasne Von Tili bijesan zbog prekida.

Vrati se na svoje mjesto.

Dosta s odugovlačenjem, zarezži Darius. Metak u prepone ojniku, tako da duže pati. Cijev Lugera malo se spusti.

Što je pravo, pravo je, reče Pitt tiho. Pogled mu je bio čudno jzizražajan, a Von Tillu se činio više uznemirujućim nego iskazom

raha.

Von Tili se blago nakloni. Žao mi je, bojniče, reče polako.

Naš zanimljiv razgovor gotov je. Oprostite mi što vam ne idim tradicionalni povez za oči i zadnju cigaretu.

Nije rekao drugo. Otrovni osmijeh na njegovim usnama vorio je za njega i Pitt se pripremi za Dariusov hitac.

Poglavlje XVIII

Pištolj zagrmi. Nije se radilo o trpkom lavežu Lugera, već o zaglušnoj rici automatskog Colta četrdeset pet. Darius krikne od bola i Luger mu izleti iz ruke pa padne u vodu. Giordino u prevelikoj odori za njega spretno skoči s mola na palubu podmornice i uperi Colt Von Tillu u lijevo uho. Potom se okrene kako bi se divio ishodu svog hitca.

Dobro. Vidi, vidi čak sam se sjetio otkočiti ga.

Bravo, reče Pitt.

Ni Errol Flvn ne bi znao izvesti efektniji ulazak na scenu.

Smušeni i zgranuti, Von Tili i Darius skamenili su se. Svjetla bljesnuše u magli i potpuno je rastjeraše a stražari na izbočini opaziše da se na palubi podmornice zbilo nešto neočekivano. Kao pokrenuti istom žicom, petorica podignuše strojnice i uperiše ih u Pitta.

Ne dirajte otponce. Giordinov glas odjekne među stjenovitim zidovima. Zapucajte na bojnika Pita i raznijet ću mozak vašem šefu odovud do Atene. Zapucajte i svi ćete poginuti. Oružje je spremno i upreno u vas... i ne blefiram. Pogledajte u hodnik.

Ako je nečega u pećini bilo više no što je bilo nužno, to su bile strojnice. Bilo ih je još deset u rukama najtvrdokornijih ljudi koje je Pitt ikada vidio. Bili su okupljeni u nepravilnom rasporedu oko ulaza u hodnik. Ēetvorica su ležali na tlu, trojica su klečali, reostala trojica stajali su na nogama. Pitt je morao izoštriti vid kako ih bolje vidio maskirna crnosmeda odijela savršeno su se stapala sjenama. Samo smeđe beretke koje su ukazivale na pripadnost ecijalnim postrojbama otkrivale su njihovu nazočnost.

Giordino nastavi.

A sada, molit ću, pogledajte podmornicu iza mene.

Strojica u rukama nacerenog pukovnika Zenona na tornju panske podmornice konačno ubije u stražarima svaku volju da se iprotstave. Spustiše oružje, odložiše ga i podigoše ruke uvis... Svi im jednog koji je skupo platio to oklijevanje.

Zenon pritisne otponac. Dva metka zafijuknuše u kratkom falu iz zrakom hladene cijevi. Stražar se stropošta na tlo i skotrlja u vodu bojeći crvenim oblakom jarkokobaltnu modrinu.

Sada polako krenite prema najbližem izlazu, zapovijedi iordino ravnodušno. I držite ruke prepletene na potiljku.

Umorna izraza lica koji je odavao užasan bol u nozi, Pitt će prijatelju Stigao si u zadnji čas.

Rim nije sagrađen u jedan dan, odvрати Giordino nehajno.

Na koncu konca, doplivati do obale, naći Zacvnthusa, nona i njihovu skupinu komandosa i potom ih trkom provesti kroz laj prokleti labirint nije bila šala.

Nisi imao problema s mojim uputama?

Nikakvih problema. Okno dizala bilo je tamo gdje si rekao.

Von Tili priđe Pittu. Oči su mu bile hladne poput leda.

Tko vam je rekao za dizalo?

Nitko, odgovori Pitt. Dok sam lutao labirintom, slučajno krenuo jednim bočnim hodnikom koji je završavao u oknu za trenje. Ćuo sam zvuk generatora onstran otvora. Shvatio sam čemu iži kad sam bio siguran da postoji podmorska pećina. Vila se nalazi tovo okomito iznad litica. Dizalo je moralo biti jedino sredstvo da iz vile dođe potajnice u pećinu. Okno, pećinu i hodnike napravili su ničani prije dvije tisuće godina za krijumčarenje.

Ćekaj malo, umiješa se Giordino.

Hoćeš insinuirati da se netko bavio krijumčarenjem služeći ovim mjestom već prije Krista?

Vidi se da nisi učio. Pitt se ironično nasmiješi.

Da si pročitao knjižicu koju je Zenon podijelio prije no što smo počeli obilazak ruševina, znao bi da su Tasos kolonizirali Feničani kako bi iskoristili njegove zlatne i srebrene žile. Hodnici i okna bili su dio drevnog rudnika koji je potom iscrpljen i napušten. Grci su ga otkrili nakon nekoliko stoljeća i vjerovali su da se radi o nekoj vrsti zagonetnog labirinta koji su stvorili bogovi.

Kretanje na plovećem molu privuče Pittovu pažnju, pa on podigne pogled.

Zacvnthus, koji kao da je nastao iz ničega, zagleda se nakratko u Pitta. Potom upita Kako noga?

Pitt slegne ramenima.

Vjerojatno će me malo boliti pri promjenama vremena, ali ne bi trebala naškoditi mome spolnom životu.

Pukovnik Zenon poslao je dvojicu svojih po nosila. Trebali bi se vratiti za nekoliko minuta.

Jeste li čuli barem dio našeg prosvjetljujućeg razgovora?

Zacvnthus klimne glavom. Svaku riječ. Akustika, ovdje, izazvala bi zavist Carnegie Halla.

Nećete nikad ništa uspjeti dokazati, reče Von Tili prezrivo.

Nabora usne cereći se, ali u očima mu je bio očaj.

Kao što sam rekao, promrmlja Pitt, ja ne moram ništa dokazati. U ovom trenutku četiri istražitelja koji se bave ratnim zločinima stižu zrakoplovom iz Njemačke zahvaljujući američkom zrakoplovstvu koje je bilo presretno da pruži pomoć nakon pucnjave u Brady Fieldu. Svaki od njih je specijalist. Poznaju sve trikove na ovome svijetu plastičnu kirurgiju, promjenu glasa, starenje... sve to nije dovoljno da ih zavara. Bojim se, admirale, da je za vas ovo kraj putovanja.

Grčki sam državljanin, odvratila Von Tili bahato.

Nemaju me pravo odvesti u Njemačku.

Dosta s tom komedijom, prasne Pitt.

Grčki državljanin bio je Von Tili, ne vi. Pukovniče Zenon, hoćete li objasniti admiralu kako stoje stvari?

S užitkom, bojniče.

Zenon je bio napustio toranj japanske podmornice i pridružio se Zacynthusu. Nasmiješi se kroz brkove i pogleda Von Tilla prodornim očima.

Nemamo simpatije za one koji ilegalno uđu u našu zemlju nrska nam je misao da ugostimo čovjeka koj je tražen zbog ratnih očina. Ako ste vi, kako tvrdi bojnič Pitt, doista admiral Erich Heibert, brinut ću se da budete predani istražiteljima i ukrcani na prvi akoplov koji će vas prebaciti u Njemačku, na vješala.

Vrlo praktičan i primjeren kraj, primijeti Zacvnthus.

Uštedjet će poreznim obveznicima troškove dugog suđenja trgovinu drogom. S druge, pak, strane gubimo mogućnost da ivotimo i polovicu velikih dilera heroina u Sjevernoj Americi.

Zaboravili ste da prilika stvara lopova, reče Pitt maliciozno smijući.

Sto hoćete reći?

Jednostavna aritmetika, Zac. Sada znate kako i gdje će biti vršena primopredaja heroina. Bilo bi lako zauzeti Queen Jocastu, riječiti posadu da opći s bilo kime i osobno predati robu. Siguran da bi

nadležne vlasti mogle zadržati u tajnosti Heibertovo atanje dok ne zatvorite stupicu u postrojenju u Galvestonu.

Da, reče Zacvnthus razmislivši. Da, zaboga, moglo bi pjeti. Samo da uspijem pronaći posadu za brod i podmornicu u co kratkom roku.

Sredozemna Deseta flota, predloži Pitt.

Iskoristite svoj utjecaj i predajte našoj mornarici hitan fitjev. Ljudi mogu stići zrakoplovom u Brady Field. Sve to ne bi bilo uzrokovati za Queen Jocastu kašnjenje veće od pet do šest i. A ako potjerate staru olupinu nakdoknadit ćete ih u dan i pol.

Zacvnthus ga odmjeri s mješavinom radoznalosti i divljenja.

Ništa vam ne promakne, zar ne?

Pitt slegne ramenima i nastavi se smiješiti.

Trudim se.

Htio bih da mi nešto objasnite.

Da čujem.

Kako ste znali da je Darius uhoda?

Osjetio sam smrad kad sam pretražio Queen Artemisiju. mopredajnik u dvorani za veze bio je na istoj valnoj dužini onog ašem uredu. Moram priznati, tog trenutka sam pomislio da može i bilo tko od vas. Raspon se suzio isključivo na Dariusu kad sam se vratio na obalu i Giordino mi je rekao da je Darius ostao kod vas na vezi cijelo vrijeme proteklo između dolaska i odlaska Queen Artemisije. Idealno rješenje. Dok ste vi lovili zmiju sa Zenonom, držali pod prismotrom vilu i ratovali s komarcima, Darius je spokojno pio Metaxu i dojavljivao Heibertu svaki vaš pokret. Zato sam našao pust brod. Ēlanovi posade bili su na poslu u potpalublju kako bi otkvačili podmornicu. Zapovjednik se nije brinuo ni da postavi stražu jer mu je Darius zajamčio da je sve u redu. Ali, Darius nije znao, a ni vi Zac, da kanim otplivati do broda i potajno ga pretražiti. Vi niste posumnjali kad smo se Giordino i ja ponudili da s obale nadziremo brod. Tek u zadnjem trenutku kad nisam našao ni traga od posade, odlučio sam se kriomice popeti i pogledati. Ispričavam se što vas nisam obavijestio, ali bio sam siguran da biste učinili sve da me spriječite.

Ja bih se trebao ispričati, reče Zacvnthus.

Zasluzio sam naslov blesana godine. Zaboga, kako sam mogao biti tako slijep? Trebao sam naslutiti da nešto nije u redu, budući da

Darius nije nikad uspijevao uhvatiti poruke između vile i brodova Minerva Linesa u prolazu.

Mogao sam vam otkriti svoje sumnje jutros, produži Pitt.

Ali činilo mi se da ni mjesto ni vrijeme nisu prikladni, poglavito u nazočnosti Dariusa. Drugo, bez neoborivog dokaza sumnjam da biste vi i Zenon vjerovali mojim optužbama.

Bili ste u pravu, potvrdi Zacvnthus.

Recite mi nešto gdje ste otkrili istinu o Queen Jocasti?

Zrakoplovstvo ima čudne navike kad posudi vozilo prije ili kasnije hoće da mu bude vraćeno. Nakon što smo vas Giordino i ja napustili, zaustavili smo se u Bradv Fieldu da predamo kombi u vozni park. Pukovnik Lewis nas je čekao i on nas je upozorio na Queen Jocastu. Jutros ju je jedna njegova ophodnja opazila u plovidbi prema Tasosu. Stoga je zatražio obavijest od agenta Minerva Linesa u Ateni kako bi ga izvijestio o tovaru i odredištu. Odgovor je otkrio zanimljivu podudarnost. Ne samo su dva broda Minerva Linesa prolazila pored otoka i vile u razmaku od dvanaest sati, već su oba plovila u luke u Sjedinjenim Državama. Počeo sam pretpostavljati... Von Tili, ili bolje Heibert, kanio je prebaciti podmornicu i heroin s Queen Artemisije na Queen Jocastu.

Trebali ste me izvijestiti, primijeti Zacvnthus, vidljivo gorčen. Malo je nedostajalo da zatvorim Giordina kad je uletio od mene i pitao da krenem s njim u labirint zajedno s ljudima ukovnika Zenona.

Pitt ga promotri. Inspektorovo lice natmurilo se. Pomislio im na to, odgovori iskreno. Ali, mislio sam da što manje znaju svi miješani, manja je vjerojatnost da Darius postane sumnjičav. I držao im u neznanju djevojku, jer je bilo nužno da poruka kojom riopčava svom stožeru moju namjeru da potražim pećinu djeluje verljivo kad je Darius uhvati. Moje ponašanje bilo je pokvareno, riznajem, ali razlozi su bili valjani.

I tako je najboljeg istražitelja Ureda pobijedio diletant.

Potom se Zacvnthus nasmiješi toplinom koja odagna gorki rizvuk u riječima. Kako bilo, vrijedilo je, bezuvjetno.

Pitt osjeti olakšanje. Nije htio izgubiti Zacvnthusovu rijateljsku nakolonost. Okrene se i pogleda Von Tilla. Stari Nijemac svratio je pogledom punim prezira koji je nadilazio mržnju. Pitt jeti kako ga preplavljuje gađenje. Progovori tihim glasom koji je ljeknuo pećinom.

Vi biste morali umrijeti sto tisuća puta da platite sve živote je ste ukrali. Mnogi ljudi odlaze u grob a da nikad nikog nisu ubili, i vaš popis ide od nemoćnih zarobljenika koje ste poslali u smrt u denim vodama Sjevernog mora do školarka koje ste prodali kao bije podzemlju Casablance. Moja jedina žalost je što neću biti izočan vašem vješanju, Heibert... neću vas moći vidjeti kako se njišete i vješalima. Kažu da se od šoka isprazne mjehur i crijeva, Prikladan aj bačen u bezimeni grob da zanaovijek ležite u svojim izmetinama.

Von Tili koji je mrmljao nesuvisle riječi lica zgrčena od bijesa, isrne na Pitta zaboravljajući na oružje policajaca. Mahnita gesta sterična čovjeka. Giordino ga udari drškom četrdesetpetice u tiljak prije no što je napravio drugi korak. Von Tili se stropošta na Jubu nepomičan kao mrtvac. Giordino se ne udostoji ni pogledati i vrati pištolj u futrolu.

Udarili ste ga dosta jako, reče Zacvnthus kudeći ga.

Zvijeri ne umiru tako lako, odgovori Giordino ravnodušno.

Poglavito kad su hulje kao ovaj stari gad.

Darius se nije pomaknuo i nije progovorio otkad ga je Giordino pogodio. Netko drugi stiskao bi ranjenu ruku, ali Darius ju je držao opuštenu niz bok i puštao da krv curi na palubu podmornice. Njegov izgubljen izraz podsjećao je Pitta na gorilu netom pristiglog u zoološki vrt u San Diegu velika životinja nije uspijevala pojmiti značenje rešetaka i čudnih bića koja su se tiskala da promotre svaki njegov pokret. Bilo je olakšanje što barem petorica Zenonovih agenata drže oružje upereno u Dariusove ledene oči.

Pitt ga pokaže glavom. Što će biti s njim?

Brzo sudenje, odovori Zacvnthus. Onda streljački vod...

Neće biti nikakvog suđenja, prekine ga Zenon.

Žandarmerija neće nikad priznati da ima izdajicu u svojim redovima. Glas je bio ozbiljan, ali oči su bile prožete tugom.

Satnik Darius poginuo je obavljajući svoju dužnost.

U pećini iznenada zavlada muk. Pitt, Zacvnthus i Giordino razmijene poglede u nedoumici.

Darius ne prozbori. Nije pokazivao strah, samo pomirenost sa sudbinom koja je isključivala i najmanju mogućnost nade. Polako, kao da ne spava nekoliko dana, prede s podmornice na ploveći mol i stane pognute glave ispred Zenona.

Vjerovao sam da te dobro poznajem, Darius. Zenonov glas bio je umoran. Ali, u stvari, nisam te uopće poznavao. Sam Bog zna zašto si postao to što jesi. Šteta, žandarmerija je izgubila vrsnog pripadnika... Zenon je oklijevao, tražeći riječi, ali ne nade druge. Brižljivo izvuče spremnik iz pištolja i povadi sve metke osim jednog. Vрати spremnik i pruži pištolj Dariusu držeći ga za cijev.

Darius klimne glavom u znak tajnog sporazuma i potraži u Zenonovim očima odgovor koji ne dođe. Uzme pištolj, okrene se prema hodniku i krene preko mola.

Nikakav pozdrav, nikakvo kajanje, niti idite svi k vragu primijeti Giordino ne shvaćajući. Ide si pucati u glavu. Kladam se deset prema jedan da će Darius pokušati bijeg.

Njegov život je završio kad je postao izdajica, reče tiho Zenon. Darius je to znao tada kao što zna sada. Bilo mu je suđeno da umre brzo otkad se rodio nema druge. Pet minuta da porazgovara sa svojim Bogom i da se pripremi... onda će pritisnuti otklonac.

Giordino pogleda Dariusu koji je nestajao u tami hodnika i e reče ništa. Zenonove riječi izbrisale su svaku sumnju o Dariusovim akanama. Nikad, ni u milijun godina, Giordino ne bi bio shvatio ako je moguće da netko odustane od života tako bespogovorno.

Obrati se opet Pittu.

Vrijeme prolazi i vjerojatno će Gunn dobiti živčani slom i itat će se što se dogodilo s njegovim dragocjenim znanstvenicima.

Ne mogu mu to spočitnuti.

Rnight iziđe iz otvora podmornice ironično se sminjući.

U ovim je vremenima teško naći veleumove poput nas.

Intelektualac komičar, proštenje Giordino.

Na kako se niske grane srozala znanost!

Unatoč boli u nozi Pitt nije uspio suspregnuti smijeh.

Možda bi malo Knightove inteligencije ostalo zalijepljeno i tebe ako otpratiš njega i ostale znanstvenike žive i zdrave na brod.

Lijepa zahvalnost, progunda Giordino.

Nakon svega što sam učinio za tebe.

Bolje je davati nego primati, primijeti Pitt.

Sada požuri. Ako kanite izići kroz podmorske hodnike, ti i tali morate izvaditi ronilačku opremu s dna.

Woodson iziđe kroz otvor i priđe Pittu. Možda je bolje da itanem s vama, bojniče, barem dok vas ne sprema u krevet.

Ne, hvala, odgovori Pitt pomalo iznenađen brižnim Woodsonovim izrazom lica. Sve će biti u redu. Zac će me odvesti u jlicu punu bolničarka ninfomanka. Zar ne, Zac?

Žao mi je, ali to se neće dogoditi, osim ako zrakoplovstvo je promijenilo pravila novačenja, odgovori Zacvntus smiješeći Bojim se da je bolnica u bazi Brady Field jedino mjesto na otoku lje znaju donekle zakrpati rane od vatrena oružja.

Nosači su stigli i stavili Pitta na nosila.

Oh, strpljenja, reče on. Barem ću putovati u prvom zredu. Potom se pridigne i sjedne.

Kvrugu! Gotovo sam zaboravio. Još nešto. Gdje je Spencer?

Evo me, bojniče, tu sam.

Crvenobradi biolog bio je iza Woodsona.

Što mogu učiniti za vas?

Prenesite moje komplimente zapovjedniku Gunnu i predajte mu dar od mene.

Spencer problijedi vidjevši krvavu Pittovu nogu. Hoću.

Pitt se osloni na lakat. U vanjskoj pećini, na dubini od šest metara ima puno škrapa u podnožju sjevernog zida. Jedna ima nad ulazom veliki kamen. Ako nije već pobjegla, tamo unutra naći ćete jednu Enigmu.

Spencer ga zapanjeno pogleda. Enigma Ozbiljno, bojniče?

Valjda sam u stanju prepoznati Enigmu kad je vidim, veselo odvrati Pitt. Pazite da vam ne pobjegne.

Spencer otpuhne. No, ovo... Već sam počeo vjerovati da ne postoji. Kratko je oklijevao a onda zamišljeno dodao. Isuse, ne smijem je upropastiti ostima. Mreža, da sam ponio mrežu...

Samo je jedan način da ulovite Enigmu, reče Pitt smijući se.

Zgrabiti je za peraje.

Bol se povlačila. Ćinilo mu se da noga više nije dio njega. Svjetla se stopiše u golemu jarku mrlju koja mu je dražila oči. Sve se usporilo i glasovi su postali daleki. Potom ga nosači podigoše i bilo je kao da se kreću kroz ljepilo. Zadnji put pridigne glavu.

Zac, još jedno pitanje.

Glas je bio šapat.

Koje je pravo ime djevojke?

Zac ga pogleda i nasmiješi mu se očima.

Zove se Amy.

Amy, ponovi Pitt.

Nisam nikad upoznao djevojku koja se zove Amy.

Opusti se na nosilima i zatvori oči. Zadnje čega se sjećao prije no što ga je mračni pokrivač potpuno obavio bio je prasak hitca koji je dopirao iz dubine labirinta.

Epilog

Nebo je bilo živo plavo dokud je oko sezalo. Ljetni zrak bio je topao, zasićen vlagom koju je podignula sunčeva jara. U blještavoj svjetlosti velike bijele zgrade uzdizale su se kao male izrezbarene planine i odražavale su toplinu na crni asfalt. Promet je bio gust i pločnici su bili puni službenika koji su išli na ručak, dok je Pitt gurao staklena vrata i šepajući ulazio u svježi zrak predvorja Ureda za narkotike.

Za samca, pomisli, jedno od čuda VWashingtona bilo je izobilje djevojaka. Bilo ih je svih veličina, svih dobi i svih vrsta napučile su poput brbljavih skakavaca sve vladine urede u gradu, nudeći gladnim muškarcima sve prednosti bogatog dječaka koji si može dati oduška u trgovini slasticama. Pitt pribjegne svom najljepšem i najzavodljivijem osmijehu pa se uputi k trima nasmijanim tajnicama koje su izlazile iz dizala. Djevojke uzvratije osmijehom popraćenim uobičajenim površnim i smjernim pogledima koje žene po navadi upućuju neznancima, ali prošavši pored njega okrenuše se na tren i pogledaše ga.

Trenutak potom Pitt, koji je savršeno glumio ulogu ranjenog ratnika, osloni se na štap i šepajući krene od dizala po debelom tepihu na osmom katu. Usred predsoblja, dvanaest djevojaka koje su pokazivale šumu nogu u najlonkama sjedile su za dvanaest pisaćih stolova i bijesno nasrtale na isto toliko pisaćih strojeva ne gubeći vrijeme na njega.

Pitt priđe polako jednoj bujnoj plavuši na čijem je stolu bila četvrtasta pločica s natpisom informacije. Potom stane i pogleda je svisoka diveći se vidiku. Oprostite.

Kucanje strojeva za tipkanje bilo je tako bučno da ga plavuša nije čula.

Oprostite, ponovi Pitt glasnije.

Plavuša se okrene. Izvolite? Glas je bio hladan, velike oči boje lješnjaka nesrdačne. Pitt prizna da je takav doček bio opravdan. Bijela majica s visokim kragom, zelena sportska jakna, rupčić koji je virio iz džepića, nisu ukazivali da je neki dužnosnik ili važan službenik. Htio bih vidjeti ravnatelja Ureda. Žao mi je, reče plavuša i opet se okrene k pisaćem stroju. Ravnatelj je jako zauzet i ne može nikoga primiti. Pitta obuzme ljutnja.

Inspektor Zacvnthus mi je dogovorio sastanak... Ured inspektora Zacvnthusa je na četvrtom katu, mehanički odgovori djevojka.

Pucanj ne bi bio izazvao žešći dojam od praskavog udarca štapa po stolu. Tipkačice raskolačiše oči, ostadoše nepomičnih prstiju iznad tipkovnica i predsobljem zavlada grobna tišina. Probljedi, plavuša preplašeno podigne pogled.

Dobro, zlato, reče prijeteći Pitt. Sada ustanite i odite obavijestiti ravnatelja da je bojničar Dirk Pitt došao na sastanak shodno dogovoru s inspektorom Zacynthusom.

Pitt... bojničar Pitt iz NAMPa, promuća plavuša.

Oh, gospodine, ispričavam se. Mislila sam...

Da, znam, reče Pitt. Nisam u odori. Plavuša ustane naglo, tako naglo da joj pukne čarapa. Ovuda bojničar. Ćekaju vas.

Pitt joj se nasmiješi, nasmiješi se djevojkama koje su ga i preplašeno gledale i osjeti zadovoljstvo zbog zadivljenih izraza tih dvadeset četiri oka, divljenje obično rezervirano za filmske zvijezde.

Bilo je to jako laskavo za njegov ego.

Djevojke, nastavite tipkati, reče dobrohotno.

Nemojte da ta pisma i izvješća kasne.

Plavuša ga povede u dugi hodnik. Svako malo usporavala je korak kako bi je sustigao. Stane i pokuca na vrata od orahovine.

Bojničar Pitt, najavi i potom se odmakne da ga propusti.

Tri čovjeka ustadoše kad Pitt ude. Ćetvrti, Giordino, i dalje je udobno sjedio na dugom kožnom divanu.

Mislio sam da nikad neću vidjeti ovakav prizor, reče.

Dirk Pitt seta šepajući sa štapom.

Onizak čovjek crvene kose i s golemom cigarom u ustima dođe stisnuti ruku Pittu. Dobar ti povratak, Dirk. I čestitke za odlično obavljen posao u Egeju.

Pitt se zagleda u tvrdokorno lice admirala Jamesa Sandeckera, grubog šefa Nacionalne agencije za more i podmorje.

Hvala, admirale. Zna li se nešto o EnigmP.

Samo da je živa te da i dalje pliva, odgovori Sandecker.

Otkad nam ju je Pitt poslao prošli tjedan zrakoplovom u posebnom bazenu nisam se uspio ni približiti... Oko nje se tiska čopor znanstvenika, a oči su im ispale iz očnih duplja. Obećali su mi prvo izvješće za danas ujutro.

I Zacvntus pode ususret Pittu. Izgledao je mlađi no zadnji put kad ga je Pitt vidio prije tri tjedna.

Drago mi je što vas vidim opet na nogama, reče Zacvntus smiješeći se. Ēini mi se da ste opet postali onaj uobičajeni gad.

Uzme Pitta za ruku i povede ga prema visokom čovjeku koji je stajao pored prozora. Upozna ih. Pitt prouči ravnatelja Ureda koji njega odmjeri čvrstim sivim očima koje su se isticale na boginjavom licu, koje kao daje izišlo iz gangsterskog filma. Pitt razdragano pomisli da taj čovjek izgleda više kao trgovac drogom nego kao šef više tisuća saveznih istražitelja. Ravnatelj prvi progovori.

Jako mi je bilo stalo da vas upoznam, bojniče Pitt. Ured vam je veoma zahvalan na vašoj pomoći. Glas je bio dubok i jasan.

Nisam puno učinio. Najveći teret ponijeli su na svojim plećima inspektor Zacvntus i pukovnik Zenon.

Ravnatelj ga pogleda u oči. Možda, ali vi nosite ožiljke.

Pokaže Pittu stolac i ponudi mu cigaretu.

Jeste li dobro putovali iz Grčke?

Pitt pripali cigaretu i duboko povuče.

Transportni zrakoplovi zrakoplovstva nisu baš čuveni po hrani i usluzi, ali moram priznati da je putovanje bilo mirnije od onoga u suprotnome smjeru.

Admiral Sandecker ga pogleda u nedoumici.

Zašto vojni zrakoplov? Mogli ste doći iz Atene Pan Amora i TWAom.

Zbog suvenira, nasmije se Pitt.

Jedan spomenak koji sam donio s Tasosa prevelik je za putovanje u odjeljku za prtljagu putničkog zrakoplova. Pukovnik Lewis mi je pomogao da dobijem prijevoz u polupraznom transtportnom vojnom zrakoplovu koji je letio za Sjedinjene Države.

A rana? Sandecker pokaže glavom na Pittovu nogu.

Zacjeljuje?

Noga je još malo kruta, odovori Pitt.

Ali dopust od mjesec dana rješit će tu nezgodu.

Admiral promotri Pitta kroz plavičasti oblak dima cigare.

Dva tjedna, reče zapovjedno.

Imam više povjerenja od vas u vaše sposobnosti oporavka.

Ravnatelj zakašlje.

Pročitao sam s puno zanimanja izvješće inspektora Zacvnthusa. Ali jednu pojedinost nije detaljnije pojasnio. Nije važno, ali iz osobne radoznalosti htio bih znati, bojniče, kako ste došli do zaključka da brodovi Minerva Linesa mogu prevoziti podmornice.

Pitt se nasmije očima. Pretpostavljam da se može reći, gospodine, da je tajna bila ispisana u pijesku.

Ravnatelj nabora usne u opri smiješak. Nije bio naviknut na neizravne odgovore. Jako je... homerski, bojniče, ali to nije bio odgovor kakav sam imao na umu.

Èudno, ali istinito, reče Pitt. Kad nisam našao trag heroina na Queen Artemisiji doplivao sam do žala i počeo sam crtati u pijesku grančicom. Isprva mi je misao o otkvačivoj podmornici izgledala nestvarno ali što sam više crtao, postajala je sve stvarnija.

Ravnatelj sjedne i sjetno odmahne glavom.

Èetrdeset godina, sto agenata iz dvanaest država koji su radili u najopasnijim uvjetima kako bi uništili Von Tillovu organizaciju. Tri su agenta dala život.

Pogleda Pitta svečano.

U nekom smislu, čini se tragičnom šalom da smo, unatoč našim naporima, zanemarili moguće rješenje koje se potom tako očigledno ukazalo nekome tko je promatrao situaciju izvana.

Pitt ga šutke pogleda.

Kad smo već kod toga, nastavi ravnatelj odjednom zadovoljna izraza lica.

Pretpostavljam da ne znate ishod naše akcije u Galvestonu.

Ne, gospodine. Pitt otrese cigaretu u pepeljaru. Do prije pet minuta nisam ni vidio ni čuo inspektora Zacvnthusa otkad smo se rastali na Tasosu, a prošla su tri tjedna. Nisam imao prilike doznati je li moj prijedlog glede Galvestona bio od koristi ili ne.

Zacvnthus pogleda ravnatelja.

Mogu li izvijestiti bojnika Pitta, gospodine?

Ravnatelj klimne glavom.

Zacvnthus se obrati Pittu.

Sve se odvijalo prema planu. Osam kilometara od luke dočekala nas je mala flota Von Tillovih ribarica... Tada je situacija postala malo škakljiva jer nismo znali znakove prepoznavanja. Srećom sam

uvjerio zapovjednika Queen Jocaste, prijeteći da ću ga uškopiti hrdavim nožem, da prede na našu stranu.

Je li netko došao na brod?, upita Pitt.

Te opasnosti nije bilo, odgovori Zacvnthus. Da je netko došao, mogao je izazvati sumnju graničarskog broda u prolazu. Ribari su se držali podalje i dali su nam znak da otkvačimo podmornicu. Zanimljiva podmornica. Mornarički inženjeri su je proučili tijekom plovidbe preko Atlantika i bili su impresionirani.

Zašto?

Potpuno je automatska.

Automatska?, upita Pitt u nevjerici.

Da, još jedna od domišljatih Von Tillovih novotarija. Vidite, da je podmornica doživjela nesreću ili da je bila otkrivena od lučke policije prije dolaska do postrojenja, bilo bi nemoguće povezati je s Minerva Linesom. A bez posade ne bi se imalo koga ispitati.

Pitt je bio zadivljen.

Dakle, bila je navođena s jedne ribarice.

Zacvnthus klimne glavom.

Da, duž glavnog kanala luke do ispod potpornih stupova postrojenja. Ali na ovoj plovidbi bilo je mnoštvo slijepih putnika ja i deset marinaca koje je posudila Deseta flota iz Sredozemlja. Mogao bih dodati daje postrojenje opkolilo trideset najboljih Uredovih agenata.

Da je u Galvestonu bilo više postrojenja, reče zamišljeno Giordino, bili biste se našli u teškoj situaciji.

Zacvnthus se upućeno nasmiješi.

Da budem točan, u Galvestonu su četiri takva postrojenja i sva su na potpornim stupovima.

Giordino nije trebao izgovoriti najočekivanije pitanje vidjelo mu ze na licu.

Odmah ću vam objasniti, reče Zacvnthus.

Lučki odjel Ureda držao je sva četiri pod prismotrom dva tjedna prije dolaska Queen Jocaste. I shvatili smo koje je pravo kad je stigao u njega tovar šećera.

Pitt digne obrvu.

Šećer?

Šećer, umiješa se ravnatelj, se koristi često za rezanje heroina kako bi mu se povećala količina. Kad čisti heroin prvo preradi posrednik i potom prodavač, početna količina znatno se povećá.

Pitt nakratko razmisli.

Dakle, sto trideset tona bio je tek početak?

Moglo je biti tako, odgovori Zacvnthus, da se vi niste umiješali u igru, prijatelju. Vi ste jedini shvatili Von Tilov plan. Da vi i Giordino niste došli na Tasos onoga dana, mi bismo bili u Chicagu i međusobno bi se bacali u jezero Michigan.

Pitt se nasmiješi. Prava sreća.

Nazovite to kako hoćete, reče Zacvnthus.

Trenutačno imamo trideset uvoznika droge koji čekaju podizanje optužbe, uključujući i sve one povezane s prevoznikom tvrtkom koja je trebala razvoziti robu. I to je tek dio. Kad smo pretresli postrojenje, našli smo popis s imenima oko dvjesto trgovaca od New Yorka do Los Angelesa. To je za Ured bilo otkriće zlatne žile.

Giordino otpuhne.

Ovo će biti jako teška godina za narkomane.

Upravo tako, reče Zacvnthus.

Sada kad je glavni izvor presušio i kad mjesne policije hvataju trgovce drogom, narkomani će se morati suočiti s najgorom nestašicom droge u posljednjih dvadeset godina.

Pitt svrne pogled na prozor, ali prazna pogleda.

Još jedno pitanje.

Zacvnthus ga pogleda. Da?

Pitt ne prozbori smjesta. Poigra se štapom. Što je bilo s našim starim prijateljem? Novine nisu ništa pisale.

Prije no što vam odgovorim, htio bih da pogledate ovo.

Zacvnthus uzme dvije fotografije iz torbe i odloži ih na stol ispred Pitta. Pitt se nagne i pažljivo ih prouči. Prva je bila snimak čovjeka svijetle kose u odori njemačke mornarice. Poza je bila opuštena, na palubi broda s rukama na dvogledu koji mu je visio oko vrata. Lice na drugoj fotografiji bilo je nacereno u stilu Ericha von Stroheima, a glava je bila obrijana. Golem bijeli pas sjedio je kao da se sprema na skok. Hladni trnci preplaviše Pitta kad se prisjeti.

Ne izgleda mi da postoji velika sličnost.

Zacvnthus klimne glavom.

Admiral Heibert je obavio izuzetan posao... ožiljci, madeži i čak zubne plombe odgovarali su Von Tillovim.

A otisci prstiju?

Nemoguće išta dokazati. Nije poznato da postoje Von Tillovi otisci, a Heibert je svoje dao promijeniti kirurškim zahvatom.

Pitt ga pogleda u nedoumici.

I kako onda možemo biti sigurni..

Nepredviđena sitnica, reče Zaccvntus. Koliko god sitničavi bili njihovi planovi, zločinca često izda nepredviđena sitnica. U Heibertovu slučaju, to je bilo Von Tillovo vlasništvo.

Pitt odmahne glavom. Ne slijedim vas.

Kad je Von Tili bio mlad, obolio je od bolesti zvane Alopecia areata od koje je skroz oćelavio. To Heibert nije znao. Mislio je da je Von Tili brijao glavu po pruskoj tradiciji i učinio je isto. Istražiteljima nije puno trebalo da otkriju da nije ćelav. Naravno, kasnije su pronađeni i drugi dokazi o identitetu admirala Heiberta, ali kosa je bila prvi ćavao u njegovu lijesu.

Pitta obuzme neodređeni osjećaj olakšanja i zadovoljstva.

Jesu li ga već objesili?

Prije četiri dana, odgovori hitro Zaccvntus.

Niste vidjeli vijest u novinama jer nije objavljena. Nijemci su je radije zadržali u tajnosti. Umorni su od stalnog blaćenja zbog fašističke prošlosti svaki put kad neki stari ratni zločinac bude istjeran iz svog brloga. Osim toga, Heibert nije bio tako poznat kao Bormann i drugi iz osobne Hitlerove vrhuške.

Pitam se koliko ih još ima razmiljenih po svijetu, promrmlja Pitt.

Telefon na stolu zazvoni. Odgovori ravnatelj. Da... da, prenijet ću mu lijepu vijest, hvala. Odloži slušalicu i njegovo boginjavo lice razvuče se u širok osmijeh. Obrati se Sandeckeru. Bio je vaš ured, admirale. Dopustite mi da vam prvi čestitam.

Sandecker prebaci cigaru iz jednog ugla usta u drugi.

A, za kojeg vruga?

Ravnatelj se i dalje smijao i stavio mu ruku na rame.

Ono ćudno morsko stvorenje je viviparna ženka. Stoga, gospodine, postali ste otac jedne živahne i vesele Enigma bebe.

Omara je slabila i sjenke su se dužile kad je Pitt šepajući izišao na ploćnik. Zastane na trenutak i pogleda grad. Promet na ulicama bio

je gust. Službenici i dužnosnici vraćali su se kući i uskoro bi sve zgrade bile utonule u muk i pustoš. Pogleda prema Capitol Hillu sunce na zalasku pretvaralo je u blještavo zlato bijelu kupolu i Pitt je mislio na daleki žal, na bijeli brod i uskomešano plavo more. Ēinilo mu se da je prošlo puno vremena, gotovo vječnost.

Giordino i Zacvnthus siđoše niz stube i pridružiše mu se.

Zacvnthus objavi radosnim glasom Gospodo, budući da smo sva trojica samci, lijepe vanjštine i svjetski ljudi, predlažem da sjedinimo svoje snage i ludo se zabavimo.

Slažem se, izjavi Giordino.

Pitt slegne ramenima hineći lažnu žalost.

Duboko sam potresen, ali moram otkloniti ovaj primamljiv poziv. Imam već drugu obvezu.

Mislim da se sada ja moram uplesti, zastenje Giordino.

Zacvnthus se nasmije.

Ne, griješite. Slučajno raspolažem crnim notesom s telefonskim brojevima nekih od najljupkijih djevojaka u Washingtonu...

Ušuti ne dovršivši rečenicu i raskolači oči zapanjeno gledajući kolnik.

Golemi crnosrebreni automobil tiho se približi pločniku i zaustavi se. Elegantnog i veličanstvenog izgleda, odudarao je od modernih prometala kao kraljica u smrdljivoj svjetini. A kao trešnja na torti, za upravljačem je bila čarobna tamnokosa djevojka.

Bože moj, promrmlja Zacvnthus. Von Tillov Maybach.

Obrati se Pittu.

Kako ste ga dobili?

Ratni plijen pobjednika, odgovori Pitt ironično se smijući.

Giordino podigne obrvu.

Sada razumijem zašto si pričao o glomaznom spomenku. A mogu dodati da ni drugi spomenak nije loš.

Pitt otvori prednja vrata automobila.

Mislim da obojica znate mog čarobnog vozača.

Podsjeća me na djevojku koju sam upoznao u Egeju, reče Giordino kroz smijeh. Ali, ova je mnogo ljepša.

Djevojka se nasmije. Kao dokaz da komplimenti zasluđuju uzvrat, opraštam vam onaj neugodan prolaz kroz labirint. Ali sljedeći me put obavijestite, tako ću moći odjenuti nešto decentno.

Giordino je izgledao sramežljiv. Obećajem.

Pitt se obrati Zacvnthusu s osmijehom u očima.

Zac, hoćete li mi učiniti uslugu?

Ako mogu.

Htio bih posuditi jednog vašeg agenta na par tjedana. Mislite li da mi možete izići ususret?

Zacvnthus pogleda djevojku i klimne glavom.

Mislim da mogu. Ured vam to duguje.

Pitt ude u auto i zatvori vrata. Potom preda štap Giordinu.

Evo, mislim da mi više neće trebati.

Prije no što je Giordino odgovorio, djevojka ubaci u brzinu i veliki auto uključi se u promet.

Giordino ga isprati pogledom dok ne skrene u pokrajnju ulicu. Onda pogleda Zacvnthusa.

Znate li spremiti Jakovljeve kapice s gljivama i umakom od bijelog vina?

Zacvnthus odmahne glavom.

Nažalost, nikad nisam otišao dalje od jela iz zamrzivača.

U tom slučaju možete mi ponuditi piće.

Zaboravljate da sam jadan vladin službenik...

Onda me stavite u svoj službeni troškovnik.

Zacvnthus se natjera da ostane ozbiljan, ali ne izdrži. Onda slegne ramenima. Idemo?

Svakako.

I tako, držeći se pod ruku na veliko veselje prolaznika, Zacvnthus i Giordino krenuše niz pločnik prema najbližem baru.

O piscu

Clive Cussler rodio se 1931. u Alhambri, u američkoj saveznoj državi Californiji, kao sin majke Amerikanke i oca Nijemca. Prekinuvši studij na Pasadena City Collegeu, stupio je u vojnu službu u američkom ratnom zrakoplovstvu i sudjelovao u Korejskom ratu. Šezdesetih godina radio je u najznačajnijim američkim marketinškim agencijama, prvo kao voditelj kampanja, a potom kao kreativni direktor. Beletristikom se počeo baviti 1973. godine, kad je objavio roman Enigma, u kojemu je ispriповijedao drugu neobičnu pustolovinu Dirka Pitta, junaka i pustolova koji je osvojio srca čitatelja diljem svijeta, dok je prva pustolovina, ispriповijedana u romanu Vrtlog, ostala neobjavljena do 1982.

Ja sam dio Dirka Pitta i Dirk Pitt je dio mene, napisao je Cussler o svom junaku. Oboje smo visoki metar i devedeset. Njegove su oči zelenije od mojih i on nedvojbeno privlači gospode više no što je meni ikada uspjelo. Dijelimo istu strast za pustolovinom, iako njegovi podvizi daleko nadilaze moje.

Godine 1978. utemeljio je Nacionalnu agenciju za more i podmorje National Underwater Marine Agency NUMA, neprofitnu organizaciju specijaliziranu za pronalaženje, identifikaciju i vađenje potonulih brodova od povijesne važnosti. U dvadeset godina djelatnosti, koju je Cussler opisao u nekim svojim knjigama, njegov tim inženjera i ronilaca uspješno je izvršio preko šezdeset operacija, od kojih je najpoznatija vađenje podmornice Hunley, potopljene za američkog građanskog rata. Njegova druga strast, pored pustolovine, su stari automobili, a njegova velika i nadaleko poznata zbirka oldtimera broji osamdesetak vozila. Već je četrdeset godina u braku s Barbarom Knight i otac je troje djece Teri, Dirka i Dane. Svoje slobodno vrijeme najradije provodi s obitelji u planinama Colorada i pustinjama Arizone. S 90 milijuna čitatelja diljem svijeta Clive Cussler jedan je od najuspješnijih romanopisaca današnjice, a Dirk Pitt s pravom je ušao u probrano društvo velikih romaneskih junaka.

Table Of Contents

- [Prolog](#)
- [Poglavlje I](#)
- [Poglavlje II](#)
- [Poglavlje III](#)
- [Poglavlje IV](#)
- [Poglavlje V](#)
- [Poglavlje VI](#)
- [Poglavlje VII](#)
- [Poglavlje VIII](#)
- [Poglavlje IX](#)
- [Poglavlje X](#)
- [Poglavlje XI](#)
- [Poglavlje XII](#)
- [Poglavlje XIII](#)
- [Poglavlje XIV](#)
- [Poglavlje XV](#)
- [Poglavlje XVI](#)
- [Poglavlje XVII](#)
- [Poglavlje XVIII](#)
- [Epilog](#)
- [O piscu](#)

Table of Contents

[Prolog](#)

[Poglavlje I](#)

[Poglavlje II](#)

[Poglavlje III](#)

[Poglavlje IV](#)

[Poglavlje V](#)

[Poglavlje VI](#)

[Poglavlje VII](#)

[Poglavlje VIII](#)

[Poglavlje IX](#)

[Poglavlje X](#)

[Poglavlje XI](#)

[Poglavlje XII](#)

[Poglavlje XIII](#)

[Poglavlje XIV](#)

[Poglavlje XV](#)

[Poglavlje XVI](#)

[Poglavlje XVII](#)

[Poglavlje XVIII](#)

[Epilog](#)

[O piscu](#)

[Table Of Contents](#)

Table of Contents

[Prolog](#)

[Poglavlje I](#)

[Poglavlje II](#)

[Poglavlje III](#)

[Poglavlje IV](#)

[Poglavlje V](#)

[Poglavlje VI](#)

[Poglavlje VII](#)

[Poglavlje VIII](#)

[Poglavlje IX](#)

[Poglavlje X](#)

[Poglavlje XI](#)

[Poglavlje XII](#)

[Poglavlje XIII](#)

[Poglavlje XIV](#)

[Poglavlje XV](#)

[Poglavlje XVI](#)

[Poglavlje XVII](#)

[Poglavlje XVIII](#)

[Epilog](#)

[O piscu](#)

[Table Of Contents](#)